

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

V.B. EMANUELE

HOLLYWOOD COMES HOME

A Club Euphoria Novel

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

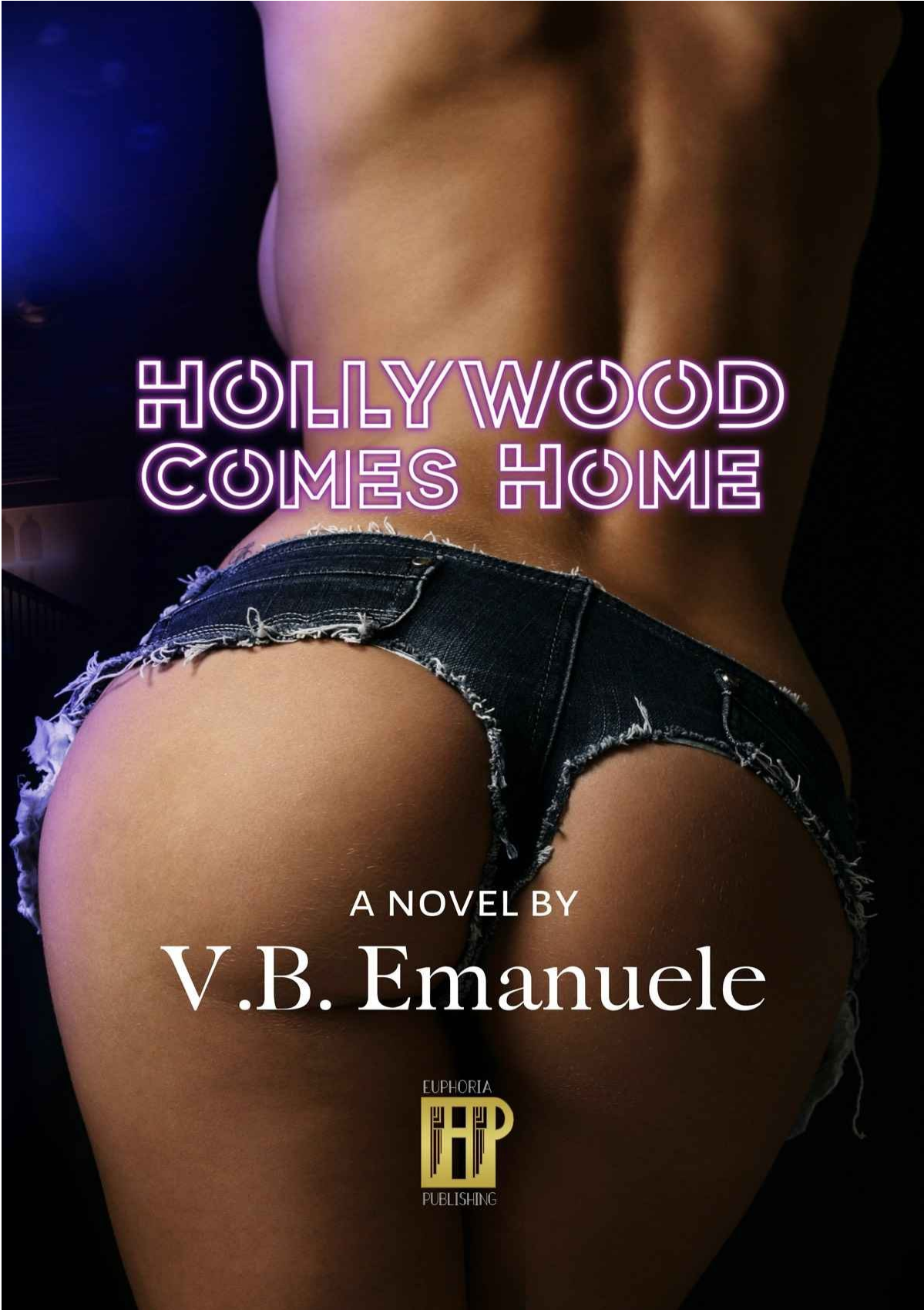
Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

HOLLYWOOD COMES HOME

A NOVEL BY

V.B. Emanuele

Birinci Baskı Telif Hakkı© 2020 by V.B. Emanuele
İkinci Baskı Telif Hakkı© 2021 by V.B. Emanuele Üçüncü
Baskı Telif Hakkı© 2023 by V.B. Emanuele

Tüm hakları saklıdır. Bu kitabın hiçbir bölümü, bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması dışında, telif hakkı sahibinin önceden yazılı izni olmadan çoğaltılamaz veya herhangi bir şekilde kullanılamaz.

İzin istemek için mvon.management@gmail.com veya vbemanuele@gmail.com ile iletişime geçin.
vbemanuele.com & linktr.ee/vbemanuele

Bu kitapta tasvir edilen karakterler ve olaylar hayal ürünüdür. Yaşayan ya da ölmüş gerçek kişilerle ya da gerçek olaylarla olan benzerlikler tamamen tesadüfidir ve yazar tarafından belirtilmemiştir.

Herhangi bir gerçek kişi, şirket ve/veya ürün adının kullanımı sadece edebi etki içindir. Tüm ticari markalar ve telif hakları ilgili sahiplerine aittir.

ISBN: 9798399171692 (Ciltsiz)
Üçüncü Ciltsiz Baskı Ağustos 2023 Üçüncü
e-Kitap Baskısı Ağustos 2023

Kapak Fotoğrafı: CHOASS Kapak
Tasarımı: Michael Von
Düzenleme: Hana Blue C.

Euphoria Yayıncılık 8901
Tehama Ridge Parkway
Suite 127 #617
Fort Worth, TX 76177
vbemanuele.com

Jenga

UYARI

Bu bir Karanlık Aşk romanıdır. Bazı okuyucular için rahatsız edici olabilecek ciddi karanlık temalar ve grafik cinsel içerik içerir.

Spoiler vermeden okumaya başlamanızı çok istesem de, bazı okurların tetikleyicileri olduğunu biliyorum. Ne bekleyeceğinizi bilmeden sizi üzecek bir şeyle karşılaşmanızı istemem. Ayrıca herkesin diğerleriyle aynı tetikleyicilere sahip olmadığını da biliyorum.

Bu nedenle, ilerlemeden önce kontrol etmeniz gerekirse, web sitemdeki **en karanlık** tetikleyicileri sizin için listeledim.

Hollywood Comes Home kitap sayfasındaki tetikleyici uyarıların tam listesi için lütfen vbemanuele.com resmi web sitesini kontrol edin.

İÇİNDEKİLER

Önsöz

1. Yeni Normal
2. Acı Gerçek
3. Hava Yok
4. Kabullenme
5. Devam Ediyoruz
6. Eve Dönüş
7. Karanlık Kalpler
8. Tease
9. Fotoğrafçılık Yok
10. Şüpheler
11. Lovesick Fuck
12. Vahiy
13. Masum Kurban
14. Kontrollü
15. Anlaşma
16. Dikkat Dağımlığı
17. Test
18. Kayboluş
19. Ben Kimim
20. Kurtarma
21. Kefaret
22. Beklenmedik
23. Bağlantılar
24. Dövmeli
25. Sürpriz
26. Sonsöz

Yazar Hakkında

Ayrıca yazan VB

Emanuele Teşekkür

PROLOGUE

Beautiful Amber,
I'm so sorry I didn't
say goodbye to you.
It was too hard.
Please know
I'll always love you.

Sincerely, C & A
Chance Always

ŞANS

Logan Havaalanı'ndaki kalabalığın arasından geçerken, korumamın yardımıyla hayranlardan kaçtım ve sonunda kalkış kapısına ulaştım. Siyah suni deri bir sandalyeye çökerek meraklı izleyicilerden saklanmak için elimden geleni yaptım. Cep telefonumdaki Amber ve benim fotoğraflarıma sessizce göz gezdirdim. Noel'den hemen öncesine kadar kız arkadaşımdı ve onu şimdiden özlemiştim. O gerçekten de tanıdığım en sıra dışı kadındı, ki bu şimdiye kadar çıktığım hiçbir kadına yaptığım bir iltifat değildi. Arkadaşça ve aptalca bir flört olarak başlayan ilişkimiz daha önce hiç yaşamadığım kadar derin bir aşka dönüştü. Aslında, o hayatıma girene kadar aşkın ne olduğunu bildiğimden bile emin değildim.

En iyi arkadaşım Jenna sayesinde tanıştık. Club Euphoria'da dansçı olarak birlikte çalışıyorlardı. Kulübün sürekli müşterilerinden biri idim ama kader Amber'ı bana çok sonraları getirdi. Jenna, kulübün sahibi olan kocası Ian'la da orada tanıştı.

Amber ve ben bir yılı aşkın süredir birlikteydik ama ayrılmak ilişkimiz için en iyi çözümdü. En azından ben öyle olduğunu düşünüyordum. Şimdi, bir sonraki filmimi çekmek ve hemen ardından bir diğerini yönetmek üzere Los Angeles'a gidiyordum. Bazen, o anda bizim için en iyi karar olduğunu düşündüğümüz şey, en kötü kabusumuz ve en büyük hatamız olur. O zaman, geleceğimizin gidişatını değiştirebilecek başka bir seçim yapmamız gerekir.

Bugün, geçmişimden kaçarken gerçekten yalnız olmanın nasıl bir his olduğunu öğrendiğim gün olacaktı. Geçici olarak Kaliforniya'ya gitmek yerine, üniversiteyi bırakıp Malibu'daki diğer evime taşınmak gibi zor bir karar verdim. Onunla ilişkim bittikten sonra yıkılmışım ve onunla tekrar yüzleşemedim. İkimizi de ne kadar incittiğimi bilmek çok acı vericiydi ve artık sadece kariyerime odaklanmam gerekiyordu. Okula değil. Amber'a değil.

Dışarıdan bakıldığında sakın ve normal biri idim, tabii *normal* sayılabilirsem. Hâlâ alaycıydım ve şakalaşıyordum, görünüşümü koruyordum. Ancak, içten içe, tüm dünyam hasar görmüştü. Her gece kâbuslar görürken kalbim paramparça olmuştu.

Kan ter içinde uyandığımda, keskin bir sancı vücudumun üst kısmına yayılırken göğsümü tutmuştum.

Şimdi, gülümsediğimiz bir fotoğrafa bakıyordum. Bu bana hem mutlu anlarımızı hem de ikimizin de kalbini kırdığım anı hatırlatıyordu. Ne yazık ki artık geri dönüş yoktu. Ne yazık ki, o kadının benim için ne kadar önemli olduğunu kimseye itiraf etmeyecektim ama kalbim duygularımı asla unutmuyacaktı.

"Aman Tanrım!" Şevkli bir kadın sesi beni zihinsel işkencemden uzaklaştırdı. "Chance Hardwin?!"

Sandalyemde dik oturdum ve duruşumu ayarladım. Genç kıza başımı sallayarak hafif bir gülümseme taklidi yaptım. Toplum içinde gülümsüyormuş gibi yapmak her ünlünün kariyerinin başlarında ustalaşmayı öğrendiği bir şeydi. Medyanın ya da bir bireyin ne zaman gölgelerde gizlendiğini, gizlice başka bir hikaye anlatan açılardan fotoğraflarınızı çektiğini asla bilemezsiniz.

Eskiden ilgiyi severdim, bulduğum her fırsatta halkın ilgisini sömürürdüm. Son zamanlarda önceliklerim farklılaşınca bu ihtiyacım da değişti. İşimi seviyordum. Bu fırsat için her zaman minnettar olacaktım ama hayatımın öncelikleri değişmişti.

Pislik olduğumu düşünmüyordum. Sadece sürekli yıpratılmaktan hoşlanmıyordum. Ayrılık evimin mahremiyetinde gerçekleşti. Ancak, küçük kız kardeşim Lizzie'nin bir sosyal medya paylaşımında hata yapmasının ardından birkaç gün içinde tüm eğlence haber kanallarında yayınlandı. O zamandan beri herkesin dedikodusunu yapmak istediği tek şey buydu. Bundan kaçınamazdım. Sonunda bundan kurtulduğumu düşündüğüm anda televizyonu açtım ve işte oradaydık. Amber bu olumsuz ilgiyi hak etmiyordu. Benim gibi değildi, aynı ortamda da yetişmemişti. Utanmasına neden olduğumu bildiğim için onun adına üzülürdüm.

Bu kızın duygularını incitmek istemediğim için kibarlığımı korudum. Korumam Dragon, kollarını kavuşturmuş, herhangi bir tehdit belirtisinde müdahale etmeye hazır bir şekilde bana doğru bir adım attı. Kızın zararsız olduğunu düşünerek elimi kaldırdım ve onu çekip götürmesini engelledim. Kapıdaki başka kimse beni rahatsız etmiyordu, bu yüzden birinin yüzüne bir gülümseme getirmek için birkaç dakikamı ayırabilirdim.

Kalabalığa göz gezdirirken siyah beyzbol şapkamın ve Ray-Ban'lerimin kimseyi kandırmadığını fark ettim. Onun bana yaklaşması sadece

kimliğimden şüphe duyulmasına neden oldu. Bana yönelen bakışlar ve kalabalıklar arasındaki fısıldaşmalar bana hiç yabancı değildi. Şapkamı ve güneş gözlüklerimi dikkatlice çıkarmadan önce gözlerimi hafifçe devirdim. Parmaklarımı saçlarımda gezdirerek kendimden emin bir gülümseme takındım. Birkaç adım daha yaklaşıırken yüzüne kocaman bir sırıtış yayıldı.

"Sen olduğunu biliyordum!" Sessiz heyecanı neredeyse kontrol edemeyeceği fazlaydı. "Lütfen seninle bir selfie çekebilir miyim?" Birden kıpkırmızı kesildi. Telefonla endişeli bir şekilde oynarken, çilek sarısı, örgülü at kuyruğu ileri geri sallanıyor ve kendini reddedilmeye hazırlıyordu.

Başımı salladım ve avucumu uzattım. Telefonunun kilidini açtı, yanıma oturmadan önce kamerayı çalıştırdı ve bana uzattı. Havada bize doğru tutarak ona yaklaştım ama kolumu ona dolamadım. Her yaştan hayrana dokunmak konusunda son derece dikkatliydim. Bir hata ya da yanlış bir açı, medyada istemediğim bir fiyaskoya dönüşebilirdi, özellikle de şimdi. Hemen fotoğrafı çektim. Bir süre pozumuzu inceledikten sonra bana teşekkür etti ve anne babası olduğunu tahmin ettiğim yakındaki bir çifte doğru koşmaya başladı.

Tekrar eğilerek telefonumu çıkardım.

İyi günler, yolcularımız. Bu, 7063 sefer sayılı Los Angeles uçuşu için ön biniş anonsudur. Küçük çocuklu yolcularımızı ve özel yardıma ihtiyaç duyan tüm yolcularımızı şu anda uçağa binmeye davet ediyoruz. Lütfen biniş kartınızı ve kimliğinizi hazır bulundurun. Normal biniş yaklaşık on dakika içinde başlayacaktır. Teşekkür ederiz.

Tam telefonumu cebime sokmak üzereyken, ekranda Ian'ın adı belirdi. Alt dudağımı ısırdım, başparmağımı gezdirdim, aramaya cevap verip vermeyeceğimi düşündüm. Bugün ayrılacağımı kimseye söylememiştim. Sadece sıvışmak istiyordum. Amber'la içimi burkan bir vedalaşma yaşamak istemediğimden, ona ön kapısının posta deliğinden bir not bıraktım. Derin bir nefes aldım ve başparmağımı ekranda kaydırarak Ian'ın çağrısını reddettim.

"Kahretsin," diye derin bir ses duydum arkamdan, "gerçekten mi Hollywood?" Ian ve ben takılmaya başladığımızda, o bana demeye başladı

Hollywood, şakacı bir şekilde kariyerimle alay ediyordu. Lakap yapıştı ve o

artık bana nadiren gerçek adımla hitap ediyordu. İlk başta bu beni rahatsız etti ama zamanla alıştım.

Gözlerimi kapatıp derin bir nefes aldıktan sonra koltuğumda kayıtsızca döndüm ve onun sinirli bir ifadeyle telefonunu yana doğru uzattığını gördüm. Yavaşça, inleyerek ayağa kalktım. Ellerini uzun, siyah yün paltosunun ceplerine soktu ve hayal kırıklığı içinde başını salladı.

"Güvenlikten nasıl geçtiniz-"

Cebinden bir bilet çıkardı ve karnının önünde tuttu.

"Biniş kartı," sesimin tonu azalırken kelimenin dudaklarımdan tıslayarak çıkmasına izin verdim. Ellerimi yanıma indirmeden önce kollarımı göğsümün üzerinde , nasıl tepki vereceğimden emin değildim. "Bir bilet aldın

Los Angeles'a sadece bana hoşça kal demek için mi geldin?"

Kendinden emin bir şekilde sırtarak bir süre inceledikten sonra kağıdı çevirip bana varış noktasını gösterdi. "Daha da iyisi, Omaha."

"Bencilce beni tekrar görmek istediğin için Nebraska'ya gitmekten mahrum bıraktığın insanları bir düşün." Alaycı bir tavırla başımı salladım.

Dudaklarını belli belirsiz bir gülümsemeyle bükerek ellerini ceplerine götürdü. "Evet, sanırım yolcular Nebraska'ya gitmek için mücadele edecekler."

İçimi çektim ve kendimi pencerenin dışındaki uçağa bakarken buldum. Ian sessiz kaldı, düşüncelerimi işlediğimi biliyordu. Aklımdan geçenleri okumak zor değildi ama yine de konuştum. "Ona veda etmek çok zordu, ben de sıvışıp gitmek zorunda kaldım," diye sonunda, gözlerim tekrar onunkileri bulduğunda. "Bunu yapamazdım ve Jenna'nın bana ders vereceğini biliyordum-"

"Anlıyorum," elini çenesine götürüp okşadı, "ama hiçbirimize veda etmemek çok boktandı."

"Biliyorum," diye başımı salladım, "ama yine de ziyarete geleceğim."

Homurdandı. "Bir noktada, evet," sesini alçak tutmaya çalıştı. "Altı ayını kalıcı olarak değiştirdin." Ellerini yana açarak bana doğru bir adım attı. "Geri dönmeyi planlamıyorsun, değil mi?"

"Ian, Tanrı aşkına," diye homurdandım, "ben bir aktörüm ve Kaliforniya'ya aitim."

"Kaçıyorsun, Chance!" Benim öfkeli ses tonuma uydu.

Benim adımı kullanmasının nadirliği karşısında gözlerim büyüdü. Boğazımdaki yumruyu yutarak bakışlarımı hızla Buz Adam'a çevirdim ve Ian'da karar kıldım. Yakınlarda duran Dragon ona doğru bir adım attı ama ben elimi kaldırdım. Yüzümü ona dönerek başımı salladım. "O iyi."

Başını salladı ve üç adım geri çekildi. Etrafıma baktığımda, yaptığım her hareketi izleyen gezginleri fark ettim; birçoğu telefonlarını havaya kaldırmış, Ian'la etkileşimimi kaydediyor ya da fotoğraflarını çekiyordu.

Etrafına bakınırken yanağının içini kemirdi, sonra alt dudağını dişlerinin arasında yuvarladı. "Bana tek bir şey için söz ver, lütfen."

Ellerimi ceketimin ceplerine sokarak sessiz kaldım.

"Eğer bir şeye ihtiyacın olursa," diye durakladı, biraz keyifsiz görünüyordu, "beni ara, tamam mı?"

"Yapacağım." Başımı salladım, ağzım küçük bir gülümsemeye dönüştü.

"Ciddiyim Hollywood," parmağını bana doğru sallayarak sırttı. "Aptal kışın kötü bir ben gibi üzerimde büyüdü ve seni özleyeceğimi itiraf etmekten utanıyorum."

Gözlerimi devirerek kıs kıs güldüm, tam o sırada hoparlörden bir anons duydum. İkimiz de tereddüt ederek dinledik.

İyi günler, yolcular. Bu anons 7063 sefer sayılı Los Angeles uçuşu içindir. Şu anda birinci sınıf ve business sınıf yolcuları uçağa binmeye davet ediyoruz. Lütfen biniş kartınızı ve kimliğinizi hazır bulundurun.

"Sanırım bu benim işaretim." Omuz silkerek Louis Vuitton çantalarımın birini almak için eğildim.

Öne atılıp kollarını boynuma dolayarak beni rahatsız edici, sıkı bir sarılma için kendine çektiğinde şaşırdım. Çantam yere düşerken bir gümbürtü çıkardı. Dragon eğildi ve iki çantamı da benim için kaptı.

"Bunu size iletmem söylendi," diye mırıldandı Ian.

O uzaklaşmadan önce ceketimin cebinde bir çekiştirme hissettim. Elimi cebime atıp katlanmış bir kâğıt çıkardım ve şaşkınlıkla arasına sıkıştırdım. Omuz silkerek geri çekildi, kâğıdı ona geri vermeye çalıştığımda avuçlarını bana doğru çevirdi. Amber'dan gelmiş olabileceğini düşündüm. "Bu ondan değil." Aklımdan geçenleri okudu. "Yine de, ihtiyacın olabilir bir noktada." "Peki."

Birkaç adım daha geri çekilip kaşlarını kaldırarak beni işaret etti. "Yerleştiğinde bizi ara."

Başka bir şey söylemeden ellerini ceplerine soktu ve Buz Adam'ın da peşinden gelmesiyle kalabalığın arasına karıştı.

Uçağa bindiğimde, kimseyle konuşmak istemediğim için çantamdan kulaklıklarımı çıkarmadan önce yerleştim. Koltuğuma gömülüp uçağın penceresinden dışarı bakarken şapkamın ve gözlüğümün kafamda güvenli bir şekilde durduğundan emin oldum. Dragon koridordaki koltuğa oturarak diğer insanlarla aramda bir bariyer oluşturdu.

Uçağın ön tarafında bir uçuş görevlisi duruyor, rutin anonslar ve güvenlik gösterileri boyunca el kol hareketleri yapıyordu. Pencereden dışarı bakarken ona pek dikkat etmiyordum, düşüncelerimin bir kez daha Amber'a kaydığını hissediyordum. Gözyaşlarıma engel olmaya çalışarak birkaç derin nefes aldım ve uçak kalkana kadar gözlerimi kapattım.

Uçuştan bir saat sonra bedenimi yana yatırdım ve uçağın altından geçen bulutları izlerken penceredeki yansımama baktım. Birden Ian'ın havaalanında bana uzattığı kâğıt parçasını hatırladım. Kâğıdı cebimden çıkardım, keşke okuyacak gücü bulabilseydim ama şu anda o güç bende yoktu. Ne olduğunu bilmiyordum ve beni kandırıp kandırmadığını merak ediyordum. Parmak uçlarımla arasında yuvarlayarak birkaç kez çevirdim, zihnimde büyüyen merakla savaştım. Kafamda rastgele, incitici senaryolar kurarak geçirdiğim zihinsel ıstırap dolu dakikalardan sonra yorgunluk beni ele geçirdi. Uykuya dalmadan önce notu cebime geri koydum.

YENİ NORMAL

DÖRT AY SONRA ŞANS

Aylar geçmişti ve sonunda Malibu'daki evime yerleştiğimi hissediyordum; tavandan tabana pencereleri olan beyaz, altı yatak odalı modern bir konak. Pasifik Okyanusu manzarası eşsizdi ve birkaç yıl önce emlakçıyla gezdiğimde beni anında ikna etmişti. Mükemmel bir ikinci ev olmuştu.

Ben geldikten bir ay sonra çekimler başladı ve sonraki hafta içinde prodüksiyonu tamamlıyorduk. Havaalanında Ian'ın geldiği o günden beri Boston'da kimseyle konuşmamıştım. Herkesin aramalarından ve mesajlarından kaçarken sadece kendime odaklanmıştım. Bazıları için ne kadar yalnız görünse de, ben yalnızlıktan keyif alıyordum. En azından kendime söylediğim yalan buydu.

Ayrılıktan sonra değişmiştim ve bu da benliğimden bir parçayı kaybetmeme neden olmuştu. Her gün duygusal bir savaşa dönüştü. Setteki uzun günler sona erdiğinde, kendimi yalnız başıma içerken buldum. Evimin duvarları arasında, halkın yargılamasından endişe etmeden kötü alışkanlıklarımı saklayabiliyordum. *Hepsinin canı cehenneme.*

Evimdeki spor salonunda yoğun bir antrenmanı bitirdikten sonra, merdivenlerden banyoma doğru sendeleyerek çıktım. Geç saatlere kadar içerek geçireceğim bir başka geceden önce rahatlatıcı, sıcak bir duş almak için can bedenim ağrıyordu. Su ısındığında, tökezleyerek

Yatak odası. Özel yapım siyah ve gümüş Philippe Patek saatimi kolumdan çıkarıp modern ceviz şifonyerin geniş aynasının altındaki mavi kadife kutunun üzerine yerleştirdim.

Gözlerim Ian'ın aylar önce havaalanında bana verdiği katlanmış kâğıda kaydı. Hâlâ onu okuyacak özgüveni tam olarak kazanamamıştım ama ben hazır olana kadar sabırla bekliyordu. İçimdeki kargaşadan sıyrılarak banyoya döndüm ve sürekli acı çekmeye başladım. Bu benim için yeni bir duyguydu.

Giysilerimi çıkararak uzun, siyah beyaz mermer kaplı duşa girdim ve aceleyle yıkandım. İhtiyacım olan son şey, beynime derin *duş düşüncelerine* dalacak kadar zaman vermektir. Yarın hayatın hareketlerini tekrarlayana kadar sadece uyumak istiyordum.

Kendimi son bir kez durularken telefonum çaldı ve banyo tezgahının üzerinde titreşti. Hemen halının üzerine çıktım ve duvardaki bronz kancadan siyah bir havlu aldım. Mümkün olduğunca çok suyu silerek havluyu belime sardım. Öne doğru uzanarak telefonumu aldım ve ekranda rol arkadaşlarımdan birinin yüzünü gördüm.

Hoparlörü açarak, üzüntümü gizlemeyi umarak cevap verdim. *Ne oldu Dean?*

Kapıyı açın!

Telefon kapandı. İçimi çektim, telefonumdaki güvenlik uygulamasını açtım ve *Kapı* düğmesine bastım. Beyaz eşofman altımı giydim, çıplak göğsümden hâlâ su damlıyordu, aceleyle alt kattaki fuayeye indim. Uzun, çarpık cam kapılardan birine ulaştığımda birden fazla siluet gördüm ve birkaç ses duydum. Kapıyı çekiştirerek açtım ve Dean, rol arkadaşımız Simone ve tanımadığım bir yüz tarafından karşılandım.

"Tamam," diye homurdandım, "içeri gelin, sanırım." Tembelce kapıyı yana iterek içeri girmelerine izin verdim.

Kızlar kıkırdadılar ve fuayeye doğru ilerlerken birbirlerine sarıldılar. Büyük girişin etrafına göz gezdirerek içlerinin her santimini hayranlıkla incelediler. Tuhaf kızın bakışları, sanki desenleri inceliyormuş gibi siyah-beyaz karo döşeli zemine takıldı.

Dean omzumu okşayarak yanımdan geçti ve kaşlarını kaldırdı. "Ait olduğun yere, Cali'ye dönmen çok güzeldi dostum."

Yüzüne şeytani bir sırıtma yayıldı, gözleri kızları süzüyordu.

Bakışlarım uzun boylu, ince yapılı sarışın rol arkadaşımızın üzerinde toplanmadan önce alt dudağımın iç kısmını dişledim. "Evet, göreceğiz." Simone'la sette tanıştığımndan beri ilk kez onu gerçekten analiz ettim. Gözlerim, kısa, siyah saten elbisesiyle vurgulanan mükemmel vücudunda yavaşça aşağı yukarı gezindi. "Yine de bir sorun seziyorum," diye mırıldandım kendi kendime sessizce.

Dean ellerini yana açarak fuayeye doğru ilerledi. "Haydi parti başlasın!" Kendine özgü muzip sırıtışıyla parmaklarını koyu kahverengi alt kesiminde gezdirdi ve dönerek oturma odasında kayboldu.

"Parti mi?" İnledim.

Beni iki abartılı giyimli kadınla baş başa bırakarak ona doğru bir el uzattım. İkisi de gülümseyerek bakiştılar ve merakla Dean'in merdivenlerde yankılanan yüksek sesini takip ettiler. Kimseyle özel olarak konuşmuyor, mevcut alkol seçenekleri hakkında sohbet ediyordu.

Odaya girdiğimizde, altın rengi, orta yüzyıldan kalma içki dolabını çoktan karıştırmış ve dört içki doldurmuştu. Tembelce beyaz, L şeklindeki deri koltuğa uzandım, ayaklarımı siyah sehpaye dayadım ve parmaklarımı başımın arkasında birleştirdim. Dikkatimi tekrar Dean'e çevirmeden önce bakışlarım bir kez daha Simone'da oyalandı.

Hollywood'daki en eski arkadaşlarımdan biriydi. Geçmişte birlikte birkaç proje yapmıştık ve her gün sette birlikte çok zaman geçirdikten sonra iyi arkadaş olmuştuk. Kaliforniya'da güvendiğim birkaç kişiden biriydi. Güven bizim işimizde nadiren verilen bir şeydi.

Son içeceği doldururken kafasını kaldırıp baktı. "Sanırım resmi tanışma faslını ben yapmalıyım, ha?" Kızlara dönerek oturma alanına doğru ilerlemelerini işaret etti. "Gidin ve oturun. Sizi ısırmaz," gözlerini benden ayırmadan devam etti, "ama neyle ilgilendiğini bilmiyorum, o yüzden bunu siz öğreneceksiniz."

Neyin içinde olduğumu çok iyi biliyordu. O ve ben birçok kadını birlikte sikmiştik. Amber'dan önce, o ve ben seks partileri düzenlerdik ve işler her zaman... çılgınca olurdu.

Ona pis bir bakış fırlatarak, şu anda rahatsız bir şekilde etraflarına bakan kızlara döndüm. Mobilyaları işaret ettim. Dean yanımıza geldi ve yakındaki bir sandalyeye oturmadan önce içkileri dağıttı. Kızlar kanepenin iki ucuna oturdular.

"Bu Layla." Çenesini kaldırdı ve parlak mavi gözlerini bana dikmiş olan esmer kıza doğru baktı. "Simone'un en iyi arkadaşlarından biri." Beni izlerken gülümseyerek durakladı, çarpıcı kıza yeniden bir hareket yapmamı bekliyordu. Gözleri yavaşça Layla'nın şehvetli göğsünün kıvrımlarında gezinirken içkisinden bir yudum aldı.

Çenemi sıktım. Dean'le yakın olabilirdik ama Amber'ın hayatımda olmadığı aylar geçtikçe giderek daha da umutsuzluğa kapılıyordum. Hâlâ onunla iletişim kuramayacak kadar inatçı ve kendinden nefret eden , her geçen an onu daha çok özlerken her gece üzüntümün içinde debeleniyordum. Ve o nasıl hissettiğimi biliyordu.

"Harika bir evin var," diye bağırdı Simone, beni karanlığımdan çekip çıkararak. "Mükemmel bir adam için mükemmel bir ev." Heyecanını gizlemekte zorlanarak flört etmeye çalıştı.

"Evet, ben- um-" Zihnim daha mutlu bir geçmişe sürüklendiği için uygun bir yanıt bulamadım. "-Tamam. Teşekkürler."

Grey Goose votkamin kalanını sonra boş bardağı önümdeki sehpaıa bıraktım. Ayağa kalktım, uzun boylu, tehditkâr bir duruş sergiledim. Kızlar ne olup bittiğinden emin olamadan yerlerinde kıpırdandılar. Gözleri her hareketimi takip ediyordu. Dikkatimi Dean'in üzerinde toplayarak yavaş ve derin bir nefes verdim. Dudaklarının kenarları hafifçe kıpırdadı. Bir dersin yaklaştığını biliyordu.

"Seni ofisimde görebilir miyim?" Bakışlarımı daraltarak başımı koridora doğru salladım ve dişlerimi sıktım. "*Derhal*."

Başını sallayarak dikkatini önce Layla'ya, sonra Simone'a çevirdi. "Lütfen bize müsaade edin hanımlar." Alaycı bir selam verip kıkırdayarak kemerli geçide doğru yürüdü.

Gözlerim kızlar arasında gidip geldi ve bir avuç içimi gösterdim. "Sakın-" diye tersledim ses tonumu düzeltmeden önce, "hiçbir şeye dokunma."

Simone dilini alt dudağında gezdirirken şehvet dolu bakışları ayaklarımdan yüzüme doğru yöneldi. Yanağımın içini kemirdim

Dean'i takip ederek arkasını dönmeden önce.

Ofisime girdiğimizde kapıyı kapattım ve kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum. Kaşlarımı çatarak bu geceki rastgele ziyareti için bir açıklama bekledim. O da gülerek benim duruşumu taklit etti, zeytin tonlarındaki kasları gömleğinin kollarından taşıyordu.

"Ne yaptığını sanıyorsun sen?" Ellerimi uzattım, boğazımı temizledim ve ses tonumdaki boğukluğu gidermeye çalıştım.

"Ne zaman konuşsak ya da takılsak, eski sevgilin yüzünden depresyona giriyorsun," diye alay etti. "İş yerinde büyük ve cesur bir tavır takınıyorsun ama seni setten çıkarken gördüm." Ellerini yana bırakarak, tembelce el salladı. "Sen bir enkazsın, Chance."

Beni önemsemediğini biliyordum ama özel zamanlarımda ne yaptığım kimseyi ilgilendirmezdi. Hiçbir fikir umurumda değildi. Dean bazen iş yerindeki konuşmalara Amber'ı da dahil ediyordu ve bu beni çıldırtıyordu. Kendimi bir başka sefil geceye sürükleniyor gibi hissederken, evimde misafir olduğu için bu hissi yok saydım. Başımı sallayarak hiçbir şeye kaşlarımı çatmadım, doğru olsun ya da olmasın onun sözleri üzerine düşündüm.

"Gördün mü!" Ellerini havaya kaldırıp oflayarak tersledi. "İşte tam da bundan bahsediyorum!"

Öfkeli bakışlarımı ona çevirerek kendimi yakın tarihin yansımalarından .

"Sadece bir dakikalığına dalmışsın!"

"Değiştiğimi biliyorsun." Alay ettim. "Amber," diye devam etti sesim, "farklı." Gözlerimi kapadım ve burnumun kenarını sıktım.

"Tanıdığım Chance'e ne oldu, ha?" Ellerini ceplerinin derinliklerine kaydırды. "O Chance nereye gitti?"

Omuz silkerek bakışlarımı önümdeki siyah deri koltuğa çevirdim. Parmak uçlarımı iplik boyunca gezdirerek bir taraftan diğerine geçtim ve konudan uzaklaşmak için elimden geleni yaptım.

"Evet, bilmiyorsun bile." Odayı dolaştı. "İhtiyacın olan şey şu-" masamın üzerindeki bir fotoğrafı işaret etti, "Am- ber piliç."

"Bu o değil." Homurdanarak başını salladım. "Bu çerçeveye birlikte gelen fotoğraf. Haberleri izlemiyor musun?"

Gözlerini devirerek başını resme doğru eğdi ve liköründen bir yudum aldı. "Gördüm ve bu hatun ona benziyor." Omuz silkerek başını eğdi ve bakışlarına meydan okudu. "Tamam, peki şimdi ne olacak?"

"Her şeyden önce, o kız Amber'a hiç benzemiyor." Zavallı gözleminin cüretkârlığı karşısında üst dudağımın kenarını kaldırdım. "Ne demek istiyorsun, *şimdi ne olacak?*"

"Çık dışarı, dostum! Biraz yaşa! Çok yaşa, umurumda değil." Bardağını kaldırarak kaşlarını oynattı, koyu kahverengi gözlerini bana .

"ateşli kadınlardan biriyle seks yap!" Hınzır bir kahkaha atarak coşkuyla kapıyı işaret etti. "Seks yapmak mı?" Kargaşa daha yüzüme yansımadan

alaycı bir şekilde değiş tokuş etti. "Gerçekten mi?"

"Kahretsin, ikisini de al. Umurumda değil! Başka birini bulmak umurumda değil. Bulamayacağımdan değil."

Başını sallayarak tavana baktım. Ona doğru yaklaşıp elindeki bardağı kaptığım gibi içkinin geri kalanını içerken düşüncelerim yine Amber'a odaklandı.

"Hadi seni bu evden çıkaralım. Sen lanet olası Chance Hardwin'sin. İstediğin kişiye elde edebilirsin!" Odanın ortasına doğru ilerlerken sırtıma bir tokat attı.

Bir geceliğine de olsa onu zihnimden silmek için milyarınca kez denedim. Bu evde tek başıma kalmanın hiçbir işe yaramadığını fark ettim. Dışarı çıkıp masum bir gece geçirmenin yanlış bir tarafı yoktu. Yavaşça başını salladım, seks hariç onun önerisini kabul ettim. "İyi, hadi yapalım." Rahatlamıştım, konuşmanın sonunda bittiğine şükrediyordum. "Aklında neresi var?"

Ağzının kenarı kıvrıldı, aklında akılsızca maskaralıklar mayalanıyordu. "Sorduğuna çok sevindim."

AMBER

Noel ayrılığının etkisinden tam olarak kurtulamamıştım. Amaçsızca, günlük hayatın rutin hareketlerine devam ettim. Chance gitmişti.

Ailesinden ayrıldı. Arkadaşlarından ayrıldı. Ve benden, eski kız arkadaşından. Artık Boston'da olmak istemiyordu. Taşınmak istemesini anlıyor olsam da, bana onunla birlikte taşınma seçeneği bile sunmadı. İkimiz adına karar verdi. Bildiğim kadarıyla hala arkadaştık... *Sanırım*. Notunda beni zaman seveceğini yazıyordu ama davranışları aksini söylüyordu.

İlişkimiz bittiğinde ona duyduğum sevgi hiç ölmedi. Kendime karşı dürüst olursam, onu her geçen gün daha çok seviyordum. Kaliforniya'da geçirdiği aylar boyunca birçok gece uykusuz geçmişti. Sonunda tekrar uyuyabildiğimde, kabuslar boşluğu dolduruyordu.

Aylarca kalp kırıklığıyla mücadele ettikten sonra, Ian birkaç gece izin almam konusunda ısrar etti. Kendime odaklanarak, hayatımın geldiği dayanılmaz normal halden geri dönmeye çalışarak zaman geçirdim. Hem Jenna hem de Ian için minnettardım. Son zamanlarda Luke ve Jade ile de yakınlaşmaya başlamıştım. Etrafımda geniş bir aile hissi olması, üzücü anların biraz daha parlak olmasını sağlıyordu.

Bu gece, birkaç hafta sonra işe döndüğüm ilk geceydi. Bazı açılardan kendimi yenilenmiş hissediyordum ama yine de dışarıda olmaktan korkuyordum. Arabamı park ederken diğer araçlara baktım ve nefes verdim. Yukarı uzanarak vizörü aşağı çektim ve ışıklı aynayı yukarı kaldırdım. İşte o zaman gözlerimin yaşardığını hissettim. Aceleyle makyajımı tazeledim ve arabadan çıkmadan önce üzüntümü yuttum.

Artık geç kalmıştım, otoparktan ön kapıya doğru koşturdum. Lobiden geçip koridordan soyunma odasına doğru ilerlerken, birkaç personele el salladım ve sahte bir gülümseme sergiledim. Arka duvara yaslanmış normal yerimi bulup garson kıyafetlerimi giyerken diğer iki kız bir köşede sessizce sohbet ediyordu.

"Bayan Wilson?"

İrkilerek arkamı döndüğümde Ian'ı kapı aralığında gördüm. Parlak mavi korsemi sırtıma geçirmeye devam ettim. Başını koridora doğru salladı. Hemen odadan çıktım. İsteyken onu bekletmezdim. Bir omzunu duvara yaslamış, bir sigara yakıyordu. Koruması Buz Adam, birkaç adım ötede duruyordu.

Arkasına yaslanmış, kollarını kavuşturmuş, kulaklığında söylenenlere konsantre olmuştu.

Ian çakmağı cebine geri koydu, sonra elini uzattı. "Bir şey düşürmüşsün."

Bakışlarımı indirdim. Tanıdık katlanmış *veda* notu parmaklarının arasına sıkıştırılmıştı. Tüm bedenimi bir batma hissi kapladı. Notu elinden alarak dikkatimi yere çevirdim. Onu her yere yanımda taşıyordum. "Nereden buldun bunu?"

"arabanın yanındaydı." İç çekerek çenemi kaldırdı ve üzgün gözlerimi endişeli bakışlarına zorladı. "Jen ve benim senin için burada olduğumuzu biliyorsun. Evimiz sana her zaman açık. Sen bizim ailemizsin."

Başımı sallayarak, yaşaran gözlerimden birinden kaçan tek damla yaş sildim.

Sigarasından bir nefes çekerek elini geri çekti.

"Biliyorum." Burnumu çektim. "Sadece çantamda tutuyorum-" Sesim kesildi. Cümlemi bitiremedim.

"Onu hatırlamak için. Anlıyorum." Dudaklarının kenarından dumanlar süzüldü.

İki dansçı soyunma odasından çıktı. Onlar geçerken ben de yana kaydım. Kulak misafiri olmadıklarında derin ve titrek bir nefes aldım.

"Bu gece Jenna ile yukarıda takılmak ister misin?"

Başımı sallayarak acımı gizlemek için elimden geleni yaptım. "Hayır, iyi olacağım."

"Seni kontrol etmek için birazdan döneceğim. Mavi Salon'da halletmem gereken bir şey var." Buz Adam'a daha endişeli bir bakış atmadan önce sırtarak kulaklığına hafifçe vurdu.

Ağırlığımı ileri geri vererek başımı salladım. Tam tekrar konuşacakken üç dansçı daha yanımdan geçti.

", Bay Knighttt," diye şarkı söyledi Trina.

Yoldan bir adım çekilerek başıyla onayladı. "Yakında görüşürüz, Bayan Wilson."

Ellerimi kalçalarımaya koyarak başımı salladım. "Bunu yapmayı bırakmalısın."

Kulağıma eğilmeden önce omzumun üzerinden şöyle bir baktı. "Karımın en iyi arkadaşına iyilik yapamam." Bir adım geri çekildi ve sigarasını bir kez daha içine çekti. "Ve sen hâlâ benim için çalışıyorsun."

Homurdanarak döndüm ve elimi sallayarak omzumun üzerinden "Peki Bay Knight" diye seslendim. Çantama doğru ilerledim. Yan cepten bir titreşim geliyordu. Telefonumu çıkarıp ters çevirdim ve ekranda Chance'in fotoğrafını görünce nefesim kesildi. Vücudumdaki kan çekilmişti. Nefes almak için mücadele ederek keskin bir şekilde soluduğumda nefesim kesildi. Beni aradığına inanamıyordum!

Saati kontrol ettiğimde, dışarıda masaları beklemem gerektiğini biliyordum. Chance programımın içini dışını biliyordu. *Ayrılığımız konusunda fikrini mi değiştirdi? Belki de beni sevdiğini söylemek istiyordur.* Yutkunarak kendimi hem en iyiye hem de en kötüye hazırladım. Bunca zaman sonra onun sesini duymayı özlemiştim. Temkinli bir şekilde telefonu yüzüme yaklaştırdım ve yavaşça kulağıma dayadım.

Alo?

Kulaklıktan boğuk bir müzik sesi geliyordu.

Alo? Alo? Avucumu mikrofona etrafına koyarak seslendim, beni duyabildiğinden emin olmaya çalışıyordum çünkü Euphoria'nın müziği benim tarafımda da yüksek sesle çalıyordu, sadece bir oda ötede.

Birden donakaldım, gözlerim nemlendi ve parmaklarım artık telefonu tutacak gücü toplayamadı. Tanıdık bir ses duyduğumda dizlerimin bağı çözüldü; şu anda duymak istemediğim bir ses. Hiçbir zaman! Telefon yuvarlandı ve çantamın üstüne düştü. Bacaklarım altımda kaldı. Kendimi koltuğun üzerinde yakalayıp yere yığıldım, arkam bir gümbürtüyle yere çarptı. Ruhumdan gözyaşları fişkırdı.

ACI GERÇEK

ŞANS

Liquid Dreams Gece Kulübü'ne girdiğimde, iki katlı devasa açık alanın etrafına göz gezdirdim ve birbirini ezip geçen insan sürüsünü izledim. Yeşil lazerler kalabalığın üzerinde dans ederken çok sayıda dis- co topu dönüyordu. Çok renkli ışıklar müziğin ritmiyle senkronize bir şekilde etrafta yanıp sönüyordu. DJ'in dubstep miksleri herkesi büyülüyordu.

Kulübü taradım ve buraya en son ne zaman geldiğimi hatırlayarak derin bir nefes aldım. Amber'dan önceydi ve o zamanlar farklı biriydim. Ondan önce kötü bir çocuk olduğumu söylemek yetersiz bir ifade olurdu. Hâlâ birlikte olsaydık bu ortamda bulunmamın imkânı yoktu. En azından o yanımda olmadan.

Ezilip büzülen bedenlerin arasındaki daracık boşluklardan geçerken dalgın dalgın kalabalığa baktım. Birkaçı telefonlarını çıkarıp fotoğraf çekiyordu. Sinirle fark ettim ki henüz kulübe gireli bir dakika bile olmamıştı ve çoktan fark edilmiştik. Şaşırmamıştım ama Batı Hollywood'da hiçbir ünlünün mahremiyeti yoktu.

Simone ve Layla, Dean'i takip ederek VIP alanına doğru ilerlediler. İsteksizce, yol boyunca birçok çekici kadının dikkatini çekerek ilerledim. VIP salonuna yaklaştığımızda, fedai siyah kadife ipi geri çekti ve ben geçerken el sıkışmak için eğildi. İki masadaki birkaç kişiyi tanıdım.

bles, biz oraya doğru yürürken başımla onayladım. Dean onları yüksek sesle selamladı ve kızlar kanepelerden birine oturdular.

"Yüce Chance Hardwin kulüp sahnesine geri dönüyor," diye seslendi Andre Butler, kollarını iki yana açmış, yüzünde geniş ve kusursuz bir gülümsemeyle ayağa kalkarken. "Seni görmek harika, dostum!" Diğer arkadaşlarımı düzgünce karşılamadan önce beni hızlıca kucaklamak için kendine çekti.

"Hey, Dre. Selam Marcus."

Bir diğer iyi arkadaşım Marcus Ross da ayağa kalkarak beni aynı şekilde selamladı. Dean, Dre ve Marcus'la ilk korku filmim *Just Ignore Them*'i çekerken tanışmıştım; filmde kığım için dublör kullanmışlardı ve filmi her izlediğimde içim acıyordu. Hepimiz oldukça yakın arkadaş olmuştuk ve bitirmek üzere olduğumuz film için dördümüzün yeniden bir araya geleceğini öğrendiğimizde çok heyecanlanmıştık.

Rastgele kameralar bize doğru parladı ve kalabalık bizim değiş tokuşumuzu izledi. Diğer arkadaşlarımıza da uğradıktan sonra oturdular. Tam oturmak üzereyken bir garson yanıma yaklaştı ve elime bir içki tutuşturdu. Parlayan mavi içeceği incelerken dudaklarımın kenarları yukarı kıvrıldı. Çapkın bir gülümseme sunmadan önce içkiyi döndürdüm.

"Grey Goose, Curaçao, Monster, biraz limon, buzlu?" Her zaman sipariş ettiğim şeyi gururla onayladı. "Doğru anlamış mıyım yakışıklı?"

Başımı sallayarak bir yudum aldım. ". Uzun zaman oldu." Kolumu beline dolayarak onu kendime doğru çektim. "Saat kaçta -"

"Geliyor musun, bebeğim?" Omzuma bir dokunuş hissettim, iki örgülü simsiyah saçları olan güzel garsona sorduğum soruyu böldü.

İçkimden bir yudum alarak Simone'a ters ters baktım. Başımı sallayarak dikkatimi garsona verdim ve göz kırptım. Simone parmaklarını benimkilere geçirerek beni seksiyonel kanepeye doğru çekti. İki ışıklı kırmızı dikdörtgen cam masanın etrafında kıvrılıyordu, ortalarında altın rengi alkol kovaları ve mikserler diziliydi.

Yüzüne doğru eğilerek hırladım. "Bana *bir daha asla bebeğim* deme. tekrar!"

Gözleri büyüdü ve başını salladı. "Sadece seni ondan kurtarmaya çalışıyordum ama özür dilerim."

"Anladığına sevindim." Sinirli bakışlarımı kaçırarak arkama yaslandım ve her iki elime birer likör şişesi almadan önce içkimi yudumladım.

"Oh kahretsin!" Dean yüzünde geniş bir sırıtışla bağırdı. "Chance şimdi içkileri karıştırıyor! Geri döndü!"

"Bu arada, birazdan boku yiyeceğiz!" Marcus kadehini Dean ve Dre'ninkilere vurduktan sonra kendi kadehinin geri kalanını doldurdu. Boş bardağını, grubumuza acımasızca güçlü bir alkol karışımı döktüğüm masaya çarptı.

Saatler sonra, üç ya da dördümüz diğerlerinden daha sarhoştuk. Kendimden emin bir şekilde ayakta durarak arkadaşlarımın dikkatini çektim ve içkimin kenarına mikser kaşığıyla vurdu. İçkimi havaya kaldırarak müziğin üzerinde bağırmaya çalıştım ve Kaliforniya'ya kalıcı dönüşümü kutlamaya hazırlandım. *Siktir et Boston*'ı. Dean'le göz göze geldiğimde, ağzım kapanmadan önce dudaklarıma şeytani bir sırıtma yerleşti.

Kalabalığın içinde, ışık patlamaları ve bana doğrultulmuş kamera flaşları arasında tanıdık birini yakaladım. Arkamı dönerek, VIP'ye doğru ilerlemeden önce kaşığın bir çingirtıyla masaya düşmesine izin verdim. Yumuşak, sıcak bir el parmaklarımı sıyırdı.

"Nereye gidiyorsun?" Kulağıma bir sesin bağırdığını duydum.

Simone'u görmezden gelerek, Amber'a çarpıcı bir şekilde benzeyen kadını bulmak için insanların arasından ilerledim. Kalabalığı taradım ama onu göremedim, yüzünü bir kez daha hayal ettiğimi fark ettim. Ayrıldığımdan beri onun hayalleri beliriyor ama ben onları silkeleyip atıyor, zihnimi savaştığım inatçılık ve acıdan arındırmaya çalışıyordum.

Kısa süre sonra, dans pistinin ortasında trans halinde dururken insanlar beni yakaladığında gerçekliğe geri . Bu gece se- kürdüm yoktu, bu yüzden kalabalıkta daha savunmasızdım ama değildi.

Gözlerimi kısarak yıldızlarla dolu alanımıza baktığımda Dean'in ellerini havada sallayarak dikkatimi çektiğini gördüm. Bakışlarımı yakaladığını fark edince kollarını yana açtı. Ben de omuz silktilim.

Güzel kadın parmaklarını boynumun arkasına kilitlemeden önce kollarını belime doladı.

Gözlerim belirsizlik içinde onunkilerle buluştu. Uzun, sarı saçları dans ettiği gecenin etkisiyle dağılmış, vücudundan aşağı dökülüyordu. Bana arzuyla bakıyordu. Bileklerinden tutarak onu kendimden uzaklaştırdım. Badem şeklindeki gözlerine dik dik baktım. Sert davranılmasından rahatsız olmuş gibi görünmüyordu. Dilini zevkle alt dudağının üzerinde gezdiriyordu. Yavaş yavaş amını kalçama sürtmeye başladı. Sırıtarak başımı salladım ve tutuşumu gevşettim.

Amber'ı özlemiştim ama ayrılığımızın zihnimde yarattığı ıstırap beni çözmeye başlamıştı. Neredeyse başa çıkılamayacak kadar fazlaydı. Şu anda kalbimin içinde yaşadığı kâbustan kurtulmak için her şeyi yapardım. Bakışlarımı Dean'e çevirerek kadehimi havaya kaldırdım ve sııttım. Başını bir kez eğdi, dudaklarında çarpık bir gülümseme vardı, içkilerimizin geri kalanını uzaktan birlikte yudumlamadan önce bardağını kaldırdı. Sonra elinde bir tepsiyle yanımdan geçen bir çalışana bardağımı uzattım.

Yabancı kadının kalçalarını kavrayarak, isteksizce vücuduyla birlikte hareket ederken onun aç ve aval aval bakan bakışlarını inceledim. Gözlerini sıkarak kapattı, dudaklarını büzerek ayak parmaklarının üzerinde durdu. Gözlerim ona dikilmişti. Hiç vakit kaybetmeden onu kendi etrafımda döndürdüm ve kendime doğru çektim. Hiçbir şekilde kulüpte rastgele biriyle öpüşürken fotoğraf çekitmeyecektim, gerçi alkolün muhakeme yeteneğime zarar verdiğini kabul etmeliydim.

Ellerimi kum saati çerçevesinin üzerinde gezdirerek, sınırları kurnazca zorladım. Bir öpücük çok açık olurdu. Elimi gizlice eteğinin lastiğinin içine kaydırđım, parmaklarımı sıkı karnında ileri geri hareket ettirirken yumuşak tenini okşadım.

Cebimde bir titreşim patladı. Elimi geri çektim, aşağı uzandım ve telefonumu pantolonumdan çıkardım. *Jenna. Lanet olsun!* Sanki daha da uzaklaştığımı hissetmiş gibiydi. Derin bir nefes alarak ekranı kaydırđım, aramasını reddettim, daha sonra bana bu konuda ders vereceğini biliyordum. Doğal olarak sesli mesaja geçmesine izin vermeliydim. Ona göre, herhangi bir aramayı reddetmek doğrudan bir hakaretti.

Kız ve ben birlikte hareket etmeye devam ettikten sonra kız tekrar benimle yüzleşmek için döndü. Küçük bir adım geri attım, bir adım daha atmaya hazırlandım.

öpmeye çalıştı. İkinci kadın boğucu bir gülümsemeyle yaklaştı ve kollarını sarışına dolayarak sıkıca sarıldı. Arkadaşından biraz daha uzundu ama saçları yuvarlak yüzünü çerçeveleyen şık, kısa, siyah bir küttü. Elbisesinin biçimli fiziğini sarışından etkilenmemek elde değildi. Modacı olmalıydı ama onu daha önce hiç görmemiştim.

Sallanıyorlardı, birbirlerine bastırıyorlardı. Pantolonumda hafif bir kıpırdanma hissettim. Bana dönerek ikisi de tırnaklarıyla pazularımı ve karın kaslarımın her bir dalgalanmasını incelediler. Biri tırnağıyla kolumdaki karmaşık dövmenin izini sürdürdü. Diğeri boynumu öptü. Sırayla onlara arzulandığımı hissettirirken, etrafımdaki hiç kimseyi umursamadan bir kez olsun kendimi bırakmaya gönülsüzce izin verdim.

"Bize katılmak ister misin, seksi şey?"

Düşünmeden ve hangisinin sorduğunu bilmeden sııttım. "Neden siz ikiniz arkadaşlarımla bana katılmıyorsunuz?"

İşte o anda her şeyi berbat ettiğimi fark ettim ama şimdilik suçluluk duygumu görmezden gelecek ve anı yaşayacaktım. Bu Boston değildi. Batı Hollywood ve arkadaşlarımdı. Bu an benim için yeni bir başlangıç olabilirdi. Kızlar başlarını sallamadan önce şakacı bir bakış attılar ve kollarını benimkilerin iki yanına bağladılar. Onlara kalabalığın içinden, VIP fedaisinin yanından geçerek eşlik ettim. Kanepeye yaklaştığımızda tüm gözler üzerimizdeydi ve bazıları mutlu görünmüyordu.

"Ne oluyor be adam?" Marcus tiksintiyle dudağını büktü, koyu kahverengi gözleri öfkeyle bana bakıyordu.

Marcus başkalarını yargılamakta her zaman hızlıydı. Dışarıdan gelenleri pek sevmeyen, çok özel, seçkin bir aileden geliyordu. Babası birçok film yönetmiş, annesi ise makyaj sanatçısıydı. Tanıştığımızda ısınması en uzun süren oydu. Sadece birkaç gün sürdü ama arkadaş olup olmayacağımıza karar vermeden önce bana birçok soru sordu.

Dean öne doğru eğildi ve kızlara göz kırparak, "Eminim yeterince yer vardır," dedi. "Eğer yoksa, ikisi de kucağıma oturabilir."

Layla ve Simone ihanete uğramışlık duygusuyla yüzlerini buruşturdular. Fark etmemiş gibi yaparak yeni arkadaşlarımla arasındaki kanepeye oturdum. Kızlar içkilerine yardım ettiler. Telefonumu bir kez daha cebimden çıkardım, bu sefer Ian'ın adını gördüm

Ekran. Bu düzenli bir olaydı. Önce Jenna beni arardı. Birkaç dakika sonra, Ian onu takip ederdi. Ve böyle devam ederdi. Sırayla ararlardı.

Siyah saçlı kadın dudaklarını kulağıma bastırdı. "Booty call?" Sesindeki titreme içimi gıdıkladı ve omurgama bir ürperti gönderdi. Bunu daha fazlası için bir davet olarak algıladı ve kulak mememi ısırarak gözlerimin geri dönmesine neden oldu.

Ian'ın aramasını sesli mesaja çevirdim, sonra telefonumu cebime geri koydum.

Ben arkadaşı ve bize katılan birkaç kişi tarafından dikkatim dağıtılırken sarışın benim için bir içki karıştırdı. Simone her iki kadına da şüpheyle bakarken benimle göz teması kurmaya devam etti. Sadece kıskandığını düşünerek, içkimin kalanını keyifle yudumlarken onu izledim.

Dean hayretle sarışın kızın parmaklarını saçlarımda gezdirmesini ve arkadaşının elini gömleğimin altına sokmasını izledi. Gözlerim fal taşı gibi açıldı. Ne olduğundan emin değildim ama aynı zamanda bunu durduramıyordum. Her ne oluyorsa ona ihtiyacım vardı ve bunun içkilerden kaynaklandığını biliyordum. Pervasız olmak istiyordum. Ertesi gün pişman olacağım yanlış adımlar atmaya niyetliydim.

Dakikalar ilerledikçe beynim ağır çekimde hareket etmeye başladı. Her şey bulanıklaştı. Görüşüm tünelleşti ve sanki üzereymişim gibi hissettim. Etrafımı fark edemez hale geldiğimde, iki kadın tarafından masadan uzaklaştırıldığımı hissettim.

Dışarı çıktık ve bir yığın flaş geceyi aydınlattı, bunalmış hissetmeme ve midemin bulanmasına neden oldu. Birkaç adım tökezledikten sonra olduğum yerde durdum. Etrafıma bakarak, gördüğüm herhangi bir şeye odaklanmaya çalıştım ama bu giderek zorlaşıyordu.

"Sanırım hasta olacağım." Göğsümde şişen kusmuğumu geri bastırdım.

"Yakında yalnız kalacağız, bebeğim."

Kulübün dışında sıra bekleyen kalabalığa doğru dönerek sırtıttım ve onlar bizi çekerken herkese orta parmağımı gösterdim. Paparazziler bir anda etrafımı sardı, o kadar hızlı fotoğraf çekiyorlardı ki parlak ışıklardan gözlerim kamaştı. Yüzümü korumaya çalıştım ama işe yaramadı.

Evimden neredeyse bir saat uzakta olduğumuzu bildiğimden, etrafımda dönerek herhangi bir kaçış yolu aradım. Gözlerim zar zor odaklandı

kaldırımın kenarına park etmiş siyah bir limuzin gördüm. Kızları ellerinden tutarak arabaya götürdüm. Arka kapıyı çekerek açtım ve arkalarından atlamadan önce onları içeri soktum. Şoför gizlilik camını indirdi.

"Yardımcı olabilir miyim?!"

"Üzgünüm, ben sadece... Tom?!" İyi odaklanamıyordum ama sesini nerede olsa tanırdım. Sesi Kurbağa Kermit'e benziyordu.

"Bay Hardwin," diye soluk soluğa bağırdı, "uzun zaman oldu."

Paparazziler kameralarını arabaya yaklaştırmış, adımı sesleniyor ve sürekli fotoğraf çekiyorlardı. Kızlar karanlık, renkli camlardan poz verirken ben yüzümü korumak için daha fazla başarısız çaba sarf ettim.

"Sür!" Ben emrettim.

"Bay Hardwin, müvekkilim içerde-"

"Git! Sana üç katını öderim. Umurumda değil, sadece sür, lanet olsun!"

"Evet, efendim!" Gülümseyerek öndeki kamera ve hayran sürüsüne döndü. Motoru devirirken elini birkaç kez kornaya koyarak onları hareket etmeye teşvik etmeye çalıştı.

"Bay Hardwin nereye?" Dikiz aynasından hızla geriye baktı.

"Malibu evi."

"Evet, efendim."

Başımı koltuğun arkasına yasladım ve rahat bir nefes verdim. Sarışın olan önümde diz çöktü ve pantolonumun fermuarını açtı. Diğeri avucunu yanağıma koyarak dudaklarımı kendi dudaklarına yönlendirdi. Yavaşça öpücüğü test ettim, sevdiğim kadından başka biriyle sınırı aştığım için gergindim.

"yok," fısıldadı kız, "sadece kendini bırak."

Dili dudaklarımı ayırmaya zorladı ve ağzıma hükmetmek için kararlılıkla savaştı. Şaşkınlıkla ona teslim oldum ama kontrolü elden bırakacak değildim. Parmaklarımı saçlarının arasından geçirerek sıkıca kavradım ve başını yana doğru çektim. Dilimi ağzına soktum. Dakikalar geçtikçe onlarla neredeyse hiç konuşmadığımı fark ettim. Umursadığımdan değil ama isimlerini bile bilmiyordum.

"İsimleriniz nedir?" Sonunda öpüşürken mırıldandım ve sonra geri çekildim.

"Ben Cari, i ile." Siyah saçlı kadın inledi, şimdi dudaklarını boynuma bastırıyordu.

Sarışın başını kaldırıp bana baktı ve bakışlarımla buluştu. "Ben F'siz Fiona'yım."

Şaşkınlıkla başımı eğdim. "Iona mı?"

"P," çekici görünmek için elinden geleni yaparak sikimi kavrayışından kurtardı, "H."

"Adın Fiona, P-H ile mi yazılıyor?"

"Mm-hmm." Dilini dişlerinin arasına alarak göz kırptı. "Her neyse," diye iç geçirdim. "Bok gibi garip yazım. Siktiğim Cali kızları."

Cari'ye doğru dönerek dudaklarına karşı inledim, botunu çek-tom dudağını ağzıma soktu. Phiona şaftımın dibine masaj yaptı, dilini Prens Albert piercingimin halkası boyunca gezdirdi, sonra açlıkla uzunluğumu kucakladı. Kafamı kaldırdığımda Tom'un aynadan bizi izlediğini fark ettim. Eğlenerek homurdanarak gizlilik camını kapattım.

Cari bir an için geri çekildi ve minibarı işaret etti. "May I?"

"Misafirim ol." Gözlerimi kapatarak, sarhoş skandalının tadını çıkardım.

Sabah manşetlere çıkacağı kesin.

Phiona kucağıma kaykıldı, ileri geri sallanıyordu. Cari, yakındaki bir düğmeye basıp müziği açmadan önce bana dolu bir kadeh berrak alkol uzattı. Arkama yaslandım ve kızlar benimle ilgilenirken içkimi yudumladım. Elleri beni okşadı. Dudaklar beni öptü. Phiona birbirlerini öperken külotunun kumaşı üzerinden kucağıma sürtündü.

Kendimi uykulu ve belirgin bir şekilde sersemlemiş hissettiğimde sanki hiç zaman geçmemiş gibiydi. Cebimden tanıdık bir titreme yayılırken bununla savaştım. Telefonumu çıkarıp gözlerimi devirdiğimde Jenna'nın yine beni aradığını gördüm. Başparmağımı ekranda sürükleyerek aramayı reddettim ve telefonun elimden yere yuvarlanmasına izin verdim. Saniyeler sonra ekran aydınlandı ama bir kez daha görmezden geldim.

Cari bardağımın dibini tutup ağzıma doğru eğerek içkimi bitirmem için beni ikna etti. Şimdi boş olan bardağı alarak arkasındaki barın üzerine koydu. Biraz daha uzandım, rahatlardım, iki kızı da ağzıma çektim, parmaklarımı saçlarına doladım. Onlarla sırayla ilgileniyor, ikisini de defalarca derin derin öpüyordum. Bir süre sonra

Biz o anın içinde kaybolurken, bedenlerimizi müziğin ritmine göre hareket ettirirken inleme sesleri havayı doldurdu. Sınırları daha da zorlama dürtüsüyle savaşımaya devam ederken, birbirleriyle öpüşürken ereksiyonumla oynadılar.

Evime yaklaştıkça, işler benim rahatlık seviyemin ötesine geçiyordu, ancak hareketlerimi kontrol etmekte zorlanıyordum. Bunun yanlış olduğunu biliyordum ama benimle bu kadar oynadıktan sonra bu kadınlara karşı güçsüz kalmıştım.

Cari geri çekildi ve Phiona ile beni tutkulu bir kucaklaşmanın içinde bıraktı. Ben memeleriyle oynarken o da avuçlarını şaftımda aşağı yukarı gezdiriyor, meme uçlarını parmak uçlarımda arasında yuvarlıyordu. İş son aşamaya getirmeye kararlıydı ama gözlerim fal taşı gibi açıldı ve gerçeklik yüzüme çarptı. Onları sikkememin hiçbir yolu yoktu. Hemen geri sıçradım, Phiona'yı üzerimden ittim ve parlak bir ışığın bize doğru geldiğini hissettim.

"Ne yapıyorsun lan sen?!" Cari'nin telefonunu elinden çekip aldım ve kaydı durdurdum.

"Ahhh!" Geri çekildi, bağırdı.

Phiona avucunu uyluğuma doğru kaydırıp ve bana doğru eğildi. "Sorun yok, sadece rahatla bebeğim."

"Bırak beni." Phiona'nın elini bacağımdan çekerek yana doğru fırlattım.

Bir kez daha uzandı ve dizime koydu. Cari kendini arabanın kenarındaki uzun banka yasladı ve kıyafetlerini düzeltilti.

"Çekil dedim!" Sesimi yükselterek gizlilik camını indirdim.

Sonunda ipucunu aldı, geri çekildi ve kıyafetini düzeltilti.

"Burada dur Tom ve arabada kal!" Garip telefonu cebime soktum ve tam zamanında pantolonumun düğmelerini ilikleyerek evimin kapısına geldiğimizi gördüm. Araba durdu. Ben öfkeyle arabadan inip kızları geride bırakırken Tom tek kelime etmedi.

"Telefonumu geri alabilir miyim?" Cari yalvardı, kapıdan dışarı eğildi ve telefonumu bana uzattı.

Başımı salladım. "Siktir! Kapıyı suratına çarpmadan önce telefonumu kaptım. Şoförün yanına gittim."

Cebimden cüzdanımı çıkarıp Tom'a elimdeki tüm parayı verdim.

Yüz dolarlık banknotları sayarak inceledi. Şaşkın bir halde parmaklarını kel kafasının üzerinde gezdirdi.

"İki bin dolar mı?! Vay canına!" Memnun bir gülümsemeyle gülümsedi. "Teşekkür ederim, Bay Hardwin!"

Elimi arabanın tavanına iki kez vurdum. "Sabah 7:00'de dönmüş ol, Tommy Boy." Evime doğru sendeleyerek ilerlerken konuşmam kesik kesikti.

"Ne dedin sen?" diye yüksek sesle arkamdan seslendi.

Güvenlik pedindeki kapı kodunu doğru girmeden önce iki kez bastım. Kapılar yavaşça açılırken, sırtarak ona doğru döndüm.

"Peki kızlarla ne yapmam gerekiyor?" Kafası karışmış bir halde iki elini de pencereden dışarı uzattı.

"Siktir et ya da öldür!" Tökezleyerek uzaklaşmadan önce onu tembelce selamladım.

Güvenlik kapısının zil sesi konağın içinde .

"Ne oluyor lan?" İnledim ve parmaklarımın tersiyle gözlerimi sildim.

Yine ses geldi.

"Siktir."

Yuvarlanarak komodinin üzerindeki telefonuma uzandım ama orada değildi. Panikle yatakta doğruldum, üstüm çıplaktı ama hâlâ önceki gecedен kalma diğer kıyafetlerimi giyiyordum. Elim cebime atarak rahat bir nefes aldım.

"anasını! Otuz sekiz cevapsız arama mı?!" Parmaklarımı saçlarımda gezdirmeden önce telefonu omzumun üzerinden yatağın üzerine attım.

Yine çan .

"Lanet olsun," diye mırıldandım, yatak odasında tökezleyerek duvardaki güvenlik ekranına doğru yürüdüm. "Kahretsın." Hâlâ sarhoş olduğumu ve kendimi uzun zamandır hissetmediğim kadar kötü hissettiğimi fark ettim. Normalde, içmek

beni o kadar da kötü etkilemedi. Duvara yaslandım ve *Konuşma* düğmesi.

"Öyle mi?" Zonklayan başımı tutarak mırıldandım.

Bay Hardwin, saat 7:35.

"Ve?" Ekranın sol üst köşesindeki saati kontrol ettim.

Saat yedide burada olmamı söylemiştin. Durakladı, arabasından kameraya doğru biraz daha eğildi. Efendim, bir yere mi gitmeniz gerekiyor?

"Kahretsin," diye homurdandım, geç kaldığımı fark ettim. "Bana beş dakika ver."

Bakışlarım şifonyerimin duran, parlak pembe kılıflı bir telefona takıldı. Kafam karışmıştı, başımı eğdim ve duş almadan önce kısa bir süre inceledim. Dün gecenin puslu anısını tekrar hatırlayarak siyah yırtık kot pantolon, beyaz V yaka tişört ve siyah deri Chelsea botlarımı giydim. Eşyalarımı aldım ve aceleyle kapıdan çıktım.

"Kahretsin," diye homurdandım, günü atlatmak için dayanılmaz baş ağrım için bir şeyler almam gerektiğini fark ettim. Gözlerimi kısarak güneş ışığına baktım, siyah Versace güneş gözlüklerimi takmadan önce kolumu yüzüme siper olarak kaldırdım.

Limuzinin arka yolcu kapısının yanında duran Tom sırttı, ellerini arkasında kenetlemişti. Kapıyı açtı ve ben de içeri kaydım, gözlerimi kapattım, başımı koltuk başlığına yasladım. Uyuyup kalmadığımdan emin değildim ama aniden düşme hissine kapıldım.

"Nereye, Bay Hardwin?"

"Hmm?" Sesini duyunca mırıldandım. "Oh, um Stanley Malikanesi."

"Elbette!" Benim ruh halime göre fazla hevesliydi. "Evet,"

diye usulca kabul ettim ve hafif uykuma geri döndüm.

Bekle! Gözlerim fal taşı gibi açıldı. Eski şoförüm neden benim evimdeydi? Neden sanki hiç görüşmemişiz gibi iletişim kuruyoruz? Neden birkaç yıl sonra onun arabasının arka koltuğundayım?

Etrafa göz gezdirirken, bakışlarım siyah deri iç mekânın her ayrıntısında gezindi. Yerdeki kırmızı dantelli tangaya kaşlarımı kaldırdım. Başımı eğerek onu inceledim ama merakım aniden sona erdi. *Lanet olsun!* İşte o zaman önceki geceyi hatırladım, her ne kadar kuyruklar bulanık olsa da. Kimseyle seks yapmadığımı biliyordum. olmazdı. Bedenim yenilgiyle gevşemeden önce kaskatı kesildi. *Ne*

Ne yaptım ben?! Cebimden telefonumu çıkarıp cevapsız aramalar listesinde .

"Tanrım," diye mırıldandım ancak fısıltının üzerinde bir sesle, "oh hayır oh hayır oh hayır." Cevapsız aramalar arasında Amber'a giden tek bir arama vardı. Eski kız arkadaşımı sarhoşken aramıştım ve ona ne söylediğimi kimse bilemezdi. Başımı salladım, parmaklarımın arkasını ısırdım, sıkıtm-

Telefonu açıyorum.

En azından Jenna'yı aramam gerektiğini bilerek boş gözlerle pencereden dışarı baktım. Suyu test etmek için mükemmel bir yol olurdu ama Ian'la aralarında geçen onca cevapsız aramadan sonra acil bir durum olmalıydı. Jenna'nın ismine doğru ve telefonu kulağıma dayayarak bastım. Telefonu açmadan önce birkaç kez çaldı.

Bu o, sus! Hey!

Ne? Burnumu kırıştırdım, alnımı elime gömdüm ve inledim.

Oh pardon. Alejandro ve Ian bir şey tartışıyorlardı. Yerleşmen nasıl gidiyor?

Bu garip isim karşısında kaşlarımı birbirine yapıştırarak sorusunu geldim. *Bekle, bekle, Jen. Alejandro kim?*

New York'tan bir finans danışmanı. Burada Ian ile bir proje üzerinde çalışıyor.

Ses tonunu beğenmedim. Neden onun hakkında bir şey bilmemi istemiyordu? Birden arka planda Amber'ın sesini duydum.

Amber orada mı?

Evet, öyle ama Chan-

Onunla konuşmama izin

ver.

Sessizleşti. İşte o zaman kötü bir şey yaptığımı anladım. Lanet olsun.

Jen mi? Amber'la konuşmama izin verin lütfen. Sakin kalmak için elimden geleni yaptım. İç çekerek, diğer uçtaki kapının gıcırtısını duydum.

Dün gece başka bir kadını becerirken onu kışından aramışsın, diye tısladı. Kimse duymasın diye elini ağzına götürdüğü belliydi.

Lanet olsun. Gözlerimi kapatıp derin bir nefes aldım. *Jenna, lanet olsun, ben-*

Chance, şu anda onu biraz rahat bırak, tamam mı? Onu gerçekten incittin. Ben kimseyi becermedim, ben-

Chance! Beni dinle. Bekarsın. Ne istersen yapabilirsin ve seni sevdiğimi biliyorsun. Ama dün gece onu gerçekten mahvettin. Herkesi ne kadar incittiğini anlamalısın-

Gitmeliyim, Jen. Şu an setteyim. Görüşmeden kaçmaya çalışarak yalan söyledim. Bir an önce görüşmeyi sonlandırmak .

Tamam, seni seviyorum ve bu gece daha sonra konuşalım, tamam mı? Görüntülü sohbet ederiz! Diğerleriyle birlikte odaya geri dönerken heyecanlı görünmeye çalışıyordu. Ian'ın arka planda mırıldandığını duydum.

Evet, ben de seni seviyorum diye mırıldandım.

Çenemi sıkıp telefonu kapattım. Benim için romantik bir anlamı olan tek kadını yok ettiğime inanamıyordum. Bunun için beni asla affetmeyecekti. Ondan vazgeçip hayatımı ondan önceki gibi mi yaşamalıydım, arayı düzeltmeye mi çalışmalıydım, yoksa en azından arkadaş mı olmalıydım, bilmiyordum. Midemin çukuruna hastalıklı bir his çöktü.

HAVA YOK

AMBER

Jenna'nın telefonda Chance ile konuştuğunu fark ettiğimde boş bakışlarım yere kaydı. Hemen önceki geceye geri döndüm. Tüm dünyam yeniden parçalanıyordu.

"Amber?" bir ses duydum. "İyi misin?"

Jade elini sırtıma koydu ve avuç içiyle kürek kemiğimi daire içine aldı. Duygularımı kontrol etmek istiyordum ama o anda aklımdaki en son şey buydu. Kalbim kırılmıştı ama hâlâ Chance'i özliyordu. Bekârdı ve ne isterse yapabiliyordu, yine de acı vericiydi.

"Chance." Gözyaşlarımın arasından söyleyebildiğim tek şey buydu. "Hadi yukarı çıkalım." Elimi tuttu.

"Ben iyiyim." Burnumu çektim.

"Amber," diye iç geçirdi, "belli ki sen iyi olmanın tam tersisin."

Yavaşça onun yardımıyla ayağa kalktım, bacaklarım hâlâ beni tam olarak destekleyemeyecek kadar güçsüzdü. "Bu senin mi?" Eşyalarımı işaret etti. Başımı salladım.

"Ben ." eşyaları çantama yerleştirdi, fermuarını çekti ve omzuna .

Her şey bulanıktı ama körlemesine onu asansöre kadar takip ettim. Köşede sessizce ağladım, yönetici katına çıkarken bakışlarım kilitlenmişti.

utive offices. Ian ve Jenna beni görmeden önce sakinleşmek için elimden geleni yapıyordum. Tepemde hafif bir müzik çalıyordu ve az önce duyduklarımın için zihnimde şarkı sözlerini söyledim. İşe yaramadı.

Kapılar açılır açılmaz lobiye adım attık. Odanın ortasındaki kanepeyi işaret . Süklüm püklüm, ortadaki mindere usulca tünedim. Jenna'nın ofisinde kayboldu. Saniyeler sonra dışarı çıktılar ve Jade kapı aralığında elinde Dylan'la kaldı. Dylan da onlarla birlikte kulübe geliyordu ama gece iş saatlerinde sergi salonuna yaklaşmasına asla izin verilmiyordu.

"Ne oldu?" Jenna hızla oturma alanına gitti ve kollarını yan tarafımdan bana dolayarak oturdu.

"Ben iyiyim." Yüzümü avuçlarıma gömdüm ve dizlerime yaslandım. "I-"

"Daha fazla zamana ihtiyacın var, biliyorum." Beni kendine doğru daha sıkı çekti. "Bunun hakkında konuşmak ister misin?"

"Başka bir kadınla birlikteydi ve beni kışkırmadan aradı." Bütün duygular içimden döküldü. İleri geri sallandım. "Neden bu kadar acıtıyor Jen? Tek yaptığım onu koşulsuz sevmekti. Buna dayanamıyorum."

Yeşim elinde bir kutu mendille geldi ve onları sehpanın üzerine koydu. Bir tanesini kapıp bana uzattı. Dylan bana baktı, parlak, küçük kahverengi gözlerinde endişe vardı. Tanrım, babasına o kadar benziyordu ki tekinsizdi.

"Teşekkür ederim." Burnumu çektim, önce gözyaşlarımı sonra da burnumu sildim. ", Jenna elimi tuttu ve beni ofisine doğru çekti.

Jade odadan çıkıp kapıyı kapatmadan önce Dylan'ı oyuncaklarıyla birlikte yere bıraktı. Jenna masasının arkasına oturmuş, üst çekmecedeki telefonunu çıkarıyordu. Ne yaptığını biliyordum. Yapmasını istemiyordum ama onu durduracak gücüm de yoktu.

Sessiz kalarak Dylan'ın plastik bir yapbozla oynamasını izledim. Başka zaman olsa, yere yatar ve onunla oynardım.

Jenna Chance için sesli mesaj bırakırken, Ian kafasını ofise uzattı ve içeri girmeden önce kapıda oğlunun olup olmadığını kontrol etti. Kapıyı arkasından kapattı. Dylan kollarını kaldırarak babasına doğru yürüdü. Ian onu kucağına aldı ve bakışları benimkilerle buluşmadan önce yanağından öptü. "İyileşmek için daha fazla zamana ihtiyacın olduğuna mı karar verdin?"

"Chance." Yine, söyleyecek gücü toplayabildiğim tek şey onun adıydı. Bunu tekrarlamak bana o anı yaşattı.

"O ne yaptı?" Yanağına bir öpücük daha kondurmadan önce kıvranan oğlunu bir süre zıplattı ve sonra onu oynaması için yere bıraktı.

"Chance'in yanında," diye tersledi Jenna, sesi fısıltıya dönüşmeden önce, "başka bir kız vardı."

Ellerini ceplerine sokan Ian, yanağının içini kemirerek odanın üst köşesine baktı.

Jenna tekrar tekrar Chance'i aramaya devam etti. "Bekâr olduğunu biliyorum ama-" "O da acı çekiyor," diye hafifçe savundu Ian derin bir nefes almadan önce, dikkatini bana odakladı. "hiçbir şekilde göz yummuyorum ama kalbinden kaçıyor ve rol yapıyor."

Jenna masanın önüne doğru bir adım attı. "Oyunculuk onun en iyi yaptığı şey ve ben çok kızgınım!"

Şaşkın bir ifadeyle ona dönerek burnumu sildim. "Ne demek istiyorsun?"

"Bunun bir açıklaması olmalı. Seni unuttuğunu ya da unutacağını sanmıyorum."

Odadan çıkıp yakındaki bir banyoya koşmadan önce konuşmayla ilgili hatırladığım son şey buydu. Çok ağlamam gerekiyordu ve oğullarını korkutmak istemiyordum. Yere çöktüm, dizlerimi göğsüme çekerek ne kadar süre ağladığımı bilmiyorum.

Bir noktada Jenna ve Jade beni tuvaletten çıkmaya zorladılar ve geceyi Knight'ların Brookline'daki malikanesinde bir misafir odasında geçirdim.

"Ne düşünüyorsun, Amber?"

"Ha?!"

"Bu akşam pizza ve oyun gecesi mi?" Ian kollarını göğsünde kavuşturmuş, aile odasındaki kanepenin kenarına tünemişti. İş modunda olmadığında çok farklıydı.

Başımı salladım, bakışlarını karşıladım ve "Jenga dışında her şey" diye mırıldandım.

Dudağının kenarı bir sırıtmayı gizlemeye çalışıyormuş gibi seğirdi ama boğazını temizleyerek dikkatini başka yöne çekti.

"Seninle bir oyun oynamayı çok isterim." Alejandro başını kaldırıp bana baktı ve gülümsedi. Kapuçino rengi saçlarından bir tutam bal rengi gözlerinden birine doğru kıvrılmıştı. "Rekabetçi misin?"

"Duruma göre değişir." Omuz silktim, Chance ve benimle ilgili anılar bir kez daha zihnimi doldurdu.

Bakışları gömülü olduğu dosyaya geri döndü. Jenna kolunu benimkine dolayarak beni odadan dışarı çıkardı. "Sana biraz su getirelim."

Mutfağın kapısından içeri adımımızı atar atmaz Jenna buzdolabına doğru yürüdü. Bir parçam konuşmak istiyordu ama aklında bir şey olduğunu biliyordum. İki şişe su çıkarıp birini önüme koydu, sonra da açmadan önce kendi şişesini başının ön kısmından geçirdi.

"Burası her zaman çok sıcak." Hayal kırıklığı içinde inledi ve şişenin yarısını içti.

"Ben şarabı getireyim. Sen bunu al." Şişeyi ona doğru uzattım ve şarap rafına doğru yürüdüm.

"Sabah oldu." İç çekti.

Bir şişe cabernet ve gördüğüm en büyük şarap bardağını seçmeden önce duraksadım. Kendime dolu bir bardak doldurup kıs kıs güldüm. "Üzümler zamanı söyleyemez."

"Amber, ben-" Şakam karşısında gülümsemesini bastırmaya çalıştı.

"Sorun yok," diye onu rahatlattım ve çalışma odasına kadar takip ettim. "Hayatıma devam etmeliyim, değil mi?"

, dudaklarını büzdü ve başını salladı. "Sen hazır olana kadar olmaz, hayır ve kesinlikle bir şişe şarapla olmaz."

"Daha iyi bir erkek arkadaş, gerçekten," diye kıs kıs gülerek şaka yaptım.

Geceyi mahvetmek istemediğimden, yüzümü sahte bir gülümsemeyle boyayarak içimdeki üzüntüyü bastırdım. Ian oyun dolabını açtığında, Chance'in en sevdiği oyuna gözümü bile kırpmadım. O lanet oyunu neden bu kadar çok sevdiğini bile bilmiyordum. Hiç sormadım. Şimdi de umurumda değildi.

Jenna Dylan'ı yatırmayı bitirirken Ian da Clue'yu hazırladı. Yardım etmeyi kendime görev edinerek, anne ve babasının rahatlayabilmesi için yüksek sandalye tepsisini temizlemek üzere mutfağa doğru yürüdüm. Pencereden dışarı baktım.

lavaboda, ay ışığının havuzun yansımasını izliyordu.

"Yardım ister misiniz?"

İrkilerek arkamı döndüğümde Alejandro'nun yaklaşırken bir şişe biradan yudum aldığını gördüm. Uzun boylu, esmer ve yakışıklılığın timsaliydi, baskın ve kontrolcü bir tavrı vardı. Ne iş yaptığını bilmeseydim, yine de onun zorlu bir adam olduğunu düşünürdüm. Onunla ilgili her şey *uyuşturucu baronunu* çağırıyordu. İspanyol aksanı olduğunu düşündüğüm aksanıyla karışık duruşu, en güçlü kadının bile gözünü korkutmaya yetiyordu.

"Her şey yolunda mı?" Bir adım daha yaklaştı ve benim sıçramama neden oldu. "Oha!" Bir elini kaldırdı. "Ben de tam yardıma ihtiyacın olup olmadığını sormaya geliyordum."

Etrafıma bakındım, omuz silktim. "Sanırım iyiyim."

"İyi mi?" Kıkırdadı, mutfağı dolaştı, parmak uçlarını kahvaltı köşesindeki sandalyelerin sırtında gezdirdi. " bir ses aslında hiç de iyi olmadığını söylüyor." Şişeyi yere bıraktı ve duvardan süpürgeyi aldı. Mama sandalyesini yolundan çekerek yerleri süpürmeye başladı.

"Uh," alnım şaşkınlıkla kırıştı, "ne?"

Bakışlarını sadece bir anlığına kaldırdı. "Sanırım bir ilişkiden yeni çıktın."

Lavaboya doğru dönerek sessizce tepsiyi yıkamayı bitirdim. Gözlerim yaşlarla doldu. Onlarla savaşılarak birkaç sığ nefes aldım.

Süpürgenin sesi kesildi. "Dinle, özür dilerim. Bunu sormak benim işim değildi-" Sesi kesildi.

Gözlerimi kollarıma silerek döndüm. Yakındaki bir havluyu alarak tepsiyi sertçe sildim. "Sorun değil, bunun asla çözülmeyeceğini anlamam gerekiyor."

"Gerçekten çok güzelsin. Eminim başka birini bulmakta sorun yaşamazsın."

Cevap vermek, belki de ona çıkışmak için ağzımı açtım ama muhtemelen kendince nazik davrandığını fark ettim. Yine de beni tanımıyordu.

ve oldukça ilerideydi. Nefesimi vererek zekice bir cevap vermeye hazırlandım ama kapı zilinin sesi beni hazırlıksız yakaladı.

"!" Ian diğer odadan bağırdı.

Büyük bir kadeh şarap doldururken Alejan- dro'nun korkutucu varlığının farkındaydım. Beni etkilediğini saklamaya çalışmıyordu. Kendimi rahatsız hissetmedim. Çalışırken erkeklerin bana aval aval alışkındım. Ancak şu anda Chance ya da erkek arkadaşlarım dışında herhangi bir erkekle nasıl konuşacağımı tam olarak bilmiyordum. Ondan önceki tek ciddi ilişkim, bana şiddet uygulayan bir pislikle olmuştu.

"Hey hey!" Luke, Jade'le birlikte ellerinde birkaç kutu ve kahverengi kâğıt torbalarla mutfığa girerken seslendi. "Dışarısı fena halde soğuk."

"Merhaba." Utangaç bir tavırla ikisini de selamladım. "Boston'un ne zaman ne yapacağı belli olmaz havası işte."

"Yok artık, değil mi?" Luke vals yaparak yanıma geldi, bir elini omuzuma koydu ve dudaklarını kulağıma yaklaştırdı. "İyi misin?" Uzaklaştı ve gözlerimin içine baktı.

Başımı sallayarak bir kez daha gülümsüyormuş gibi yapmak için elimden geleni yaptım. "Olacağım."

Jade poşetleri tezgâhın üzerine bıraktı ve ellerime uzandı. Avuçlarımı onunkilerin içine koyarak yanaklarımıza birer öpücük kondurduk.

"Nasıl hissediyorsun, tatlım?"

Bakışlarımı o ve Luke arasında gidip getirerek sorusunu duymazdan geldim ve içten bir sırıtışla yeni bir keşifte bulundum. "Buraya birlikte mi geldiniz?" Parmağımla onları işaret başımı öne arkaya eğdim. "Siz hâlâ sadece arkadaşsınız, ri-"

Luke kaşlarını kaldırıp açtığı biradan bir yudum almadan önce hızlıca bakiştılar. Jade cevap vermeye hazırlanırken Jen- na onları karşılayarak odaya girdi. Hepimiz Ian'ı aile odasına kadar takip etmeden önce Luke bana kısa bir bakış attı.

Elimde olmadan Luke ve Jade'i yakından izlemeye devam ettim ve şüphelerimin doğru olup olmadığını anlamaya çalıştım. Onları tanıdığımdan beri garip bir arkadaşlıkları vardı ama son aylarda aynı anda pek çok yerde ortaya çıkıyor ve birlikte ortadan kayboluyorlardı.

Sehpanın etrafında toplandık. Alejandro benim yanımda yere oturdu. Luke diğer oturdu. Jade, Jenna ve Ian kanepeye oturdular. Oyun başladı ve dikkatimi dağıtacak bir şey olması güzeldi. Oyun gecesi Chance'le ya da Chance'siz en sevdiğim zamanlardan biriydi. Elbette o bunun bir parçası olsaydı çok daha iyi olurdu ama şimdilik, eğer onu unutmak gibi bir umudum varsa, bu gece orada olmaması daha iyiydi.

Gece ilerledi ve Luke ile Ian sırayla Clue'yu kazandıktan sonra birkaç oyun daha oynadık. Yemin ederim o şerefsizler hile yapıyordu. Jenna bir sonrakini hazırlarken ben de gidip bir bardak daha şarap almaya karar verdim. Ayağa kalktığımda tökezledim. Alejandro elimi tutarak dengemi sağlamama yardım etti.

Sevimli bir gülümseme takındı. "Onun yerine sana biraz su getirelim." "Ben şarabı tercih ederim," diye kekeleyerek protesto ettim.

Mutfak.

Beni adadaki bir bar taburesine götürdükten sonra buzdolabına doğru yürüdü. Bir şişe su çıkardı, elimi eline alıp parmaklarımı kabın etrafına sarmadan önce açtı. O yüzümün her santimini incelerken ben birkaç yudum aldım, hareketlerimi özömsüyordu. Yanaklarımda sıcaklık yükseldi ve utandığımı hissettim.

Bir dirseğine dayanarak adaya yaslandı. "Sana hiç gözlerinin ne kadar güzel olduğunu söyleyen oldu mu?"

"Evet." Başımı eğerek yüzümün sıcaklığını okşadım ve başımı salladım. "Eski sevgilim bana her gün anlatırdı."

Parmağını çenemin altına koyarak bakışlarımı kendisine çevirmeye zorladı. "Haklıymış."

Belki alkolün etkisi altındaydı ama benimle yeni tanıştığı için fazla eli açık olduğunu hissettim. Taburenin üzerinde dönerek yüzümü onun elinden çektim.

"Özür dilerim." Duruşunu ayarlayarak dokunuşunu geri çekti, dudaklarının kenarları seğiriyordu. "Amerikalı kadınların biz Avrupalı erkeklerin bir şey istediğimizde ne kadar tutkulu olabileceğimizi bilmediklerini hep unutuyorum."

"Beni tanımıyorsun bile." Burnumu kırıştırdım.

"Pekâlâ," dedi utangaç bir gülümsemeyle, "seni tanımama izin ver." Yüzündeki bir şey bana aniden tanıdık gelmişti.

"Emin değilim, ben-"

"Arkadaş olarak." Ellerini dizlerimin üzerine koydu. Hemen onları geri çekti. "Özür dilerim."

Cevabı zihnimde tartarken, kalbime sahip olan tek adamı düşünerek gözlerimi kısa süreliğine kapattım. Üzüntü kısa sürede yerini öfkeye bıraktı. Eğer o başka kadınlarla seks yapabiliyorsa, Ian'ın onayladığı iyi bir adamla çıkmamın bana bir zararı olmazdı. Knight ailesinin güvenilir bulduğu herkese güvenirdim.

"Uh, uyuya mı kaldın?" Kalçamı dürttü.

Gözlerimi açtım. "Üzgünüm, düşünüyordum."

Tam güldüğü sırada telefonum çaldı. Cebimden çıkardım ama ekranda Chance'in fotoğrafını görünce yüzüm düştü. Birden sanki yanlış bir şey yapıyormuşum gibi hissettim. Elimde tutmak için çabalarırken telefon neredeyse elimden kayıyordu.

"Telefona bak." Bunun üzerine çenesini kaldırdı. "Fikrini değiştirirsen birkaç gün hiçbir yere gitmiyorum."

Başımı sallayarak odadan hızla çıktım, koridora girdiğim anda donup kaldım. Chance beni son aradığında bunu yapmak istememişti. Elim artık telefonumun ağırlığını taşıyamaz hale gelmeden önce onu ve başka bir kadını dinlemek zorunda kaldım. Derin ve endişeli bir nefes alarak tek kelime etmeden cevap verdim.

Amber? Alçak sesi telefonda gergin bir şekilde fısıldadı.

Gözlerimi kapatarak derin derin nefes aldım, nefesimi kontrol etmeye çalışırken tek kelime bile edemedim.

Konuşabilir miyiz? Ses tonundaki yalvarış bana yabancı gelmiyordu. Chance hiçbir şey için yalvarmadı ya da yakarmadı.

Koridordaki duvara yaslanarak telefonu daha sıkı kavradım. Gözlerimden sessizce yaşlar süzüldü. Vücudum titriyordu ve endişeye karşı savaştım. Dudaklarım onun için haykırmak için yalvardı, ama ağzım sözsüzce açık kaldı. Göğsümde acı dolaşırken kalbimin sıkıştığını hissettim. Kendimi paramparça hissettim.

Lütfen beni dinlediğine dair bir işaret ver. Kahretsin, Amber.

Kör edici şelaleyi göz kırparak uzaklaştırmaya çalıştım ve tek kelime etmeden aramayı sonlandırdım. Merdivenlerden koşarak misafir odasına , kimseyi uyarmamak ve Dylan'ı uyandırmamak için kapıyı dikkatlice kapattım.

Küvete doğru ilerleyerek kolu çevirdim ve derin, oval küvetin içini neredeyse kaynar suyla doldurdum. Şu anda hiçbir şey vücudumdaki gerginliği gevşetmekten daha iyi gelmiyordu. Giysilerimi parça parça çıkardım, sonra altın çerçeveli banyo aynasındaki yansımaı inceledim. Başımı eğerek vücudumun kıvrımlarını inceledim. Kendimden şüphe etmek çoktan aklıma girmişti. Şimdi de fiziksel görünüşümü sorguluyordum. Daha iyisini biliyordum ama bu benim ayrılık sonrası doğal yas tutma sürecimdi.

Chance'le ilk çıkmaya başladığımızda, *bir striptizciyle çıkmayı* hiç düşünmediğini çünkü çok kıskanç olduğunu söylemişti ama *benimle farklı hissetti*. Benimle gurur duyuyordu. Ama şimdi tüm bunlar çok anlamsız geliyor. Belki de bu onu etkiledi ve tüm dünya için soyunan bir hatunu terk etmek için film çekmeyi bahane olarak kullandı.

Dizlerimi göğsüme çekerek küvete girdim. Yüzümü avuçlarıma gömüp sıcak suyun bitkin bedenimi kucaklamasına izin verdim. Gözlerimi her kapattığımda tek görebildiğim oydu ve bu beni öldürüyordu. Küvetin yanındaki duşa doğru baktım ve cam duvardaki yansımaı bir an için yakaladım. Artık kendimi tanıyamıyordum. Eskiden olduğum kişinin bir kabuğuydum. İşte o zaman içimde bir şey koptu.

Üzerimde kontrol sahibi olmasına izin vermek sağlıksızdı. Brad'in bu kontrole sahip olmasına izin verdim ve Chance bana asla kötü davranmamış olsa da, hiçbir erkeğin beni zihinsel olarak mahvetmesine izin vermezdim.

İç çektim. *O geri gelmeyecek*. Onun için ağlamak faydasızdı. Şu anda hissettiklerime rağmen hâlâ arzulanıyordum ama bir erkeğin beni kadın olarak tanımlamasına izin veremezdim. Artık üzülmeyi bırakmıştım, beni kimin istediği umurunda değildi. Chance'i her zaman sevecektim ama hiçbir erkek döktüğüm gözyaşlarına değmezdi.

O anda derin bir nefes verdim; acı da onunla birlikte bedenimi terk etti. Kim bilir ne kadar süre arkama yaslandım ve Ian'ın banyoyu yenilerken kendi elleriyle yerleştirdiği güzel, siyah ve altın renkli Firework Sputnik avizeye baktım. Kendimi trans halinden kurtararak, yanağımdan süzülen bir damla gözyaşını silmeden önce budanmış ellerimi inceledim.

Ayağa kalktım ve lacivert banyo paspasının üzerine çıktım. Altın çubuktan bir havlu alarak kurulandım ve ardından kabarık, mor bir

bornoz ve tüylü beyaz terlikler. Yatağa doğru yürüdüm, geçerken küçük oturma alanının yanındaki sehpadan rastgele bir kitap aldım.

Boğazım kurumuştı ve zar zor yutkunabiliyordum. Kalkmak şu anda yapmak istediğim son şeydi ama şarap yüzünden susamıştım. Yerleşmeden önce bir bardak su almak için aşağıya indim. Elimden geldiğince sessiz bir şekilde koridorlardan ve arka merdivenlerden aşağı süzıldüm. Ayağım parke zemine değdiği anda aile odasından gelen bir ses duydum. Yaklaştıkça birinin televizyonu açık bırakmış olabileceğini fark ettim. Gözlerimi devirerek odaya doğru ilerledim. Herkes çalışma odasının ortasında durmuş, ekrana bakıyordu.

Beni ilk fark eden Jenna oldu. Yüzünde özür dileyen bir ifade belirdi ve başını salladı. Ian yavaşça döndü, vücudu ekranı görebilmem için zar zor kıpırdandı, tam o sırada gazetecinin Chance'in adını söylediğini duydum.

"Ne oldu?" Endişeyle yaklaştım ve kendimi onların yerleştirdim. "O iyi mi?"

Aman Tanrım. Nefesim kesildi. Chance'in iki kadınla birlikte bir gece kulübünden çıktıktan sonra siyah bir limuzinin arkasına binip hızla uzaklaştığı görüntüler vardı. Kırılğan, onarılası kalbim paramparça olmuştu... yine. Gözlerim yaşlarla doldu. Birkaç adım geri attım ama Jenna kolumu tuttu.

"Hadi gel." Beni koridordan geçirerek ofise götürdü ve odaya adım attığımız anda kapıyı kapattı. Bana doğru dönerek kollarını uzattı.

Başımı sallayarak odada dolaştım ve artık ağlamayacağıma dair kendime söz verdiğim gözyaşlarımla savaştım. "Onun için bir daha ağlamayacağım."

Antika kapı gıcırdayarak açıldı. Ian kafasını odaya soktu. "İçeri girebilir miyim?"

Ellerimi havaya kaldırıp dudaklarımı büzdüm. Ona ters ters baktım. "Burası senin lanet evin."

Gözleri büyüdü.

"Özür dilerim, sadece... Özür dilerim. Seni terslemek istememiştim."

Ian bir kez başını salladı ama ona karşı tavrımı o anda düzeltmemiş olsaydım, bana bildireceğini biliyordum. O *değildi*.

Ama ailesine ve arkadaşlarına çok sadık biriydi. Yine de onun yanında asla onu kızdıracak kadar rahat olamazdım.

"Amber," diye iç geçirdi Jenna, "ne diyeceğimi bilemiyorum."

"Biliyor musun," diye homurdandım, "hiçbir erkeğin gözyaşlarına değmeyeceğine karar verdim, ama nedense bu beni hâlâ içten içe öldürüyor."

Ian gözlerini devirdi. "Götlük yapmaya çalışmıyorum ama siz ayrıldınız ve o bir aktör-"

"Dur!" Jenna ses tonunu düzeltmeden önce tükürdü. "Bunu biliyor ama şu anda duymasına gerek yok."

"Evet, biliyorum!" Ian'a işaret ederek odada dolaşmaya devam ettim, daha önce defalarca gördüğüm şeyleri gözümün önüne getirdim.

"Lütfen devam et, Ian!"

Jenna yavaşça nefes vererek yakındaki bir sandalyeye oturdu. "Oh, oğlum."

Ian kapıya yaslandı. "Tek söyleyeceğim, o nasıl istediğini yapmakta özgürse, sen de öylesin. Şu anda başka birini istemediğini biliyorum ama sevdiğin şeyleri yapamıyorsun çünkü acı çekiyorsun." Odanın karşı tarafına doğru yürüdü. "Ben senin duygularını onaylamıyorum Amber. Sadece belki de onun dışında seni mutlu eden şeylere odaklanman gerektiğini söylüyorum."

Başımı sallayarak durdum ve tavsiyesini değerlendirdim. Bakışlarım onunkilerle buluştu. "Tekrar çalışmak istiyorum. Gerçekten çalışmak gibi. Manşet olmak istiyorum. Buna ihtiyacım var."

"Bunun için biraz erken olabilir, belki."

"Dinle, bir çöküş yaşadığımı biliyorum," ellerimi kaldırdım, "ama kendimi yeniden bulmam gerekiyor ve dans ettiğimde asla kaybolmuş hissetmiyorum. Bu benim kaçışım."

"Nasıl hissettiğini biliyorum," diye mırıldandı Jenna.

Ian masasına doğru yürüdü, kenarına tünedi ve kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. "Şu anda senin için neyin uygun olduğunu düşünüyorsan onu destekleyeceğim. Biz arkadaşız."

"Peki ya patronum olarak?" Cübbemin koluyla gözlerimdeki son nemi de sildim ve omuzlarımı kendimden emin bir şekilde geriye attım. "Bay Knight ne düşünüyor?"

Masayı iterek kapıya doğru ilerledi, kolu kavradı ve durakladı. Arkasını dönmeden kendi koşullarını ortaya koydu. "Eğer senin duyguların yüzünden işimin zarar gördüğünü görürsem

sizi başrolden, ana sahneden ve pistten en kısa sürede çekeceğiz.
Anlaşıldı mı?"

"Tamam."

Hemen odadan çıktı ve kapıyı arkasından kapattı. Jenna ayağa kalktı, kollarını uzattı. Ona uzandım ve sıkıca sarıldım. Hem Jenna hem de Ian hayatımda bir dönüm noktası olmuştu. Ian ve arkadaşları beni son ilişkimden kurtarmıştı. O zamandan beri, hepimiz çok daha yakınlaşmıştık. Ama Ian için iş... *kendi* işiydi. Onun bu yönünü anlıyor ve saygı duyuyordum.

"Alejandro bana çıkma teklif etti." Kucaklaşmamızın içinde ağzımdan kaçırdım. "Ne?!" Şok olmuş bir şekilde geri itti. "Ona ne söyledin?" "Henüz hiçbir şey, ama bir yerden başlayabilirim, değil mi?"

İç çekti. "Sen ve Chance'in ortasında kalmak istemiyorum. İkiniz de benim en iyi arkadaşlarımsınız, bu yüzden seni gerçekten mutlu edecek şeyi yap." Ellerimi kendi ellerinin arasına aldı. "İkinize de aynı şeyi söylerdim, tamam mı?"

"Kendini asla arada kalmış gibi hissetmeni istemiyorum."

"Teşekkür ederim." Gülümsedi, rahatlama yüzünü kapladı.

Chance ve ben ayrıldığımızda, bunun arkadaşlarımızla aramıza girmesine izin vermeyeceğimize karar verdik. Onun ve benim iyileşmek için zamana ihtiyacımız vardı. Neyse ki kendimizi iyileştirmek için farklı yöntemlerimiz vardı. "Şimdi biraz uyumaya çalışacağım."

Başını salladı. "Ben de."

Chance'i o kadınlarla görmeden önce sahip olmadığım yeni bir güven duygusuyla odama doğru yürüdüm. Belki de onun hayatına devam ettiğini görmek kalbimin ihtiyacı olan şeydi. Acı hâlâ ama kendime odaklanmalıydım. Yarın çalışmak harika bir dikkat dağıtıcı olacaktı.

O gece bir o yana bir bu yana dönüp durdum, şu anda ne yapıyor olabileceğine dair düşüncelerle savaştım. Hatta bir ara telefonuma uzandım, parmağımı onun adının üzerinde gezdirdim ve onu aramayı düşündüm. Chance ve ben bir çifttik ama o aynı zamanda en iyi arkadaşlarımdan biriydi. O taşındığında aynı anda iki kişiyi birden kaybetmiş gibi hissettim. Hafif bir uykuya dalarken, gitmesine izin verdim... Bırakmak zorundaydım.

KNOCK .

Battaniyeleri göğsüme doğru çekerek hızla doğruldum. "İçeri gelsene?"

Şaşkınlıkla kapıya baktım, orada kimin olduğunu görmek için bekliyordum. Kapı yavaşça açıldı. Büyük ahşap kapının köşesinden tanıdık bir platin sarısı görüldü.

"CHANCE!" Bağırdım.

"Hey bebeğim, olabildiğince çabuk eve geldim." Yatağa doğru atıldı, beni kollarının arasına aldı ve sıkıca sarıldı. "Seni çok özledim Amber!"

"Aman Tanrım!" diye hay. "Seni çok özledim!" "Seni bir daha asla bırakmayacağım, yemin ederim."

"Seni çok seviyorum." Göğsüne doğru hıçkırarak ağladım. "Amber, sana söylemem gereken bir şey var."

Kafamı kaldırıp gözlerinin içine baktım ama farklı görünüyorlardı. Yavaş yavaş acımasız ve bulanık bir hal aldılar.

"Chance?"

Anında bir heykele dönüştü. Onu dürttüm ama hareket etmedi. Bir sisin içinde kayboldu. Ona uzandım, ama o da kayboldu.

"Geri dön!"

"Amber." Sesi çok geliyordu.

"Amber."

Vücudum sert bir duruşa geçti, battaniye vücuduma sıkıca sarıldı.

"Ne?!"

"Odamdan bağırıldığını duyabiliyordum." Alejandro avucunu battaniyenin üstündeki bacağıma dayadı. "İyi misin?"

"Beni uyandırdığın için teşekkür ederim." Sorusunu duymazdan geldim. "Sanırım bir rüya görüyordum."

Ağırlığını yatağın üzerinde kaydırdı. "Bu daha çok bir kâbusa benziyordu."

Bakışlarımı pencereye çevirerek derin bir nefes aldım. "Kahve harika bir başlangıç."

"Ne?"

Göğsümdeki yumrudan kurtulmaya çalışarak boğazımı temizledim.
"Beni tanımak istediğini söylemiştin."

Başımı salladı, nazikçe gülümsedi.

"Şu anda kabul edebileceğim tek şey kahve."

Bir süre yüzümü inceledikten sonra gözleri değişti. Yüzündeki gülümseme kayboldu ve ayağa kalktı. "Yarın akşam çalışıyor musun?"

"Denemem gerektiğine karar verdim, evet." İçimden, doğru kararı verdiğime dair kendime güvence verdim.

"Vardiyandan sonra dışarı çıksak nasıl olur?" Nazik yaklaşımı beni cezbedi. "Geç olacağını biliyorum ama bir kahve içip konuşabiliriz."

Sessiz bir anın ardından başımı sallayarak onayladım. "Bence bu harika bir fikir ve ben çalıştıktan sonra nadiren uykulu oluyorum. Dinlenmem gerekiyor. Eskiden vardiyamızdan sonra kızlarla dışarı çıkardım."

"Pekâlâ." Sırıtarak göz kırptı. "Kulüpte görüşürüz o zaman. Seni izliyor olacağım."

Ses tonundaki bir şey beni tedirgin etti ama omuz silktim. "İyi geceler."

KABUL

ŞANS

Amber telefonu yüzüme kapattıktan sonra, evimdeki hoparlörlerden hüzünlü müzikler çalarken bir şişe Grey Goose Votka ile üzüntülerimi bastırdım. ***Her şeyi berbat ettim. Her şeyi berbat ettim!*** Detayları hatırlamıyordum. Beni asla affetmeyecekti. O kızlarla kulüpten ayrılışım televizyondaki her eğlence haber kanalında tekrarlandı. Hangi kanalı çevirsem, Hardwin ismi için en büyük pislik ve utanç kaynağı olan ben oradaydım.

İlk kez Amber'ın hatamla ilgili bakış açısına sahiptim. Kanıt kendi adına konuşuyordu. Affedilmeyi hak etmiyordum ama affedilmek istiyordum. O da incinmeyi hak etmiyordu. Davranışlarım aksini gösterse de onu seviyor ve ona değer veriyordum.

Yine de ona koşup yarattığım karmaşayı düzeltmemin bir yolu yoktu. Acı içinde malikanemde dolaştım. Gündüzlerim meşguldü ama geceler beni çok yoruyordu.

Geniş cam kapıları aralayıp sendeleyerek devasa arka verandaya çıktım. Karanlık okyanusun güçlü varlığına baktım. Ay ışığı kıyıya çarpan köpüklü dalgaları aydınlatıyordu. Deniz havasını içime çektim ve neden bu kadar berbat biri olduğuma açıklık getirmeye çalıştım. Onun da benimle buraya taşınmasını istiyordum ama korktuğum için benimle gelmesini isteyemedim. Aptal kırım ona başka seçenek bırakmadı. *Siktir, Chance. Senin derdin ne lan?!*

Cebimden telefonumu çıkardım ve şu anda güvenebileceğimi bildiğim tek kişiyi aradım. Jenna bana bağıırdı. Bundan emindim. Geç olmuştı ama umurumda değildi. Şu anda Ian'a ihtiyacım vardı ve o da bana aramamı söylemişti.

Hollywood, her şey yolunda mı? Sesi titreyerek cevap verdi.

Konuşmak için ağzımı açtım ama hiç ses çıkmadı.

Chance mi? Sesi bu kez daha netti.

Yine de sessiz kaldım. Sonunda aramayı sonlandırdım ve telefonumu gri havuz şezlonguna bıraktım. Şişenin geri kalanını kana kana içtikten sonra yan korkuluktan kuma fırlatırken boğazım yandı. Telefonum çaldı ama duymazdan geldim. Onun yerine, tökezleyerek eve geri döndüm.

Müziğin basları kulak zarımı delip geçti ve kendimi ritmin içinde kaybettim. Gözlerimi sıkarak, Jenna'ya yaptığı sürpriz görüntülü aramayı ilk kez gördüğüm anı düşündüm. Sanki daha dünmüş gibi hissediyordum.

Jenna yaralarından kurtulmaya çalışıyordu ve ben de ona McDonalds getirmiştım. Ian isteyken biz takılıyorduk. Amber biz yemek yerken Jenna'yı görüntülü aradı. Gözlerim onunkilere kilitlendiği an, o andan itibaren başka bir şey düşünemez oldum. Ona ilk sözlerim "*Seni seviyorum Amber*" oldu ve onu . O benim ilk gerçek aşkımdı.

Oda dönüyordu. Beni aşağı iten bir güç hissettim, ağırlaştım ve başım döndü. Ayaklarım hareket etmiyordu. Başımı arkaya yatırdım ve yukarıdaki vantilatörü izledim. Tanıdık bir hastalık tırmandı. Saatler gibi gelen bir süre boyunca hareket etmeye çalıştıktan sonra yere düştüm. Dünya karardı.

Ön kapının bildirim zili evimin içinde defalarca yankılandı.

"Hmm?"

İnleyerek göz kapaklarımın arasından oturma odasının devasa pencerelerinden sızan parlak ışığa baktım. Müzik hala

önceki geceden kalma yüksek bir sesle çalıyordu ve devasa cam kapılar hâlâ ayrıktı. *Kahretsin.*

Dördüncü kez çaldı. "Kim-"

Kendimi ağır ağır ayağa kaldırmadan önce yuvarlandım. Birkaç saat öncesinin sarhoşluğuyla tökezleyerek mutfığa gittim ve ön kapıyı açan düğmeye bastım. Sonra da ön kapımın kilidini uzaktan açtım. Oturma odasına geri dönerek müzik setinin kumandasını aldım ve sesini kapattım. Yere düştüm ve hemen kendimden geçtim.

"Bay Hardwin?" Tom omzumu sıktı. "Ha?"

"Bay Hardwin, iki saattir sizi uyandırmaya çalışıyorum. Seni sete götürmeliyiz."

"Ne?" Başımı tutarak oturur pozisyona geçtim. "Kahretsin! kaç?"

"Bay Hardwin, saat 10:30."

Dün gece hakkında mırıldanarak aşağıya indim ve telefonumu aramaya başladım.

"Ne arıyorsun?"

"Telefonum." Durdum, çıplak göğsümü gösterdim. "Belki bir de gömlek."

Şezlongdan bir gömlek kapıp bana fırlattı.

Onu yakaladım, başımın üzerinden geçirdim ve dışarı çıktım. Telefonumu havuz sandalyesinden alıp aceleyle içeri girdim ve kapıyı arkamdan kilitledim. Antreye geldiğimde, beni takip etmediğini görmek için omzumun üzerinden baktım. Arkamı döndüm ve oturma odasına geri . "Geliyor musun?"

"Hazırlanmak istemiyor musun?" Gözleri büyüdü, beni bir aşağı bir yukarı süzdü.

"Zamanımız yok," diye . "ama!"

Limuzinin arkasına yerleştikten sonra telefonumu cebimden çıkarıp önceki geceden bir aksilik olup olmadığını kontrol ettim. Ian'a giden bir arama vardı ve o da cevaplamıştı. Ne yazık ki aramayı hatırlamıyordum ama sadece yirmi bir saniye sürmüştü ve saat 03:17'de gerçekleşmişti.

Şimdilik bunu görmezden gelmeye karar vererek, iş çıkışı onu arayıp gecenin bir yarısı uyandırdığım için özür dilemeyi aklıma not ettim. En azından bunu yapabilirdim. Ayrıca menajerimden, birkaç rol arkadaşından ve yönetmen Tobyn Moss'tan gelen pek çok cevapsız arama vardı. Sadece yönetmene mesaj attım.

Geç kalıyorum, 30 dakika içinde orada ol.

Tom'un beni duyduğundan emin olmak için sesimi yükselterek öne doğru eğildim. "Bugün daha hızlı sürmene ihtiyacım olacak. Ah," diye mırıldandım, arkama yaslandım ve parmaklarımı ağrıyan şakaklarıma bastırdım. "Başım çatlayacak gibi."

"Efendim, oraya varmak bir saat sürer."

"Daha hızlı sürsen iyi olur. Müdüre yarım saat içinde orada olacağımı söyledim."

Camdan dışarı bakarken başımın koltuğa yaslanmasına izin verdim ve sarhoş olmadan önce Amber'ı aradığım zamanı düşündüm. Cevap vermişti, bu bir gelişmeydi ama telefonu kapatmadan önce özür dilememe izin vermemişti. Tekrar ulaşmaya çalışmamıştım ama ulaşmak istiyordum.

Telefonum bacağımın yanındaki siyah deri koltukta titredi. Açtım ve müdürün bana mesaj attığını gördüm. Mesajı açtığımda derin bir iç çektim.

K

Gözlerimi devirerek telefonumu kot pantolonumun cebine soktum ve yolun geri kalanında sessizce ilerledim. Durduğumuzda camdan dışarı baktığımda setteki herkesin bize doğru baktığını gördüm. Tom kapımı açtı, ben de kendimden emin bir arabadan indim ve güneş gözlüklerimi takarak beni bekleyen oyunculara ve ekibe yaklaştım.

"Şimdi buradayım."

"Zar zor," diye alay etti yönetmen, bir çift kulaklığı arkaya bağladığı saçlarının üzerinden kaydırarak. "Git hazırlan."

Dudaklarımı bükerek, gözlüklerimin aynalı olduğunu unutarak uzaklaşırken, doğrudan onun çatık kaşlı, koyu kahverengi gözlerine baktım. I

Bakışlarımı yanıma koşan Simone'dan kaçırdım, o da benim hızıma ayak uydurdu.

"Beni hatırladın mı?" Koluma dokundu.

"Kapa çeneni, Simone."

Başını sallayarak kıkırdadı. "Tüm o kulüp olayından sonra emin olmak istedim."

"Tamam." Kişisel karavanımın merdivenlerinden çıktım, kapıyı çekip açtım ve döndüm. "Yine de benim için iyi oldu, değil mi?"

"Alkol kokuyorsun." Kollarını kavuşturdu. "Sen de bela gibi kokuyorsun." Kapıyı çarpıp çıktım.

Saç, makyaj ve gardırobu rekor bir sürede tamamladıktan sonra sette bir kez daha oyuncuların ve ekibin karşısına çıktım. Havuz alanının etrafına bakarak odaklanmaya çalıştım. Seslerin ve ışığın birleşimi kafamı karıştırdı. Yedi farklı su armatüründen gelen klor kokusu baskındı. Figüranlar arka planda dans ediyor, yönetmenin komutuna hazır bekliyorlardı. Aşırı uyarılmıştım, içim çalkalanıyordu. Mideme kramplar girmeye başladı ve boğazımda tanıdık bir yumru şişti.

Dean yanıma geldi ve kulağıma doğru eğildi. "Dostum, iyi misin?"

Simone yüzüme uzandı ve avucunu alnıma koydu. "Tanrım, Chance, berbat görünüyorsun. Nemli görünüyorsun."

"Bok gibi görünüyor." Dean başını salladı.

"Çocuklar, durun." Elimi umursamazca salladım. "Ben iyiyim." "Bir sorun mu var Bay Hardwin?"

Tobyn'e sinirli bir bakış fırlatarak başımı salladım ve kusmuğumu geri yuttum.

"Kahretsin!" Bir yığın kâğıdı havaya fırlattı ve yardımcısı onları toplamak için hemen eğildi. "Biri Chance'e su getirsin!" Kulaklıklarını kafasından çıkarıp asistanının masasına fırlattı.

sandalye. "Becky, bizi daha fazla oyalamadan hemen ona biraz su getir!"

Geçmişte parti yapmamla tanınmama rağmen sektörde hâlâ büyük saygı görüyordum. Ta ki bugüne kadar. Sürekli olarak senaryoları ve görünüşleri geri çeviriyordum çünkü sadece zamanım yoktu ya da bir aktör olarak bana uymuyorlardı.

Ayrıldığımdan beri, istikrar vagonundan düştüğümü biliyordum. Ne yazık ki bunu kimseye itiraf etmeye hazır değildim. Kendimi artık tamamen farklı bir insan olmaktan nasıl alıkoyacağımı bilmiyordum. Sanki başka biri bedenimi çoktan ele geçirmiş gibi hissediyordum.

Tüm dikkatler bana odaklanmıştı ve set sessizdi. Prodüksiyon asistanı Becky elinde bir şişe suyla koşarak yanıma geldi ve kapağını çevirerek panik içinde bana uzattı.

Başımı salladım ve o anda harika bir fikir gibi gelen şişenin tamamını bir dikişte mideye indirdim. Şişeyi ona geri verdiğimde, makyaj sanatçısı alnımda boncuk boncuk biriken teri düzeltmek için yanıma koştu. Derin bir nefes alarak duruşumu düzelttim, Tobyn'e odaklandım ve yeni talimatlarını beklemeye başladım.

"Şimdi iyi misin, süperstar?" Kulaklığını kaptı, kafasına geçirdi ve tek bir hareketle kendini sandalyeye attı.

Başımı sallayarak boğazımı temizledim. "Evet."

Dean dudaklarını yana doğru bükerek fısıldadı, "İyi olduğuna emin dostum?"

"Evet," diye tısladım. "Ben iyiyim."

"!" Yönetmen yardımcısı bağırdı. "Sesi aç!"

Mürettebat tarafından emirler okunurken her şeyi duymazdan geldim. Suyu çok hızlı içmek birden aklıma geldi. *Oh, siktirkkk.*

"Arka plan!"

Hayır, lanet olsun.

Arka plandaki figüranlar, bir ses sistemi üzerinden çalan müzik eşliğinde dans eden bir parti sahnesini canlandırdılar.

Şimdi olmaz. Tanrım, hayır. Boğazımdaki tanıdık şişliği yutarak kendimi destekledim. Rol arkadaşlarım ve ben yerimizi almış bekliyorduk. Tek yapmam gereken bu sahneyi atlatmaktı, sonra kısa bir mola verebilecektim.

"Motor!"

Sözcük Tobyn'in ağzından çıktığı anda sanki bedenim onun otoritesine boyun eğdi. Ağzımı tutarak havuzun kenarına doğru eğildim ve bir zamanlar pitoresk olan suya kismama izin verdim. Yardımcı oyuncularım geri çekilerek sıçradılar.

Simone'un nefesi kesildi, "Aman Tanrım!"

"Benimle dalga geçiyor olmalısın!" Tobyn böğürdü. Sandalyesinden sıçrayarak havuza doğru yürüdü, onu asistanı takip etti.

Üçü birlikte hasarı incelediler. Becky bir şişe su daha uzattı ama onu elimle savuşturdum ve hala elimin tersiyle ağzımı kapatarak izime doğru yürüdüm. Hayatımda hiç bu kadar amatörce davranmamıştım. Mahcup ve utanç içindeydim.

"Chance!" Tobyn bana yetişirken arkamdan seslendi.

"Çok...üzgünüm," diye bir kez daha yutkundum, mide bulandırıcı hisle savaşıyor-

ing. Karavanımın kapısını açarak banyoya doğru ilerledim.

"Sana neler oluyor böyle?" Kapıyı arkasından çarptı.

"Ben...dru...nk...a-" Ölüyormuş gibi hissediyordum. "Tanrım, Chance."

Tuvaletin üzerine çömelirken hafifçe sağa doğru kaydım ve daha fazla mahremiyet için banyonun kapısını iterek kapattım. Amber'ın yüzü önünden gitmiyordu. Güçsüzleşmemi izlerken gözlerindeki hayal kırıklığını gördüm.

Üç kez daha kustuktan sonra sifonu çektim ve ayağa kalkarak ellerimi yıkadım, ardından gargarayla ağzımı çalkaladım. Oturma alanına çıkmadan önce birkaç derin nefes alarak aynada yüzümü kontrol ettim. Tobyn duvara yaslanmış, onaylamayan bir bakışla kollarını göğsünde kavuşturmuştu.

Onunla uzun bir geçmişimiz vardı. Dünyanın en saygın yönetmenlerinden biriydi ve onunla ya da Marcus Ross'un babasıyla çalışmadan Hollywood'da başarılı olamazdınız. Her ikisiyle de birkaç filmde birlikte çalışacak kadar şanslıyım.

Tobyn ve ben arkadaşlık ama bu onun işiydi ve ben her şeyi berbat etmişim. Kendimi bir tartışmaya hazırlayarak gözlerimi kapattım, kulaklarımın dolmak üzere olduğunu biliyordum.

"Bu çıktığın kızla mı ilgili?"

Yaşam alanının duvarını kaplayan uzun, siyah deri kanepeye uzandım ve arkama yaslandım. Pencereleden içeri sızan ışığı engellemek için ön kolumu gözlerimin üzerine koydum.

"Adı ?"

"Amber." Onun adını söylerken sesimin yankılanmasıyla irkildim.

"Arkadaşın olarak sana bu boku düzeltmeni söylüyorum!"

İç çekerek kolumu indirdim, başımı ona doğru çevirdim ve bir göz kapağımı araladım. "Peki ya yönetmen olarak?"

Başımı sallayarak ellerini ceplerinin derinliklerine gömdü. "Şu anda bunu düşünmek istemiyorum. Sadece yardım çağır, lütfen. Ya da onu geri getir. Seni tekrar *SEN* yapan her neyse."

Ayağa kalktım, alay ettim ve yakındaki bir masadan bir paket sigara aldım. Bir tanesini dudaklarımın arasına sıkıştırıp yaktım ve ayağa kalktım. Kafese kapatılmış bir hayvan gibi küçük alanda volta attım. Tobyn sabırla bekledi ama kapıyı kırarak açtı.

"Şu anda sadece bu projeyi bitirmem gerekiyor." Uzun, yavaş bir nefes çektim. "Neredeyse bitirdik ve anladım."

"Bir sonraki sahne için hazırlanacağım çünkü A.D. kulağымda ne yapacağımı soruyor." Kulaklığını işaret etti. "Bugünkü havuzu mahvettin ve eminim şimdi klorla şoklamak zorunda kalacaklar."

"Bir dakika içinde çıkacağım."

Başını eğerek kapıyı arkasından çarpıp çıktı. "Kahretsın!" Bir hediye kutusu alıp karavanın diğer tarafına fırlattım.

AMBER

Çantamı omzuma atmış, Club Euphoria'nın önünde donmuş bir halde, alabildiğim en derin nefesi aldım.

binanın ön cephesiyle yarıştı. Sonunda Chance'in gitmesine izin vermenin zamanı gelmişti. O hayatına devam etmişti ve benim de bunu kabul etme zamanım gelmişti.

"Amber?"

İrkilerek gözlerim dışarıda sigarasını üfleyen fedaiye kaydı. Sık sık oraya yerleşir, biz açılmadan önce zincirleme sigara içerdi. Utangaç bir gülümsemeyle ona doğru yürüdüm.

"Merhaba!" Kapıdan aceleyle geçerken onu selamladım. "İyi misin?"

Onunla yüzleşmek için dönerek geriye doğru birkaç adım attım ve yüzümde kocaman bir gülümsemeyle başımı salladım. Soyunma odasına doğru döndüm ve lobiden hızla çıktım. Kapının hemen dışında durup tavana baktım. "Bunu yapabilirim."

Yüzümde sahte bir güven ifadesiyle soyunma odasına girdim ve odanın içinde hızla ilerlerken kızlara hevesle el salladım. Pembe Calvin Klein spor çantamı sandalyeye bıraktım, sonra telefonumu çıkarıp ekrana baktım, arayıp aramayacağını merak ediyordum. Başka birinin onu memnun etmesinin verdiği kıskançlık duygusundan sıyrılıp derin bir nefes aldım ve telefonumu çantama geri attım.

"Hey Amber, artık temelli mi döndün?" VIP odasındaki garsonlardan biri olan Kirsten odanın diğer tarafından seslendi, zeytin rengi teni hafif bir mor sim tozuyla parlıyordu.

Bakışlarım onun heyecanlı ifadesiyle buluştu. Mutlu bir gülümsemeyle başımı salladım ve gömleğimi çıkardım.

"Onun için fazla iyisin." Dansçılardan biri olan Trina, zaten kusursuz olan abanoz tenine ince bir fondöten tabakası sürerken söze karıştı.

Gülümsemem azaldı. Onu savunup savunmama kararını vermekte zorlandım. Bunu bir iltifat olarak söylediğini biliyordum. Kulüpteki en sevdiğim dansçılardan biriydi, kızları her zaman göklere çıkarırdı. Bu yorum kişisel bir meseleydi, işle ilgili değil ve konuşmamızdan sonra Ian'ı hayal kırıklığına uğratmak istemedim. Sadece başımı sallayarak kibarca gülümsedim.

Diğer dansçıların dikkatini çekmeden önce çabucak siyah vinil jartiyerli bir korse ve ona uygun bir tanga giydim. Ara vermiş olmama rağmen, hâlâ yetki bendeydi. Kulübe tüm dikkatimi vererek işe odaklanmamın zamanı gelmişti.

"Kızlar!" *CLAP! CLAP!*

Oda sessizliğe gömüldü ve kulübün müziği binanın diğer kısmında başladı. Kızların dikkati , herkesin sayıldığından emin olmak için odayı taradım.

"Bazı yeni yüzler görüyorum, bu yüzden kendimi tanıtacağım." İfademin izin verdiği ölçüde sıcak bir şekilde gülümsedim. "Ben Amber, baş dansçiyim ve aynı zamanda pistten sorumluyum. Bir şeye ihtiyacınız olursa bana gelin. Kibar biriyim ama size emirler veririm, bu yüzden beni üzmemenizi öneririm. Burası çok yoğun, bu yüzden seni şımartacak vaktim yok... ama uyum sağlamana yardımcı olacağım."

Jen- na dışındaki tüm yeni başlayanlara yaptığım konuşmanın aynısıydı. İlk vardiyasından önce Jade beni kenara çekti ve *onda farklı bir şeyler olduğunu ve lütfen ona 'sert sevgi' konuşması yapmamamı* söyledi. O sırada nedenini bilmiyordum ama ne kadar özverili ve özel biri olduğunu hemen anladım.

"Evet," diye araya girdi Kirsten, bilmiş bir sırıtışla yüksek sesle fısıldayarak, "Amber, Bay ve Bayan Knight'ın en iyi arkadaşı gibi bir şey."

Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturarak bir kıkırdamayı bastırdım. Kirsten şimdi Jenna'yı seviyordu ama ilk başladığında onu pek umursamamıştı. Bütün yeni kızlara karşı böyleydi. Son zamanlarda Luke'un kardeşi Declan'la takılmaya başlamıştı ama yine de genç, azgın striptizci rolünü çok iyi oynuyordu. Bahşişleri de bunu gösteriyordu. Onu rolünde her gördüğünde gururlu yüzü de öyle.

"Bunun konuyla hiçbir ilgisi yok ama evet." Ellerimi kalçalarımaya koyarak nefes verdim. "Evet, tamam, o da var, eğer çuvallarsanız hepinizi ispiyonlayacağım."

"O çok seksi ve o dolgun saçlı ve seksi yatak odası gözlü arkadaşı da öyle!" Yeni kızlardan biri daha yeni bir yüzle kıs kıs gülerek ağzından kaçırdı.

Kirsten homurdandı, sonra dudaklarını sıktı, nasıl karşılık vereceğimi izlerken gülümsemesini bastırdı.

"İsimleriniz nedir?"

Ses tonumu hemen anladılar ve duruşlarını sertleştirdiler. Yüzlerinden tüm hoşluklar silindi. Uzun boylu, kızıl saçlı olan diğerini dürttü.

"Ben GiGi," diye yanıtladı kısa boylu, kıvrımlı sarışın. "Ben de Satine."

Alaycı bir şekilde sırtarak sabırlı olmam gerektiğini hatırladım. Ian ve Luke inanılmaz derecede yakışıklı iki adamdı ve ben korumacı davranamazdım. Burada onlar benim amirlerimdi, birlikte içtiğim ve içimi döktüğüm adamlar değil.

"İkisi de yasak bölge ve onlar hakkındaki görüşlerinizi duymalarına izin vermeyin yoksa kovulursunuz. Erkek ya da kız arkadaşlarınızı da kulüpten uzak tutmanızı öneririm. Bay Knight bunu pek hoş karşılamaz."

Kirsten ve ben sessiz bir anlayışla birbirimize baktık. Ian onun Declan'la olan ilişkisini biliyordu ama bundan hoşlanmıyordu ve ona ilişkilerini seksten öteye götürmemeleri gerektiğini söylüyordu. Kızlardan hiçbiri onların sırrını bilmiyordu ve o hâlâ en sevdikleriyle özel danslar yapıyordu.

GiGi ve Satine başlarıyla onayladılar.

"Bölümler ve set listeleri şuradaki ilan panosunda asılı." Batı duvarını işaret ettim. Çantamdaki telefonumun yanıp sönmesi gözüme çarptı. Ekranda Ian'ın yüzü vardı. Çabucak, "Yeni kızlar, Lacie ile antrenman yapabilirsiniz," diye bitirdim.

Aralarına girerek kollarını onlarınkilerle birleştirdi. "Bu benim."

Odadaki herkes aynı anda dışarı çıkarken, telefonuma doğru hızla ilerledim ve onu kaptığım gibi kulağıma götürdüm.

Evet, Bay Knight?

Yeni kızları sevmedim. Onlara göz kulak ol ve başrol konusunda anlaştığımızı unutma. Ben cevap veremedi telefondu kapattı.

Başımı sallayarak omuz silktim ve odanın etrafına bakındım. Kişisel eşyalar her yere saçılmıştı. Sütyenler ve diğer giysiler sandalyelerin ve bankların üzerine asılmıştı. Makyaj malzemeleri ve kişisel hijyen ürünleri her yere saçılmıştı. El çantaları ve spor çantaları saklanabilecekleri yerlere yerleştirilmişti. İşe alınan yeni personelle birlikte bir değişikliğe ihtiyacımız vardı. Onlara güvenmiyordum. Daha önce olanlardan sonra olmaz.

Çantamı kaptığım gibi Mavi Salon'a saklamak üzere odadan hızla çıktım. Üst kata çıkmak için zamanım yoktu ve yüksek profilli oda için programda dans yoktu.

Lobi, ana sergi salonuna girmeye çalışan insanlarla doluydu. Kulübün standardını korumaya çalışarak geçit töreni yaptım,

karşı koridordan aşağıya doğru süzıldüm. Pavyonların görüş alanından çıktıktan sonra rahatladım ve Mavi Salon'un kapısını iterek açtım.

Aman Tanrım. Aman Tanrım. Donup kalmıştım, arkamı dönüp gidemiyordum. Luke'un pantolonu kışının hemen altından aşağı çekilmişti. Önünde bir kadın eğilmişti, uzun sarı saçları yüzünü gizliyordu. Kadın siyah deri sandalyenin arkasına tutunmuş, kendini sabitliyordu. Luke'un parmak uçları kadının kalçalarına saplandı ve adam kadını tekrar tekrar içine çekti, birlikte inlerken etlerinin çıkardığı sesler birbirine çarpıyordu.

"Oh lanet olsun, yesss. Daha sert, baba, lütfen!" diye yalvardı. "Küçük dar amımı kullan."

Ona iki şaplak attı. "Benim küçük kötü fahişem gibi davranılmayı seviyor musun?" Saçlarını avucunda toplayan kız, 'evet efendim' gibi bir şey homurdandı, adam kızın başını yana çekti ve ağzına tükürdü.

Ve işte o zaman siyah çerçeveli camlarının kenarını yakaladım. *Biliyordum amına koyayım!* Arkadaşlarımın hayatları buna bağlıymış gibi sevişmelerini izlediğimi unutarak, ağzım geniş bir sırıtışla açık kaldı.

Luke hiçbir uyarıda bulunmadan başını çevirdi ve benimle doğrudan, öfkeli bir göz teması kurdu. Trans halimden sıyrılıp bakışlarım genişledi ve kaşlarım çatılmış bir halde "*Özür dilerim*" diye bağırdım. Çenesini sıkarak çenesini koridora doğru kaldırdı ve adımlarını hiç bozmadı.

Kapıyı sessizce kapattım ve asansöre doğru aceleyle giderken kıkırdayarak, "Lanet olsun," dedim ve yarı panik halinde düğmeye birkaç kez hızla bastım. Sonunda kapılar açıldı. Hızla içeri girdim ve *Kapat* düğmesine bastım.

Onun beni görmesinden neden tedirgin olduğumu bilmiyordum. Luke peşimden koşup beni incitecek değildi ya. Gecenin ilerleyen saatlerinde onu gördüğümde ne kadar garip olacağı konusunda endişeliydim. Ne söyleyeceğimden emin değildim. *Mavi Salon'da Jade'i sikerek iyi iş çıkardın. Başından beri biliyordum.* Hayır. Ona şey söylememe gerek yoktu. İkisi de bekâr ve muhteşemdi.

Asansörün kapıları açıldı ve çantamı kapının yanındaki sandalyeye fırlatarak yönetici ofisinin lobisine girdim. Ian, Jenna'nın ofisinin girişinde eğilmiş duruyordu. Çantam bir gümbürtü çıkardığında bana baktı. Konuşmaktan kaçınmaya çalışarak gitmek için döndüm.

"Amber?"

Öfkeden çıldırmış bir halde dönüp ona baktım ve parmaklarımı şıklattım. "Heyyy, Bay Knight!"

"Etrafta Jen'den başka kimse yok. Rahatlayabilirsin." Yaklaştı ama odanın ortasında durup kollarını kavuşturdu. "Neden garip davranıyorsun?"

"Sebebi yok patron." İçimi çektim ve çıkışa doğru geri döndüm. "İşe gitmem gerekiyor."

"Patron mu?" Alnı şaşkınlıkla kırıştı.

Birkaç adım daha attıktan sonra son anda çantamı kaptığım gibi odadan çıktım ve kapının arkamdan kapanmasına izin verdim. Duygularımı gizlemenin imkânsız olduğunu ve değer verdiğim insanlara karşı berbat bir yalancı olduğumu biliyordum. Luke ve Jade'in bir şeyler saklaması ihtimaline karşı Ian'ın beni sorgulamasını istemiyordum. Bu benim işim değildi ve ortasında kalmak istediğim bir durum da değildi. Sadece Ian değil, Luke da korkutucuydu.

Ana gösteri salonuna girmeden önce çantamı dağınık soyunma odasına geri bıraktım. Bu gecenin kalabalığına bakarak derin bir nefes aldım. Oyun yüzümü takınmanın zamanı gelmişti. Kalabalığın arasından süzülerek barmen Aurora'nın önünde durdum.

"İzciler bu gece burada." Dalgalı, platin sarısı saçlarından bir tutamı döndürerek lavanta rengi dudaklarını alaycı bir tavırla büzdü.

"Onlara meydan okuyorum," diye şaka yaptım, tam olarak ne demek istediğini biliyordum.

Diğer gece kulüplerinin sahipleri için bir kod kelimemiz vardı. Onlara *Gözcüler* derdik çünkü kendi kulüpleri için dansçı avlamaya çalışırlardı. Aramıza karışmaya çalışırlardı ama bir süredir Euphoria'da olan bizler onları odaya girdikleri anda fark edebildik. Ve onların varlığı bile Ian ve Luke'u çılgına çeviriyordu. Biz yerimizde durduğumuz ve o adamlar kendi alanlarında kaldıkları sürece, hoş karşılanıyorlardı çünkü bir sürü parayla gelmişlerdi.

Elimi şişeler, mikserler, bardaklar ve aksesuarlarla dolu tepsinin altına kaydırarak, kalabalığın arasından VIP'ye doğru ilerlemeden önce hepsini dengeledim. Koruma görevlisi ipi geri çekti, bakışları kıyafetimde bir aşağı bir yukarı gezindikten sonra başıyla hoş bir selam verdi.

En uzaktaki kabinde gözlerini dikmiş altı erkek vardı ve onlar için şişe servisini ayarlarken hepsini kibarca selamladım. Bir dansçı önlerindeki direğin üzerinde dönüyor, oyuncak bebeğiyle harika bir gösteri yapıyordu.

Lastik. İşimi bitirdiğimde, bana en yakın olan adam kolumu tuttu ve bileğimi sıktı.

"Çok ateşlisin!" Arkasına yaslandı, kığımın hoş bir görüntüsünü almaya çalışıyordu ve tutuşunu bıraktı.

Profesyonelliğimi korumaya çalışarak sııttım. "Teşekkür ederim yakışıklı." Dikkatimi tüm erkeklere çevirdim. "Gecenizin tadını çıkarın, beyler."

"Eğer benimle kalırsan kesinlikle yaparım." Hayranlık duyan adam bileğimi bir kez daha kavradı, bu sefer daha sıkı tutuyordu.

O zaman zaten zil zurna sarhoş olduklarını ve uzun süredir açık olmadığımız için bu şekilde geldiklerini fark ettim. Kendimi onun elinden kurtararak sıktığı yere masaj yaptım. Banktan kalktı, kollarını belime doladı ve vücutlarımız arasındaki boşluğu kapattı. Arkadaşları onu izliyor, vücudunu benimkine bastırırken onu alkışlıyorlardı. Ellerimi göğsüne bastırarak onu geri çekmeye çalıştım ama kararlılığı beni alt etti.

"Geri çekil!"

"Hadi bebeğim, daha özel bir odaya gidelim." Dudaklarını kulağımın yanına koydu. "Sriptizcilerin yabancılarla özel odada sevişmeyi sevdiğini duydum."

."

Vücudu benimkinden ayrılmıştı. Kıyafetimi düzelttim ve bakışlarımı kaldırdığımda Luke'un adamı gömleğinden tuttuğunu gördüm. Adamı dimdik ayağa kaldırdı. Müşteri hemen ona yumruk atmaya çalıştı ama Luke onun yumruğunu yakaladı ve kolunu arkaya doğru bükte.

"Ne oluyor be adam?!" Sarhoş patron kendisini kimin yakaladığını görünce soluk soluğa kalmadan önce kontrolünü kaybetmiş bir şekilde kıvrandı.

Arkadaşları ayağa fırlayarak Luke'a saldırdı, Luke silahını çekti ve kalabalıktan gizlemek için yanında tuttu. Kolundaki tüm kaslar gerilmiş, dirseklerine kadar kıvırdığı siyah gömleğinin kollarını zorluyordu. "Siz bu herifin yanındaki pislikler misiniz?"

Grubun en kisası öne çıktı ve ellerini önünde . "Uh, um, Bay O'Brien, biz ."

Bir anda ortaya çıkan bir fedai, arkadaşları onları takip ederken eli silahlı adamı sürükleyerek dışarı çıkardı. Luke tabancasını geri aldı.

bel bandı, Göz kamaştırıcı at Ben. Bu gariplik
arasında Biz belliydi.

"Teşekkür ." Daha fazla konuşmamaya çalışarak hızla bara geri
döndüm.

DEVAM EDİYOR

AMBER

Vardiyam hızla geçiyordu. O kadar meşguldüm ki, işten başka bir şey düşünemez olmuştum. Bardan sipariş ettikleri özel kokteyllerle yaklaştığımda Ian, Declan, Luke, Tyler ve Alejandro ile birlikte ev sahibinin masasında derin bir sohbeteydi.

Declan bakışlarını kaldırdı ve içkiyi alırken teşekkür etti. Tyler başını sallayarak bir an için başını kaldırdı ve bardağı aldı. O ve Ian, Ian belgeleri masanın üzerine bırakana kadar telefonun feneriyle küçük bir kâğıt yığınının inceliyorlardı. Flaş ışığını kapattı ve telefonunu ceketinin iç cebine soktu. Bu her neyse onları rahatsız etmişti.

"Bir şeye mi ihtiyacın vardı?" Ian sonunda konuştu.

"Ah." Başımı salladım, şimdi orada biraz fazla durduğumu fark etmişim. Gitmek için döndüm.

"Amber!" diye seslendi .

Döndüğümde onu düzgünce kesilmiş sakalını okşarken gördüm. Luke'un gözleri benimkilere kaydı, sonra da arkamdaki özel direkte oturan kıza kaydı. Az önce olanlardan sonra benimle konuşmaya cesaret edememişti.

"İyi misin?" Ian öne doğru eğildi ve bir dirseğini masaya dayadı. "Gergin görünüyorsun."

Başımı sallayarak gülümsedim. "Her şey harika, Bay Knight."

Başını eğerek beni kuşkuyla inceledi, tam o sırada Jade yaklaşmış elini koluma koydu. Biraz geri çekildim.

Luke'un beni gördüğünü biliyordu. Başını hafifçe salladı. *Evet, biliyor.* Luke biraz yana kaydı ve o da yanındaki banka oturdu.

Kolunu ona doladı. Bunu hep onun yanını yapardı, böylece kimse gözünü bile kırpmazdı, emindim, ama şimdi nedenini biliyordum. *Ne zamandır devam ediyordu? Neden bu kadar ketum davranıyorlardı?*

"GiGi'nin yerini doldurabilir misin?" Jade ağzından kaçırdı. Bir bardak kaparak kendine bir shot viski doldurdu ve hepsini tek seferde yudumlayıp bardağı masanın üzerine koydu. *"Soyunmak istemiyor. Koridorda yanından geçtim, o da bana söyledi."*

Kıkırdarak omuz silktilim. "Tamam, burası bir striptiz kulübü."

"Daha önce dansçıydı, bu yüzden onu hemen işe aldım ama-" diyerek kucağını işaret etti.

"Ah, boş ver. Anladım." Luke'a baktım, sanki bir kelime söylemem için bana meydan okuyormuş gibi merakla kaşlarını kaldırdı.

"Lacie'yi GiGi'nin dans etmesi gereken platforma taşıdım," diye devam etti Jade, dikkatimi tekrar ona çekerek, "böylece asıl iki dansı sen yapabileceksin."

Kaşlarımı çatmıştım. Lacie o ana sahne yerini hak ediyordu. "Değiştirmekten mutlu oldu. Merak etmeyin."

Rahatlayarak nefes verdim ve başımı salladım.

"Gidip üstümü değiştireyim." "Teşekkürler, aşkım."

Göz kırptı.

Artık kalabalık içeri dolmuştu ve gösteri salonu en yoğun zamanını yaşıyordu. Elimden geldiğince hızlı bir şekilde soyunma odasına koşarken, kulüpteki herhangi biriyle temas kurmaktan kaçındım. Sırada Lacie'nin seti vardı ve akımın yarısı bitmişti.

Çantamı karıştırarak beyaz, hafif şeffaf bir üst seçtim. Önden sıkıca bağlayarak, çıkarılana kadar bol göğüs dekoltesi göstermeye dikkat ettim. Siyah, suni deri bir eteğe uzandım ama gözlerim Chance'in en sevdiği eteğe takıldı. Eteği çantamdan çıkarırken, parmak uçlarım kışkırtıcı kırmızı ekose eteğin kıvrımlarında gezinirken anılarım canlandı.

Derin bir nefes alarak gece giyip giymemeyi düşündüm. Alt dudağımı ısırarak, isteksizce bacaklarımdan yukarı kaydurdım ve yarı yolda durdum. Gözyaşlarıma bir kez daha engel olarak derin bir nefes aldım ve

ve belime bağladım. Tekrar üzülmeyin bir anlamı olmadığını biliyordum. Bütün gece çok iyiydim.

"Bunu yapabilirim." Duvardaki boy aynasında kendimi gözlemleyerek vücudumu döndürdüm. Ayrıldığımdan beri ilk kez kendimi hazır hissediyordum.

"Bence iyi olacaksın."

Dönerken dizlerimin bağı çözüldü ve neredeyse dengemi kaybedecektim. "Tanrım, beni korkuttun!"

Yansımanın hemen dışında kalan Jenna'dan eğlenen bir kıkırdama yükseldi. Odaya doğru birkaç adım attı. "Sadece iyi olduğundan emin olmak istedim."

Başımı sallayarak kısa eteğimin kenarıyla oynadım.

"Mila çocuklarıyla ve Dylan'la yukarıda saklanıyor, ben de sana destek olmak için aşağı indim."

"Bunu özledin mi?" Kıyafetlerimi göstererek kıs kıs güldüm. "Dans etmeyi yani."

Hamile karnını işaret etti. "Sanırım o günler geride kaldı ve İrlandalı huysuz kocam bir daha başkası için kıyafetlerimi çıkarırsam patlayabilir."

Gözlerimi devirerek kıs kıs güldüm. "İstediğim bu değildi."

Yanaklarını şişirdi, bir nefes verdi ve başını ileri geri salladı. "Öyle ama ben de mutluyum. Kardeşim artık bunu yapmamı gerektirmeyecek kadar çok burada."

O kısmı unutarak homurdandım. "Tamam, o zaman dans ederken soyunmayalım." Başımın üstündeki hoparlörü işaret ederek şakacı bir şekilde yerimde kıpırdandım. "Sadece dans... kıyafetlerle."

"Özlüyorum," dedi gözleri derin düşüncelere dalmış gibi titreyerek, "ama artık bunun için zamanım yok."

Tam cevap vermek için ağzımı açmıştım ki şarkının sonu çaldı. "Lanet olsun!" Çırpınarak botlarımı giydim, yanlarını fermuarlarken neredeyse karıncalanıyordum. Kapıya doğru geri dönerken, sokakta kavga eden iki kedi gibi ses çıkaran utanç verici bir kahkaha attım. "Acele etmem gerek."

Jenna gülerek mücadelemi izledi. "Dışarıda seni destekliyor olacağım."

"Seni seviyorum!" Nadiren kullandığımız yan kapıdan çıkıp gözden kayboldum. Sahne arkasına giden kestirme bir yoldu.

Parlak sahne ışıkları perdenin arkasından görünüyordu. Hâlâ ilerlemek için kendimi ikna etmeye çalışmamın dışında herhangi bir nedenden dolayı sinirli değildim. Kendime ilerlediğimi söyledikçe, bunun gerçekliğim haline geldiğini daha güçlü hissediyordum.

Trina merdivenlerden inip sırtıtarak yanımdan geçerken dudaklarım büzüldü ve derin bir nefes verdim. Onun yüz ifadesine uyarak sinirlerimi test ettim. Şarkı başladı ve ben geniş bir sırtışıla sahneye çıktım. Başımı tutarak sahnede salına salına yürüdüm, vücudumu müziğe göre hareket ettirdim ve beni bekleyen kalabalığın dikkatini üzerime çektim. Şarkı beni alıp götürdü, o anın içinde kayboldum. Uzun zamandır ilk defa kendimi özgür hissediyordum.

Direği tutarak bir bacağımı doladım, durmadan önce dönerek bir arka kanca dönüşü gerçekleştirdim. Hemen vücudumu kaldırdım ve yere düşmeden önce direği tekrar dizimin kıvrımına sabitledim. Başım sahneye çarpmadan hemen önce kendimi durdurduğumda kalabalıktan duyulabilir bir nefes sesi yayıldı ve ardından tezahüratlar geldi. Bu benim en sevdiğim numaralardan biriydi. Her seferinde onları korkuturdu.

Çıkıntılı göğüslerimin arasına uzanarak üstümü çözdüm ve arkama attım. Kalçalarımı sahnenin kenarına doğru salladım, memnun seyircilerden bahşiş aldım. Onlara paralarının karşılığını vermek isteyerek, eteğimle oynayarak onları kızdırırken bacaklarımın arasına bakmalarına izin verecek şekilde ikiye ayrıldım.

Kendimi müziğe o kadar kaptırmıştım ki şarkının bitmek üzere olduğunu fark etmemiştim. Kalabalığa son bir numara verdim; vücudumun mükemmel bir görüntüsünü. Düzgün bir ayakta durma pozisyonuna dönmeden önce direğe karşı amuda kalktım.

Sahneden indiğim anda üzerimde bir güç hissettim. Sanki başka bir dünyadaydım. Sahne görevlimiz perdenin arkasına geçti ve bana üstümü ve sahnede bıraktığım parayı uzattı. Aceleyle soyunma odasına dönmeden önce ona teşekkür ettim. Bahşişleri çantama yerleştirirken yüzüme memnun bir gülümseme yayıldı. Uzun zamandır ilk kez gerçek bir mutluluk hissettim.

Performans kıyafetimin üzerimde kalmasına karar vererek onu tekrar giydim, sonra telefonumu kontrol ettim ve Boston'dan tanımlanamayan bir numaradan cevapsız bir arama geldiğini gördüm. Sesli mesaj yok, mesaj yok. *Tuhaf*. Boşverdim.

Yanlış bir numarayı aradığımda, işe dönmeden önce aynada kostümümü kontrol ettim.

Aurora bir yandan içki karıştırıyor, bir yandan da yeni olması gereken başka bir barmenle konuşuyordu. Onu daha önce hiç görmemiştim. Bekleyen bir tepsiye başıyla işaret etti. Tam tepsiyi alıp sabitlediğimde, yanımda iri bir bedenin varlığını hissettim.

"Amber?"

"Öyle mi?" Gülümseyerek arkamı döndüm ama gülümsemem anında kayboldu ve nefesim kesildi. "Ne yapıyorsun burada?"

"Kardeşimi gördün mü?"

Tacizci eski sevgilimin 1.80 boyundaki küçük kardeşini görünce kanım dondu. *Ronnieeee*. İçimi çektim. Ian, Luke ve Mark'ın Brad'in icabına baktıklarını biliyordum ama ayrıntıları bilmiyordum. Başımı salladım. "Aslında onu uzun zamandır görmedim." Soğukkanlılığımı koruyarak tepsiyi tekrar barın üzerine koydum. "Uzun zaman önce ayrıldık." Dikkatimi tekrar ona vermeden önce kalabalığı bir fedai için taradım.

"Gerçekten mi?" Kıkırdadı, ciddileşmeden önce gözlerini benimkilere dikti. "Çünkü, gördüğünüz gibi, onu öldürttüğünüzü düşünüyorum!"

"Gitmen gerek!" Ian'ın sesi omzumun üzerinden emretti.

Topuklarımın üzerinde döndüğümde Ian ve Luke'un arkamda, Buz Adam'ın da Ian'ın yanında dikildiğini gördüm. Luke Ronnie'ye ters ters bakarken kollarını kavuşturmuştu.

Ian yanağının içini kemiriyordu. "Dediğim gibi, kulübümden ayrılman gerekiyor."

"Kardeşimi arıyorum!"

"Şey," diye omuz silkti Luke, "o burada değil."

"Belki de yanlış kişiyi kızdırdı," diye ekledi Ian.

"Canınız cehenneme!" Ronnie'nin bakışlarında artık öfke vardı, alnında bir damar patlamıştı. "Hepinizi öldüreceğim!"

Ian elini kaldırdı. Anında, diğer iki koruması birden ortaya çıkarak Ronnie'yi yakaladı. Luke öne çıktı, arkasına uzandı ve belinden bir silah çıkardı. Göze çarpmadan Buz Adam'a uzattı.

"Yukarıda ailem var." Ian muhafızlara söyledi. "Onu Mavi Salon'a götürün. Ben hemen geliyorum."

Fedailer hep bir ağızdan başlarını salladılar ve Luke da onları takip etti. Ronnie'nin canlı çıkmayacağını bilecek kadar uzun süredir buralardaydım. Ian odayı taradı, sonra bakışlarını benimkilere çevirdi.

"Özür dilerim."

"İyi misin Amber?"

Başımı sallayarak parmak uçlarımı kolumda aşağı yukarı gezdirdim. "Evet, gerçekten öyleyim."

"Pekâlâ." Ellerini ceplerine soktu. "Bunu halletmem gerekiyor ama bu gece iyi iş çıkardın."

"Teşekkür ."

Kalabalığın içinde kayboldu.

Mesaimin ardından Alejandro'yla buluşmak için yukarı çıktım. Yönetici lobisinin kapısını itip odaya adımımı attığım anda dikkatli gözlerle karşılandım. Arkadaşlarımın hepsi bekliyordu.

"Aman Tanrım!" Jade koltuktan ayağa fırladı. "Bu gece harika iş çıkardın! Harikaydın!"

Yanaklarımda sıcaklık kabardı. "Teşekkürler."

"Kızım!" Jenna, Dylan'ı kalçasında zıplatarak söze karıştı. "Bu konuda utanma bile. Harikaydın!"

"Teşekkür ." Kıkırdadım.

Alejandro bana doğru birkaç adım attı ve çantamı omzumdan alıp kendi çantasının üzerine koydu. "Hazır mısın?"

Başım la onayladıktan sonra beni yakından izleyen Jenna ve Jade'e baktım. Jade gülümsemesini bastırıyordu. Jenna duygularını saklamaya çalışmıyordu. Hem Chance'i hem de beni desteklediğini biliyordum ama aynı zamanda bizim için endişeleniyordu.

Diğerleriyle vedalaştıktan sonra Alejandro ve ben kulüpten ayrılırken boşluğu havadan sudan konuşmalar doldurdu. Tam bir centilmendi, arabanın kapısını benim için açık tuttu ve park yerinden ayrılmadan önce Benz'inin çift termostatını nasıl kontrol edeceğimi göstermeyi ihmal etmedi. Chance her zaman aklımı okuyabilmiş ve her şeyi benim için yapmıştı.

Ama Alejandro çok soru sordu. Aşırı düşünceli görünüyordu. Biraz göz korkutucuydu.

"Buraya yakın, yirmi dört saat açık küçük bir yer buldum." Uzanıp elini kalçamın üzerine koydu.

İrkildim, . "Evet, kulağa hoş geliyor."

Beni sinirlendirdiğini hissedince avucunu geri çekip kendi bacağına koydu ve gözlerini yoldan ayırmadı. "Üzgünüm, dikkatimi senden uzak tutmak çok zor."

Oturduğum yerde kıpırdanarak sessiz kaldım, nasıl cevap vereceğimi bilemiyordum. Seçtiği kahve dükkânı kulübe yakındı. Caddeye park ettikten sonra bana hızlıca gülümsedi ve arabadan fırladı. Yanıma yaklaşp kapıyı açtı ve sanki kendi başıma yürüyemeyecekmişim gibi bana yardım etti. Kafeye doğru trans halinde yürürken parmaklarını benimkilerin arasına soktu ve sahiplenmek istercesine umutsuzca elimi kavradı.

Şirin ve rahat yemek alanı boştu. Taze demlenmiş içeceklerin aroması beni anında rahatlatdı. Barista yanıma gelmeden önce Alejandro avucunu sırtımın küçük kısmına koydu.

"Ne istiyorsun?"

Menüyü incelerken denemek istediğim birkaç içecek karışımı gördüm ama bu gece için basit tutmaya karar verdim. "Ben sadece bir orta kahve, üç şeker ve şu kadar krema alacağım." Elim kaldırıarak işaret parmağımla başparmağımı birleştirdim.

Kıkırdadı, sonra dikkatini yolumuza çıkan çalışana çevirdi. Bana dönerek, bakışlarımı yakalamadan önce gözlerini göğsümde gezdirdi. "Neden gidip bize özel bir masa bulmuyorsun, ben de hemen geliyorum."

Başımı sallayarak arka köşedeki turkuaz ferforje bistro masayı görmek için döndüm. Dağınık koltuklar arasında zikzaklar çizerken Alejandro'nun siparişimizi verdiğini duydum. Alt dudağımı çiğneyerek kendime bunu yapabileceğimi hatırlattım. Sandalyeme yerleştim, telefonumu çantamdan çıkardım, beklerken sosyal medyamda kendimi meşgul etmeye hazırdım.

Ekrandan başımı kaldırdığımda, flörtöz bir gülümsemeyle kasanın yanındaki bir sütuna yanlamasına yaslandığını fark ettim. Yüzü kızarmıştı,

Alt dudağını dişlerinin arasına sıkıştırırken başı öne eğikti. Fiş yazdırıldıktan sonra üzerine bir şeyler yazdı ve ona uzattı.

Çıkmıyorduk ama bir kadına çıkma teklif edip sonra da onun önünde başkasına asılmanın tuhaf olduğunu düşünüyordum. Bakışlarımın kafasının arkasında bir delik açtığını hissetmiş gibi bana doğru döndü. Gözlerimi tekrar telefonuma indirdim.

Birkaç dakika sonra elinde içeceklerimizle karşıma oturdu. Kahvemi bıraktı, sadece suçluluk duygusu ya da sırlarla dolu biri olarak tanımlayabileceğim bir şekilde sırtıyordu. Nefes vererek telefonumu yolumdan çektim ve kolumun yanına koydum.

"Yürüyüşe çıkmak istersen diye bunları aldım." Safir fincanıma doğru başını salladı.

Hızla omzumun üzerinden pencereden dışarı bakarak . "Saat sabahın üçü gibi."

Omuz silkerek içkisini inceledi ve bakışlarını benimkine çevirmeden önce tek bir daire çizdi. "Karanlıkta benimle yalnız kalacağın için gergin misin?"

"Hayır," diye kıkırdadım endişeyle. "Sadece geceleri Boston'da yalnız dolaşmaktan kaçınıyorum."

"Yalnız olmayacaksın."

Şakacı bir şekilde başımı salladım. "Biliyorum ama sen buralı değilsin, bu yüzden şehri bilmiyorsun."

Dışarıya bakarak dilini alt dudağında gezdirdi ve gözlerini benimkilere dikti. "Boston hakkında sandığından daha çok şey biliyorum."

"Ama sen buralı değilsin, ben buralıyım." Kaşlarımı oynattım ve sıcak kahvemden bir yudum aldım.

Kıkırdadı. ", adil."

"Tamam, Bay Aksan." Kıs kıs güldüm. "Sen nesin? İspanyol musun? Doğru mu tahmin ediyorum? Yani, ben öyle tahmin etmiştim."

"Evet, öyleyim ama aynı yarı İtalyan'ım." Sanki söylememesi gereken bir şey söylemiş gibi nefesi kesildi, ama hemen toparlanarak geçiştirdi. "Peki ya sen?" Dudaklarını sıkarak bana baktı.

"İngiliz ve İrlandalıyım ama Boston'da doğdum ve büyüdüm. Aslında Güney Boston'da."

"Anlıyorum. İrlanda'nın önde gelen bölgesi."

Başımı salladım, geldiğim yerle gurur duyuyordum. Artık param vardı ama ben paradan gelmiyordum. Yine de gururlu bir aileden geliyordum. Büyükanнем ve büyükbabam Avrupa'dan buraya geldiklerinden beri başardıklarımızla gurur duyuyorduk.

Başını eğdi ve bir süre sessizce beni inceledi. Aklından geçenleri okuyabiliyordum. Ne sormak istediğini biliyordum. Benimle tanışan herkesin, özellikle de erkeklerin aklını kurcalayan aynı soruydu bu.

"Neden dansçı oldum ki?" Kıs kıs güldüm.

Bir kez başını salladı, fincanını dudaklarına götürdü ve bir yudum aldı. "Para." Omuz silkerek kendimden emin bir şekilde gülümsedim. "İyi kazanıyorum, ve yaptığım işte iyiyim."

"Buna katılıyorum." Göz kırparak içkisini bana doğru kaldırdı. "Striptizciler hakkında en çok yanlış anlaşılan şeyin ne olduğunu düşünüyorsunuz? Dansçıları kastediyorum."

Kıkırdayarak öne doğru eğildim. "Sorun değil, striptizci iyidir. Utanmıyorum." Tırnağımı bir an için masaya vurarak sorusunu değerlendirdim. "Sürtük ya da fahişe olduğumuzdan."

"Ne demek istiyorsun?" İçkisini dudaklarına götürdü.

"Çoğu kadın erkeklerini istediğimizi sanıyor." Gözlerimi devirerek derin bir nefes aldım. "Onların erkeği ne kadar ateşli olursa olsun, çoğumuz onunla birlikte olmak istemiyoruz."

"Anlaşılabilir."

"Bizim işimiz hem erkeklerin hem de kadınların kendilerini iyi hissetmelerini sağlamak, ancak vardiyam bittiğinde eve kendi erkeğime gitmek istiyorum, onların erkeğine değil."

"Hiç bir müşteriyle çıktın mı?"

"Yani, evet, ama o benim müşterim değildi." Gözlerimi indirdim. "Son eski sevgilim sürekli müşterimdi ama resmi olarak bu şekilde tanışmadık."

"Anlıyorum."

Sanki beni biraz yargılıyormuş gibi hissettim. Sanki mesleğim Alejandro'nun zevklerine göre bir alt seviyedeymiş gibi. Onun hakkında bir şeyler öğrenme sırası bendeydi. "Peki ya sen?" Enerjik görünmeye çalışarak kahvemin tadına baktım. konumuzla ilgili.

"New York'ta yaşıyorum ve Wall Street'te çalışıyorum. Hakkımda bilinmesi gereken tek şey bu."

"Peki Ian'la nasıl tanıştınız?" Adını hiç duymamıştım. Bir süredir onunla ve Jenna'yla arkadaştım. Jenna Euphoria'ya gelmeden önce bile Alejandro'yu orada hiç görmemiştim. Onunki kadar yakışıklı bir yüzü hatırlardım.

"Geçen yıl ailemden biri bana Ian'ın bazı konularda yardıma ihtiyacı olduğunu söyledi, ben de yardım istedim."

"Belirsiz." Alay ederek bakışlarımı daralttım. "Peki ya ailen?"

"Peki ya onlar?" Benim yüz ifademi taklit etti.

"Yaşayan ebeveynleriniz var mı? Kardeşlerin? Çocuklarınız? Kaç yaşındasın?" "Otuz altı yaşındayım." Tavrı değişti. "Annemle babamın ikisi de

Ölü. Benim çocuğum

yok." "Oh,

üzüldüm-"

"Sorun yok." Parmak uçlarını şakaklarına bastırarak iç çekti.

"Sadece gerçekten korkunç bir durumdu ve yeni insanlarla konuşması zordu."

Korkunç mu?! Bu yanıtta sonra daha fazlasını sormaya cesaret edemedim.

"Hâlâ biraz yeni," diyerek öne doğru eğildi ve "özür dilerim," diye mırıldandı.

ŞANS

Elimde bir bardak Grey Goose votkayla mutfakta dururken, telefonumda Amber ve benim fotoğraflarıma göz gezdirdim ve bir kez daha harap olmuş kalbime işkence ettim. *Neden kendimi böyle cezalandırıyordum?* Fotoğrafları silip hayatıma devam etmeyi kendime yediremiyordum. Beni asla affetmeyeceği anlamına gelse bile onu aramak ve yaptıklarım için düzgün bir şekilde özür dilemek istiyordum.

Bir kez daha sarhoştum, havuza doğru tökezlerken zincirleme sigara içiyordum. Uzun bir havuz sandalyesine oturup rehberimi açtım ve başparmağımı onun isminin üzerinde gezdirdim. "Tanrım, seni çok özledim bebeğim." Onu sarhoşken özledim. Ayıkken özledim. Uyurken onu özledim. Onu aklımdan çıkarmak için ne kadar uğraşırsam uğraşayım, o oradaydı ve bana eziyet ediyordu.

Sonunda cesaretimi toplayıp onu aradım ve hoparlörü açtım. Telefonu önümde tutarak ekrandaki muhteşem fotoğrafına baktım.

Alo?

Amberrrr, konuşmamız gerek. ! Kendi sesimi duyana kadar çok sarhoş olduğumun farkında olmadan sarhoş kelimelerimi telefonda geveledim.

Chance, bunu seninle yapmayacağım! Sen sarhoşsun.

Lütfen beni dinleyin, yalvardım. Ben kimseyi becermedim!

Chance, sen hep sarhoşsun ve ben bunu ve seni aştım, tamam mı?

Hemen nefesi kesildi.

Hay sikeyim. Şok içinde ağzımı açık bıraktı. Gözlerim yaşardı.

Tamam, bekle. Hayır, pardon. Tanrım. Şans mı? Ben demek istemedim-

Görüşmeyi sonlandırırken, telefonun beyaz tuttuğum yerden altımdaki ahşap güverteye düşmesine izin verdim. *O... beni aştı mı? Saniyeler içinde kalbim boğulacak gibi oldu.*

Bu öğleden sonra bir röportaj yapmam gerekiyordu. Artık bunu atlatabilmemin hiçbir yolu yoktu. Telefonumu elime alıp iptal etmek için menajerimi aradım. Günün geri kalanını içerek geçirirken kederimin içinde yuvarlanmam gerekiyordu. Telefonumu kaldırıp onu aradım.

Bay Hardwin, size nasıl yardımcı olabilirim?

Dinle, iç çektim, röportajı iptal et... çünkü yapmayacağım. Kafan mı güzel senin?

Sertçe yutkunarak, kelimelerimi dikkatlice ifade etmek için tüm konsantrasyonumu topladım. *İptal et. Benim. Röportaj.*

Bunu yapamam ama neden yapımcılara tartışmak istemediğiniz konuların bir listesini göndermiyorum? Bunun onunla ilgili olduğunu biliyorum.

Neden herkes bunu biliyordu? Hayatımdaki hiçbir şey bir daha özel olmayacak mıydı? On sekiz yaşına girdikten sonra bu işte kaldığımda kendimi ortaya koyduğumu, mahremiyetimden bir nebze de olsa vazgeçtiğimi biliyordum. Özel hayatım halk için neden bu kadar önemliydi?

Tamam, yaparım ama onlara ilişkim hakkında konuşulmayacağını söyle.

Yapacağım! Görüşmeyi sonlandırmadan önce mutlu bir şekilde kabul etti.

Bir gece şovuyla yapılan bir röportajdı. Neyse ki canlı değildi. Çekimler saat 16:30'da başlayacaktı. Bugün film için *izin* günü olduğundan, bunu yapmayı kabul etmişim ama şimdiden pişmanlık duyuyordum. Ayrıldığımdan beri ilk kez halk önünde konuşacaktım.

Gün ilerledikçe, daha az hatırlamak için daha çok içtim. Maalesef planım olması gerektiği gibi gitmedi. Şimdi tek yapmam gereken çekimi atlatmaktı.

EVE DÖNÜŞ

AMBER

O sabah Chance'le yaptığım telefon görüşmesinden sonra, Dylan yattıktan ve Ian *diğer* işleriyle meşgul olduktan sonra Jenna ve ben yine bir şeyler hakkında konuştuk. Ama bu konuşma duygularımı yeniden açığa çıkardı ve uyuyamadım. Misafir odasından çıktığımda yarı uykulu bir halde merdivenlerden mutfığa doğru sendeleyerek indim.

Su alırken, aile odasından tanıdık bir ses duydum. Şok içinde neredeyse şişeyi düşürüyordum. Aceleyle kapıya yöneldim ve Cameron Wolfe'la Gece Geç Saatler'de sadece Chance'in olduğunu, onun da burada olmadığını görünce derin bir nefes verdim.

Ian ve Jenna kanepedeydi. Jenna Ian'ın yanına yaslanmış, Ian'ın kolu da Jenna'nın omzuna dolanmıştı. Alejandro yakındaki bir sandalyeye yerleşmişti. Bakışları televizyona sabitlenmişti. Odaya süzıldüm ve Jenna'nın yanına oturdum. Ayaklarımı vücudumun altına sıkıştırıp kanepenin koluna yaslandığımda tüm gözler bana çevrildi.

"Bunu görmek istediğine emin misin?" Jenna sordu.

Sözsüzce başımı sallayarak dikkatle ekranı izledim.

Yani buraya kalıcı olarak mı taşındınız? Cameron Wolfe röportajına devam etti. *Boston'ı sevmedin mi?*

Chance kızarmış, saçları dağılmış, sanki bir haftadır hiç dinlenmeden içiyormuş gibi görünüyordu. Önündeki mavi *Late Night* bardağında içki değil de su olması için dua ettim.

ücret masası. Gözle görülür bir şekilde sarhoştı, ancak bakanın bunu anlayıp anlayamayacağından emin değildim.

Boston eğlencelidir, bilirsin. Sırıttı. Orada bir sürü arkadaşım var ama ben buraya aidim. Seyircileri işaret etti. Kalbim Cali'de.

Kalabalık tezahürat yaptı. Chance yerel topluma atıfta bulunurken alkışlar surround seste yankılandı. Birkaç kızın "*Seni seviyorum*" diye bağırduğu duyulabiliyordu. Ancak ben onun sözlerinde bir acı hissettim. Beni iğnelediğini biliyordum. Eğer onu tanıyorsanız, ses tonundan bunu anlamak zor değildi. Bunu fark eden tek kişi ben değildim. Ian'dan küçük bir hoşnutsuzluk homurtusu duydum.

Kalpten bahsetmişken, Cameron kıkırdadı, kısa bir süre önce herkesin önünde bir ayrılık yaşadınız.

Kamera, Chance'in sunucuya karşı artık donmuş olan kaşlarını çatışına zım yaptı, bakışları onu kızgın bir bıçağın tereyağını delip geçmesi gibi kesiyordu. Kalabalık sanki detayları öğrenmek için can atıyormuş gibi 'oo' çekti. Chance'in yüzü kızarıırken Cameron hevesle dirseklerine dayandı.

Özel hayatımdan bahsetmemen gerekiyordu.

Artık buradasın, belki de bu konu hakkında konuşmalıyız. Cameron heyecan içinde bir cevap bekledi. Bizi arkadaşınız olarak kabul edin. Tezahürat yapan, destekleyici bir kitleye seslendi.

Cesur açıklaması bizi şok etti. Jenna ve ben aynı anda soluk soluğa kaldık. Alejandro kafası karışmış bir halde gözlerini ileri geri oynattı.

Ian kolunu Jenna'dan çekerek, "Kendini kaybetmek üzere," diye mırıldandı.

"Tanrıya şükür bu canlı yayın değil." Jenna rahat bir nefes aldı.

"Evet, ama kendini kaybederse," diye başını salladı Ian, "yayınlarlar o."

Bekleyen bakışlarımız ekrana geri döndüğünde Chance ayağa kalktı onun sesi.

*Bunu yapmayacağım *BLEEP*. Özel hayatım seni *BLEEP* ilgilendirmez. *BLEEP* sen! *BLEEP* bu şov. *BLEEP* o! Ben *BLEEP* buradan gidiyorum.*

Bununla birlikte Chance sehpayı ters çevirerek içkisini, küçük bir kitap yığının ve bir orta sehpayı öne doğru fırlattı ve uzun mavi perdenin arkasından sahneyi terk etti. Salondan gelen sesler

Kalabalık nefes nefese ve yuh" sesleriyle doluydu. Cameron şaşkınlık içinde otururken kameraya söyleyecek kelime bulmakta .

Pekala millet, görünüşe göre çizgiyi aştım, diye yarı şaka yaparak durumu kurtarmaya çalıştı. *Ama bunu yayınlayacağız-*

"şunu," diye burnumu çektim.

Ian kumandayı kanepenin kolundan alarak televizyonu kapattı. Jenna elini omzuma koydu. "Sen iyi misin?" "Bunun nedeni benim."

"Senden ayrıldı!" Ian sonunda tersledi. "Sen bir bok yapmadın!"

Jenna ve ben onun sert ses tonuyla sıçradık ve onunla yüzleşmek için döndük. Ayağa fırladı ve odada dolaşmaya başladı. Alejandro sessizce bakarken üçümüzü de inceledi.

"Neden bu kadar kızgınsın Ian?" Dizlerimi göğsüme çekip kollarımı onlara doladım.

Durdu ve dikkatini bana çevirdi. "İkiniz de son sinirime dokunuyorsunuz! Lanet olası iletişim! Tanrı aşkına! KONUŞUN!" Sesini tekrar normal bir tona getirdi. "Dinle, Jen'in acı çekmesini izlemenin sana ve Jen'e ne kadar acı verdiğini biliyorum." Burnunun kenarını sıkarak derin bir nefes aldı ve sinirli bakışlarını tekrar benimkilere çevirdi. "Ayrıca onu böyle görmekten nefret ediyorum," diye sakince itiraf etti. "Sadece anlamıyorum."

"Onu aştığımı söylemiş olabilirim." Kambur durarak kendimi küçültmeye çalıştım. Bu kesinlikle Ian'ı çileden çıkaracaktı.

"Bunu neden yaptın Amber?!" Kaşlarını tekrar çatarak alt dudağını kemirdi.

"Telaşlandım," sesim titremeye başladı, "çünkü beni sarhoşken aradı ve o korkunç kış çevirmeli aramanın anıları geri geldi ve-" Odadan çıkma ihtiyacı duyarak ayağa kalktım ve mutfaktan geçerek arka kapıya doğru yürüdüm. Geniş, üstü kapalı verandaya adım attım. Kapıyı yavaşça kapattım, gözlerimi sıkarak kapattım.

Nefes almak için savaşıırken nefesim hemen sığılaştı. Chance'in maskaralıkları için kendimi suçlayarak milyarlarca gözyaşımı geri çektim. Duygularımı kontrol etmeye çalışarak gece gökyüzüne baktım, serin bahar gecesinde parıldayan yıldızları izledim.

Ian haklıydı. Chance ve benim konuşmamız gerekiyordu. Tekrar bir araya gelmesek bile arkadaşlarımız acı çekiyordu. Destek olmaktan başka bir şey yapmamışlardı ve ikimiz de onları strese sokmuştuk. O anda ona ulaşmaktan başka bir şey istemediğim için telefonumu bornozumun cebinden çıkardım. Tam telefonumda onun adını ararken arka kapının açıldığını duydum. Alejandro'yu görmek için döndüm.

"Seni kontrol etmek istedim." Verandaya doğru yürüdü ve yanımda durdu. "İyi misin?"

Bakışlarımı kaçırarak başımı salladım. "Bütün bu çılgınlık gösterisi tamamen benim hatam."

Başımı sallayarak yan tarafını benimkine bastırdı. Kolunu omzuma dolayarak beni yan sarılmak için kendine çekti. Olduğum yerde donup kalmıştım, doğru düzgün düşünemiyordum.

"Bundan çok daha iyisini hak ediyorsun." Başparmağıyla omzumda daireler çizdi.

Dosdoğru önüme baktım. "Sadece canı yanıyor ama bu konuda daha açık davranıyor."

"Biraz çocukça değil mi sence de?" Elini kaldırıp çenesine götürdü.

Topuklarımın üzerinde dönerek ona baktım ve iç çektim. "Chance gerçek değil." Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum, "sadece büyük bir kişiliği var. Hayatı sürekli mikroskop altında. Tersledi. Ama her zaman böyle değil-"

"Hey," diye ellerini kaldırdı, "kötü davranmaya çalışmıyordum, sadece-" "Lütfen onun hakkında konuşmasak olur mu?" Bakışlarım Yakındaki havuz. Yan taraftaki fiskiye'nin yanında dalgalanan suyu izledim. "Artık dayanamıyorum."

"Elbette. Ian için bazı şeyler hazırlamak üzere birkaç günlüğüne New York'a dönmem gerekiyor." Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. "Neden birkaç günlüğüne benimle gelmiyorsun? Ben çalışırken sen de takılırsın."

"Önümüzdeki birkaç gün çalışmam gerekmiyor, o yüzden olabilir," diye iç geçirdim. "Seni gerçekten tanımıyorum ve-"

"Sadece arkadaş olarak. Ama evet demeden önce, kendi alanın olacağını ve seni rahatsız etmeyeceğimi bil."

Dudaklarımı yukarı bükerek şüphelerimi gizlemeye çalıştım. Belki de sadece güvensiz hissediyordum. *Bu adam beni neden istesin ki?* Çok fazla anlam çıkarıyordum. Bir arkadaş olarak teklif etti.

Derin bir nefes vererek alt dudağımı parmak uçlarımla arasında yuvarladım. "Sadece birkaç günlüğüne mi?"

Yüzünde boyalı bir sırıtışla, bakışlarımla buluşmadan önce başını bir kez eğdi. "Birkaç gün."

Mutfak penceresindeki hareket dikkatimi çekti. Tereddütle arka kapıya doğru yürüdüm ve kapıyı açtım. İçeri girdiğimizde Ian ve Jenna hararetli bir konuşma yapıyordu. Ağırılığımı değiştirerek dinledim.

"... amacın bu mu?" Jenna mutfak adasındaki dolaplara yaslandı.

"Onu ait olduğu yere geri götürmek için!" Ian tükürdü. "Hayatını mahvediyor ve ben buna daha fazla katlanamıyorum. Benden bu kadar Jen. Kıçına tekme basacak birine ihtiyacı var."

"Bir film çekiminin ortasında."

Ian mutfakta volta atıyordu. "Ve bu hızla giderse, projenin sonuna canlı varamayacak. Yakında kendini öldürtecek."

Alejandro parmaklarını benimkilere geçirerek beni aile odasına doğru çekti. Kollarımı ellerinin arasına alarak şaşkın bakışlarımı süzdü.

"Ve şimdi benim yüzümden onun davranışları hakkında tartışıyorlar." bedenine çekti ve sarıldı. "Teklifim hâlâ geçerli."

"Ben giderim." Yüzümü göğsüne gömdüm.

ŞANS

Akşamdan kalma bir halde çekimlerle geçen acı dolu bir gün daha geldi ve geçti. Tobyn'i bir kez daha kızdırmayı başarmıştım. Rol arkadaşlarım neredeyse benden bıkmıştı. Röportaj yayınlandıktan sonra setteki gerginliği hissettim ama izlememiştim. Şu anda tüm dünyanın beni konuştuğunu biliyordum. Şu anda kendimi bir şişe votkayla daha boğuyordum ve umurumda değildi.

ZİL!

ZİL!

Cebime uzanıp telefonumu çıkardım ve kapı bildirimini gördüm. Kontrol etmeden, kim olursa olsun zile bastım ve onları karşılamak için sendeleyerek ön kapıya yöneldim. Kapıyı açtığımda Si- mone'un yüzünde endişeli bir ifadeyle kapının eşiğinde durduğunu gördüm.

"Ne yapıyorsun burada?" Kolu bıraktım, transı açık bıraktım ve sendeleyerek uzaklaştım.

"Tanrım, senin neyin var Chance?" Kapıyı arkasından kapattı ve birkaç uzun adımla bana yetişti.

Bakışlarını karşılamak için döndüğümde ellerimi yana açtım, bir elimde şişe vardı. "Neden benim evimdesin Simone?"

"Çünkü senin için endişeleniyorum." Bana doğru bir adım attı.

"Sakin yaklaşma."

"Nasıl bir karmaşaya dönüştüğünün farkında mısın?" Yumruklarını sıkarak kalçalarına dayadı. "Artık seni tanımıyorum. Her zaman senin en büyük hayranlarından biri olduğumu biliyorsun." Elleriyle büyük jestler yaparak oturma odasında dolaştı. "Şimdi ne uğruna hayatını mahvediyorsun?" Durup kollarını karnının üzerinde kavuşturdu. "Ne için, Chance? Senin dikkatini bile çekemeyen aptal bir kız için mi?"

Neredeyse boş olan votka şişesini yere düşürdüm ama kırılmadı. Aramızdaki mesafeyi bir saniyede kapatarak onu duvara yasladım. Bakışlarımı dikmiş, bana meydan okuyordu. Koyu renk gözlerine bakarken içimde öfke yükseldi. Yumruğumu başının yanındaki duvara vurduğumda sıçradı.

"Onun hakkında asla bir bok söyleme, beni anlıyor musun?!" Elimi bir kez duvara dayamadan önce yüzüne bir parmak salladım.

Gözlerinde arzuyla yavaşça başını salladı ve bedenini benimkine yasladı. "Seni böyle üzgün görmekten nefret ediyorum."

"Üzgün değilim, bitirdim!"

Lacivert, yırtık kot pantolonuma uzanarak düğmelerini açtı, gözleri şehvetle benimkilere kilitlenmişti. "bitti mi?"

Gözlerimi kapatarak derin bir nefes aldım. Boşa harcandığımı biliyordum ama kulüpteki kızlara karşı önceki davranışlarımın ne kadar kötü olduğunu hatırlayarak daha fazla soruna neden olamazdım. Amber ve ben hâlâ

Arkadaş olmak istiyordum ve bunun bir şekilde tabutuma çivi çakacağını biliyordum, hem özel olarak hem de herkesin önünde. Avucunu pantolonumun içine sokarak sikimi kavradı. Bileğindeki baskı noktalarını kavrayarak elini çektim ve kolunu vücudunun içine doğru ittim.

"Seninle bir hata yapacak kadar yapmadım." Pantolonumu bağladım ve geri çekildim. "Gitmen gerek Simone."

"Nereye gideceksin?"

"Uzakta mı?" İçki şişesini aldım ve kahve masasının üzerine koydum. "Sadece buradan uzakta yani."

"Neden?" diye alay etti benimle, sinsice yaklaşarak. "Beni becereceğinden mi korkuyorsun?"

Başımı sallayarak cebimden telefonumu çıkardım. "Hayır, seni öldüreceğimden korkuyorum."

"Ugh!" Benimle yüzleşmek için dönmeden önce fuayeye doğru yürüdü. "Sen gerçek misin?"

"Ben ciddiym, Simone." Alay ettim. "Git buradan."

"Gidiyorum ama ayılıp yardım alacağım. Tobyn ve Jay'in devam filmi için senin yerini almaya çalışmasına şaşmamalı."

"Bekle!" Ona doğru uzun ve hızlı adımlarla ilerledim. "Ne demek istiyorsun?" Ön kapıyı açtı, dönmeden önce verandaya adım attı- etrafta dolanıyordum. "Tobyn'in telefonda birine Jay'le birlikte senin yerini almak istediklerini söylediğini duydum çünkü sen sette bir kabus ve sorumluluk haline geldin."

Başka bir şey söylemeden, arkasına bile bakmadan beyaz Corvette'ine doğru zıpladı. Avucumu ağzımın içinde gezdirerek şok içinde onu izledim. Ciddi olmasına imkân yoktu. Ben bir yıldızdım! Tobyn'in benim yerimi almasına imkân yoktu.

Kapıyı arkamdan çarparak içeri girerken gözeneklerimden öfke fışkırıyordu. Cebimden telefonumu çıkarıp rehberimde gezindim ve öfkeyle Tobyn'i aradım. Birkaç kez çaldıktan sonra neşeli bir ses tonuyla cevap verdi.

Bay Hardwin, bu zevki neye borçluyum?

Kes şu Bay Hardwin saçmalığını! İçki dolabına doğru tepindim ve bir şişe votka daha çıkardım. Beni yeniden yerleştirmeye çalışmanla ilgili duyduğum şey de ne? Bunu yapamazsın! Sen benim kim olduğumu biliyor musun?! Şişeden üç büyük yudum aldım.

Chance, sakın . Sen neden ?

Az önce bir ziyaretçim, devam filmi için beni değiştirmeye çalıştığınızı söyledi. Seni lanet olası-

Chance, dur. Ben asla böyle bir şey söylemedim. Televizyonda ne dediğin umurumda değil. Benim için her basın iyi basındır. Ben sadece yazar ve yönetmenlerden biriyim. Sen rol yaparsın, insanlar yine de seni görmek için tiyatroya akın eder.

Cevap veremedi sözlerini dinledim.

Ya sizi hala destekliyorlar ya da dönüştüğünüzü düşündükleri tren enkazını görmek istiyorlar. Her iki durumda da ikimiz de kazanıyor ve para alıyoruz. İnsanlar bunu görmezden gelemeyecek kadar meraklı. Muhtemelen kendini daha da ünlü yaptın, tabii bu mümkünse. Birlikte çalıştığım ilk serseri mayın aktör sen değilsin ve sonuncu da olmayacaksın. Bunu sana kim söylediye gerçekleri karıştırmış olmalı. Orada mısın? İç çekti.

Evet, gitmem gerek.

Cevap vermesine fırsat vermeden kapattım. Bir EDM çalma listesi açtım ve gömleğimi başımın üzerine çekip odanın diğer ucuna fırlattım. Tembelce kanepeye uzandım, bir sigara yaktım, sırayla derin derin içime çekip içtim. Kısa süre sonra tavandaki vantilatörün dönüşü beni büyüledi ve dünyam karardı.

Ayağa kalk!

Kalk lan! Bu şeyin sesi nerede? Oh. İşte burada. Chance, ayağa kalk!

"Hmm." Kıpırdanarak gözlerimi açtım. Nefes nefese ayağa fırladım ve uykumda Ian'ın sesini duyduğumu fark ettim.

Birden yüzüme beyaz bir gömlek çarptı. Şaşkınlıkla etrafıma bakındığımda dışarının karardığını gördüm. Başımı tuttum ve ağrıyı kafatasımdan atmaya çalıştım. Ian odanın içinde dolaşıyor, yerden bir şeyler topluyor ve evimi düzenliyordu. Hâlâ onun evime aniden gelişini sindirmeye çalışıyordum. "Burada ne yapıyorsun?" Fazla duygu gösteremiyordum. Hareketlerindeki ya da ses tonundaki her değişiklik tüm kafamı delip geçiyordu. "İçeri nasıl girdin?"

Kısa bir süre sonra odadan çıktı ve elinde bir bardak suyla geri döndü. Kanepenin diğer ucuna oturmadan önce bardağı önündeki masaya koydu. "Seni ve Jenna'yı eve getirmeye geldim."

"Ha?" Oturmaya çalışarak biraz .

"Jenna bana nasıl gireceğimi söyledi." Kollarını açarak arkasına yaslandı ve ayak bileğini dizinin üzerinden geçirdi. "Bana neden lanet bir aptal gibi davrandığını söylemek ister misin?"

"Sen-"

"Sakin o cümleyi bitireyim deme! Herkesin ne kadar endişeli olduğunu anlıyor musun?" Kollarını kavuşturarak ayağa kalktı. "Dün gece televizyondaki çılgınlık gösterin karımla benim aramda bir tartışmaya neden olmaya yetti!" Durup gözlerini kapattı ve bakışlarıyla buluşmadan önce derin bir nefes aldı. "Chance, kendini öldürme yolunda ilerliyorsun. Jenna acı çekiyor, ben kızgınım, Amber New York'a kaçtı-" Dondu kaldı.

"Amber New York'a mı gitti?!" Ayağa fırladım ve alnımı tutarak yüzümü buruşturdum. "Oraya neden ve kiminle gitti?!"

Ian sessiz kaldı. Sehpadan bir paket sigara alarak bir tane yaktı.

"Ian, Amber New York'a gitti?"

Sigarayı derin derin içine çekerek bakışını sürdürdü ama yanıt vermek için yeniden kaynaştı.

"Amber New York'a bir erkekle mi gitti?" Sakin kalmaya çalıştım. "Sadece başını sallayın ya da sallayın."

Yavaşça başını salladı ve bir duman bulutu üfledi.

Yenilgiyle kanepeye uzandım ve yüzümü avuçlarıma gömdükten sonra kendi avuçlarımı yaktım. "Kim o?"

"Alejandro, ama o sadece bazı şeylerden uzaklaşmak için gitti." "O beni sevmiyor."

"Şaka mı yapıyorsun?" Avuçlarını kanepenin arkasında gezdirerek odada dolaştı. "O senin için deli oluyor, ama sen burada herkesin önünde kadınlarla, röportajlarla sarhoş bir aptal gibi davranıyorsun ve-"

"Ben kimseyle yatmadım ve Amber beni unuttuğunu söyledi!" Ayağa fırladım, arka cam kapının dışına doğru yürüdüm.

Ian da onu takip etti. "Seni unutmuş değil ama acı çekiyor ve eğer hemen eve gelmezsen onu kaybedeceksin."

"Alejandro'ya mı?" Alaycı bir şekilde homurdandım. "Onun adı bile *kadın çalma*. Merhaba, ben sıkıcıyım, Chance, senin adın ne?" Alaycı bir şekilde hayali bir eli sıktım. "*Alahhandrrro*." Kollarımı yana açarak kaşlarımı çattım. "Buradaki sorunu görüyor musun? "*Ben ünlü biriyim*" bile diyemiyorum. *Ben ondan daha iyiyim* çünkü Amber kim olduğumu umursamıyor bile. Beni ben olduğum için seven tek kadın o." Derin bir nefes verdim, sonra sigaramdan uzun bir nefes çektim.

"Şimdi bitti mi?" Ian'ın dudaklarının köşesi yukarı kıvrıldı.

"Evet, sakın söyleme." Gözlerimi devirdim. "Bunun aptalca olduğunu biliyorum."

"Bence onu sonsuza kaybetmeden önce geri almalısın."

"*Alahhandrrro*'ya mı?" Alaycı bir fısıltıyla şaka yaptım.

"ama. Eşyalarını topla. Uçak bekliyor."

"Bekliyor musun?" Sigaramı yakındaki bir kül tablasında söndürdüm. "Ne zaman uçak buldun?"

Omuz silkti. "New York'taki arkadaşım Valentino'dan ödünç aldım ama sanırım artık bir tane istiyorum."

"Tabii ki biliyorsun." Kaşlarımı kaldırdım. "Önce duş alabilir miyim?"

Başını salladı, "Buz Adam'a haber vereyim de kalkış ayarlamalarını yapsın, ben de beklerken sana akşamdan kalma bir kokteyl yapayım."

Ertesi sabah pastırma ve kahve kokusuyla uyandım. Kolumu uzatarak yuvarlandım, yüzümü yanımdaki pilota gömdüm ve inledim. Ian ve ben önceki gece geç saatlerde gelmiştik. Kendime güvenim gelene kadar onunla ve Jenna'yla kalmam konusunda ısrar etmişti. Yataktan kayarak çıktım ve gömleğime uzandım. Beni bir dersin beklediğini bildiğim için çekinerek mutfağa yöneldim.

Jenna ocağın üzerine eğilmiş, hazırladığı bir şeye dikkatle bakıyordu. Kahvaltı köşesindeki masaya doğru ilerleyerek sandalyeyi yavaşça ve yüksek sesle kaydırđım. Tahtanın fayans üzerindeki sürtünmesi

zemini odada yankılandı. Sıçradı ve topukları üzerinde döndü. Yanıma gelip kollarını bana doladığında kıkırdadım.

"Beni ölümüne

korkuttun!" İçimi çektim.

"Ben de seni seviyorum."

Yavaşça arkasına yaslandı, gözlerimin içine bakarken kollarımı hafifçe kavradı. "Chance."

Başımı salladım. "Biliyorum, Jen, ."

Başını sallayarak nefes verdi. "Hayatını toparlamalısın çünkü bu," eliyle bir işaret yaparak kollarımı bıraktı, "sen değilsin."

Ben cevap veremedim Ian, Dylan'ı kollarında tutarak odaya girdi. Beni incelerken Dylan'ın gözleri büyümüştü. Ellerimi uzatarak sııttım ve o da bana uzanırken gülümsemeye başladı. Beni hatırlayıp hatırlamadığından bile emin değildim ama ya hatırlıyordu ya da bugünlerde herkesle mutlu bir çocuktı.

"Güzel. Şimdi Chance Amca'nın kollarını kır." Ian kıkırdadı ve kendine bir fincan kahve doldurmadan önce Jenna'yı öptü. "Sana da getirmemi ister misin, Hollywood?"

"Elbette." Dylan'ı dizimde zıplattım, aptal gözlerle dilimi şakacı bir şekilde kıvrarak beni taklit etmesini sağlamaya çalıştım.

Sadece histerik bir şekilde güldü, boğulana kadar ciyakladı. Jenna, Ian'la birlikte oturmadan önce tabağımı servis altlığımanın üzerine koydu; Ian baş köşede benim yanımda, Jenna da karşımda oturuyordu.

"Onu mama sandalyesine koyabilirsin, biliyorsun." Ian kahvesinden bir yudum aldı.

Başımı sallayarak güldüm. "Bu küçük adamı gerçekten özlemişim. Yemek yerken onu tutmamın bir yok."

"İyi şanslar." Ian sırtarak yumurtasından bir ısırık aldı.

Bir parça pastırma alıp ağzıma götürdüğümde küçük bir çift el uzanıp dilimin yarısını kaptı. Dylan'a baktım, ağzı pastırmayla açık kalmış ve salyası kucağımın üzerinde geziniyordu. Utanarak pastırmayı tabağıma geri koydum.

"Ağzını silecek misin?" Jenna homurdandı.

"Ne zaman bu kadar eli sıkı ve ileri gitmeye başladı?" Ağzını sildim, dudağım tiksintiyle kıvrıldı.

"Chance, o daha bir yaşında. Sen gideli neredeyse beş ay oldu." Ian başını salladı, ayağa kalkıp Dylan'ı kollarına almadan önce gururlu bir baba bakışıyla oğluna gülümsedi.

Onu mama sandalyesine oturttu ve boynuna bir önlük taktı. Siyahtı ve üzerinde beyaz harflerle "*Üzgünüm Hanımlar, Babam Aldı*" yazıyordu. Ian sıkığı yumruğundan önlükten geriye kalanları çıkarırken kendi kendime güldüm.

İtiraz ederek çığlık attı. "Hayır, baba! Hayır! Hayır! Hayır!"

Ağzımı kapatarak gülmemek için kendimi zor tuttum. Ian'ın, onca insan arasında, çocuğunun salyalarıyla kaplı bir dilim ekmek için düello etmesini izlemek histerik bir şeydi. Jenna da güldüğünü gizleyerek izliyordu.

"Jen ona kahvaltı hazırladı bile, o yüzden bunlardan birini yiyebilir." Cebinden plastik bir torba çıkararak tepsisine sert, kahverengi bisküvi şeklinde bir nesne yerleştirdi.

Dylan onu hemen kaptı ve ağzına götürdü, alnını yemeğe buruşturmadan önce kemirdi.

"Evcil hayvan dükkanlarındaki köpek eğitmenleri gibi ona cep atıştırma verdin." Homurdandım.

"Hayır, diş çıkarma bisküvisi gibi bir şey ama daha besleyici." Ian sandalyesine dönerken gözlerini devirdi. "Ağzı dişlerle dolu ama onları seviyor."

Jenna telefonuna gömülmüş, çılgınca ekrana dokunuyordu. Ian'a baktım, tabağındaki krepten bir parça koparmadan önce gözlerini ona dikmişti.

Kalbim midemin çukuruna gömüldü ve artık aç değildim. Çatalımı tabağımda evirip çevirerek, dalgın dalgın onu izledim. Konuşmak için ağzımı açtım ama Ian boğazını temizleyerek beni konsantrasyonumdan uzaklaştırdı.

"Yeni depodaki ilerlemeyi görmek isteyebileceğinizi düşünüyordum."

Gözlerimi Jenna'nın ellerinden ayırarak Ian'a döndüm ve kısmi bir gülümsemeyle başımı salladım. "Elbette."

Tabağını birkaç santim geriye kaydırarak ellerini kavuşturdu ve dirseklerini masaya dayayarak gözlerini Jenna'ya dikti. "Bebeğim."

"Hmm," diye mırıldandı. Ekranı karıştırmayı bıraktı ve şimdi sadece okumaya odaklanmıştı.

"Amber iyi mi?"

"Ah," telefonunu masaya bıraktı, utangaç bir tavırla aramızda gidip geliyordu. "Evet, ama Perşembe günü vardiyası için zamanında eve gelecek."

Ian yanağının içini kemirdi, gözlerini tavanın kor- nerine dikti.

"Bir telefon görüşmesi yapmam gerekiyor." Sandalyemi geriye kaydırarak ayağa kalktım ve tabağıma uzandım.

Jenna endişeyle gözlerimin içine baktı. "Yemeğini bitirmeyecek misin?"

"Teşekkürler ama," diye iç geçirdim, "o kadar da aç değilim."

İkisinin de cevap vermesine fırsat vermeden tabağıyı yıkayıp bulaşık makinesine koydum, sonra da film hakkında To- byn'ı aramak için hızla yukarı çıktım.

KARANLIK KALPLER

AMBER

Ofisinin büyük, çift kapısından içeri girdiğimde Alejandro telefonla konuşuyordu. "Gitmem gerek ama sonra görüşürüz." Kravatını düzelterek telefonu kapattı. "Günaydın Amber."

"Günaydın." Pembe Victoria's Secret bornozumu vücuduma daha sıkı sardım. O resmi giyinmişti, benimse üzerimde sadece mor saten bir şort ve altımda beyaz bir bluz vardı.

Masasının önüne doğru ilerleyerek kenarına tünedi. "Nasıl uyudun?"

"Tamam, teşekkürler."

Odayı incelerken iki şey fark ettim. Birincisi, okumayı seviyor olmalıydı ya da kitapların görüntüsünü seviyordu. İkincisi, ofisin ambiyansı bana büyük bir şey saklayan biri izlenimi verdi. Bunu nasıl açıklayacağımı bilmiyordum ama temizdi. Fazla temizdi, sanki her şey göstermelikti ve o malikanede yaşamıyordu bile.

"Dikkatini çeken bir şey mi var?"

İrkilerek arkamı döndüğümde ellerini ceplerine sokmuş bana doğru eğildiğini gördüm. Arkasına yaslandı. "Okumayı sever misin?"

Başımı salladım ve tavandan yere kadar uzanan gömme kitaplardan birine bir adım daha yaklaştım. Okumayı çok severdim. Kitaplar, Chance'ten önceki abus eski sevgilimden kaçış yollarımdan biriydi.

"Onları topluyorum."

Ben odada dolaşırken arkamdan sinsice yaklaşıp beni takip ediyor, sekizgen şeklindeki odada sıralanan espresso kitaplıklardaki yüzlerce kitabı not alıyordu. Başlıklar alfabetik sıradaydı ve seriler bölünmüştü, bu da beni çıldırtıyordu. Çok sayıda korku ve gerçek suç kitabı vardı. Raflarda tek bir toz zerresi bile yoktu. Ya OKB'liydi ya da son derece kaliteli bir hizmetçisi vardı.

"Ne düşünüyorsun?"

Onu tekrar kişisel alanımda görmek için arkamı yutkundum. "Sadece rafların ne kadar temiz olduğunu fark ettim."

Güldü. "Benim için temizlik yapan bir ekibim var. Kirden hiç hoşlanmam. Kir bana panik atak yaşatır."

"Mantıklı." Garipti ama yine de başımı salladım çünkü ben de bir düzen manyağıydım. Kitap başlıklarını incelemeye devam ederken onun tercihini fark ettim. "Yani topladığın kitapları gerçekten okuyor musun, yoksa sadece açık kitap kokusunu mu seviyorsun?" Durduğumda gülümseyerek kollarımı bornozumun ön kısmına kavuşturdum.

"İkisinden de biraz belki." Daha da yaklaşarak aramızdaki boşluğu kapattı. Yanaklarımı avuçlarının arasına alarak gözlerimin içine baktı. "Beğendiğim bir şey gördüğümde, ona sahip olmak isterim."

Aramızda bir santim mesafe yaratmak için ellerimi göğsüne koyarak sertçe yutkundum. "Artık kitaplar hakkında konuşmuyorsun, değil mi?"

Birkaç adım atarak beni geriye doğru itti ve kitaplıklardan biriyle kendisi arasında sıkıştırdı. Onun baskın gücü kendimi açıkta hissetmeme neden oldu. Kıyafetlerimin içinde bile kendimi çıplak hissediyordum.

Yüzüme doğru eğilerek alay etti. Beni öpmek üzereyken durdu, başımın arkasına uzandı ve dört adım geri çekildi. "Ne?" Sinsi bir sırıtışla elindeki kitabı havaya kaldırdı. "Seni öpeceğimi mi sandın?"

Nefes vererek kollarımı kendime doğru çektim. "O da neydi?" Konuyu değiştirdim.

"En sevdiğim kitap." Kitabı önünde tuttu.

Yavaşça elinden aldım ve parmak uçlarımı pürüzlü kenarlarda gezdirerek yıpranmış köşelerin izini sürdüm. "Karanlık Kalpler mi?"

"Alabilirsin." Romana doğru bir kez başını salladı. "Bu nüsha İngilizceye çevrildi."

"Ne hakkında?"

Arkasını dönerek masasına doğru yürüdü ve uzun boylu, yapılı alçak bir kıkırdama yükseldi. "Hikaye, yaşamak ve içinde bulunduğu zorluklardan kurtulmak için hayatını yolsuzluğa adayan bir adam hakkında.

-" Durakladı, gözleri duvara sabitlenirken derin bir nefes aldı. "- çocukken içinde yaşadım." İç çekerek masasının üzerindeki mektup açacağıyla oynadı. "Babasını bir gangster yüzünden kaybetti."

"Kulağa," diye sertçe yutkundum, elindeki parlak nesneye bakarak, "en hafif tabirle yoğun geliyor."

"Mmm." Sapını tutarak kör bıçağın ucunu masanın üzerinde döndürdü ve koyu renkli ahşapta küçük bir çentik oluşturacak kadar basınç uyguladı. "Oldukça yoğun aslında. Benim babam da öldürüldü-" Cümlesi sessizliğe gömüldü.

" yok." Temkinli bir şekilde bir adım öne çıktım. "Bunu tartışmak zorunda değilsin."

Bir mektup açacağıyla oynuyor olması beni tedirgin etti. O kadar keskin olmasa da, onunla biraz hasar verebilecek kadar güçlüydü. Alejandro sıkıntılı görünüyordu ama beni teselli etmeye çalışmıştı. Konuşmak için ağzımı açtığımda telefonum ön cebimde titredi ama duymazdan geldim.

" alacak mısın?" Masasından bir adım uzaklaştı ve bıçağı yüzeye bıraktı. Sanki telefonumun boğuk sesi onu kasvetli düşüncelerinden sıyırmış gibiydi.

"Tamam." Başımı sallayarak telefonumu çıkardım ve arayanın kimliğinde ÖZEL yazısını gördüm.

Alo?

Merhaba! Bir kadının neşeli sesi selamladı. *Amber Wilson'la mı görüşüyorum? Kim konuşuyor?* Burnumu kırıştırdım.

Alejandro masasındaki rastgele nesneleri düzeltmekle meşgulmüş gibi yaptı.

Bayan Wilson, ben Hollywood Entertainment'tan Amanda Kloss. Molanızı sormak için aramıştım-

Sözünü bitiremeden kapattım.

"Önemli değil mi?" Alejandro başını eğerek dudaklarının kenarlarını yukarı kaldırdı.

Başımı sallayarak telefonumu cebime geri koydum. "Chance hakkında günde yaklaşık yirmi telefon alıyorum, ama bunlara pek dikkat etmiyorum."

"Evet," diye kıs kıs güldü. "Kulübün dışında birkaç medya mensubunun dolaştığını gördüm ama Ian fedailere onları dışarı çıkarmalarını söyledi."

"Gerçekten mi?" Başımı ellerimin arasına gömerek inledim. "Eminim bundan *çok* mutlu olmuştur."

"Eh." Omuz silkti.

"Peki, bu kitap hakkında?" aldım.

"Ah, şu." Duraklayarak elini kaldırdı ve bana bakarken çenesini okşadı.

"Sen kapalı bir kitapsın, değil mi?" Kıs kıs güldüm. "Kelime oyunu yapmıyorum tabii ki."

Başını bir kez eğerek, "Beni takip edin," diye mırıldandı.

Kitabı alarak beni odadan çıkardı ve uzun bir koridordan geçirdikten sonra dışarı açılan Fransız kapılarını açtı. Bir centilmen gibi, kapıları arkamızdan kapatarak ondan önce çıkmama izin verdi.

Belirgin, peyzajlı bir bahçeye bakarken, pitoresk çiçek tarhları boyunca yeni açmış çiçeklerin kokusunu içime çektim. Mükemmel şekilli çalılar uzun, dolambaçlı bir taş yolu özetliyordu.

"Burası çok nefes kesici."

"Ben bununla büyümedim." Sanki o da az önce kokuları içine çekmiş gibi nefesini verdi.

"Oh."

Önümde bir adım atarak bana döndü. "Ben önemli birinin gayrimeşru oğluyum. Annemle iş için İspanya'dayken tanışmış. Evliydi ama yine de ona aşık oldu. Sanırım bu onun kötü bir ilişki başlatma girişimiydi." Ellerini ceplerine sokarak bakışlarını benimkilere indirdi, göğsünden karanlık bir kıkırdama yükseldi. "Annem için karısından boşandı, ama önce bunu tartışmadı. Ne yazık ki annem onunla birlikte olmak istemedi."

On dokuz yaşına kadar beni evlatlıktan reddetti. O zamana kadar başka biriyle evlenmişti."

"Aman Tanrım!" Duyduğum en kötü şey olmasa da yine de şok ediciydi. Sözlerini bir süre düşündükten sonra başımı salladım. "Bekle, onun için ne yazık ki derken ne demek istiyorsun?"

"Diyelim ki reddedilmeyi pek hoş karşılamadı." Cümle ağzından çıktıktan sonra çenesi sıkıca kenetlendi.

" baban-"

"Onu öldürdüm, evet." Gözlerini beyaz kaldırım taşına çevirdi. "Ancak, sahip olduğum tek şey oydu, bu yüzden beni Güney İtalya'daki bir akrabamın yanına gönderdi." Büyük arka bahçeye bakarak gülümsedi ama bu mutluluk gülümsemesi değildi. Uğursuz bir gülümsemeydi. "Biraz para gönderdi ama Amerikan işleriyle çok meşguldü, bu yüzden kendimi ve teyzemi geçindirdim."

"Oh, kahretsin!" Tepkimi bastırma çabam başarısız oldu. Şok olmuş bir halde onun için ağlamak istedim ama gözyaşlarıma engel oldum. Onun utanmasını istemiyordum. "Anne ve babanın ikisinin de öldüğünü söylemiştin."

Çenesini bir kez sertleştirerek başını salladı.

"Ne olduğunu sorabilir miyim?" Şimdi sadece meraklı olmaya başlamıştım.

Bana hayatına dair kırıntılar verdi ve ben de noktaları birleştirmek istedim. Tek bildiğim, yalan söylüyor olabileceğiydi. Hikâye elaborate'ti, ama o kadar ki, gerçek de olabilirdi.

"Biliyor musun," diye iç geçirdi, "ben de bu cevabı istiyorum. Öldürüldüğünü biliyorum ama o harika bir adamdı."

"Ama o-"

"Sahip olduğum tek şeydi ve onu benden aldılar," dedi acı bir şekilde.

Kalbim onun için kırıldı. Ona sarılmak istedim. İnsanları teselli etmek her zaman yapmaya çalıştığım bir şeydi. Son zamanlarda Chance ve benim aramda yaşananlardan sonra, bir kaybın ardından kendimi karanlık bir yerde bulmanın nasıl bir şey olduğunu biliyordum. Chance ölmemiş olabilirdi ama gitmişti. Alejandro üzgün görünüyordu... boş... bir kabuk.

Ona hiçbir uyarıda bulunmadan, aniden kollarımı ona doladım ve onu sıkıca kendime çektim. Kitap elinden düştü ve içgüdüsel olarak kollarını bana doladı. Kolonyasını içime çekerek gözlerimi kapattım ve başımı göğsüne yasladım.

"Şikayet ettiğimden değil ama bu ne için?" "Buna alışabilirim" diye fısıldarken dudakları başımın tepesine bastırdı.

Kendimi bornozumu düzelttim. "Üzgünüm, yani değilim ama kendimi sana sarılmak zorunda hissettim."

Ağzını açtığı anda telefonu çaldı. Geri çekilerek cebinden çıkardı ve ekrana bakarak sıırttı. Kaşlarını kaldırarak telefonu kulağına götürdü.

On sent.

Benim için bilgi var mı?

Evet, ama bir arkadaşım var. Daha özel bir yere gidelim.

Hoparlörü kapatarak gülümsedi. "Buna bakmam gerekiyor. Lütfen kendinizi evinizde hissedin, tamam mı?"

Başımı sallayarak, yüz ifadesine uygun bir şekilde onu şakacı bir şekilde kışkıışladım. Göz kırparak telefonu kulağına götürdü ve İspanyolca bir şeyler mırıldanarak hızla uzaklaştı. Gözden kaybolduğu anda yüzüm düştü. *Evet, kesinlikle bir şeyler saklıyordu.* Okuldaki üç yıllık İspanyolca eğitimim sayesinde bunların çoğunu anlıyordum.

Günler hızla geçti ve ailesi konusu bir daha hiç açılmadı. Aslında, New York'ta geçirdiğim zamanın geri kalanı genellikle yavandı. Ben itiraf etmek istemediğim kadar çok dizi ve film izlerken o ofisinde kapalı bir şekilde saatler geçirdi.

Bir akşam yemeğinde, bir proje üzerinde çalıştığından kısaca bahsetti ve bu kadar kapalı kaldığı için özür diledi. Ian için olduğunu düşünerek omuz silktim.

Eve döndüğümde kitabı bir kitaplığa sakladım. Evim; Knight'ların Brookline'daki malikanesi gibi değildi ama rahat, aydınlık ve benim için yeterli alana sahipti. Chance'in onlarla kalacağını bildiğim için kendi evime gitmeyi tercih ettim.

Bu gece kulübe girdiğimde kendime daha çok güveniyordum. İşe gitmeden önce kişisel eşyalarımı üst kattaki yönetici ofislerine bıraktım. Vardiya öncesi, bayanlarla rutin toplantı hızlıydı. Yeni kızlar artık konumlarını anlamışlardı. GiGi hâlâ

Bu yüzden onu barmene yardım etmesi için görevlendirdim. Bir kez daha onun yerini alacaktım ama Ian yolda bana mesaj atarak başka bir projede yardımcı olup olamayacağımı sordu.

"Bay Knight yaklaşık otuz dakika içinde sizi bekliyor olacak." Jade bir masaya doğru hızla ilerlerken bana da haber verdi.

"Tamam!" VIP'ye içecek taşırken omzumun üzerinden seslendim.

ŞANS

Aylar sonra Euphoria'ya döndüğüm ilk geceydi. Atmosfer birçok anıyı geri getirdi. İç çekerek ana sergi salonunun kapısından içeri girdim ve etrafıma bakındım. Hiçbir şey değişmemişti ama yine de her şey çok farklı hissettiriyordu.

Ian ve Jenna'ya bu gece içmeyeceğime dair söz vermiştim ama Amber konusunda endişelendikçe onlara söz vermemiş olmayı daha çok diledim. Yara hâlâ taze olduğu için aptalca bir şey söylememi ya da yapmamı istemiyorlardı. Eve döndüğümünden beri henüz yüz yüze gelmemiştik. Ayrıca vardiyasını mahvetmemek için dikkat çekmeyeceğime dair onlara güvence vermiştim.

Saçlarımı örtmek için aşağıya doğru çekilmiş bir beyzbol şapkası takarak, odanın içinde koşuşturup azgın erkeklere içki dağıtırken ona hizmet ettim. Niyetlerini gizlemek için hiç çaba sarf etmiyorlardı. Yumruklarımı sıkarak derin bir nefes aldım ve yanımda korumam Dragon olduğu halde transın yanındaki duvara yaslandım.

Bunu yapabilirim. Kalabalığın arasından sızmak için en uygun anı kolladım. Arkası dönükken Dragon'a bir kez başımı salladım ve sonra ana sahneye doğru ilerledim. Ön tarafa doğru ilerlerken onu izlemekten kendimi alamadım.

Biri uzanıp bileğini kavradı. Ona doğru bir adım attım ama Dragon kolumu yakaladı ve sıkıca kavradı. Bakışlarımı ona çevirerek gözlerimi kısıtım.

"Yapma, lütfen." Dişlerini sıktı. "Senin adına Ian'la kavga etmek istemiyorum ve onun işi bu geceden önce seni hiç rahatsız etmemiştir."

Başımı eğerek hâlâ mücadele edip etmediğini görmek için eğildim ama ortadan kaybolmuştu. Başımı sallayarak gözlerimi indirdim ve otururken yüzümü sakladım. Garson yaklaştığında ona parmağımı salladım.

, göz göze geldiğimizde gülümsedi. "Oh, !" Beni hemen tanıdı.

"Amber burada olduğunu biliyor mu?" "Hayır." Cebimi karıştırıp cüzdanımı çıkardım. Saymaya başladım.

Beş tane yirmi dolarlık banknot, birini ona uzattım. "Bir numara, bana üçlü votka yap ve barın yanında beni bekle."

"Grey Goose, değil mi?" Bir kez başımı salladım.

Dik durdu. Parmağımı koluna koydum. Durdu, geriye doğru eğildi.

Korumam bana uzandı ve parmaklarını iki kez şaklattı. "İyi bir fikir değil."

Ona doğru ters ters bakarak bakışlarımı sıkılaştırdım ve tekrar ona çevirdim.

" " dedim garsona yirmi dolarlık bir banknot daha uzattım, "burada olduğum konusunda ağzını kapalı tut."

Kıkırdayarak bir kez başını salladı. "Elbette. Başka bir şey var mı?"

"Önce içkimi hazırla." O gider gitmez Dragon'a dönüp işaret ettim.

"Bu konuda tek kelime etme."

"Ne yapacaksın?"

Ayağa kalktım, elimi cebime attım. "Beni takip etme." "Chan... lanet olsun."

Beni izleyip izlemediğine bakmaya zahmet etmedim. Aklımda tek bir şey vardı, o da yakalanmadan önce odayı geçmekti. Yere odaklanarak olabildiğince hızlı bir şekilde bara doğru ilerledim. Garson kız içkimi uzatıyordu. Gözlerimi kapatarak sıvıyı bir dikişte geri attım, sonra boş bardağı ona uzattım.

"Tamam," yumruklarını kalçalarına dayadı, "sırada ne var?"

"Amber'a bir müşterinin Oda İki'de özel dans istediğini söyle." Bir yirmilik hariç hepsini ona uzattım. "Kirsten'ı odadan uzak tut. Söz konusu ben olunca boşboğazın teki oluyor."

Kıkırdadı.

Son notu yüzüne doğru salladım. "Ben onunla birlikteyken Dragon'u benim için idare et."

Parayı elimden kaparak tekrar kıs kıs güldü. "Anlaştık. Onu hemen içeri göndereceğim."

"Bekle."

"Ne?" Dondu kaldı.

"Üç tane daha." Üç parmağımı kaldırdım.

Başını sallayarak arkasını döndü ve Aurora onu yakalamadan önce gizlice bir üçlü votka daha içti. Hemen içtim ve bardağı ona geri uzatırken gülümsedim.

"Git." Çenesini yan kapıya doğru kaldırdı. "Onu hemen içeri göndereceğim."

Başımı eğerek odanın kenarına doğru ilerledim. Pembe kadife ipin başındaki nöbetçi ipin önünde bir adım attı. Bakışlarımı kaldırdım ve gözleri büyüdü. Başını sallayarak geçmeme izin vererek geri çekti.

"Sen olduğunu bilmiyordum."

"Sorun değil," diye mırıldandım ama müzik sesinden beni duyup duymadığından emin değildim. Koridorda ilerledim ve ortasında gümüş renkli bir 2 harfi olan simsiyah kapıdan geçtim.

Ian'ın özel odasına çok benziyordu; duvara dayalı bir oturma alanı, odanın ortasında bir platform üzerinde titanyum bir direk. Avuç içlerim , odanın içinde dolaşırken bir özrü kafamdan tekrar tekrar geçiriyordum.

Sahnenin yanında durup gözlerimi kapattım ve kendimi en kötüsüne . Ona söylemek istediğim çok şey vardı. Silmem gereken o kadar çok acı vardı ki. Onu kollarıma almak ve asla bırakmamak istiyordum.

"İyi akşamlar, efendim." Tanıdık bir kadın sesi, müziğin alçaltılmış sesi üzerinden odada çınladı.

Gözlerim fal taşı gibi açıldı ve aylar sonra ilk kez yüzümü ona döndüm.

"Chance?!"

"Beni unuttun mu?" Bütün konuşmamı planlamıştım ama onu gördüğümde sadece bunu söyleyebildim. Kalbim göğsümden dışarı fırladı. I

nefesimi tutmaya çalışıyordum. "mi geliyorsun?!"

"Chance. Ben-" diye mırıldandı, elleriyle ağzının üzerinde bir üçgen oluşturdu, titriyordu.

"Amber, ben-" Ona bir adım daha yaklaşarak tekrar denedim. Ağzım açıldı ama yine de hiçbir kelime çıkmadı. Tüm hisler tekrar su gibi akmaya başladı. Ayrı geçirdiğimiz ayların verdiği eziyet, sebebi ben olmama rağmen acı neredeyse dayanılmazdı.

Bir adım geri çekildi ama gözlerinden süzülen yaşların tavanın loş ışıklarında parıldadığını görebilecek kadar yakındım. "Burada ne yapıyorsun?"

"Beni gerçekten unuttun mu?" Üçüncü kez sordum, umutsuzca bir cevap bekliyordum.

Tekrar kapıya baktı ve kapıyı kapattı. "Öyle demek istemedim ama senin yaptığın şey yüzünden kendime bunu söylemek daha kolay."

Bedenlerimiz arasındaki boşluğu kapatarak onu kendime doğru çektim. Dengesini kaybederek siyah düğmeli gömleğimi yumrukladı. Kollarını kavradım, onu sabitledim. Sonsuzluk gibi gelen bir süre boyunca sessizce birbirimize baktık.

"Hâlâ kızgınım ve incindim." Sesi sonunda çatladı.

"Biliyorum." Başımı sallayarak yanağımın iç kısmını dişlerimle ezdim.

"Gitmem gerekiyor." İç geçirerek omzunun üzerinden kapıya baktı.

Onu kendime doğru çektim. "Başka bir erkek mi?"

Kıs kıs gülererek başını salladı. "Hayır, bir parti için Mavi Salon'a gidip dans etmem gerekiyor."

"Daha bitirmedim." Başparmaklarımı gözlerinin altına bastırdım ve mükemmel, kızarmış yüzündeki gözyaşlarını sildim.

"Çalışırken ödeme yapan müşteriler önce gelir." Geri adım atmaya çalıştı. "Bunu biliyorsun."

Kalçalarını sıkıca kavradım. "Tamam. *Sözlerimizi* senin vardiyandan sonra *kullanırız*." Cebime uzanıp cüzdanımı çıkardım. Para klipsimdeki bir tomar parayı alıp parmaklarımın arasına sıkıştırdım. "Şimdi dans et."

"Chance."

"Artık parasını ödeyen bir müşteriyim." Geri yüzümde şeytani bir sırıtma belirdi. "Pist sizin Bayan Wilson. Dans edin." Kanepeye uzandım ve parayı yanımdaki sehpanın üzerine bırakmadan önce odadakilere el salladım.

AMBER

Hayatıma devam edeceğime karar verdiğimde Chance'e bıraktım. Artık ona aşık olmadığımı söylemek yalan olurdu. Ben iyileşmemiştim ve bildiklerime bakılırsa o da iyileşmemişti.

Duvardaki saate baktığımda, salona girmeme on yedi dakika kaldığını fark ettim. Chance'in duruşu ve tavırları tüm dikkatimi üzerine çekmişti ama olanları düzgün bir şekilde konuşana kadar güçlü olmak zorundaydım. Düşüncelerim ikimizin de söylediği incitici şeylere kaydı.

"Neden şimdi utanıyorsun?" Beni duygularımdan kopardı. "Seni kaç kez çıplak gördüğümü unuttun mu?" Aç gözlerini benimkilere kilitleyerek sırttı. "Kaç kez içine girdiğimi?" Elini kıyafetlerime doğru salladı. "Çıkarmak için yardıma ihtiyacın var mı?"

Yavaşça yutkunarak, eski kız arkadaşı değil de striptizci rolünü oynadım. Beni izlemesi, vücudumu özümsemesi, yaşadıklarımız ne olursa olsun beni güçsüz kılıyordu. Yine de onun manipülatif tuzağına düşmeyi reddettim. Dans etmem için para ödedi ve ben de ona tam olarak bunu verecektim... sadece bunu.

Baştan çıkarıcı bir şekilde kucığına doğru kaydım. Bir an için yüz ifadesi afallamış gibi göründü ama meydan okuyan tavrını sürdürdü. Uzanarak avuçlarımı omuzlarına koydum ve bakışlarımı ondan hiç ayırmadım. Tırnaklarımı göğsüne doğru kazıyarak öne doğru eğildim ve dudaklarım dudaklarına değmeden hemen önce durdum.

Gözlerini kapattı, öpüşmeye hazırlanıyordu. Son arkamı dönerek kucığına oturdum, sırtım ona dönüktü. Boynumun arkasına doğru sinirli bir şekilde nefes verdiğini hissettim. İçime bir ürperti gönderdi

az giyinmişti. Ellerini ellerime alarak kalçalarımın üzerine yerleştirdim ve vücudumu onunkine sardım.

Chance toplum içinde alaycı bir şakacı olabilirdi ama özel hayatında baskın, seksi ve sapık biriydi; tam bir hayvandı. Parmakları etime batarken, dürtülerini kontrol etmek için savaştığını bilerek kendi kendime gülümsedim. Gözümü saatten ayırmadan ona daha sıkı bastırdım, kalçalarımın müziğinin ritmine uyarak alfabeyi heceledim.

Elleri kalçalarımın aşağı indi ve dudaklarını kulağımın arkasına yerleştirdi. "Ne yaptığını biliyorum." İnledi, boynumun yan ve arka tarafına nazik öpücükler serpiştirdi.

Avuç içleriyle kalçalarımı birbirinden ayırırken nefesim kesildi. Yumuşak bir inilti çıkardım, parmakları eteğimin üzerinde ilerlerken sırtımı kamburlaştırdım. Elini tümseğimin üzerine koyarak durdu. Altımda ereksiyonunun büyüdüğünü hissettim.

Diğeri elini boynuma dolayarak beni vücuduna doğru çekti ve kendini bana doğru itti. Başımı omzuna yasladım, inledim, parmakları içimde kayarken ilerlemelerine karşı koyamadım.

"Nasıl hissediyorsun bebeğim?"

"Çok iyi."

"Öyle mi?" Parmaklarını daha derine bastırdı. "Mm-hmm," diye inledim.

Hassas boynumdaki ılık nefesi titrememe neden oldu, sonra tutuşu gevşedi, diğeri parmakları yüzümü ona doğru çevirdi. Bakışlarım onunkilerle buluştu ve ikimiz de iç geçirdik. Parmaklarını merkezimden çekip yalayarak temizledi.

Sulanmış bakışlarımı inceledi, başparmağını çene çizgimde dolaştırırken yüzü heyecandan ciddiyete dönüştü. Bakışlarımın derinliklerine bakarken, sanki kendi duygularıyla mücadele ediyormuş gibi birkaç kez gözlerini kırıpıştırdı. Tek bir damla gözyaşı yanağımdan aşağı yuvarlandı ve başparmağının üzerinde durdu.

"Çok özür dilerim, Amb-"

Kapı açıldı. Ben ayağı fırlayıp kıyafetimi düzeltirken Chance sıçradı ve dik oturdu. Luke gözlerini aramızda bir ileri bir geri gezdirdi.

"Ian gelip seni bulmamı söyledi."

Döndüğümde Chance'in sersemlediğini gördüm.

"Özür dilerim." Fısıltıyı biraz aşan bir sesle tısladım, gözyaşlarımın izlerini sildim. "Daha sonra konuşabiliriz-"

"Sorun yok, bebeğim." Elini koluma koydu. "Git."

Aceleyle odadan çıktım, Luke da geliyordu.

"Sanırım artık ödeştik, ha?" Mavi Salon'a doğru yürürken nefesimin altında şaka yaptım.

Bileğimden tutarak beni yüzüne doğru döndürdü. "Amber, bekle. Sana New Yor hakkında bir şey sormam gerek-"

"Amber!" Ian kapalı çift kapının hemen dışında homurdandı.

"Hemen buraya gel!"

"Kahretsin," diye homurdandı Luke hızla ilerlerken.

"Hangi cehennemdeydin?" Ian kollarını kavuşturdu ve bileğini yüzüme doğru bastırmadan önce bana ters ters baktı. "On dakika geç kaldın!"

Zaman benden kaçmıştı.

TEASE

AMBER

"Tanrım, çok üzgünüm."

"Ne yapıyordun?" "Ben,
um-"

"Onu soyunma odasında hazırlanırken buldum," diye araya girdi Luke, elini omzuma koyarak.

Ian aptal değildi ama Luke'u hiç sorgulamadı. Kardeş gibiydiler. Beni kurtarmaya gelmesi, benim için Ian'a yalan söylemesi beni biraz şaşırtmıştı. Ian'ın Chance ve beni iş saatlerinde ayrı tutmak isteyip istemediğini merak ettim. *Birbirimizi görmemizi hiç istiyor muydu?* Ona ve ailesine yaşattıklarımızdan sonra onu suçlayamazdım.

Aramızda bir ileri bir geri baktı, konuyu değiştirmeden önce kısa bir süre bakışlarını sıkılaştırdı. "Burada bir sürü toplantı yaptım ama bu odada en son Jenna Bernardo Mussolini için dans ettiğinde bir dansçı vardı."

"Özür dilerim, biliyorum-"

" değil. Bu adamlar çok daha iyi, endişelenme."

"Kim onlar?"

"Alejandro hafta sonu için New York'tan bazı ortaklarını getirtti." Ellerini ceplerine sokarak Luke'a hızlı bir bakış attı. "Luke ve Jade seninle birlikte orada olacaklar."

Jade sanki bir işaretmiş gibi kapıyı açtı ve başını dışarı uzattı. Ian eski sevgilisi Luke'a ve ona sert bir bakış attıktan sonra

Beni. Gözlerini vücudumda bir aşağı bir yukarı gezdirerek başını eğdi.

"Daha önce giydiğin şeyin aynısını giyiyorsun." Luke'a kaşlarını kırıştırarak baktı. "Onu hazırlanırken bulduğunu söylemiştin."

Dudaklarını büken Luke göz ucuyla beni süzdü. "Rötuş yapıyordun-" Ian elini kaldırarak onu susturdu. "Bunu işten sonra konuşacağız. Şu anda umurumda bile değil."

Luke gözlerini devirdi.

". " Yeşim parmaklarını oynatarak elini uzattı.

Ian başıyla onayladı. "Şimdi izin vererseniz gidip Chance'i bulmam gerekiyor."

"İa... Bay Knight!" seslendim ama uzun koridorda yürürken arkasını dönmedi.

Jade zarif parmaklarını bileğime dolayarak beni eşikten içeri çekti. Onun yanında durarak, siyah deri koltuklara ve sandalyelere dağılmış bir grup iş adamının önünde poz verdim. Gözlerim Alejandro'yu bulmak için salonu taradı. Luke odanın arka tarafına doğru ilerledi ve mavi keçeden yapılmış bilyardo masasının kenarına tünedi. Kol düğmelerini teker teker açtı, kollarını dirseklerine kadar kıvrarak kollarındaki karmaşık dövmleri ortaya çıkardı; onu tanıdığımdan beri bu dövmlerin anlamları konusunda hep ketum davranmıştı. Kollarını kavuşturmuş, pazuları gömleğinden fırlamış bir halde gözlerini sağa çevirdi.

Bakışlarım Alejandro'yu takip etti. Sandalyeden kalktı, yüzünde hınzır bir sırıtış, elinde dolu bir içki ve dişlerinin arasına sıkıştırdığı kısa bir puro vardı. Odanın önüne yaklaşırken, durmadan önce diğer adamları inceledi. Purosunu ağzından çıkararak bir adım daha yaklaştı ve aramızda sadece birkaç santim olmasını sağladı.

"Onlar için soyunmana gerek yok," diye mırıldandı. "Sadece onları biraz kızdır."

Etrafindan, yumruğu ağzının üzerinde, gözlerini bize dikmiş olan Luke'a baktım. Alejandro'nun diğer adamların önünde neden kaskatı kesildiğini merak etmekten kendimi alamıyordum. Ancak sırtı onlara dönükken ifadesi tekrar yumuşadı.

Salonda ve kapıda çok sayıda koruma olsa bile, dansçılar varken Ian ya da Luke'un salonda bulunması bir güvenlik protokolüydü. Bernardo kulübün dengesini kurmadan önce bile kadınların sağlığı konusunda temkinliydi. Olaydan bu yana güvenlik artırılmıştı ve Luke kulüp operasyonlarına yardımcı olmak için daha fazla ortalıkta dolaşıyordu.

Jade onun yanındaki yerini aldı, elinde bir tablet ve parmaklarının arasında kıpırdayan bir kalem vardı. Kolunu ona dolmasını bekliyordum ama yapmadı. Onu ve Ian'ı bunun ne anlama geldiğini bilecek kadar uzun süredir tanıyordum. Gergindi, bu da benim aynı şekilde hissetmeme neden oldu.

Müzik başladı. Dans ettim, döndüm ve geniş odanın içinde süzıldüm, her bir erkeğe birkaç dakika odaklandım. Sırayla üstüme, jartiyerime ya da kıyafetimin askılarına para atıyorlardı. İlk şarkı ikinci şarkıya geçerken dört garson içeri girdi ve bir tur içki daha getirdi. Dansın finalini her zaman onur konuğuna ayırırdık. Bu gece, Alejandro'ydu.

Başını tutarak parmaklarımı saçlarında gezdirdim ve kucağına otururken onu kendime çektim. Yan tarafa uzandı ve sigarasını yanındaki masanın üzerindeki kül tablasına koydu. Kollarını belime dolayarak beni kucağına bastırdı ve benimle birlikte şarkıya eşlik etti. Üzerimdeki hakimiyetini kimseye belli etmemeye dikkat ediyordu. Son derece dikkatli olan Luke bile fark etmemişti. Ama rahatsız olduğumda ona verebileceğim bir işaret vardı.

Tam ereksiyonunun külotumun içine girdiğini hissettiğim anda şarkı sona erdi ve ben zarifçe ayağa kalktım, içimden rahat bir nefes alarak geri çekildim. Erkekler alkışladı ve ıslık çaldı. Alejandro purosunu aldı, bakışlarını bana dikti ve başını salladı. Jade hızla yanıma gelerek beni odadan çıkardı ve Luke'u arkada bıraktı.

"Jade," diye nefes verdim, bileğimi tuttuğu yerden çekerek. Dondu kaldı, dönüp bana baktı.

"Ian'ı bulmam gerek."

Gururlu ifadesi yerini endişeye bıraktı. "Chance'i bulmaya gitti ve-"

Ben cümlemi tamamlayamadan garsonlardan biri gözünü tutarak bize doğru yaklaştı.

"Ne oldu?!" Jade ve ben hep bir ağızdan söyledik.

"Gözüme limon suyu kaçtı," diye sızlanan Roxy, orman gözlerinden ve pürüzsüz fildişi yanaklarından süzülen yaşları sildi.

"Neden yüzün darbe almış gibi kırmızı? Saçına uyuyor," diye tısladım. Bu tür bir izi nerede görsem tanırdım. "Bu limon suyu yarası değil."

"Dans ettiğim adam yanlışlıkla bana dirsek attı." "Yani yalan mı söyledin?" Jade alay etti.

Başını salladı.

"Onu yukarı çıkarın ve temizlenmesine yardım edin." Roxy'ye döndü. "Ne giyiyordu ve neye benziyordu?"

"Mavi düğmeli gömlek, beyaz pantolon, dikenli, kahverengi saçlar."

Jade'in yüzü asıldı, sonra da showroom'a doğru yürüdü. Kimsenin saçmalıklarına tahammül edemezdi... asla. Her ne kadar iyi biri olsa da, karşınıza almak isteyeceğiniz biri değildi.

"Hadi seni yukarı çıkaralım."

Roxy dansçı değildi, o yüzden dans etmemeliydi. O sadece bir garsondu. Dans etmek istiyorsanız, önce masalarda garsonluk yaparak bunu hak etmeniz gerekirdi; tabii dans geçmişiniz yoksa.

Bazı dansçılar fazladan para kazandıkları için yine de masalarda bekliyordu. Ancak Roxy'nin dans etmeye hiç ilgisi olmamıştı. Yirmi bir yaşındaydı ve Euphoria için çalışmaya on sekiz yaşında başlamıştı. Yasal zorunluluklar nedeniyle Ian onu yirmi bir yaşına gelene kadar piste çıkaramıyordu, bu yüzden yakın zamana kadar gündüzleri yönetici görevlerini yerine getiriyordu.

Para sorunu ya da kötü bir ev hayatı yoktu. Sadece bir kulüp ortamında çalışmak istiyordu. Ian yirmi bir yaşından küçük kızları işe almaktan hoşlanmıyordu ama kız şehirdeki herhangi bir kulüpte çalışmaya kararlıydı, bu yüzden onun güvende olmasını istiyordu. Yine de neden dans etmeye başladığını merak ediyordum.

Yönetim lobisine girdiğimizde, Ian ve Chance yoğun gibi görünen bir sohbetin ortasındaydı.

"Ne oldu?" Ian sordu. "Bir müşteri ona vurdu."

Chance'in şehvet dolu bakışları vücuduma yapışmıştı. Roxy elini yüzünden çekerek kan olup olmadığını kontrol etti. "Bu bir kazaydı,"

müşteriyi savundu.

"Jade'e söyledin mi?" Ian'ın şüpheli yüzü bunun bir kaza olmadığını bildiğini gösteriyordu.

"Halletmeye gitti," diye araya girdim.

"Güzel." Ona yaklaştı ve yarasını inceledi. "Bu gece eve gidip biraz dinlenmelisin. Sadece küçük bir sıyrık ama gözüne biraz buz gerekebilir. Zaten epey morarmış." Cebinden telefonunu çıkarıp ekrana bastıktan sonra kulağına götürdü. "Fedailere sana yardım etmelerini söyleyeceğim."

Roxy'ye bir torba buz getir ve onunla soyunma odasının dışında buluş. Arabasına güvenli bir şekilde gittiğinden de emin ol. Jade'in yardıma ihtiyacı olmadığından emin ol. Telefonunu ceketinin iç cebine geri koydu. Chance odanın ortasındaki kanepede sessizce oturuyordu. Bakışlarım ve bana küçük bir gülümseme verdi.

"Teşekkür , Bay Knight." Roxy başını öne eğdi.

"Umarım daha iyi hissedersiniz."

Roxy ve ben hızlıca başımızı sallayarak gitmek için döndük ama Ian'ın omzuma dokunan eli beni engelledi. İrkilerek arkamı döndüm. Bir bakışla elini geri çekti. "Siz kalın, Bayan Wilson."

Roxy'ye döndüm. "İyi olacaksın, değil mi?"

"Elbette." Bana sarıldı.

"Ve gelecekteki referans için, barmen değilseniz limon suyu berbat bir bahanedir."

Kıkırdadı, sonra odadan çıktı. Kapı kapanana kadar izledim, sonra çocuklara doğru döndüm. Ian kolunu oturma alanına doğru uzattı. Gözlerimi devirmemek için kendimi zor tutarak bir kez başımı salladım, sonra kanepede Chance'in yanına oturdum. Ian karşımızda oturuyordu, ayak bileğini dizinin üzerine çaprazlamıştı. Gözleri aramızda gidip geliyordu, yüzü hayal kırıklığına uğramış bir babanın bakışıyla boyanmıştı.

ŞANS

Kendimizi Ian'ın aklındaki pek çok soruya hazırladık. Bana birkaç soru sormaya başlamıştı ama Amber ve o kız

kaçınılmazı erteleyerek lobiye indi. Tam konuşmak için ağzını açtığı sırada kapı tekrar açıldı.

"Tanrı aşkına," diye mırıldandı nefesinin altında.

Odaya bir adam girdi, adım adım ilerliyordu. Üçümüz ayağa kalktık. Benim boylarımdaydı, yüz hatları daha karanlıktı. Parmaklarının ucunda yarısı dolu bir kadeh altın rengi alkol sallanıyordu, gözleri Amber'a dikilmişken yüzünde geniş bir sırıtış vardı.

"Ian, erkeklerimi ve beni böyle güzel bir kadınla kutsadığın için teşekkür ederim, gracias ve grazie."

Elini nazıkçe avucunun içine alarak onu işaret etti. Eğilerek, defalarca öptüğüm teninin arkasına küçük bir öpücük kondurdu. Onun bu abartılı jesti karşısında burnumu kırıştırarak aralarına girdim.

"Ah, Chance Hardwin." Elimi tuttu ve aşırı keyifli, çakırkeyif bir ses tonuyla sıktı. "Eski sevgilim."

Elimi çekerek Amber'la yüzleşmek için döndüm. "Bu *Alahhandrrro* olmalı." Adını aynen Kaliforniya'da gibi telaffuz ederek ona doğru döndüm, yüzüme sahte bir gülümseme yayıldı. Sakin kalmak için elimden geleni yaparak Amber'ın yanına geri çekildim.

Ian gözlerini devirerek dikkatini başka yöne çekti, "Dansı beğendiğine sevindim."

"Oh, hepimiz yaptık." İçkisinden büyükçe bir yudum aldı ve bardağının kenarından Amber'a şeytani bir sırıtış fırlattı. "Yarın seninle konuşmam gereken bazı işler var. Kahvaltıya ne dersin?"

"Jenna'nın doktor randevusu var, beni ara."

"Elbette." Amber'ın iki elini de tutmadan önce boş bardağını sehpanın üzerine koydu. "Seni tekrar ne zaman dışarı çıkarabilirim?"

İçimde öfke kabardı. Bay Ac-cent'in gözümün önünde onunla kasıtlı olarak flört etmesini izlerken kanım kaynadı. Yumruklarımı iki yanımda birleştirdim. Daha önce de Ian'ın yaşam tarzının tadına bakarak adam öldürmüştüm ve şimdi de Alejandro'nun işini bitirmekte tereddüt .

"Bunu daha sonra konuşabilir miyiz?" Onunla konuşurken bana hızlı bir bakış attı.

Küçümseyerek kulağına yaklaştı, fısıldarken bakışları benimkilere kilitlendi, "Umarım yaparsın. Eğer yalnız kalırsan Four Seasons'ta kalacağım."

Ona dalmaya hazırlandım ama Ian elini kaldırdı. "Tamam, tamam."

Luke ve Jade lobiye girerek herkesin dikkatini başka yöne çektiler. Amber'ın gözleri benim dışımda her yere bakıyordu, bu da New York'tayken o orospu çocuğuyla aralarında bir şey olduğunu düşünmeme neden oldu.

"Luke," diye homurdandı Ian gergin atmosferde, "Ale- jandro'ya misafirlerinin yanına kadar eşlik et."

"Tamam, ama sonra seninle konuşmam gerek."

Alejandro, Luke ve Jade'i takip etti ama Amber ve bana hızlıca bir bakış atmadan önce değil.

Kapı kapandığı anda Ian iç çekti. "Neden herkes bu gece bu kadar gergin?" Kanepeye doğru işaret etti. "Siz ikiniz, oturun."

Amber ve ben aynı anda yere çöktük ve aramızda birkaç santim boşluk bıraktık.

"Eve döndüğün için mutlu olsam da," bana baktı, "sen de işine döndün," onu işaret etti, "aranızda geçen dra- ma her neyse etrafınızdaki herkesi etkilemeyeceğini bilmem gerekiyor, buna burası da dahil." Öne doğru eğildi, dirseklerini dizlerine dayadı ve ona dik dik baktı. "Özel dansınıza neden geç *kaldığınızı* bilmiyorum ama bir şekilde olaya dahil olduğunuzu biliyorum," bakışlarını tekrar bana çevirdi, "ve yemin ederim eğer kavga ediyor olsaydınız-"

"Benim hatamdı." Boğazımı temizledim. "Amber'a benim için dans etmesi için para verdim. Biz kavga etmedik."

Arkasına yaslandı ve kaşlarını kaldırarak ona baktı. "Bu doğru mu?"

Başını eğerek parmaklarını kucağında oynattı. "Evet, makyajımı tazelemiyordum. Dans ediyordum ve zamanın nasıl geçtiğini anlamadım ama lütfen Luke'a kızma. Sana yalan söylemeye çalışmıyordum. O-"

"Kızgın değilim. Karım sizin için en iyisini umuyor. Hamileyken endişelenmesini istemiyorum. Size tavsiyem biraz büyüyün ve aranızdaki çözün. Birlikte kalsanız da kalmasanız da artık umurumda değil ama konuşmanız gerek. Er ya da geç."

"Sesin kesinlikle deli gibi geliyor." Ian birilerine ders verirken esprilerimin hoş karşılanmadığını hatırlayarak homurdandım.

"Anlıyoruz." Amber titrek bir ses tonuyla benim yerime konuştu. "İstediğimiz son şey ikinizi de strese . Konuşacağız."

Üçümüz ayağa kalktığımızda kez başımı sallayarak kabul ettim.

"Teşekkürler." Sabit telefonunun çalma sesini duyunca ofisine dönüp bize baktı. "Buna bakmam lazım."

"Zaten işe dönmem gerekiyor." "Evet, dönmelisin." Ian kaşlarını çatı.

"Teşekkürler, gracias ve grazie!" seslendim.

"Kapa çeneni, Chance!" Kapıyı çarparak ofisine girerken arkasını dönmeye zahmet etmedi.

"Tam bir pisliksin." Amber kıkırdayarak yanıma dirsek attı. Kolumu ona dolayarak koridora kadar eşlik ettim, Asansörün önünde durdu. "Sooo-"

"Açıkçası bir süre işten çıkamayacağım ama istersen sonra konuşabiliriz?"

"İzlemeyi çok isterim." Yanağımın iç kısmını dişlerimin arasına sıkıştırdım, başka erkekler için olsa bile onun çıplak bedeninin müzikle hareket ettiğini hayal ettim.

Asansörün kapıları açıldı ve içeri girdik. Kapandıktan sonra ellerini ellerimin arasına aldım. "Daha önce özel odada söylemeye çalıştığım şey-"

Ellerinden birini çekti ve bir parmağını dudaklarıma bastırdı. "Burada olmaz, lütfen."

Başımı eğdim ve ısıltılı gözlerine baktım.

"Beni ağlatacaksın ve ben hâlâ başka erkekler için kıcıımı sallamak zorundayım." Kıs kıs güldü.

Kapılar açılırken kıkırdayarak elimi yan tarafa koydum ve onun benden önce çıkmasına izin verdim.

"Saat kaç?" Elini cebime attı ve telefonumu çıkardı.

Alejandro'nun aksanı arkasından gürleyerek, "Benimle özel bir dans etme vaktin geldi," dediğinde vücudumdaki tüm tüyler diken diken oldu.

O konuştuğunda Amber sıçradı. İkimiz de ona döndük. Telefonun ekranından saati kontrol etti, cebime geri koydu, sonra gömleğimi öyle sıktı ki, kumaşın yumruğunun etrafında toplandığını hissettim.

Sırıttı. "Sadece arkadaş olarak tabii ki."

Başını dik tuttu, profesyonelliğini korudu. Sadece onun iyiliği için dilimi tutmak için çok uğraştım. Onun iş yerinde soyunmasını hiç kıskanmamıştım. İkimizin de soyunmamızı gerektiren işleri vardı. Her zaman bu konuda tuhaf olacağımı düşünmüştüm ve hatta Jenna burada çalışmaya ilk başladığında ona zor anlar yaşatmıştım. Müşteriler Amber'ı istiyordu ama onu elde eden tek kişi bendim. Onun diğer erkekleri dize getirdiğini düşünmek beni gururlandırıyor.

Şimdiye kadar. Onu çıplak görmesini istemedim. Ben yokken ne kadar yakınlaştıklarına dair mevcut varsayımlarımdan kaynaklanıyor olsa da, bir şeyler... yanlıştı. Ona güvenmiyordum.

Amber alaycı ama şakacı bir ses tonuyla, "Arkadaşlar arkadaşları için soyunmaz," dedi.

"Peki." Boğazının derinliklerinde bir kahkaha gümbürdedi. "O zaman beni hiç tanışmadığın bir müşteri olarak kabul et."

"Sadece arkadaşken *benim* için kıyafetlerini çıkarırdı." Gülümsedim.

Amber'ın yalvaran gözleri durmam için bana yalvardı. Omuz silktim ve onları orada birlikte bıraktım. Muhtemelen bu konuda söz hakkı olmayacağını biliyordum. Çalışmak zorundaydı ve orada bir saniye daha dursaydım, o şerefsizi duvara fırlatırdım.

"Chance!" diye seslendi arkamdan, ama ben başka bir koridora daldım, onu ve Alejandro'yu kendi özel işleriyle baş başa bıraktım.

AMBER

Lanet olsun. Alejandro'nun zamanlaması daha kötü olamazdı. Chance'in çekip gitmesini ve beni onunla yalnız bırakmasını istemiyordum ama muhtemelen onunla kavga edeceğini biliyordum ve bunu da istemiyordum. Onu uzun koridorda özel bir odaya götürdüm.

Kanepeye ya da sandalyeye oturmak yerine, elini başımın üzerine koyarak beni köşeye sıkıştırdı. Nefesi rom, nane ve puro kokuyordu. Sertçe yutkunurken kendimi endişeli hissetmeye başladım. Gözleri artık farklı görünüyordu, sanki ele geçirilmiş gibiydi.

"Bu gece arkadaşlarım için dans ettiğini gördüğümde sıranın bana gelmesini ."

Köşeden dönerek çıktım, gergin bir şekilde kıkırdadım ve odanın ortasına ilerledim. Aramızda biraz mesafe bırakma çabasıyla, oturup rahatlayacağını umarak ortadaki platforma çıktım.

"Oh, şimdi de benimle dalga mı geçiyorsun?" Kanepeye doğru yürüdü.

Kirsten odaya gizli bir kapıdan girdi. "Bay Cortés, size ne getirebilirim?" Dikkatini tekrar Cortés'e vermeden önce bana bakıp gülümsedi.

"Mojito."

O ve ben gülümsemelerimizi bastırarak bir kez daha göz göze geldik. Kulüpte, Mojito sipariş eden her erkeğin cüssesinin eksik olduğuna dair bir şaka vardı. Küçük bir kıs kıs gülmeye karşı koyarak direğin üzerinde müzik eşliğinde dans ettim. Kalçalarımı baştan çıkarıcı bir şekilde oynatarak onunla alay ettim. Alejandro tüm dikkatini bana verdi.

Birkaç dakika sonra Kirsten elinde içkisiyle döndü ve içkiyi doğrudan eline tutuşturdu. Ona odaklanırken gözlerini benden kaçırdı ama sadece başını sallayacak kadar uzun süre. İçkisini yudumladıktan sonra bardağı sehpanın üzerine koydu ve bana el salladı.

Derin bir nefes alarak soğukkanlılığımı korudum ve dans ederek onun kambur bedenine doğru ilerledim. Kalçalarımı döndürerek uyluklarının üzerinde durdum ve ellerimi geniş omuzlarına koydum. Yan taraflarımdan tutarak parmaklarını göğsüme doğru yaklaştırdı ama son saniyede tutuşundan kurtuldum.

Parmağımı ona doğru sallayarak, göğüslerime dokunmaya çalıştığı için onu azarladım. Şaka yaptığımı sanmış gibi gülerek başını geriye attı. Neyse ki ana sahneye çıkma vaktim gelmek üzereydi.

"Üzgünüm," diyerek ona hoş bir göz kırptım, "gerisini sahnede görmeniz gerekecek."

"Bitirecek vaktin yok mu?" Beni kucağına çekti ve pantolonundaki çıkıntının üzerine oturmaya zorladı. "Bütün gece benimle alay ettin."

Ian'ı yakışıklı arkadaşı konusunda üzmemek istemediğim için parmaklıklarımı onunkilere geçirdim ve nazikçe geri çekildim. "Yağmur kontrolü mü?" Dudaklarımın kenarını yarım bir gülümsemeyle kıvırdım.

"Seni bu konuda tutacağım."

FOTOĞRAF YOK

ŞANS

Luke ve Tyler'la birlikte işletme sahibinin kabininde otururken sırayla köpüklü su ve votka yudumladım. Tyler telefonuna gömülmüştü ama arada bir sohbete katılmak için kafasını kaldırıyordu. Alejandro'nun Amber'la ne yaptığını merak ederken vücudumdaki her gözenek sızladı. O Amber'a çalışırken, ben de onun cinayetini planlıyordum.

Luke'la prodüksiyonun son haftasını nasıl atlatabildiğim hakkında sohbet ederken, gözlerini odanın içinde gezdirdiğini fark ettim. Sonra saatini kontrol ediyor, sonra da yakınlarda duran fedai ve Dragon'a doğru eğiliyordu.

"Ian'ı mı arıyorsun?" Tyler telefonunu masanın üzerine koydu ve Luke'un görüş alanını takip etti.

"Hayır, Alejandro, aslında." Omuz silkti ve içkisinden bir yudum aldı.

Tyler da omuz silkti ve telefonuna dönerek kaydırmaya başladı. "Onu bir süredir görmedim."

"Amber ona özel bir dans veriyor," diye alay ettim.

Tyler anında dondu kaldı. Telefonunu masaya geri koyarak, bakışları Luke'a kaymadan önce geniş bir sırtışla ağzı açık bir şekilde bana baktı. Luke kaşlarını kaldırarak dudaklarını büzdü ve derin düşünceler içinde başını salladı.

"Ne?" İkisine de kaşlarımı çattım.

"Ve bu senin için sorun değil mi?" Tyler burnunu kırıstırdı.

Ben cevap veremedim Luke arkamdan çenesini kaldırdı. Alejandro ve Ian birlikte kabine yaklaştılar. Luke ve Tyler, Ian'ın arkaya oturmasına izin vermek için ayağa kalktılar. Tüm kulübü görebilmek için bankın ortasında oturmayı seviyordu.

Alejandro yanıma oturmaya hazırlandı ama Luke ayağa kalkarak yanıma geldi. "Ben buraya oturacağım, böylece daha iyi bir manzaran olur." Luke ısrar etse de manzara aynıydı. Kulağıma doğru eğilerek, "O pisliğe dayanamıyorum," diye mırıldandı.

Gözlerim büyüdü ama o tepki vermedi. Masanın ortasındaki şişelerden kendine bir tane daha doldurmadan önce içkisinin kalanını yudumladı. Konuşmak için ağzımı açtım ama müzik kesildi ve Amber'ın şarkısına geçildi.

Kadehini benimkine yaklaştırarak gülümsedi. "Sláinte."

"Hollywood!" Ian kollarını göğsünde kavuşturmuş, müzik eşliğinde bağırıyordu. "Neden içiyorsun?"

"Çünkü ben yetişkin bir adamım."

Spot ışıkları parladı ve salonun dikkatini sahneye çekti. Herkesin hayranlığını kazanmış, şarkısıyla bir bütün olarak hareket ederken kalabalığı hipnotize ediyordu. Bakışlarım onun her salınışını, dönüşünü ve burgusunu takip ederken yavaş ve derin bir nefes aldım. İnsanlar onu sevmişti. Ben de öyle.

Tam gösterinin tadını çıkarmaya başlamıştım ki Alejandro parmaklarını dudaklarına götürdü. Kalabalıktan tiz bir ıslık sesi yükseldi. Gözlerimi ona dikerek, masanın üzerinden atlayıp onu boğarak öldürme isteği duydum ama cebimdeki bir titreşim beni karanlık düşüncelerimden kopardı. Gözlerimi aşağı doğru kaydırarak telefonumu cebimden çıkardım ve Ian'ın az önce gönderdiği mesajı okudum.

Amber'ın dansından sonra ofisimde
buluşacağız.

Ona başımı sallayarak dikkatimi tekrar başroldeki büyüleyici oyuncuya verdim. Ona yeniden aşık oluyordum. Gururlu demek hafif kalırdı. Yaptığı işi seviyordu ve bunu gösteriyordu. Birden odanın ortasından birkaç flaş patladı. Ejderha

Bana doğru koştı, önümde durarak görüşümü engelledi.

"Ne yapıyorsun?" Onu kenara itmek için mücadele ettim.

Masaya dönüp baktığında, Ian yüzünü peçeteyle kapatırken, Tyler da eliyle yüzünü koruyordu.

"Neler oluyor?!" Başımı arkamda çoktan gizlenmiş olan Luke'a doğru çevirdim.

Dragon eğildi, ceketini çıkarıp başımın üzerine örttü. "Seni buradan çıkarmamız gerekiyor."

Üstümü örtüp odanın kenarına doğru çekilirken şapkam yere düştü. Onu almak için durduğumda, fedailerin birini odanın arkasındaki ana girişe sürüklediğini fark etmeden önce iki titreşim daha görmek için dışarı baktım.

"Mavi Salon, şimdi!" Ian emretti.

Koridora adım attık ve kapı arkamızdan çarptı. Dragon'un ellerine karşı koyarak ceketini başımdan çektim. Karnına doğru ilerlerken kaşlarımı çattım. "Ne oluyor Dragon?!"

Ian, Luke ve Tyler salona doğru yürürken tek kelime etmediler. Dragon, Buz Adam ve ben sessizce onları takip ettik. Odaya yaklaştığımız anda Luke tabancasını belinden çıkardı ve yan tarafına dayadı. Tyler önlerine geçerek kapılardan birini açtı. Luke silahını çekti ve iki fedainin arasında duran bir adama nişan aldı.

Muhtemelen ellili yaşlarındaydı, saçları dökülmüştü, avuçlarında ezilmiş bir fotoğraf makinesi tutuyordu, kayışı hâlâ boynundaydı. *Işık parıltıları. Şimdi, bir bro- ken kamera. Her şey açıktı.* Dragon beni kolumdan tutarak paparazziye saldırmamı engelledi. Tutuşundan sıyrılarak kurtuldum ve geri çekilen adama doğru hamle yaptım.

"Neden benim fotoğraflarımı çekiyordun, ha?"

Korkuyla başını sallayarak odadaki diğerlerinin şüpheli bakışlarına baktı. "Siz neden ? Senin fotoğrafını çekmiyordum!"

"Flaşları gördüm!" Sesimi yükselterek fotoğraf makinesini kaptım ve göğsüne doğru fırlattım.

Tyler uğursuzca sırıttı. "Fotoğrafını çektiği kişinin sen olduğunu sanmıyorum." Dudaklarındaki gülümseme azaldı. "Öyle miydi?"

Korku dolu endişesini bana yöneltmeden önce gözleri büyüdü. "Hayır, hayır, efendim."

"Çalışanımın fotoğraflarını mı çekiyordun?" Ian'ın tehditkâr ses tonundaki alçak hırıltı, savaşa hazır olduğunu herkese açıkça gösteriyordu. Kulübüne gelmek ve şirketine karşı doğrudan bir suç işlemek bir intihar göreviydi.

Sinmiş adam sanki burası hakkında hiçbir şey bilmiyormuş gibi davranıyordu; herhangi birimiz hakkında. Beni tanımış gibi görünmüyordu, düşük şapkam pek çok insanı kandırmıyordu ama artık karanlık ana odanın gölgelerinde saklı değildim.

Tyler kamerayı kaydırıp ters çevirdi. Yan taraftaki bir yuvayı açarak hafıza kartını çıkardı. Ian kartı ondan kapıp cebine koymadan önce kaşlarını kaldırdı.

"Kulübüme girerken tabelayı görmediniz mi?" Ian ceketinin cebinden bir sigara çıkarıp yaktı. "Özel mülkümdeyiniz ve kızlarımın fotoğraf ve videolarının çekilmesi kesinlikle yasaktır." Duman adamın suratına üflemeden önce dudaklarında kaldı.

Şimdi hayatından endişe eden Ian, Luke'un tabancasını doğrultmasıyla nefesi kesilerek boğuldu. Ian elini kaldırdı ve fedailer odadan çıktı. Buz Adam ve Ejderha girişe doğru geri çekilip kapının yanında mevzilendiler.

Tyler, "Sana bir soru sordu," diye tekrarladı Ian.

Adam kayışı başının üzerine kaldırdı ve dizlerinin üzerine düşmeden önce kamerayı yere bıraktı. Elleri havada, "Beni vurma, lütfen, Tanrım!" diye feryat etti.

"Neden kız arkadaşımın fotoğraflarını çekiyordun?" Ian'ı iterek geçtim ve eğildim.

Adam yalvaran, sulu gözlerle dondu kaldı. "Kız arkadaşın kim?"

"..."

"Geri çekil!" Ian havladı.

"Hayır!" Hançerlerimi adama doğrulttum. "Neden burada olduğunu bile biliyormuş gibi."

"İşe alındım," diye hıçkırdı, tıknaz gövdesi katlandı ve dizlerinin bağı çözüldü. "İşe alındım. İşe alındım. İşe alındım, lütfen."

Luke eğilip adamı ayağa kaldırmadan önce beni yolumdan çekti. "Ne demek işe alındım?"

Bir kez daha ileri atılmak için kendimi hazırladığımda, Ian'ın avucu göğsüme çarptı. Kolunu geri çekerek sigarayı parmaklarının arasına sıkıştırdı ve ileri doğru bir adım attı. Bir kez daha adamın yüzüne duman üfledi. "Amber'ın fotoğraflarını çekmen için seni kim tuttu?"

"Amber kim?" Gözyaşları yanaklarından aşağı süzülüyordu. "Benim bir ailem var! Beni bırakmak zorundasınız!"

Luke tiksintiyle dudağının kenarını kaldırdı. "Sadece şu lanet soruya cevap ver."

Adam başını sallayarak bir süre düşündü. "Adını bilmiyorum. Lütfen gidebilir miyim? Kameramı yok ettiniz ve-"

"Neye benziyordu?" Ian tersledi.

"Bilmiyorum, senin gibi," diye Ian'ı işaret etti, "ama tuhaf bir aksanı var sanırım."

"Benim gibi mi?" Ian başını eğdi ve sigarasından son bir nefes çektikten sonra yanındaki masanın üzerindeki kül tablasına bastırdı. "Ne demek istiyorsun?"

"Seninkine benzer özellikler biraz daha açık renk saçlar."

Ian Buz Adam'a döndü. "Ona kamerayı kimin verdiğini bul ve icabına bak."

AMBER

Dans ederken VIP'de bir kargaşa gördüm ama ne olup bittiğini anlamak zordu. Sadece Chance'in Alejandro'yu dövmemesi için dua ettim. Sahne ışıkları bu gece neredeyse kör ediciydi, normalden daha fazla yanıp sönüyor, müzikle birlikte dönüyordu. Setim biter bitmez soyunma odasına koştum, üzerime sadece beyaz dantel bir elbise ve ince topuklu ayakkabılar geçirdim.

Yönetim ofisinin lobisine doğru aceleyle ilerlerken, biriyle karşılaşma ihtimalime karşı gülümsemeyi ihmal . Kapıları açarak içeri adım attım, heyecanlıydım, neler olduğunu öğrenmek için yanıp tutuşuyordum. Alejandro lobinin ortasında tek başına durmuş purosunu üflüyordu. Sırtarak bana döndü ve bana doğru birkaç avcı adımı attı.

"Um," Ian'ın ofisine doğru baktım, "herkes nerede?" Kalın bir duman bulutu soluyarak bir omzunu silkti. "Han-biraz capullo alıyorum. Hepsi alt katta." "Peki, ama neden burada tek başınasın?"

Yaklaştı ve benim rahat edemeyeceğim kadar yakınımnda durdu. "Eres mía."

Sözleri ensemle nüfuz ederken bir ürperti omurgamdan aşağı süzüldü. Dikkatimi dağıtacak bir şey bulmaya çalışırken odanın arka tarafındaki bir ışık dikkatimi çekti. Geri başımı eğdim ve açık kapıya doğru yöneldim.

"Buraya geldiğinizde Ian'ın ofisi açık mıydı?"

Bakışlarını bir kez daha bana çevirmeden önce omzunun üzerinden bir göz attı. "Gerçekten dikkat etmedim. Neden?"

Ona cevap veremeden arkamdaki kapı açıldı. Buz Adam içeri girdi, onu Ian, Luke, Chance ve Tyler izledi.

"Amber, neden sen-" Ian dondu kaldı, ofisine bakıyordu. Alejandro ve bana dönerek açık çift kapıyı işaret etti. "Ofisim neden açık?"

Alejandro'ya bakarak başımı salladım. "Hiçbir fikrim yok. Buraya geldiğimde de böyleydi."

"Buraya geldiğimde de böyleydi." Ama bana dikkat etmediğini söylemişti.

Gözlerini aramızda bir ileri bir geri gezdirerek ters ters baktı ve aceleyle ofisine gitti. "Nerede bu lanet şey?"

Hepimiz takip ettik. Ofisteki tüm çekmeceleri çekiştirerek açıyordu, sonra masasına doğru yürüdü ve bir diğerini kapıp açtı. "Nerede bu?!"

"Ne ?" Tyler sordu. Luke başını salladı.

"Oh, hayır."

Ian dondu, başını kaldırdı. "Ne?"

"şeyi mi ?"

Ian başını salladı. "Evet." Bir zarfı havaya kaldırdı. "Bu yığının içinde kaybolmuş," diyerek masasının üzerindeki dağınık kâğıt ve klasör yığınının işaret etti, "lanet olsun."

Kafam karışmıştı, gözlerimi diktim.

"Amber." Ian sandalyesine oturdu, masanın altına kaydı ve dirseklerini yüzeye dayadı. "Alejandro ile proje üzerinde çalışmanı istiyorum."

Chance bana doğru bir adım attı ama Luke uzanıp onun kolunu yakaladı.

"Bu hangi proje?" Boynumu bükerek dosyanın önündeki etiketi okumaya çalıştım.

"Alejandro tüm bilgilere sahip. Sadece dosyaları düzenlememe yardım etmelisin, böylece onları hızlıca bulabilirim."

"Kardeşim," diye kıkırdadı Tyler, "sana her şeyi telefonunda söylemiştim, dosyalarda değil."

"Ty haklı." Luke omuz silkerek söze karıştı. "Bunun gibi kağıt izleri iyi değildir."

"Hacklenmiş telefonlar da öyle." Ian sandalyesinde arkasına yaslandı. "Bunu yapacaksın Amber. Sana güveniyorum."

"Neden ben? Yani, bana güveniyorsunuz ama ne organize ettiğim hakkında hiçbir fikrim yok."

"Mesele de bu zaten."

Ian ve Jenna'nın arka bahçesinde durduğumuzda Chance, "Onca insan varken neden onunla çalışmak zorundasın anlamıyorum," diye homurdandı. Yüzme havuzunun kenarında volta atıyor, bazen kenara o kadar yaklaşıyordu ki devrilmesini bekliyordum. "Ondan hoşlanmıyorum."

"Bunu Ian için yapıyorum."

"Hâlâ." Chance durdu ve üçüncü sigarasını yaktı. "Onunla ilgili bazı şeyler beni rahatsız ediyor."

Kalçalarımı tuttum. "Sadece onun için dans etmemden hoşlanmıyorsun." Gözlerini bana dikerek dudak büktü.

"Chance," diye iç geçirdim, "konuyu değiştirebilir miyiz? Benim Ian'a yardım etmemden daha önemli konularımız var."

"O adamı öldürmek istiyorum ama haklısın."

Sigarasını ayakkabısının altındaki tuğlaya saplarken havada gri bir duman izi kaldı. Aradaki boşluğu mühürlemek

yanlarımı tuttu ve gözlerimin içine baktı. Kollarımı omuzlarına doladım ve parmaklarımı boynunun arkasında birleştirdim.

"Cali'de yaptıkların hakkında konuşmak istemiyorum." Titrek bir nefes vererek zihnimi doldurmaya çalışan anılarla mücadele etmeye çalıştım. "Sadece seni *asla* unutamayacağımı bilmeni istiyorum."

Gülümseyerek dudaklarını alnıma bastırdı. "Bu konuyu konuşmak istemediğini biliyorum, buna saygı duyuyorum ama sana yaşattığım acı için çok üzgün olduğumu bilmeni istiyorum. Keşke seni bu medya fırtınasından koruyabilseydim."

"Sorun değil. Yani, zordu ama seninle çıkmanın bedeli buydu."

Başımı sallayarak beni göğsüne çekti ve kollarını sıkı bir sarılmayla etrafıma doladı. Kolonyasının tanıdık kokusu ve sigara kokusu uzun zaman sonra beni rahatlattı. Gözlerim dolmaya başladı, burnumdan istemsiz bir nefes kaçtı. Kendini sıyrarak kollarımı tuttu.

"Yine de eninde sonunda bunu tartışmamız gerektiğini hissediyorum." Birden başını eğdi. "Hey, neden ağlıyorsun?"

Başparmaklarını yanaklarımda gezdirdikten sonra dudaklarını ağzımın kenarına koydu. Anında, özel odada daha önce yaşadığım gerginliğin geri geldiğini ve beni ona çektiğini hissettim. Gülümseyerek başımı salladım ve elimi yanağına koydum.

"Bilmiyorum. Kaçırdım-"

Chance'in dudakları dudaklarıma çarptı ve parmaklarını saçlarıma doladı. Uzun saç tellerimden bir avuç tutarak başımı geriye çekti. Tüm vücudum onun kucaklamasına ve baskın dokunuşuna teslim oldu. Omzumu öptü ve kemirdi, "Sana ihtiyacım var. Daha önce benimle oynadın."

"Mmm." Ses tonundan nefesim titrerken, tutarlı bir cevap vermek için mücadele ettim. "Ya biri görürse-"

"Umurumda değil. Şu anda içinde olmaya o kadar ihtiyacım var ki. Elimden gelse seni dünyanın gözü önünde becerirdim." Elleri elbisemden yukarı kayd. "Sıkı tutun."

Bacaklarımı beline dolayarak beni evin kenarına taşıırken bileğimi yakasının kavradım. Sertliğini tümseğime bastırırken, on dokuzuncu yüzyıldan kalma toprak rengi taşın pürüzlü kenarları etime battı.

Elleri göğüslerimin üzerinde gezinirken, parmak uçları arasında dikleşmiş meme uçlarımı sıkıştırırken dillerimiz dönüp duruyordu. Başımı duvara yaslayarak, soluk, doyumsuz inlemeler arasında öpüşmemizi kestim. Beni nazikçe yere yatırdı, parmaklarını girişime bastırarak uyarılmışlığımı keşfetti.

"Ben de seni özledim bebeğim, kahretsin." Kulak mememin hemen arkasındaki hassas noktaya doğru sırttı ve parmağını damlayan giriş yerimde gezdirdi.

"Mmm, çok fazla," diye .

"Anlayabiliyorum." Kıvrımlarımın arasına bir parmağını sokarak alt dudağımı ısırды, gözleri bakışlarımı avlıyordu. Yavaşça dizlerinin üzerine çöktü ve kalçalarımın birleştiğı yere doğru eğildi. Dilini zonklayan narin kıvrımlarında gezdirdi, klitorisimi ağzına alıp sertçe emmeden önce diliyle birkaç kez fiskeledi.

"Siktir!" Kimsenin beni duymamasını umarak nefes nefese bağırdım. "Çok iyi hissettiriyor."

Beni yalarken parmaklarının göbeğimin duvarındaki sinirleri tıngırdatma şekli, beni parmaklarını ıslatmaya zorladı. Nefesinin sıcaklığı tüm duyularımı tahrik ediyordu. Parmaklarımı saçlarının arasından geçirerek yüzünü kendime daha çok çektim ve yüksek sesle inledim. Derin kahkahası tüm göbeğimi titreştirerek beni çılgına çevirdi.

Dudaklarıyla tenimi okşayacak kadar uzaklaştı. Yavaşça ayağa kalktı, yüze gelmeden önce dantel elbisemin açıkta kalan tenini öptü. Başparmağıyla klitorisimi kavradı, parmaklarıyla G noktamı okşarken onu daire içine aldı. Tuzlu dudaklarını dudaklarıma bastırarak, "Benim için boşal." diye homurdandı.

Dudaklarım onunkilere çarptı, tutkuyla öpüşürken kalçalarımı eline doğru ittim. O anda sertçe boşaldım ve onu sıırılsıklam ettim. Tüm bedenim onun emrine teslim oldu. Hiçbir uyarıda bulunmadan elini çekti.

Dirseğimden tutarak beni eve doğru döndürdü. Pantolonunun düğmelerini açtı ve kalçalarımı tuttu. Kollarımı taşın üzerine koyarak yanağımı duvara yasladım ve benimle ilişkiye girmesini bekledim.

"Oh, lanet olsun!" Kocaman, zonklayan, delikli siki ipeksi göbeğime saplanırken hep birlikte inledik. Amımı sonuna kadar gerdiğini, rahim ağzımı morartmaktan zevk aldığını hissetmeyeli çok uzun zaman olmuştu.

"Sikimi özledin mi bebeğim?" Hırlayarak uzandı ve bir elini yüzümle taş arasındaki duvara koydu, böylece incinmeyecektim.

"G-od...yes!" Onun sert hamleleri arasında haykırdım.

Tanrı bilir ne kadar uzun bir süre boyunca Chance beni sert ve derin bir şekilde becerdi, tüm vücudum onun kontrolü altında güçsüzleşti. Vücutlarımızın birbirine çarpma sesi gecenin içinde yankılandı. Gözlerimi sıkarak alt dudağımı dişlerimin arasına sıkıştırdım ve ağzımdan çıkmak için yalvaran çığlığı bastırmak için elimden geleni yaptım.

"Benim için boşal bebeğim."

Amım bir anda onun isteğine boyun eğdi. Hızını yavaşlatarak diğer eliyle ağrıyan göğsümü kavradı ve meme ucumu sıktı. Bedenimi tekrar tekrar, daha da sert bir şekilde kendine doğru çekti. Kalçalarım onunkilerle her buluştuğunda shaftının etrafında daha sıkı kenetleniyor, tohumunun her damlasını sikinden sağıyordum. Bacaklarım altımda yol vermek üzereydi.

"Chance?! Amber?!" Ian'ın derin ve endişeli sesi arka kapıdan, ağaçlardaki cırcır böcekleri ve katididlerin gece sesleri arasında yankılandı.

Chance yüzünü omzuma gömdü ve hayal kırıklığı içinde homurdandı. "Kahretsin, seninle işim bitmeye yakın bile değil."

Kıkırdayarak yer değiştirdim, onu uzaklaştırdım, kıyafetimi elimden düzelttim, ama döllerini her an bacaklarımdan aşağı akabilirdi. "Buradayız!"

Chance pantolonunu yeniden giydi ve evin yan tarafındaki karanlık gölgelerden çıktık.

Ian kapı aralığına yaslanmış, az önce yarıda kestiği şeyin parçalarını bir araya getiriyordu. Dudağının kenarı seğirdi. "Ben

alarmı kurmak üzereyim. Siz kalıyor musunuz? Aslında, içeri gelin." Ian kapıyı iterek açtı, içeri girmemize izin verdikten sonra kapıyı kapattı. "Chance, daha önce konuşmamız gerekiyor."

"VIP'de çıldırdığınız zamandan mı bahsediyorsun?" Ağzımdan kaçırdım.

Ian başını salladı.

Chance derin bir nefes aldı.

"Luke ve Ty ofisteler."

Odadan çıkarken Ian'ın arkasından "Hemen geliyorum," diye seslendi. "Duş alıp yatmaya gidiyorum," dedim.

"Bir saniye bekle." Arka merdivenin yanındaki koridora adım attığımda Chance arkamdan . Avucunu yanağıma koyarak gözlerimi aradı. "Bu gece benimle yatakta uyuyacak mısın?"

"Tek istediğim buydu." Ayağım alt basamağa değdiği anda bileğimden tuttu, beni döndürüp vücuduna doğru çekti. Kollarını belime dolayarak bana baktı ve alnını alnıma yasladı.

"Daha konuşacak çok şeyimiz olduğunu biliyorum," diye iç geçirdi, "ama iyi miyiz? Yani biz-"

"Birlikte

mi?" Başını

salladı.

"Olmak istiyorum." Ayak parmaklarımın üzerinde durarak dudaklarımı dudaklarına bastırdım ve onu arkamda bırakarak merdivenlerden yukarı çıktım.

"Bu da ne demek oluyor?!"

Yüzümde küçük bir sırıtişla onun görüş alanından çıkarak köşeyi döndüm.

ŞÜPHELER

ŞANS

Ian ofisinde dolaşıyor, elini çenesine götürüp kısa sakalını çekiştiriyordu. Luke ve ben yan yana durmuş onu izliyorduk. Sözsüz birkaç dakika geçti ve Tyler hâlâ telefonuna gömülmüş, bir müşterisi için bir şeylerle uğraşıyordu. Sonunda telefonu cebine soktu ve Ian masasının önüne tünediği sırada kollarını göğsünde kavuşturdu.

"Kulüpteki ofisimi kim açtı sanıyorsunuz?" Ian'ın bakışları her birimize kaydı, elleri masanın kenarını öyle kavriyordu ki parmak eklemlerinin rengi solmuştu.

"Herkes aşağıdaydı." Tyler omuz silkti ve odanın diğer tarafına doğru ilerledi. "Öyle değil mi?"

Ian omuz silkti. "Hiçbir fikrim yok."

"Kameralar mı?" Ben sordum.

Luke başını salladı. "Bir noktada kesilmişler."

"Demek ki biri fotoğrafçının yakalanmasını istemiş." Tyler yanağının içini kemirdi. "Dikkat dağıtmak mı?"

Dördümüz olayların zaman çizelgesini gözden geçirirken odaya yine sessizlik çöktü. Tabii ki bariz olan bir şeyden şüpheleniyordum ama o Ian'ın arkadaşıydı ve onun hakkında imkanı yoktu. Ian arkadaş dediği insanlara karşı son derece sadıktı.

Luke'un daha önce söylediklerini hatırlayarak bakışlarımı kaldırdım ve onun zaten bana doğru baktığını gördüm. Tam konuşmak için ağzımı açtığımda başını hafifçe salladı.

Ian masadan bir kalem aldı ve defalarca tıklattı. "Jenna, Jade ve Luke o odanın anahtarına sahip olan diğer kişiler."

"Neyse ki her kimse depodaki işleri almamış." Tyler rahatlayarak iç çekti.

"Boku yerdik," diye onayladı Luke.

"O fotoğrafçıyı kimin tuttuğunu bilmek istiyorum!" Ian tükürdü. "Eğer ikisi bağlantılıysa,-"

"Biriniz kamerayı aldı mı?" Tyler kaşlarını birbirine çattı.

Ian sözünün kesilmesinden nefret ederdi. Bu onun en sinir olduğu şeylerden biriydi. Dudaklarını ince bir çizgi halinde bastırarak alt dudacağının içini kemirdi.

"Anladım. Neden?" Luke omuz silkti.

"Tozunu alabilir miyiz?" Tyler sordu.

"Parmak izi için mi?" Ben araya girdim.

Tyler başını sallayarak devam etti, "Üzerinde kimin parmak izi olduğunu tespit edebilirsek, onu kimin tuttuğunu bulabiliriz."

"ellerini sürece kadar aptal olamazlar," diye karşılık verdi Ian, sinirli bir şekilde, "ofisimde sevişecek kadar cesur olsalar bile. Ayrıca, sanki ona aitmiş gibi davrandı."

"O haklı," diye mırıldandım. "Seninle uğraşacak biri zaten kanıt bırakacak kadar aptal değildir."

"Denemek zorundayız." Tyler iç çekti. "Ian, Jake'le konuşabilir misin?" "Ona mesaj atarım. Şimdilik-"

KİLİT! DÜDÜK! DÜDÜK!

Kapı sürünerek açıldı ve Jenna içeri baktı. "Aç mısınız çocuklar?"

"Ne?" Ian gözlerini hızla kırıştıtararak saatini kontrol etti. "Kahretsin! Saat sabahın yedisi." Onun yanına doğru yürüdü. Kolunu kızın beline dolayarak onu kendine çekti ve başının üstüne bir öpücük kondurdu. "Üzgünüm, bu kadar geç ya da erken olduğunu fark etmemiştim."

Gülümseyerek, bebeği tekmelerken sık sık yaptığı gibi, eliyle büyüyen karnını daire içine aldı. "yok. Hepiniz yemeğe gelmelisiniz, sonra da uyursunuz. Ian ve benim yakında doktora gitmemiz gerekiyor."

"Ben gidip biraz dinleneceğim." Yanından geçerken, hızlıca sarılmak için onu yanıma çektim.

Koridora adım attığımda "Chance," diye mırıldandı. "Öyle mi?"

"Amber yatıya kaldı, sen-"

"Biliyorum, Jen." Uzaklaşmak için döndüm. "Bekle, geri mi döndünüz-"

"İyi geceler, Jennifer!"

"Bebeğim, bırak yatağına gitsin," diye mırıldandı Ian.

Amber'ın yanına uzanmak için sabırsızlanıyordum. Çok uzun zaman olmuştu. Yatak odasının kapısına geldiğimde derin bir nefes alarak kapı kolunu kavradım. Alnımı ahşap çerçeveye yasladığımda parmak eklemlerim beyazlaştı.

Evdeydim. Amber ve beni ayıran tek şey birkaç adımdı. Daha önce adrenalin beni kontrol ediyordu. Şimdi ise gerçektir. Hâlâ ayrılığımızın katmanlarını kaldırmamız gerekiyordu ama şu anda dünyada ona sarılmaktan başka bir şey istemiyordum. Onu sevdiğimi söylemek ve asla bırakmamak istiyordum.

Sürünerek odaya girdim, gıcırdayan kapıyı olabildiğince nazıkçe kapattım. Telefonumu cebimden çıkarıp zil sesini susturdum ve komodinin üzerine koydum. Odadaki tek ışık cep telefonunun şarjıydı. Kalın lacivert perdeler kapalıydı ve güneş ışığından eser kalmamıştı.

Yatağın yan tarafına doğru sendeleyerek ilerlerken, karanlıkta herkesin gözüne çarpan tek sandalyeye takılmamaya dikkat ettim. Gömleğimi başımın üzerine çekerek yere düşmesine izin vermeden önce toparladım. Battaniyeyi ve çarşafı geriye doğru çektim, pantolonumu çıkarmak üzereydim ki yatakta bir kıpırtı duydum.

AMBER

"Chance?" Yatağın yanından gelen bir sesle uyandım. gözlerimi açtım ve uykunun kalıntılarını gözlerimden sildim.

"Evet bebeğim, benim."

Bir dirseğıme dayanarak komodine döndüm ve lambayı çevirdim. Gözlerimi kısarak ışığa baktığımda artık rüya görmediğimi fark ettim. Her yönüyle nefes kesiciydi.

Kot pantolonunun düğmelerini açıp yatağına sürünürken yüzünde şeytani bir sırıtma belirdi. Üzerime eğildi, bir elini başımın iki yanına koydu, bir yandan da beni gözleriyle becerdi. Yüzünü benimkine yaklaştırarak dudaklarını dudaklarıma değdirdi. "Gerçek olduğuna inanamıyorum."

Sonra... Ne oldu bilmiyorum. Belki de bu odaydı ve Alejandro'nun bir süre önce Chance'le ilgili bir rüya gördükten sonra içeri girmiş olmasıydı. Belki de Chance'in Kaliforniya'da yaptığı şeydi. Belki de aşırı yorgundum. Belki de aramızda olan biten her şey yüzünden kendime güvensizdim. Gözlerimin içi yaşlarla doldu. Göz kapaklarımı sıkarak kapattım ve kontrolsüzce hıçkırdım.

"Hey, hey" Chance yeniden pozisyon , yanıma uzandı ve kolunu göğsüme doladı. Yanağına okşayarak yüzümü ona doğru çevirmeye çalıştı. "Bebeğim, ağlama lütfen."

Konuşamadım. Sadece ağlayabildim. Saçma mıydı? Hiçbir fikrim yok. Duygularım sel gibi akıyordu ve tepkilerimi kontrol edemiyordum. Her şeyi açıklığa kavuşturana kadar bu olayı asla atlatamayacağımızı biliyordum.

"Bunu tartışmak üzereyiz, değil mi?" Saçımın bir tutamını parmağının etrafında döndürdü.

Gözlerimi kapatarak başımı salladım. "Artık iletişim kuramıyor olmamızdan nefret ediyorum."

"Bunu yapmadan önce biraz uyumak ister misin?" Ellerimi yüzümden çekerek başparmağıyla gözyaşlarımı sildi. "Evime gidip konuşabiliriz, böylece bağırarak istersen kimse bizi duyamaz."

Başımı sallayarak, "Sana bağırarak istemiyorum," diye sızlandım. Bağırmadım da. Onu her şeyden çok seviyordum. Tüm bunları bir an önce geride bırakmak istiyordum.

"Bebeğim, buraya gel." Battaniyeyi çözüp beni tekrar bedenine çekerken kot pantolonunu bile çıkarmadı. "Lütfen dinlen ve biraz uyuduktan sonra konuşalım."

"Senin de uyumaya ihtiyacın var." Gözyaşlarımı ve burnumu beyaz silerek, kaçmak için yalvaran diğer gözyaşlarımı bastırdım.

"battaniyeyi yıkayacağız, sonra da benim eve gidip konuşacağız."

"Battaniyeyi neden yıkayacağız?" Kafam karışmış bir halde omzumun üzerinden arkama baktım.

Kıkırdadı, "Sadece sümüklü, sevimli burnunu sildin."

Her hüznü ruh halini hafifletmeyi Chance'e bırakın. Ağlamak istediğim kadar, gülmeyi daha çok istiyordum. Kendimi tutamayarak küçük bir kıkırdama çıkardım ve sırtımı onun kasıklarına yasladım. Kollarımı onunkilere dolayarak onu kendime daha sıkı çektim.

"Lütfen en azından pantolonunu çıkarır mısınız? Kotun çok sert." Hemen söylediğime pişman oldum.

"Elbette." Bana tekrar sarılmadan önce pantolonunu ve iç çamaşırını çıkararak uzaklaştı.

"Vay canına," diye

kıs kıs güldüm.

"Ne?"

"Aletin hakkında iğneleyici bir yorum bile yapmayacak mısınız?"

Beni kendine daha da sıkı çekerek omzuma doğru iç çekti. "Dinlen, bebeğim."

Gözlerimi sıkarak ona itaat etmeye çalıştım. Gözyaşlarımdan arta kalanlar kirpiklerimin arasından sızarak yastığın üzerinde küçük bir ıslak nokta oluşturdu. Ama ben iyiydim.

"Üşüdün mü?" Chance elini uzatıp bir an için kalçamı hafifçe ovarken bir yandan da yola baktı.

"Ben iyiyim."

Kısa süre önce evim dediğim evine giderken, ayrılana kadar yaptığımız tek konuşma buydu. Onun sokağına yaklaşırken pencereden dışarı baktım. Tatil için bölgeye daha fazla turist akın etmişti, bu yüzden yollar biraz daha işlekti.

Çok katlı, klasik kahverengi taş evlerden oluşan sıralar her yerden kalabalıkları kendine çekiyordu. Bu evlerin arasında sadece tanınmış insanlar yaşamakla kalmıyor, aynı zamanda çoğu bin sekiz yüzlü yıllarda inşa edilmişti. Bölgenin her yerden gelen insanlar için büyük bir cazibesi olduğunu söylemeye gerek yok.

Evin arkasındaki küçük park alanına giden ara sokağa girmek yerine arabayı ön tarafa sürdü. Evinin yanında boş bir yer bulup kaldırıma mükemmel bir şekilde paralel park etti.

"Hazır mısın?"

Pencereden dışarı bakarak, buraya en son ne zaman geldiğimi hatırlayarak yüksek yapıya baktım. Başımı sallayarak elimi kapı koluna koydum ama Chance elini uzatıp bacağıma dayadı. İrkilerek sıçradım ve yüzümü ona döndüm.

"Ben hallederim." Arabadan atlayarak yanıma geldi ve kapıyı açtı. Elini uzattı ve gülümsedi. "Uzun zaman oldu, ha?"

Yüzümde gergin bir gülümseme belirdi. Avucumu onunkinin içine yerleştirerek kaldırıma adım attım. "Öyle."

Birkaç kişi bizimle onun ön kapısına çıkan merdivenler arasında yürüdü. Yanlarından geçerken fısıldaşmaları onu tanıdıklarını belli ediyordu ama neyse ki durmadılar. Arabanın kapısını kapatmadan önce kolunu bana doladı ve girişe kadar eşlik etti. Kapının kilidini açtığında, endişeyle göz kırparak etrafı taradım.

"Amber?"

"Ne?" Kapının açıldığını görmek için topuklarımın üzerinde döndüm.

"Geliyor musun?" İçeride dururken kapı kolunu tutarak "Birkaç dakikadır kendi dünyanda dikilip duruyorsun."

"Oh." Mırıldandım, aceleyle fuayeye girdim. "Özür dilerim."

"Oturma odası mı, çalışma odası mı?" Her iki odayı da işaret etti. "Sen seç."

"Den iyidir." Gözlerimi devirerek aile odasına doğru ilerledim. "Burayı boyattın mı?" Koridordan gündelik odaya doğru ilerlerken yeni yeşim yeşili rengi yorumladım.

"Evet, bir süre ."

Kanepenin ucuna oturup ellerimi kucağıma koydum. Ortaya oturdu, sadece birkaç santim boşluk bıraktı.

Kolunu kanepenin arkasına dayayarak bir süre sessizce beni izledi. Duygularımızı konuşmamız gerektiğini biliyordum ama dün geceden sonra bunun iyi bir fikir olup olmadığı konusunda kararsızdım.

"Başlayayım mı?" Beni hayallerimden uyandırdı.

Başımı eğerek ellerime baktım. "Hayır. Ben istiyorum." Derin, titrek bir nefes alarak bakışlarımı onunkilere diktim. Boğazımdaki yumruyu yutarak başımı salladım. "Ben hazırım."

Bir kez başını salladıktan sonra dudaklarının kenarları yukarı kıvrıldı.

Nedenini bilmesem de içimde bir şey şalteri indirdi. Bağırmayı ya da kızmayı planlamamıştım. Ancak ayağa kalktım ve öfkeyle odanın ortasına doğru ilerlemeye başladım, onunla yüzleşmek için döndüm. Kalçalarımı tutarak gözlerimi açtım ve çenemi sıktım. Duruşu sertleşti, gözleri benimkilerle eşleşecek şekilde büyüdü.

"Bu ne cüret?!" Ağzımı kontrol edemedim tersledim. "Başkasını becerirken beni aramaya nasıl cüret edersin?!"

"Amber, ben-"

"Ne cüretle yeni küçük Kaliforniya orospularını yüzüme vurursun?!" Kollarımı yana açarak alay ettim.

"Bebeğim, pl-"

"Hayır!" Parmağımı salladım. "Bana *bebek* demeye cüret etme! Beni incittin! Beni mahvettin! Hayatıma devam etmeye o kadar hazırdım ki Boston'a geri döndün ve iş yerinde beni takip ettin!"

"Söyleyebilir miyim-"

"Kalbimi kırdın çünkü SEN-"

"Çünkü sıçıp batırdım." Ayağa kalkarak kahve masasının etrafından dolaştı ve önümde demir attı. "Amber, sana gerçeği söylediğim için kimseyi becermediğimi söylemeye devam edemem."

Ellerime uzandı ama ben onları geri çekip karnımın içine soktum.

"Evet, televizyonda beni kulüpten çıkarken gördüğünüz kızlarla bir şekilde takıldım. Size yalan söylemeyi reddediyorum. Ama annemin üzerine yemin ederim ki kimseyle seks yapmadım." Gözlerini kapatarak başını öne eğdi. "Aptal telefonum seni limuzinde kışından aradı sanırım. Ertesi güne kadar farkına bile varmadım."

Gerçeği öğrenmekten korkarak, "O ZAMAN BENDEN NEDEN AYRILDIN, CHANCE?!" diye bağırdım.

"ÇÜNKÜ ÇOK KORKMUŞTUM!"

Anında dilsiz kaldım. Chance'in korktuğunu iddia ettiğini daha önce hiç duymamıştım. "Neden korkuyor olabilirsin ki?"

"Seni kaybetmek."

"Ama sen beni terk ettin!" Savundum. "Bu berbat bir fikirdi." Aniden odadan çıktım, koridordan geçtim ve fuayeye doğru yürüdüm. Durup arkamı döndüğümde onun bana doğru geldiğini gördüm. "Ben gidiyorum."

"Amber, dur!"

"Durmaya çalışıyorum, inan bana, ama geçmişte yaşadığım onca şeyden sonra, artık canını yakmak istemiyorum. Ben insanım ve seni seviyorum ve-" Trilyonuncu kez ağladığımı görmesini istemediğim için cümlem yarım kaldı. *Bekârdı ve ne isterse yapabilirdi.* Bunu düşünmek hâlâ acı veriyordu.

Onun evinde olmanın hazır olmadığım bir şey olduğunu fark ederek, gitmek için ön kapıyı çekip açtım. Tek kelime etmedi. Arkamdan ön kapıyı kapatırken, onun orada öylece ve haliya baktığını görmek için geriye dönüp baktım.

Duygularımla savaşıarak birkaç blok ötedeki en yakın metro istasyonuna doğru ilerledim. Rüzgâr saçlarımı savuruyor, esintide uçuşmalarına neden oluyordu. Bileğimdeki bandı tutarak saçlarımı toplamak için durduğumda karşıdan gelen bir araba tek yönlü yolun kenarına çekildi.

"Amber?"

Ellerim uzun saç tellerimin uzunluğuyla savaşıırken gül rengi rujuma yapışan tüyleri üfleyerek uzaklaştırmaya çalıştım. "Merhaba... pffftt -" Bir kez daha tükürdüm.

"Seni bırakmamı ister misin?" Alejandro daha da eğilerek yolcu tarafındaki camdan seslendi ve çırpınışıma kıkırdadı.

Başımı sallayarak saçlarımı ağzımdan uzaklaştırdım ve sonunda ikilemden kurtuldum. "Hemen şuradaki T'ye gidiyorum."

"Peki, nereye gidiyorsun?" diye seslendi sabırsız trafiğin arasından.

"Eve!" Ses tonum izin vermek istediğimden daha öfkeli olabilirdi. üzerinde.

"Sizi götürebilirim," diye genişçe sırttı, "binin."

Aceleyle arabaya koştum, içeri kaydım ve rüzgârın şiddetiyle kapıyı biraz fazla sert çarptım. Emniyet kemerimi bağlarken az önce ne yaptığımı fark ettim. Chance'in tahammül edemediği tek adam olan Alejandro ile arabaya binmiştim.

"Lucky, seni gördüm, ha?" Sırtarak, bakışlarını yola dikmeden önce hızlıca bir göz attı.

Kaşlarımı çatarak ona baktım. "Neden o bölgedeydin ki?"

"Sana güzelim, Dört Mevsim'de kalacağım."

Biraz şüphelenerek telefonumla meşgul oldum. Bir yanım Chance'e mesaj atmak istiyordu ama çok üzgündüm. Konuşmak tam da yapmamız gereken şeydi ama duygularımın beni yenmesine izin verdim.

ŞANS

Gitmesine engel olamadım. Antremde donmuş bir halde, o kapıdan çıkarken yere baktım. Kalbim acıyordu. *Geçen Noel'de ondan ayrıldığımda böyle mi hissetmişti? Bu duyguyu kimsenin yaşamasını istemezdim.* Bir daha benim yüzümden acı çekmesine asla izin veremezdim.

Kapıyı arkamdan çarparak dışarı çıktım. Merdivenlerin dibinde durdum, ağaçlarla kaplı uzun kaldırımında bir aşağı bir yukarı baktım. En yakın metro istasyonuna doğru dönerek koştum, onu T'ye binmeden önce zamanında yakalamayı umuyordum.

Köşeyi dönerken onu uzaktan gördüm, ellerini çılgınca başının etrafında dolaştırıyordu. Bir arıyı mı kovuyordu yoksa uzun, ipeksi saçlarını mı evcilleştirmeye çalışıyordu emin değildim. Derin bir nefes alarak, dikkatini çekmek için içimdeki her şeyi topladım.

"AMBER!" Ciğerlerimin izin verdiği kadar yüksek sesle bağırdım. "Kendime not. Sigara içmeyi bırak."

Kaldırımında ona doğru koştum. Beni duymadı. Kaldırıma bir araba yanaştı ve koşarak yanlarına gidip arabaya binmeden önce onlarla kısa bir süre konuştu. Arabayı kimin kullandığını anlayamadım.

Çünkü hâlâ çok uzaktaydım ama bir sonraki yola saparken arabanın New York plakalı olduğunu fark ettim.

"Alejandro," diye öfkelendim. Cebimden telefonumu çıkarıp Luke'u aradım.

Hey, ne oldu? Sessiz bir tonda cevap verdi. Bir toplantıdayım.

Toplantıdan sonra benimle yalnız buluşabilir misin?

Evet, ama neden?

Alejandro hakkında söylediklerinle ilgili, diye .

Ah, şu. Evet, toplantımdan sonra konuşalım. Seni birkaç saat içinde ararım.

Luke telefon görüşmemizden sonra birkaç toplantıya çağırılmıştı ama nihayet kulübü açmadan önce ayıracak otuz dakikası vardı. Ian'ın yeraltı dövüşleri için satın aldığı depoda buluştuk. Koyu kırmızı tuğlalı binanın önüne geldiğimde Luke büyük, siyah, açık bir garaj kapısının önünde bir ileri bir geri gidip geliyordu.

Kırmızı Mercedes'imi gizlemek için binanın içine doğru sürdüğümde bana el sallayarak kenara çekildi. Kapıyı kapattı, sonra benim olduğum yere doğru yürüdü. Sürücü tarafına yaslanarak bir sigara yaktım.

"Şimdi, oluyor?" diye sordu.

"Amber onunla çok fazla zaman geçiriyor. Ona güvenmiyorum ya da ondan hoşlanmıyorum." Bir nefes daha çektim. "Ve sen bir şey söylemeden önce, Tanrı aşkına, bu kıskançlık değil. O adamda beni rahatsız eden bir şeyler var."

Başını sallayarak onayladı ve kendi sigarasından uzun bir nefes çekti. İkimiz de birkaç dakika boyunca sessizce sigara içerken yanan tütünün kokusu havaya yayıldı. Luke rahatsız olmuştu. Sadece üzgün olduğunda sigara içerdi.

"Eğer onun hakkındaki sezgilerim doğruysa," dedi gri bulut dudaklarından süzülerek, "*gerçekten* büyük bir sorunumuz var."

"Ne demek istiyorsun?"

"Henüz söylemek istemiyorum. Ian ona güveniyor. Güven konusunda nasıl olduğunu bilirsiniz."

"Evet, çok sadık." İçimi çektim. "Bu normalde iyi bir şeydir ama şu anda bir sorun olabilir." Güçlü tütünü içime çekerek başımı salladım. "Ama sen ve Ian kardeş gibisiniz. Senin yerine onu seçmez."

"Hayır, ama onu savunacak ve beni kendi tarafına çekmeye çalışacak, bu da Alejandro'nun kulağına giderse başka bir soruna neden olabilir."

"Peki, ne yapacağız?"

"Bırakın ben halledeyim."

Gözlerimi devirdim. "Tamam, ama Amber yaralanırsa-"

"Ona zarar vereceğini sanmıyorum. Ondan gerçekten hoşlanıyor gibi görünüyor."

Sigaram yere düştü ve ayağımı üzerinde sürterek betonun söndürdüm.

"Merak etme, bir yolunu ."

"Umarım öyledir, çünkü onun yüzünü bir Picasso tablosuna dönüştürmek istiyorum."

Güldü. "İçimden bir ses fırsatın olacağını söylüyor ama kimse burada tanıştığımızı öğrenmeden buradan gidelim. Ian'ın burada sürekli devriye gezen adamları var ve yakında birileri gelir."

"Sana bir şey sorabilir miyim?" Arabamın kapısını açmadan hemen önce durdum.

"Ne?" Kaşlarını çatarak ellerini ceplerine soktu. "Lütfen iş yerinde güvende olmasını sağlar mısınız? Sanırım ben Şu anda onu rahat bırakmalıyım."

"Peki neden?"

"Kavga ettik ve evimden çıktıktan sonra onunla birlikte arabaya bindi."

"Ouch."

"Evet, biz konuşana kadar bir süre iyi olduğundan emin olabilir misin?" Alejandro'nun gözleri üzerinde olmadan onun yanında olmasını istemiyordum. "Sadece geçen yıl Jen'le olanlar ve-"

"Hayır, hayır, anladım." Sözümü keserek kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. "Ama şimdi sana bir tavsiye vereceğim."

"Ne?"

Sırtarak başını salladı. "Bence onu ne kadar çok istediğini ona göstermelisin."

"O biliyor."

"Dostum, sen başka kızlarla takıldın ve o da bunu duydu, sonra da senin onlarla kulüpten çıkışını tüm haber kanallarında tekrar tekrar izlemek zorunda kaldı." Dilini damağına tıkırdattı. "Medya da onun üzerine geliyordu. Alejandro o pu'nun içindeyken yanlışlıkla seni arasaydı ne hissederdin?"

."

"TAMAM!"

Homurdanarak omuz silkti. "Sadece söylüyorum, dostum." "Anladım. Kahretsin!"

"Git kadını getir, seni cahil pislik."

SEVGİLİ SİKİK

AMBER

Alejandro beni bıraktıktan sonra uzun, kavurucu bir duş aldım. Stresli olduğum zamanlarda kendimi daha iyi hissetmemi sağlardı. Çıplak vücuduma yumuşak pembe bir bornoz sardıktan sonra Earl Grey çayı demlemek için mutfığa doğru yürüdüm.

Aşırı tepki gösterdim mi? Evet! Deliriyor muydum? Deliriyordum! Ayrılıkla tek başıma baş etmek zorunda kaldığımda onun başka biriyle birlikte olduğunu kabul etmek çok zordu. Hepsi korktuğu için miydi? Sonra, kendimi ilerlemeye zorladığımda, sevdiğim adam olmadan yaşamayı öğrendiğimde, geri geldi. Alejandro'yla birlikte olmak bile istemiyordum. Chance dışında kimseyi istemiyordum.

Oturma odasında volta atıyor, çayımı yudumluyor ve okuyacak bir şeyler arıyordum. Gözlerim Alejandro'nun bana verdiği kitaba takıldı. Eve dönerken, ondan şüphelendiğim için kendimi kötü hissettim. Birine ihtiyacım olduğunda her zaman yanımda oluyor gibiydi ve toplu taşıma kullanmak zorunda kalmayayım diye beni eve bırakmak için elinden geleni yapmıştı.

Beyaz döner fiçı koltuğuma kıvrıldım ve arkasına asılı pembe ve gri ekose battaniyeyi aldım. Bacaklarıma sardım ve romanı açmadan önce etrafıma doladım. Derin bir nefes alarak okudum. Sayfa sayfa, kitabı neden bu kadar çok sevdiğinin derinliklerine indim. Neden onun favorilerinden biri olduğunu anladım. *KNOCK! DÜDÜK!*

Sarsılarak ayağa kalktım ve kitabı sandalyenin üzerine bıraktım. Alejandro'nun geri döndüğünü düşünerek kapıya doğru yürüdüm. Cüppemi daha sıkı çekerek gözetleme deliğinden baktım ama kapıyı kapatmıştı. Gözlerimi devirerek kapıyı açtım.

"Unuttun mu-"

"Neyi unutayım?" Chance kapı aralığına eğildi, parmağı havada asılı duruyordu.

Yutkundum. Bakışları açgözlüydü. Elini yanına bırakarak beni dairemin girişine doğru itti ve kapıyı arkasından kapattı. Tek kelime etmeden, göz temasını hiç kesmeden beni oturma odasının ortasına doğru sürükledi. Nutkum tutulmuştu. Gidecek başka yerim olmadığını fark ederek kanepeye uzandım.

Diziyle kalçalarımı ayırarak iki bileğimi kavradı ve ellerimi başımın üzerinden mindere doğru sabitledi. Dizini çıplak tümseğime daha sert bastırdığında derin nefes aldım ve yutkundum. Yüzüme doğru eğilerek, bakışlarını çaresiz bakışlarıma kilitlemeden önce dudaklarımı inceledi.

"Başka erkekler, hatta kadınlar için dans etmen umurumda değil," diye homurdandı, yüzü benimkine yaklaşıırken. "Ama onun lanet ellerinin bir daha sana yaklaşmasını istemiyorum." Bileklerimi daha sıkı kavrayarak dudaklarını kulağıma indirdi. "Ve eğer sana bir daha dokunursa, onun kanı senin ellerine bulaşacak."

"Oh kahretsin." Bütün nefesimi aynı anda verdim. "Sana ne oldu böyle?"

Dudaklarını tenimde gezdirerek ağzıma ulaştı. Dilini alt dudağımın üzerinde gezdirdikten sonra alnını benimkine yasladı. "Anlaşıldı mı?"

Başımı sallamakta zorlandım ama başardım. "Onun için dans etmeye ne dersin?"

Başını sallayarak bacaklarımın arasına uzandı ve parmağıyla zonklayan merkezimi okşadı. "Onun dışında herkes."

"Oh... Tanrım... oh... Peki ya... Ia... Ian'ın emirleri?" Sözlerimle inlemelerimi bastırmak imkânsızdı.

"Bırak ben halledeyim."

Boynumun kıvrımına doğru eğilerek etimi emdi, dişleriyle kavradı. Bir elimle kaslı pazılarını kavrarken

diğerini gömleğinin altına kaydıldı. Geri çekildi ama ağzımı yutmadan önce sadece bir anlığına. Beni aceleyle öperken dili benimkine tamamen hükmediyordu. Pantolonu benim dokunuşumla kolayca açıldığı sorun olmadı.

"Seni bir daha kaybetmeyeceğim." Dudaklarını dudaklarıma bastırarak iki parmağını amımın derinliklerine daldıldı. "Sen sadece benimsin ve bana meydan okuyan herkesi öldüreceğim."

İnleyerek onun altında kıvrandım. Sırıtarak elini geri çekti. Bornozumu çözerek açtı ve kızarmış, sıkı göğüslerimi ortaya çıkardı. Birini avucunun içine aldı ve pembe ucunu parmağıyla daire içine aldı.

"Sana sert davranmayalı çok uzun zaman oldu." Bacaklarımla arasına uzanarak başparmağıyla şişmiş düğmelerime masaj yaptı. "Artık üzölmene izin yok." Göbeğıme iki yüzgeç daha ekledi ve gerilen, acı veren hisle altında çırpınmama neden oldu. Bu sadece onu daha da acıktıldı. "Sadece seni istiyorum." Meme ucumu dişlerinin arasına alarak sertçe sıktı.

"Ben...değilim...oh vay...upse...ben...tamam. Hassiktir!" Onun dokunuşu altında tutarlı bir cümle kurmak zordu. Aklımı başıma toplamaya çalışarak derin bir nefes aldım ama kolonyası üzerime kamyon gibi çarptı ve tümseğimi eline doğru ittim.

"Sırılsıklam olmuşsun," diye homurdandı, arkasına yaslanarak. "Yumruğumu içinde istiyorum."

"Bunu daha önce denedik ve-" Nefesim kesildi, elini içeri ve dışarı pompalarken başparmağı girişime doğru kayıyor, yer açmaya çalışıyordu. Hiç merhamet göstermeyip vücudumu elini tekrar tekrar yutmaya zorlarken gözlerimde yaşlar birikti. Tüm kolunu ıslatırken içimde akan zevk ve acı dalgasıyla sırtım kavislendi.

"Aferin kızıma." Sonunda elini çekti ve sıırılsıklam olmuş başparmağını dudaklarımda gezdıldı. "Aç." İtaat ettiğim gibi, üç yüzgeci ağzıma bastıldı ve ileri doğru itti. "Ağzını sikim için hazırlayalım." Elini dışarı kaydıldı, diğer eli saçlarıma dolanırken çenemi tuttu. Başımı geriye çekerek ağzıma tükürdü.

Titreyerek içimde yeniden bir sıcaklığın yükseldiğini hissettim. Gözlerinin içine bakarken dilimi dudaklarımda gezdirdim. "Lütfen sikini emebilir miyim?"

Ellerini geri çekerek ayağa kalktı, gömleğini başının üzerinden çekip yere fırlattı. Pantolonu kalçalarında serbestçe sallanıyor, sert karın kaslarının dalgalanmalarını ve alt gövdesinin V'sini vurguluyordu. Uzanıp bileğimden tuttu ve beni kanepeden çekti. "Dizlerinin üzerine çök."

Başımı eğerek nazikçe yere çöktüm ve daha fazla talimat bekledim. Chance'in her zaman kontrolü elinde tutması gerekiyordu ve ben bir veletken şapka çıkarıyordu.

Düğmeye uzandığımda, "Sikimi çıkar ve benimle göz temasını kesmeye *cesaret etme*," emretti. "Her santimini boğazına alırken gözlerinin sulanmasını izlemek istiyorum." Pantolonunun fermuarını yavaşça açtım ama elimi tokatlayarak uzaklaştırdı. "Ne diyorsun?"

"Evet, efendim."

Kalkmış sikini serbest bıraktığımda bakışlarında memnun bir parıltı belirdi. Ucunu yalayarak gümüş halkayla oynadım ve onun inlemesine neden oldum. Avuçlarını başımın arkasına koyarak beni daha da aşağı indirdi, ta ki neredeyse tüm uzunluğu boğazımın derinliklerine girene kadar. Öğürdüm, salyalarım dudaklarımdan etrafında birikti ama o sadece daha da içeri itti. Gözlerim sulanırken ağzımı açık tuttum, o da saçlarımı kavradı ve ağzımı kullanarak devasa sikinin zevkini çıkardı.

"Ne kadar iyi bir kız," diye övdü beni, sonunda çekildi. "Henüz boşalmaya hazır değilim."

Hiçbir uyarıda bulunmadan beni kaldırıp omzuna attı. Beni yatak odama taşıırken kıkırdayarak kürek kemiklerine tutundum.

Eğilerek yatağa düşmeme izin verdi ve sırtımda iki kez zıpladı. Bacaklarımdan birini kavrayarak beni minderin kenarına çekti ve yüzüstü çevirdi.

SMACK!

"Ahhh!" Acı kıcımdan yayıldı ve merkezim tekrar sular altında kaldı.

SMACK!

"Sana içimde ihtiyacım var!" Sırtım kemerli.

Bir eliyle saçlarımı okşarken, diğer eliyle sikini girişime dayadı. Yalvaran bedenimin etrafında dönerek başımı geriye çekti. Omzumun üzerinden arkama bakarak onun şehvetli bakışlarını izledim.

"Bana işkence ediyorsun!"

"Seni becerirken yüzünü seyretmek istiyorum."

Uzunluğunun yarısını arkadan merkezime batırdı, sonra hemen çekti. Beni sırtüstü çevirdi, bacaklarımın arasına girip tekrar sıraya girerken bir an sessizlik içinde bana baktı. Gözlerinin içine bakarken, çıktığım ve aşık olduğum adamı gördüm.

İçime sonuna kadar girdi ve rahim ağzımın dibine ulaştı. Sırtımı kamburlaştırarak haykırdım, tekrar tekrar içime girerken çarşafları kavradım. Tırnaklarımı sert göğsüne geçirdim ve tüm ön tarafını tırmıkladım. Omuzlarını kavrayarak, hızını artırıp beni hiç acımadan sikerken canımı kurtarmak için ona tutundum. Birkaç dakika boyunca, beni acımasızca sikerken tutarsızca bağırdım.

İkimiz birlikte patlarken iniltiler odayı doldurdu. Zonklayan deliğimin içinde nabzının attığını hissederek vücudum onun altında sıkıştı. Üstüme çökerek bir kolunu boynumun altına soktu ve dudaklarını dudaklarıma bastırdı.

"Seni seviyorum," diye
nefes nefese kaldı. "Seni
seviyorum."

Yan dönerek beni vücuduna çekti. Kolumu göğsüne, bacağıma da onunkine dolayarak derin nefesler alıp sakinleşmeye çalışırken tohumlarının içimden aktığını hissettim. Kolumu okşarken yüzünü bana doğru çevirdi, derin düşüncelere dalmış gibi görünüyordu.

"Aklında ne var?" Mükemmel anımızın mahvolması için kendimi hazırladım.

"Sen... biz." Yanağımı okşadı. "Sadece seni seviyorum." Parmaklarını terli saçlarımda gezdirirken kaşlarını birbirine kenetledi. "Aramızın iyi olmasını istiyorum."

Başımı sallayarak gözyaşı dökmeye başladım, vücudum duygularıyla savaşıırken dudaklarım çeşitli şekillere büründü.

"bebeğim," diye nefes verdi, "ne dedim ben?"

Başımı sallayarak gözlerimi sildim ve dirseğime yaslandım. Elimi yanağına koyarak üzerine eğildim ve ona küçük bir öpücük verdim.

Peck. "Seni tekrar görmenin canımı acıtacağını d    nmi  t m ama seni g rd    m anda beni öldürenin seni görmemek olduğunu anladım."

"Yalan s ylemeyece im. Eve dönme konusunda çok endi eliydim." Avucunu elimin arkasına dayadı. "Ama geldiğim için mutluyum."

"Bunun seni  zlemekle ilgili olduğunu hiç sanmıyorum. Beni en çok inciten şey seni bir daha görememe d    ncesiydi."

"Seni bir daha asla terk etmeyece im." Beni kendine doğru daha sıkı çekti.

Kıpırdarak kurtuldum ve kucağına oturarak üstüne  ıktım. Bileklerini ellerimin arasına alıp ba ının üzerine bastırdım. Dudaklarını bükerek gözlerini kıstı, bir sonraki hamlemi bekliyordu.

"Bu gece dansımı izlemeye gelecek misin?"

Gülümseyerek başını salladı. "Elbette." Birden yüzü ciddile ti. "Yine de onun için dans etmeni istemiyorum."

"Söz veriyorum yapmayaca ım ama lütfen bu konuyu Ian'la konu mama izin ver. Eğer konu ursan çok sinirlenir ve senin k skand  ını söyler."

"K skandım." K k rdadı.

K k rdarak ve yana ından öptüm. "Biliyorum ama Ian'ın sana k zmasını istemiyorum ve Alejandro ile proje üzerinde çalışmam gerekiyor."

"Amber,, hayır, ben-"

Parma ımı dudaklarına götürerek başımı salladım. "Eğer projeye devam etmezsem, bu onu kesinlikle  zecektir. Yine de mesafemi koruyaca ım, tamam mı?"

Derin bir i  çekerek gözlerini kapattı. " yi." Göz kapaklarını açarak burnunu kırı tırdı. "Eğer sana dokunursa, yemin ederim ki-"

"Yapmayacak." Parmaklarımı ipeksi platin saçlarında gezdirdim. "Eğer denerse, sana haber veririm."

"Anla tık." Sinirlenmi ti ama yine de  artlarımı kabul etti.

Chance'in Mercedes-Benz AMG'si park yerimde kükreyerek durdu. Her zamanki gibi yolcu tarafına doğru yürüdü, benim için kapıyı açtı, sonra arka koltuktan çantamı aldı. Dragon

Bir sonraki boşlukta arabadan indi, Chance'e başıyla onay işareti vermeden önce herhangi bir tehdit olup olmadığını kontrol etti.

Kolunu omuzlarıma dolayarak kapıya varmadan önce durdu. "Bu senin için sorun olur mu?"

Başımı salladım, sııttım. "Öyle misin?"

Binaya doğru bir adım atarak cevap verdi ve her zaman olduğu gibi tüm gözlerin onun üzerinde olacağından emindim. Siyah deri pantolon, leopar desenli ceketli siyah gömlek ve siyah beyaz yüksek topuklu ayakkabı giymişti.

"Bekle." Fedai tam kapıyı açmaya hazırlanırken durdu ve beni vücuduna çekti. Dudakları dudaklarıma yapıştı, beni agresif bir şekilde öptü, sonra çekildi ve leopar desenli güneş gözlüklerini taktı. Parmaklarını dağınık saçlarında gezdirdi. "Şimdi hazırım."

Lobiye adım attığımızda, etrafta gizlenen birkaç personel vardı. Çantamı uzatırken beni tekrar öptü. Tam geri çekilirken, Ian yaklaştı.

"Sen ne giyiyorsun böyle?" Chance'in gözleri fal taşı gibi açıldı.

Omuz silkerek tembel bir gülümseme sundu. "Kıskanç olmakta sorun yok, kardeşim." "Hayatımda hiçbir zaman deri giyen birini kıskanmayacağım.

pantolonlar ve leopar desenli güneş gözlükleri."

Chance iğneleyici bir yorumla karşılık vermeden önce elimi pazusuna koydum. "Ian'la yalnız konuşabilir miyim?"

Başını salladı. "Birazdan görüşürüz." Dikkatini Ian'a çevirmeden önce göz kırptı. "Ben yukarıda olacağım."

Ian başını diğer tarafa doğru sallamadan önce tek bir selamla onu onayladı. "Beni takip edin."

Beni uzun koridorda ilerlettikten sonra konferans salonlarından önünde durdu ve Buz Adam'a döndü.

"Burada bekleyebilirsiniz. Sorun değil."

Buz Adam kapının yanına doğru adım atarak kendini hemen dışarıda konumlandırdı.

Ian kapıyı arkamızdan kapatmadan önce beni içeri aldı. Odanın ortasındaki uzun, siyah oval masanın üzerine tünedi. Cebinden bir sigara çıkarıp saatini kontrol etmeden önce yaktı. "Beş dakikan var."

"Tamam." İçimi çektim. "Seninle yalnız konuşmak istedim çünkü Alejandro konusunda kendimi rahatsız hissediyorum."

Başını eğerek sigara içerken alnını kırıştırdı. "Tamam mı?"

Ellerimi kaldırdım ve kendimi düzelttim. "Onunla proje üzerinde çalışmakla ilgili değil. Sadece onun için dans etmekten bahsediyorum. Benimle gerçekten el ele tutuşuyor."

Ben devam ederken kaşlarını çatarak sigarasından daha uzun nefesler çekti.

"Ben Mavi Salon'dayken kendini bana doğru bastırdı." Onu üzme riskini göze alarak derin bir nefes aldım. "Sadece benim kişisel alanıma çok fazla giriyor ve ben bundan rahatsız oluyorum."

"Ben . Devam edin." "Ne demek istiyorsun?"

"Söylemek istediğin daha çok şey olduğunu biliyorum." Burnundan nefes vermeden önce duman dudaklarının kenarından yavaşça süzüldü.

"Daha fazlası yok," diye gözlerimi devirdim, "henüz."

"Tamam." Kapıya doğru işaret etti. Çıkmak için döndüm.

"Bir saniye bekle."

Onunla yüzleşmek için döndüm. "Öyle mi?"

"Bilmem gereken daha fazla şey varsa, bana söyleyeceksiniz. Anlaşıldı mı?" Başımı eğerek kapıyı açtım. "Evet."

ŞANS

"Pekâlâ, Alejandro buraya gelmeden önce," Ian, Jade'in de peşinden gelmesiyle, cümlesinin ortasında kasılarak ofisine girdi. "Birinin Amber'a daha yakından göz kulak olmasını istiyorum." Bir yığın masasının ortasına fırlattı ve tekrar Jade'e döndü. "Bazı şeyleri çözene kadar şimdilik özel dans yok."

"Bekle!" Ben araya girdim.

Ian ve Luke bana döndü.

"Şimdi sorun nedir, Safari Steve?" Ian sordu.

Luke homurdandı ve Jade yüksek sesle güldü.

"Neden hiç kimseyle özel dans yok?" Hakaretini görmezden geldim. "Parasının çoğunu oradan kazanıyor."

"Luke'a sor." Ellerini ceplerine soktu.

Luke kollarını göğsünde kavuşturarak boğazını temizledi. "Şimdilik en iyisinin hiç kimsenin olmaması olduğunu düşünüyorum."

Gözlerimi Ian'a çevirerek başımı salladım. Alejandro için dans etmesini istemiyordum ama neden başkalarının dans etmediğine şaşırmıştım. "Tamam, kararına saygı duyuyorum."

"Bunu takdir ediyorum," dedi Ian, "ama kulübün sahibi siz değilsiniz, dolayısıyla burada sizin fikrinizin bir önemi yok."

Ian iş modundayken ya da aklında bir şey varken kısa boyluydu. Birkaç yıl önce olsa, bilerek onu tetiklemeye çalışarak butonlarını iterdim. Ancak işler değişti. Ben değişmiştim. O da değişmişti. Şimdi onu üzmenin sırası değildi. Görünmeyen bir şey onu rahatsız ediyordu.

Luke, odadaki atmosferin yoğunlaştığını hissederek oturma alanındaki koltuğun koluna tünedi. "Şu anda başka şeylere odaklanmasını istiyorum. Bir de şu depo meselesi var. Bilginin yanlış ellere geçmesine izin veremeyiz."

"Dövüş tam olarak ne zaman?" Elimi çeneme götürerek Ian'a baktım.

Sandalyesine oturdu. "Jade, bize biraz zaman ver."

Başını sallayarak birkaç adım geri gitti. "Oh, gitmeden önce, bunları sana gönderebilmem için sabaha kadar imzalarını almam gerekiyor. Lütfen?" Ian'ın masasının üzerine bıraktığı kâğıtlara doğru başıyla işaret etti.

Yakındaki bir çekmecedен bir kalem çıkararak bunları gözden geçirdi, birkaçını imzaladıktan sonra ona geri verdi. Çıkarken Luke'la birbirlerine flörtöz bakışlar attılar. Bileğimi dizimin üzerinde çaprazlayarak bir sandalyeye oturdum.

"Dövüş için henüz bir tarih belirlemedik," diye devam etti Luke. "Hâlâ çalışmamız gereken çok şey var. Alejandro bizden birkaç ay beklememizi istedi çünkü New York, İspanya ve İtalya'dan gelmek isteyen bazı büyük oyuncular var." Gözlerini devirdi ve bakışlarını hızla Ian'a çevirdi. "Ian orada olduğundan emin olmak istiyor çünkü bu bizim için daha fazla para demek."

"Mantıklı." Kıkırdadım. "Umalım da o depo da havaya uçmasın."

"Kaliforniya'ya ne zaman dönüyorsun, Hollywood?"

"İlk proje bitti." Omuz silktim. "İlk gün son sahneyi çekti, yani orada iyiyim. Tobyn'in bana tekrar ihtiyacı yok."

"Ama ikinci proje?" Kaşlarını kaldırdı. "Yönetmenliğini yaptığın mı?"

"erteleyebilirim. Neden?"

"Ne demek istiyorsun?" Sandalyesinde arkasına yaslandı ve yüzgeçlerini başının arkasında birleştirdi.

"Sorduğuna göre bana burada bir şey için ihtiyacın olmalı diye düşündüm."

"Aslında senden kumar kısmından sorumlu olmanı isteyecektim," diyerek öne doğru sallandı ve dirseklerini masaya dayadı, "ama senin tertemiz, melek gibi itibarını mahvetmek istemem."

"Artık dövüşemeyeceğime göre ben yaparım."

Luke daha da yaklaştı. "Neden dövüşemiyorsun?"

"Alo? Menajerim çıldıracak." Güneş gözlüklerimi çıkardım. "Şu yüze bak. Eğer mükemmel yüzümü mahvedersem-"

"Sorduğu için özür diliyor." Ian bir elini kaldırdı.

"Ama parayı halletmekten mutluluk duyarım, evet." Gülümsemem azaldı ve gözlüklerimi tekrar taktım.

Ian endişeyle telefonunu kontrol etmeden önce saatine baktı. "Hmm."

"Ne var-"

Soru Luke'un ağzından çıktığı anda Jenna ve Dylan kapıdan içeri girdiler. Jenna eğilmiş, Ian'ın küçük elini tutarken o da diğer eliyle oyuncak bir arabayı kavramıştı. Ian'ın yüzü endişeden rahatlamaya döndü. Dylan elini Jenna'nın elinden çekti ve koşarak babasının yanına gitti.

Ian eğilip onu kucağına aldı ve dizine oturttu. Dylan arabasını babasının yüzüne doğru itti. Ian oğlunun ilgisini büyütürken ben Jenna'ya sarıldım. Kollarını boynuma dolayarak kulağıma olabildiğince yaklaştı.

"Amber bana mesaj attı." Sesindeki mutluluğu duyabiliyordum.

Sarılmaktan vazgeçtiğimde yüzü ışııl ışııldı. Kıkırdadım, başımı salladım. İnleyerek sırtını tuttu.

Elini elime aldım. "İşte, otur."

Kıs kıs güldü. "O kanepeye oturursam bir daha kalkamayabilirim. Günlerdir dinlenmedim." Dikkatini Luke'a çevirerek sırtıttı. "Sen nasılsın?"

"Ben iyiyim." Vals yaparak yanına gitti ve ona yandan hızlıca sarıldı. "Sen mi?"

İç çekti. "Onu bedenimden çıkarmaya hazırım ve artık yok. Benden bu kadar. Hamileyken yürümeye başlayan bir çocuğun peşinden koşmak yorucu."

Luke güldü. "Eminim."

"Bebeğim," diye Ian'a döndü, "Yukarı çıkarken Jade sana Alejandro'nun Mavi Salon'da Amber'i istediğini haber vermemi söyledi."

Ian homurdandı. Gözlerim Luke'unkilerle buluştu ve aynı anda çenelerimizi sıktık.

Hayatımda bir kez olsun aklımdan geçenleri söylemedim. Ian daha stresli görünüyordu. Aklında bir şeyler vardı. Doğmak üzere olan yeni bebeği, deposu, birden fazla işini yürütmesi ve her ne yapıyorsa, odaya yayılan gerginliği hissedebiliyordum.

Başını sallayarak, ayağa kalkmadan önce Dylan'a sarıldı ve yanağından öptü. "Jen, aşağı inmemiz gerek. Mila bu gece geliyor mu? Tyler geç saatlere kadar çalışmakla meşgul."

"Aslında az önce onlarla akşam yemeğimi bitirdim ve eve gitmek üzereyim. Gerçekten erken yatmak istiyorum."

"Sizinle birazdan aşağıda buluşacağım." Luke'a döndü. "Git Alejandro'yu hallet."

Sırf Alejandro'ya haddini bildirmesine tanıklık etmek için Luke'un peşine takıldım. Ne yazık ki Luke, Amber'ın yeni kızları eğittiği konusunda ona yalan söyleyerek profesyonelliğe geri döndü. Diğer dansçıların teklifini kabul etti ve o ve ben Blue Lounge'un arka tarafında bilardo masasının yanına yerleştik. Eski

Amber'ın yokluğunda Luke, Jade'e kulüpte en uzun süredir çalışan üç dansçıyı daha getirmesini söyledi.

Luke hafifçe başını sallayarak Jade'i çağırdı. Hızla yanımıza gelerek önümüzde durdu, elinde bir pano ve tableti göğsüne yakın tutuyordu. "Ne var ne yok?"

Parmaklarını kızın koluna dolayarak onu kendine çekti ve fısıldayarak, "Bu gece burada kalmanı istemiyorum," dedi.

Hemen gitmek için döndü.

"İkinizin arasında bir şeyler mi var?" Bakışlarımı onunkilere kaydırarak mırıldandım.

Beni görmezden gelerek çenesini odanın içinde dans etmeye başlayan ve zengin iş adamlarına sataşan kızlara doğru kaldırdı. Gözlerimi Alejandro'ya dikerek, onun kadınları pençelemek için elinden geleni yapmasını izledim. Dans ederek Alejandro'nun hamlelerinden kurtulmaları çok zekiceydi. Sonra aklıma Amber'le gerçekten ilgilenmediği geldi. Onu bir şey için kullanıyordu.

Luke'a doğru eğilerek konuşmak için ağzımı açtım. Sanki aklımdan geçenleri okuyabiliyormuş gibi parmaklarını kıpırdatarak beni durdurdu. Kollarımı kavuşturdum, bilardo masasına yaslandım ve mükemmel kız arkadaşımın dansını izleyeceğim ana kadar geri saymaya başladım.

Alejandro sürekli bize bakıyor, bakışlarını üzerimde yoğunlaştırıyordu. Bu adam karanlık biriydi! Luke yan tarafıma dirsek atarak beni düşüncelerimden kopardı. Kurnazca kapıyı işaret ederek gitmemi emretti.

Odadaki kimseyi telaşlandırmamak için usulca çıkarken kapıyı arkamdan usulca kapattım ve Dragon'a döndüm. Bana ana gösteri salonundaki VIP alanına kadar eşlik etti. Kalabalığın arasında dolaşırken insanlar benimle konuşmaya çalıştı ama ben Dragon'a yakın durarak etrafımın farkında olduğumdan emin oldum.

Acaba tekrar bir araya geldiler mi? Bir kadının yanındaki birine bağırdığını duydum.

Buraya eski sevgilisini dans ederken görmeye gelmiş! Bir başkası biz geçerken müzikten bağırdı.

Sırtarak ipi geçtim ve kabine doğru ilerledim. Güneş gözlüğü taktığım için kimse gözlerimi göremiyordu, bu yüzden Amber sahneye çıkana kadar kalabalığı izleyebildim. Birkaç saniye içinde Amber

Ben. Gülümseyerek Şişe servisini masaya yerleştirdi ve düzgün bir Şekilde düzenledi.

Diğerleri hâlâ başka yerdeydi, ben de risk aldım. Kayarak dışarı , kalçalarını kavrayarak ayağa kalktım. Gözlerimi Őımarık göğüs dekoltesine doğru kaydırarak dilimi alt dudağımın üzerinde gezdirdim. Onun mükemmel vücudunu içime çektim.

Gümüş rengi, O-Halkalı, dekolteli mini bir elbise ve ona uygun gladyatör platform sandaletler giymişti. Gözlerimde Şehvetle parmak uçlarımı sırtında gezdirdim, kumaşın arkasının üst kısmında durduğu yerin hemen üzerinde. Gözlerimi ya da ellerimi ondan ayırmak istemiyordum.

"Ne yapıyorsun bebeğim?" diye tısladı. "İnsanlar buraya bakıyor."

"Bırakın ."

Onu kendime doğru çekerek Club Euphoria'nın en önemli yasasını çiğnedim. Dudaklarımı dudaklarına çarparak dilimle ağzını yokladım, ellerimi sırtında aşağı yukarı gezdirdim. Transa geçmiŐtim, duramıyordum. Artık kimin izlediği umurumda değildi. O benimdi ve o lanet kulüpteki herkesin bunu bilmesini sağlıyordum.

VAHİY

AMBER

Sonraki birkaç gün hızla geçti. Chance ve ben harika gidiyorduk. Eski haline dönmüştü ama içinde hâlâ karanlık bir şeylerin gizlendiğini söyleyebilirdim. Asla dışa vurmadı ama benimle de hiç konuşmadı. Ben sadece onun yanında olduğumu bilmesini sağlıyordum.

Gün boyunca Ian'ın ofisinde çalışıyor, Ian'ın yapmamızı istediği işlerde Alejan- dro'ya yardımcı oluyordum. Alejandro tıpkı evinde olduğu gibi ofisinde de temizlik ve düzen konusunda takıntılıydı. Bazen Ian'ın beni neden işe aldığını bile merak ediyordum.

Geceleri Chance uyuduktan sonra Dark Souls okuyarak uyanık kalırdım. Alejandro hakkında bir daha konuşmamaya karar verdik. Onun hakkında konuşmaya dayanamıyordu ve ben de konuşmak istemiyordum.

Kitap o kadar uzun değildi ama çok yoğun ve sürükleyiciydi. Her sayfa beni o kadar içine çekti ki, bazen iki kez okudum. Sonunda Alejandro'nun hikâyeye neden bu kadar duygusal bir şekilde bağlandığı anlaşılıyordu. On beş milyon dolarlık evi ve on lüks arabası arasında, yoksulluktan geldiğine inanmak zordu. Merak ettim ve internetten adresini araştırdım.

Dün gece bütün gece uyuyamadım ve bir insanın neden kendisiyle birlikte olmak istemediği için birini öldürdüğünü anlamaya çalıştım. Eğer babam anneme böyle bir şey yapmış olsaydı, onunla bir daha asla konuşamazdım. Kendi babasının yaptıklarını savunduğunda şok olduğumu söylememe gerek yok.

Ama babasını kim öldürdü? Şimdi aklım dönüyordu. İntikam cinayeti olabilir mi? Ondan ne kadar şüphelensem de, hiç kimse onun yaşadıklarına katlanmak zorunda kalmamalıydı.

"Amber, bir saniye buraya gelebilir misin?"

Ian'ın sesinin koridordan Jenna'nın ofisine taşındığını duyduğumda irkilerek yerimden sıçradım. Kulübe otuz dakika kadar önce gelmişim ve işim çıkmadan önce Jenna'yla takılırken Dylan'la oynayarak biraz vakit geçiriyordum.

"Hemen döneceğim." Gülümseyerek Dylan'ın siyah buklelerini karıştırdım, ardından Ian'ın ofisine doğru saunaya çıktım.

"Kapat şu lanet kapıyı," diye çıkıştı, masasının üzerindeki uzun kâğıt yığını karıştırırken.

İtaat ederek kapıyı kapattım ve dünyanın geri kalanını bizden uzaklaştırdım. Masasına doğru sürünerek ilerlerken, azarlanıp azarlanmayacağımdan emin olamadan kıpırdandım. "Sorun nedir?"

"Nerede Amber?" Kâğıtları bir kenara fırlatıp diğer klasörleri karıştırdı. Koyu renk gömme kitaplıkların altındaki dolapların içine gizlenmiş bir çift dosya dolabına doğru yürüdü ve bir çekmeceyi çekip açtı. "Her yere baktım."

"Ne nerede?" Kafam karışmıştı, yaklaştım. "Her şey alfabetik sırada olmalı."

"Depodaki dosya mı?" Çekmeceyi çarparak kapattı. "O bana hiç açık olmadın, o yüzden bilmiyorum hangisi olduğunu."

"M harfinin altında olacaktı."

"Tamam, alabilir miyim?" Çenemi dolaba doğru kaldırdım. Elini uzatarak, "Buyur," diye tükürdü.

En alttaki çekmeceyi yavaşça çekerek açtım, diz çöktüm ve M harfini buldum. "İkinci harf ne?"

"Ben." diye mırıldandı, yüzgeçleri şakaklarını sıkarken arkamda bir ileri bir geri dolaşıyordu.

"Söz veriyorum bulacağım." Endişeyle sonsuz manilla kollarını karıştırdım, aceleyle istemeden başka bir yere sokmuş olabileceğimi umuyordum.

"Amber, eğer o belge kaybolursa, mahvolurum." "Bulacağımı söyledim-"

"Sorun nedir?" Ian öne fırladı. "Bu da ne?" Çömelmiş bedenimin üzerine eğildi.

"Bir not." Onu .

"Yok artık!" Oflayarak parmaklarımın arasından kaptı.

Yüzümü buruşturarak ayağa kalktım. "Ne yazıyor?" Eğilip bakmaya çalıştım ama yabancı bir dilde yazılmıştı.

"Scacco matto." Dudaklarını bükerek bakışlarını kaldırdı ama çok geçmeden gözleri siyah bir bakışa dönüştü ve dondu kaldı.

"Ian?"

"Dışarı çıkmanı istiyorum. Derhal." "Bu da ne demek oluyor?"

"Amber," Bakışlarını üzerimde sıkılaştırarak çenesini sıktı, "Dışarı çıkmanı istiyorum."

Ben daha cevap veremediğim masasına doğru yürüdüm ve telefonumu kaptı. Aceleyle odadan çıktım ve kapıyı olabildiğince yumuşak bir şekilde kapattım. Luke Jade'in masasına tünemiş, ona doğru eğilmiş fısıldıyordu ama ben sırtımı çift kapılardan birine dayayınca ikisi de donup kaldı.

"Sorun nedir?" Luke'un mutluluğu azaldı. "Belki de konuşmalısın-"

Kapı çekilerek açıldı ve tökezleyerek Ian'a doğru düştüm. Beni yakaladı. "Ne oluyor Amber?!"

"Özür dilerim." Bağırdım, aceleyle Jenna'nın ofisine girip kapıyı kapattım. "Luke, hemen buraya gel!" Ian lobiden bağırıyordu.

"Neler oluyor?" Jenna karnını tutarak oturduğu yerden fırladı.

"İyi misin?" Hızla yanına gidip kolunu tuttum.

"Evet, ben sadece... ah... birkaç ayı daha atlatmak zorundayım." İçini çekti ve koltuğuna geri oturdu. "Bu kız şimdiden ortalığı kasıp kavurmaya ve isim yapmaya başladı. Deli kocam şimdi ne diye bağırıyor?"

Bir şey söylemem gerekip gerekmediğinden emin olamadan gözlerimi devirdim. "Depoyle mi ilgili?"

Utangaç bir şekilde başımı sallayarak masasının önündeki sandalyeye oturdum. "Sanırım, her neyse. Dosya kayıp ve yerine bir not bırakılmış."

"Ne ?!" Gözleri büyüdü.

"İtalyancaydı sanırım?" Omuz silktim. "İan kızmış görünüyor."

Tekrar ayağa kalktı, kapıya doğru yürüdü ve başını dışarı uzattı.

"Jade, gelip Dylan'a bir saniye bakar mısın?"

"Tabii ki!" Ofise girdi ve onun ve oyuncaklarının yanında yere oturdu.

Jenna'yı Ian'ın ofisinin kapısına kadar takip ettim, çünkü çok meraklı biriydim. Ian ve Luke dosyaları karıştırıyorlardı ama biz içeri girince omuzlarının üzerinden geriye baktılar. Ian bana aval aval baktı.

"Seni burada istemiyorum! Çık dışarı!"

Jenna kollarını kavuşturdu. "Kimseye bir şey söylemeyecek."

Gözlerini tekrar işine dikerek arkasını döndü. Jenna daha da içeri süzüldü. Ian'la daha fazla çatışmaya girmekten kaçınarak kapının yanında kaldım.

SLAM!

Bir dolabı iterek kapatma sesini duyunca tüm vücudum sarsıldı. Başka bir dolaba doğru ilerledi, çekiştirerek açtı ve dosyaları karıştırdı. "Nerede Ian bu?!" Beni işaret etti. "Sen!"

"Peki ya ben?" Gözlerimi Luke ve Jenna'ya dikerek yutkundum ve korkuyla mücadele ettim. Onu hiç böyle öfkeli görmemiştim.

"Amber, bu boku düzenli tutman gerekiyordu!"

"Bebeğim, dayan." Jenna onun dikkatini çekerek haykırdı. Yanına giderek elini onun göğsüne koydu. "Bunun için onu suçlama. Bu proje üzerinde çalışan tek kişi o değil."

Luke, "Bir toplantı yapmamız gerekiyor, Ian," diye mırıldandı.

Ian masasına doğru yürüdü, sandalyesini arkaya doğru kaldırdı ve .
"O zaman lanet olası bir toplantı yapalım Luke."

"Bunu daha önce hiç yapmadığımız bir yerde yapmalıyız."

"Neden?" Ian kolunu yana doğru uzatarak Jenna'ya işaret etti.

Bir adım atıp elini Luke'un omzuna koydu, o da Luke'un sırtını okşadı. Luke odanın etrafına baktı. Sanki bir şey arıyormuş gibi görünüyordu. Sonra Ian'ın masasına doğru ilerledi, bir kâğıt kaptı ve hızlıca bir şeyler karaladı. Ian aldı

Notu alıp okudu ve alay ederek masasına geri fırlattı.

"Böcekler mi?" Gözlerini devirdi. "Gerçekten mi?"

Luke parmağını dudaklarının üzerine koydu. Jenna'nın yüzünde katıksız bir endişe ifadesi belirdi. Karnını tutarak masadan uzaklaştı. Yüzü hayalet gibi oldu. Ian oturduğu yerden fırladı ve kollarını ona doladı.

"İyi misin?" Dudaklarını kızın başına dayayarak konuştu.

"Sadece geçmişe dönüşler yaşıyorum."

"Bir daha böyle bir şey olmayacak." Luke'a dönerek yanağının içini kemirdi. "Akşam yemeği için benim evime gel, sonra konuşuruz."

Luke yüzünü buruşturarak keskin bir nefes

aldı. "Ne?" Ian kollarını kavuşturarak

havladı. "Ben... uh... sadece-"

"O ve Jade sürpriz bir proje üzerinde çalışıyorlar." Onun yerine konuşmak için öne çıktım.

"Sorun değil Amber, yine de teşekkürler. Ben hallederim." Luke elini kaldırdı. "Bu gece gelebilirim ama Jade'in kızını da yanımda getirmem gerekecek."

Ian hızla göz kırptı.

Jenna ve ben Luke'la yüzleşmeden önce birbirimize baktık.

"Jade'in bu akşam seks oyuncakları partisi gibi bir şey için kız kardeşine gitmesi gerekiyor. Kulübün genişlemesi için bir şey mi?"

"Madison'a bakıcılık mı yapıyorsun?!"

"Bunu tartışmaya gerçekten hazır

değildik." Ian başını eğdi. "Neyi

tartışmaya?"

İzlemesi neredeyse acı vericiydi. Jenna ve ben gözlerimizi ileri geri gezdirerek aralarındaki kelime tenisi maçını izliyorduk.

"Jade beni öldürecek ama Noel'den hemen sonra görüşmeye başladık."

"Lanet olsun." Ian boğuldu. "Beş ay mı?!"

"Neredeyse altı ay oldu, evet."

"Vay be, biraz şaşırdım ama şaşırmamalıyım sanırım. Sürekli birbirinize takılıyorsunuz. Sadece iyi arkadaş olduğunuzu sanıyordum."

Jenna ve Chance gibi." Gözleri kocaman açılmıştı, sanki hâlâ anlamakta zorlanıyor gibiydi. "Madison'ı getir, sorun değil."

"Jade'e partiden sonra gelmesini söyleyeceğim."

şANS

"Senin evinde konuşacağımızı sanıyordum?" Ian'ın Range Rover'ının koltukları arasına doğru eğildim.

Luke yolcu omzunun üzerinden geriye baktı. "Ian'ın evi dinleniyor olabilir. Kızlara biz yokken önemli bir şey konuşmamalarını söyledim."

"Evime kimin dinleme cihazı koymuş olabileceğini, hatta *koyabileceğini* bile bilmiyorum." Ian yola odaklanmaya devam etti.

"Nereye gidiyoruz?" Tyler koltuktan sordu.

"Depodaki evrakları  aldıkları için önce oraya gidip bir şey bulabilecek miyim diye bakmak istiyorum."

"Bu gerçekten güvenli mi?" Tyler sordu. "Kahretsin, ya polisler orada bizi bekliyorsa?"

"Kenara çekmeden önce etrafı kolaçan edeceğim," diye güvence verdi Ian, "ve eğer mecbur kalırsam Jake'i ararım."

Eski Fitzgerald Tütün şirketi deposuna yaklaştığımızda Ian yavaşladı. Luke, Tyler ve ben herhangi bir sorun işareti için pencerelerden dışarı baktık. Bölge terk edilmişti ve oldukça sakin görünüyordu. Ian otoparka girdi, garaj kapısından içeri girmek yerine komşu deponun arka tarafına park etti.

Arabadan çıktık ve binanın yan tarafına doğru yürüdük. Luke başını eğerek girişe doğru ilerledi. Tek kelime etmeden metal kapıdan bir k ğit parçası çekti. Arkasını dönerek telefonunu cebinden çıkardı ve el fenerini açtı. Hepimiz daha yakına eğildik.

We're accountable
for the sins we
commit. Beware of
shadows in daylight.

"Ne oluyor lan?" Ian tısladı.

"İşlediğimiz günahlardan sorumluyuz. Gün ışığındaki gölgelere dikkat edin," diye okudu Luke, hepimiz bakarken kısık bir sesle.

"Bu da ne demek şimdi?" Ian bir sigara yaktı.

Gece aniden biraz daha soğuk hissettirdi. Park alanının etrafına baktım, uzakta herhangi bir hareket belirtisi var mı diye gözledim. İzlediğimizi hissediyordum. Tyler'ı dürterek kaşlarımı kaldırdım. O da sessizce onayladı.

"Hey çocuklar, burada açık hedef olduğumuzu hissediyorum," dedi Tyler fısıltıyı zorlukla aşarak. "Ian, senin ve Chance'in güvenliği yok ve dosyayı kim aldıysa artık burada olduğumuzu biliyor olmalı."

"Ian. Biz. İhtiyacımız var. ihtiyacımız var. Gitmemiz. Şimdi," diye mırıldandı Luke.

Ian dönmeye hazırlandı ama Luke uzanıp karnına sert bir yumruk attı. Ian arkasına dönüp ters ters baktı.

"Çocuklar, yavaşça arabaya binin." Luke yine mırıltının biraz üstünde bir sesle konuştu. "Rahat davranın. Ian, ben kullanıyorum."

Ian sigarasını yere bıraktı ve biz SUV'a geri dönerken tek bir kelime bile edilmedi. Luke park yerinden ağır ağır çıktı. Arkama dönüp baktığımda deponun kapısında duran, kapüşonlu, tanımlanamayan üç adam gördüm.

"Kapıda birileri var," diye mırıldandım.

"Biliyorum." Luke cevap verdi. "Onlardan birini Ian'ın omzunun üzerinden, binanın dışındaki kargo konteynırlarından birinin yanındaki bazı paletlere saklanırken gördüm."

"Kardeşim." Homurdanarak yolcu koltuğuna uzandım ve Ian'ın omzuna bir tokat attım. "Depolarla ilgili kötü bir şansın var."

"Kapa çeneni," diye mırıldandı Ian, geçen sokak lambalarının altında notu inceleyerek.

Tersanenin görüş alanından çıktıktan sonra Luke banliyölerden Brookline'a doğru hızla ilerledi. Garaj yoluna güvenli bir şekilde girdikten sonra aceleyle ön kapıdan geçtik. Amber, Jenna, Jade ve Mila aile odasında sohbet ediyorlardı. Amber tabii ki kendine kocaman bir kadeh şarap doldurmuştu ve biz odaya girdiğimizde mutlulukla yudumluyordu.

"Bütün çocuklar yattı mı?" Ian küçük çocuklardan bir iz var mı diye etrafına bakındı.

İlk konuşan Tyler'ın karısı Mila oldu. "Şu anda hepsi üst katta sızmış durumda."

"Güzel. Sağ salim gelebilmene sevindim Jade." Ian dudaklarını kemirerek kadınları tek tek inceledi.

"Sorun nedir?" Jade elindeki şarap bardağını aşk koltuğunun yanındaki sehpa'ya koydu. "Patron böyle bakıyorsa, büyük bir şeyler oluyor demektir."

Ian ellerini kalçalarına dayayıp başını salladı. Luke Jade'in yanına oturdu ve kolunu ona doladı. Tyler yakındaki bir duvara yaslanırken, ben de şöminenin üzerinde oturan Amber'ın önünde tembelce yere çöktüm.

"Bir saniye." Ian odadan çıkarken notu cebinden çıkardı.

Elinde siyah bir aletle içeri girmeden önce birkaç dakika ortalıkta görünmedi. Üstündeki bir düğmeyi çevirdi ve yeşil bir ışık yandı. Cihazı yakındaki bir masanın üzerine koymadan önce odanın içinde bir tur attı. "Burada iyiyiz." Dikkatini odaya çevirerek sessizce konuştu. "Kulüpte kaybolan bir dosyanın içinde çok önemli bilgiler vardı. Konuşmak için depoya gittik. Kapıda bantlanmış bir not vardı."

"Ne diyordu?!" Jenna sesini alçaltmadan önce neredeyse bağıırıyordu. "Notu görebilir miyim?"

Ian omuz silkti ve kağıdı ona uzattı. "Bu konuda hiçbirinizle konuşmamam gerekir ama muhtemelen işler çirkinleşecek. Siz kızların oyuna ve talimatlara hazır olmanızı istiyorum."

Jenna dudağını bükerek bir süre küçük, beyaz kâğıda baktı. "Bu hiç mantıklı değil." Kâğıdı Ian'a geri verdi.

"Eee?!" Amber şarabından büyük bir yudum almadan önce hevesle söze karıştı. "Ben de görebilir miyim?"

Gözlerini deviren Ian, Amber'a uzattı. Etrafımda dönerek Amber'ın yüzünün hayalete dönüşmesini, gözlerinin açılmasını ve ağzının bir karış açık kalmasını izledim. "Bekle, bu deponun beni üzerinde çalıştırdığın çok gizli projeyle bir ilgisi var mı?"

Ian başını salladı.

"Oh, kahretsin!" Not parmaklarının arasından kucağıma düştü. "Bunu kimin yazdığını biliyorum."

"Kim?" Ian şok içinde başını geriye doğru salladı.

Amber ayağa fırladı, neredeyse beni öne düşürüyordu, hızla el çantasına doğru ilerledi. Etrafı karıştırdı, sonra siyah beyaz kapaklı bir kitap çıkardı ve sayfaları çevirdi. Tam ortasında durdu, cümleleri taramak için parmağını kullandı. Dudaklarını bükerek, parmağı durana kadar birkaç sayfa daha çevirdi.

"Ne halt sen?!" Ian havladı.

"İşlediğimiz günahlardan biz sorumluyuz. Biz kendimizin en büyük düşmanımız." Bakışlarını Ian'a doğru kaldırdı. "Gün ışığında gölgelere dikkat edin." Romanın koyu gri bir bölüm başlığını çevirdi ve bize göstermek için havaya kaldırdı.

"Gün Işığında Gölgeler." Ian şakaklarına masaj yaparak inledi. "Amber, bilmece gibi konuşuyorsun. Çıkar ağzındaki baklayı."

Bana bakarak özür dileyen, ciddi bir ifade takındı. Gözlerini kapatarak derin bir nefes aldı. "New York'tayken Alejandro bana bu kitabı verdi. En sevdiği kitaplardan biri olduğunu söyledi ve bazı açılardan onunla nasıl bir ilişki kurduğunu anlattı."

"O lanet notu onun yazdığını biliyordum!" Luke tersledi.

Amber başını salladı. "Bunu yapabilecek tek kişi o." Ian'la yüzleşti, bir eli kalçasında dururken diğer eli yanındaki kitabı kavırıyordu. "Ian, onun geçmişi hakkında ne biliyorsun?"

Ian omuz silkti. "Özel hayatına pek girmedik."

Tyler alay etti, "Dur tahmin edeyim, bir şekilde anne ve babası ölmüş. Tam bir kötü adam orijin hikayesi."

Amber yutkundu ve kabul etti. Luke sakince oturmuş, yere bakıyor, başparmağını dudaklarına dayamıştı. Jade ona dirsek attı ama Luke yerinden kıpırdamadı. Ian ellerini ceplerine sokmuş, amaçsızca odanın içinde dolanıyordu.

"Yarın onu göreceğim ve onunla yüzleşmeyi planlıyorum." Ian durdu ve pantolonunun cebinden bir paket sigara çıkardı. "Ben dışarı çıkıyorum." Dikkatini bana çevirerek başını arka kapıya doğru salladı. "Hollywood, hadi."

Ayağa kalktım, takip ettim. Dışarı çıkıp gecenin serinliğine adım attığımızda kapıyı kapattım. Elinde hâlâ sigara paketi vardı ve bana uzattı. Bir tane alıp yaktım. Birkaç dakika sessizce durduktan sonra bir tuğla sütuna yaslandı, bir kolunu göbeğinin üzerinde çaprazladı; diğer eliyle sigarayı parmaklarının arasında düşüncesizce döndürüyordu.

Parlak, dolunayın yavaşça geçen bulutlar tarafından iptal edilmesini izledim. Bir nefes çektim ve yavaşça nefesimi verirken yüzümden süzülen dumanı inceledim. "Ne hakkında konuşmak istiyordun?"

"İkinci projeye başlamak için kesinlikle ne zaman geri dönmen gerekiyor?" Gözlerini çitleri çevreleyen karanlık ağaçlık alana dikti. "Yani, artık idare edecek para olmadığına göre."

"Ne soracağımı biliyorum."

"Oh?" Mengenesinden konsantre bir şekilde çekerken bana doğru döndü. "Bu da ne?"

"Amber'ı ondan uzak tutmak için yanıma almamı isteyeceksin."

Sigarasını ayakkabısının altında söndürüp bakışlarımla buluştu. "Aslında, yakın bile değil."

"Tamam mı?"

"Roman ve adamlarını ortadan kaldırdığımızda benim için ne kadar değerli olduğunu kanıtladın. Senden kalıp bu işte bana yardım etmeni isteyecektim. İşler karışacak." Sonunda sesi kesildi, sanki kendi ifadesinin ağırlığını sindirmeye çalışıyordu.

"Neden ben? Geçen sefer yardım ettiğim gerçeği dışında yani."

"Evet," çenesindeki büyüyen sakalı çekiştirdi. "Ve o sadece senin en iyi arkadaşın. Aşık olduğun kadın olduğunda ne kadar güçlü olacağını bir düşünsene."

"Ben bir aktörüm, Ian, gangster değil."

Dilini alt dudağının üzerinde gezdirerek kaşlarını kaldırdı. "Çok iyi tanıdığım biri bir keresinde kendi dublörlüğünü de kendisinin yaptığını söyleyerek övünmüştü."

Kafam karışmış bir halde kollarımı kavuşturdum ve sigaramı dişlerimin arasına sıkıştırdım. "Ne olmuş yani?"

"Senden projeni süresiz olarak ertelemen istiyorum çünkü sana hayatının rolünü vereceğim. Ama bundan hoşlanmayacaksın."

Kaşlarımı çatarak gözlerimi kısıtım. "Eğer Am-ber'i bu işe bulaştırmayı planlıyorsan-"

Bir elini kaldırdı.

"Bu el kaldırma saçmalığı köleleriniz üzerinde işe yarayabilir, ama ben sizin için çalışmıyorum!" Sesimi olması gerekenden daha yüksek çıkardım. "Kız arkadaşımı senin suç ağının içine sürükleyemezsin. Aslında, bütün bunları alıp kışına sokabilirsin çünkü onun bu işin ortasında kalmasına izin vermeyeceğim!" Sigaramı yere attım ve ayakkabımın tabanı ile sürterek söndürdüm ve devam ettim: "Kendini bu pisliğe bulaştıran sensin. Jenna'yı sen bulaştırdın! Sorun değil. O kendi seçimlerini yapabilir ama sen benim kadınıma bu işe karıştıramazsın!"

Ian'ın bakışları arkamdan arka kapıya kaydı. Kendimi hazırlayarak yavaşça döndüğümde Luke ve Tyler'ın kapıda durduğunu gördüm. Luke telefonunu önünde tutuyordu. Yüzlerinde öfke ve endişe karışımı bir ifade vardı.

Luke zorlukla yutkundu. "O biliyor."

"Sen neden bahsediyorsun?" Ian homurdandı.

Luke başka bir şey söylemeden Ian'a telefonunu uzattı. Ian mesajı yüksek sesle okudu.

Benimle deponda buluş. Otuz dakikanız var yoksa size geleceğim ve şu anda o evde bir sürü masum çocuk olduğunu biliyorum. Onlara ve annelerine bir şey olursa çok yazık olur.

Ian'ın telefonundan yüksek bir titreşim geldi ve onu cebinden çıkardı. Bir inceledikten sonra kaşlarını çatı. "Bana bir mesaj gönderdi.

aynı şey." Bana dönerek derin bir nefes aldı. "Seninle sonra ."

"Siktir !" Ofladım. "Ben gidiyorum!"

Başını sallayarak elini sertçe göğsüne koydu. "Hayır, sen kalıyorsun Hollywood. Sen haklıydın. Buna ben sebep oldum, ama şimdi daha önce halletmem gerek-"

"Gidiyorum dedim!" Bileğini tutarak gömleğinden çıkardım ve içeri doğru yürüdüm.

Kadınlar şaşkın bir halde mutfakta birbirlerine sokulmuşlardı.

"Ian, neler oluyor?" Jenna sordu.

"Bebeğim," diyerek ona doğru yürüdü, "her şey yoluna girecek." Çenesini koridora doğru kaldırdı.

Hepimiz koridordan geçerek Ian'ın ofisine girdik. Böcek karıştırıcıyı masasının üzerine koydu, sonra hepimize daha sıkı durmamızı işaret etti. Masasına birkaç adım daha yaklaşarak kolumu Amber'a doladım ve onu yanımda tuttum. Ian geri çekildi, duvardaki büyük kasaya yaklaştı ve bir yığın para, iki silah ve üç kullan-at telefon çıkardı.

Jenna'nın elini kendi elinin içine aldı. "Bu telefonu almanı ve Jake'i aramanı istiyorum. Ona yolda olduğunuzu söyle." Jenna'nın elini telefonun etrafına kapattı ve ona bir tabanca uzattı. Mila'ya dönerek ona ikinci bir kullan-at telefon verdi. "Mila, onunla gitmeni ve sadece çocuklarını almanı istiyorum."

Mila gözlerini kocaman açarak başını salladı ve telefonu göğsüne bastırdı.

Jade'e döndü ve üçüncü telefonu onun avucuna yerleştirdi. "Dylan ve Madison'la birlikte onları takip edin."

"Tamam." Bir adım geri çekildi ve kolunu Luke'un beline doladı.

"Diğer garajdaki arabaları ele alalım. Korunuyorlar ve üzerlerinde dışarıdan takip cihazı yok. İçerideki GPS cihazlarını da devre bıraktım." Üç kızı işaret etti. "Kendi telefonlarınızı şuradaki kasaya bırakın. Biz ayrılmadan önce çocukları arabalara götürmenize yardım edeceğiz."

Amber tırnaklarıyla sırtımı kavradı. "Peki ya ben?"

Ian, bakışlarını ona çevirmeden önce otoriter bir ifadeyle bana baktı. "Bizimle geliyorsun."

"Ne?!" Havladım. "Hayır, f-"

"Ona yem olarak ihtiyacımız var. Yolda açıklarım."

MASUM KURBAN

AMBER

Çocuklar kızlarla birlikte arabalara yerleştikten sonra Mila ve Jade sırayla bana sarıldılar. En son Jenna sarıldı. Beni sıkıca kucaklamak için kendine çektiğinde, gözyaşlarına karşı koyduğunu hissedebiliyordum. Ben de öyleydim. Ama bana ihtiyaç duyulmasının nedeni her neyse, ben iyiydim. Eğer yardım etmek onları güvende tutmak anlamına geliyorsa, bunu yapardım.

Artık Alejandronun sorumlu olduğunu bildiğime göre, aklımdan geçenleri tekrar tekrar geçirdim. Beynimi zorlayarak o kitabı düşündüm. Bana bir kitap verecek, üzerinde bu kadar tartışacak, kendi ailesiyle ilişkilendirecek ve sonra beni Ian'a geri gönderecek kadar aptal mıydı gerçekten? Elbette sadakatimin nerede olduğunu biliyordu. *Ian'dan ne istiyor? Oynadığı oyunda bir piyon muydum, yoksa benden gerçekten hoşlanıyor muydu?*

"Seni tutacaklarına güveniyorum," diye fısıldadı Jenna.

Kendimi geri çekerek ortamı yumuşatmaya çalıştım. "Hey, silahı olan sensin."

Gözlerini devirerek yarı gülümsedi. "Umalım ki, bir daha o."

"En azından nasıl yapılacağını biliyorsun."

"İçin üzgünüm, bebeğim," Ian elini küçük elinin üzerine koydu.

"Ama gitmeliyiz."

"Yakında görüşürüz çocuklar." Kızlara mahcup bir şekilde el salladım.

Chance, Luke'un beyaz Escalade'inin kapısını açtı, elimi tutarak arkaya geçmeme yardım etti. Orta koltuğa kayarken, elinin hafifçe arkama yaslandığını hissettim. Ian Jenna'yla vedalaşmasını bitirirken Tyler diğer tarafa geçip kaptan koltuklarının arasından arka sıraya doğru kaydı.

Kızlar çocuklarla birlikte güvenli bir şekilde garaj yolundan çıktıktan sonra Luke arabayı sürdü. Chance'in elini tutarken sessizce dua ettim. Kontrolsüzce titremeye başladığımı hissettim. Korkmuyordum. Endişeliydim.

Brad'in bana çektiydiklerine katlanabilseydim, bu her neyse, çocuk oynacağı olurdu. Daha önce beni güvende tutan dört kaslı adamım yoktu. Şimdi ise korkmam için hiçbir sebep yoktu. Vücudum damarlarıma pompalanan adrenaline nasıl başa çıkacağını bilmiyordu. Chance uzandı, başparmağıyla parmak eklemlerimi daire içine aldı ve avucumu biraz daha sıktı.

"Aksan." Chance aniden ağzından kaçırды ve elini benimkinden .

"Ne?" Ian omzunun üzerinden geriye baktı.

"Amber'ın fotoğraflarını çeken o orospu çocuğu tutmuş," diye devam etti Chance. "Onu kiralayan kişinin aksanlı olduğunu söyledi."

"Ian, kimi kızdırdın sen?" Tyler arkadan tersledi.

"Her zaman birilerini ." Luke yarı şaka yaptı. "Belki daha önce kulüpten atılmış biridir ama tüm işaretler Alejandro'yu gösteriyor."

Ian soruyu duymazdan gelerek omuz silkti. "Amber, bu gece beni dikkatle dinlemenı öneririm yoksa hepimiz ölebiliriz."

Luke aynaya tekrar baktı. "Baskı yok."

Nasıl cevap vereceğimi bilemedim. Luke'un Escalade'i aldıktan hemen sonra taktırdığı özel, renkli kurşun geçirmez camlardan dışarı baktım ama bu ilk değildi. Sahip olduğu her araçta bunu yapmıştı. Ian da öyle. Dört yıl önce masalarına içki götürürken aralarındaki konuşmaya kulak misafiri oldum.

O zamanlar toydum ve *iki ateşli iş adamının* arabalarında böyle bir özelliğe neden ihtiyaç duyduklarını anlamıyordum. Zamanla

devam ettikçe, ne yaptıkları daha da belirginleşti. Jenna Euphoria'da çalışmaya başladıktan ve arkadaş olduktan sonra tüm dünyam değişti.

"Ne oluyor be?!" Yanıma yaklaşan bir cipin sesiyle pencereden geriye doğru sıçradım.

"Bunlar Nico ve Buz Adam," dedi Ian.

Arkamı dönüp arka camdan dışarı baktım. "Arkamızda kim var?"

"Bazı ."

Her şeyden çok, bu gece herkesin güvende olmasını istiyordum, kendi hayatımı onların için riske atmak anlamına gelse bile. sadece yem olabilirdim ama hedef de olurdum. Tyler'ın üç çocuğu vardı, Ian'ın bir çocuğu vardı ve bir diğeri de yoldaydı ve Luke, Madison'ın gerçek babası hapiste olduğu için onun babası da olabilirdi.

"Arabadan indiğimizde," diye düşüncelerimi böldü Ian, "onun etrafında bir çember oluşturmamızı istiyorum."

"İyi olacağım," derken sesim çatallaştı ve hissettiğimden daha az inandırıcı çıktım.

"Bu hiç hoşuma gitmiyor," diye mırıldandı Chance nefesinin altından.

Luke ıssız otoparka doğru döndü. Devasa alanın karşı tarafında, birkaç eski geminin yanında çok renkli kargo konteynırları istiflenmişti. Burayı iyi tanıyordum. Büyürken bana büyükbabamın Fitzgerald To- bacco şirketinde çalıştığına dair komik hikâyeler anlatılırdı.

Hatta onu birkaç kez ziyaret ettim ve uzun taşıma bantları labirentinde zıplayan yaprakların aromasını hatırladım. O vızıltılı ses ve yeşim yeşili metal sonsuza dek zihnime kazındı. Bir an için kendimi, sıranın sonunda sigaraları istifleyen, büyükbabam gururla elimi tutarken elbiselerime iltifat eden kadınların anılarında kaybettim.

"Amber!"

Bakışlarımı ön tarafa çevirdim ama dikkatim yerdeki hareketliliğe takıldı. "O da ne? Bu bir insan!"

"Kahretsin, öyle." Ian telefonunu kulağına götürdü. *Kimliği belirsiz kişi aşağıda, gölgenin hemen diğer tarafında. Tamam.* Ekranı bastı, sonra telefonu uzattı.

Geri çekilin ve önce kontrol etmemize izin verin. Bu bir tuzak olabilir.
Hoparlördeki derin ses emretti.

Luke cipi yavaşlatarak diğer araçların ilerlemesine izin verdi.

"Bundan hoşlanmıyorum," diye tısladım.

Ian, o bir kız.

"Ne demek istiyorsun?" Luke sordu.

Kız! Hemen buraya gel!

"Git, git!" Ian emretti.

Luke hızlandı ve cipin yanına park etti. O ve Ian dışarı fırlayıp kapıları açık bırakmadan önce ancak durabilmiştik. Kırık betonun üzerine yığılmış cesede doğru koştular. Buz Adam onlara doğru koştu. Tyler yanımdan uçarak cipten benim tarafımda çıktı. İnerken neredeyse üzerime düşüyordu, sonra koşarak adamın yanına gitti.

"O yaşıyor! Çevirin onu! Boğuluyor!" Ian, eğilmiş hasarı değerlendiren Nico ve Tyler'a emirler yağdırdı.

Gümüş bir bilezik ve bileğindeki küçük yonca dövmesi gözüme çarptı. "Aman Tanrım, Roxy!" Dışarı fırladım ve saniyeler içinde onun yanına koştum.

Zar zor tanınabiliyordu. Kıyafetleri kanlı ve yırtıktı. Chance'in kolları arkamdan beni sardı ve geriye doğru itti. Tam bıraktığı anda, o ve Luke tabancalarını çekip her yöne doğrulttular. Birini görüp görmediklerini bilemeyecek kadar onun için endişeleniyordum. Roxy inledi, hareket etmeye çalıştı.

Neredeyse cansız bedeninin üzerine diz çöktüm. Yıpranmış kaldırımdaki gevşek çakıl taşlarına çarpan dizlerimde bir sızı hissettim. "Onu hastaneye götürmeliyiz, Ian! Lütfen!" Kanın kaynağını bulmak için giysilerini hareket ettirdim. Altında su birikintisi vardı. "Roxy, sen iyisin! İyileşeceksin! Ian, onu gerçekten buradan çıkarmalıyız."

"Kahretsin, Amber." Çömeldi. "Neresi yaralı?"

Nico ellerimi iterek onu daha yakından inceledi.

Benimle göz teması kurduğu anda panikledim. "Luke, onu hastaneye götürmezsek ölecek! O sadece bir çocuk! Ian! İkinizden biri, lütfen!"

İkisi de donmuş, önlerindeki depoya bakıyorlardı. Birkaç silahın kurma sesi ve etrafımdaki durgunluk, korku-

beni korkuttu. Kafamı kaldırdığımda binanın yanında duran üç adam gördüm, silahları yanlarındaydı. Kolumla yüzümdeki yaşları silerek dikkatimi tekrar Roxy'ye odakladım. Onu kurtarıken ölsem de umurumda değildi, onu bir an önce buradan çıkarmalıyım.

Boynunu kollarımın arasına aldım, başını kucağıma yasladım. Dizlerim engebeli asfalta daha da gömüldü. Buradan ayrılmamızın hiçbir yolu yoktu. Sıkışmıştık. Dikkatleri üzerime çekmek istemediğim için ona sokuldum ve elimden geldiğince incelikli bir şekilde yaralarını kontrol ettim.

Birçok kesik ya da bıçak yarası tespit ettim. Nabzını kontrol etmek için doğrulduğumda gözlerinin yine bana baktığını gördüm. Panikledim ama ağzını oynatmaya çalışırken gözlerini ağır ağır kırıştırdı. Başımı sallayarak onu susturmak için elimden geleni yaptım.

"Neden benim mülkümdesiniz?!" Ian aniden bağırdı.

İrkilerek sıçradım ve Chance'e baktım. Bakışları bana kaydı ama sadece bir anlığına. Çok az sayıdaki sokak lambası gergin çenesinin dış hatlarını aydınlatıyordu. Burada olduğum için çok öfkeliydi.

"Sana lanet olası bir soru sordum!" Ian bir kez daha bağırarak dikkatini başka yöne çekti. "Ne sikime benim mülkümdesin?!"

"Buraya sizi uyarmaya geldik."

"Çalışanlarımdan birinin canını yakmak beni uyarmak değildir," diye tükürdü Ian. "Bu beni kışkırtmaktır."

"Yerdeki kız sadece başlangıç Knight."

"Sen neden bahsediyorsun be?!" Ian'ın ses tonu artık rahatsız ediciydi. Onu kızgın görmüştüm ama bunu hiç duymamıştım.

"Bir dahaki sefere birini öldürdüğünüzde, tüm soyu öldürdüğünüzden emin olun!"

Roxy'yi korumak için daha sıkı kucaklarken, adamlardan birinin bize doğru ilerlediğini görmek için kafamı kaldırdım. Hâlâ gölgelerin arasında gizlendikleri için yüzlerini seçmek zordu ama ikisi de uzun boyluydu, tamamen siyah giyinmişlerdi ve başlarına kapüşon geçirmişlerdi. Sağdakinin başında bir beyzbol şapkası vardı.

Chance bana bir adım daha yaklaşarak bacağının koluma değdiğinden emin oldu. Luke ve Tyler yan taraftaki boşlukları kapatırken, Nico ve Buz Adam kendilerini Ian'ın önüne koydular. Roxy ve ben sıkışmıştık.

"Size zarar vermek için burada değiliz. Sana bir mesaj vermek için buradayız."

"Ne mesajı?!" Tyler bağırdı.

"Sopana dikkat et, Şövalye. Hepiniz... arkanızı kollayın. Kadınlarınıza ve çocuklarınıza dikkat edin. Mussolini ailesinin sizinle ya da sevdiğiniz herhangi biriyle işi bitmedi. Birisi her zaman Kral'ın halefidir, değil mi?"

"Kralınız sikimi yalayabilir!" Chance beni tersleyerek onlara doğru bir adım attı.

Luke kolunu savurdu ve avucu bir gümbürtüyle Chance'in göğsüne indi.

"Küçük kızı hastaneye götürmek isteyebilirsiniz. Ölü gibi görünüyor." Sağdaki adam öne doğru eğildi ve elinden gelenin en iyisini yapmaya çalıştı, "ölü gibi görünüyor. Peki ya Chance Hardwin?" Yavaşça alkışladı. "Kendini televizyonda rezil ettikten sonra Boston'a geri dönmeye bile cüret ediyorsun. Kariyerin bitmiş durumda."

POP! POP! POP!

Başımın etrafında üç el silah sesi duyuldu ve Roxy'nin üzerine yığıldım, feryat ederken gövdesine tutunuyordum. Ne olduğundan ya da kimin yaralandığından emin değildim, tek istediğim onu korumaktı. Bir anda bir el beni yakaladı.

"Bebeğim," dedi Chance beni ondan uzaklaştırarak, "seni seviyorum ama onu hastaneye götürmeliyiz."

Gözyaşlarımın arasından gözlerimi kırpıştırarak ıslaklığı uzaklaştırdım. "Ne?"

Nico çömeldi, Roxy'yi boynunun ve dizlerinin altından kucakladı. "O adamlar öldü. Gitmek zorundayız. Roxy, . Seni en kısa zamanda hastaneye götüreceğiz." Bana döndü. "Bizimle gelip onu stabilize etmeye yardım edebilir misin?"

Ian ve Chance'e baktım, umutsuzca izin istiyordum. Chance

Ian'a döndü. "Ben de onlarla gideceğim."

Cipin diğer tarafına koştum, bacaklarım o kadar uzun süre eğilmekten neredeyse tutmuyordu. Ayağa kalkıp Nico'nun onu arka koltuğa kaydırmasına yardım ettim. Acı içinde inliyor, bir şeyler mırıldanıyordu.

" yok." Elimi alnına koydum. "Bana hastanede söyle. Sadece dinlen, lütfen."

Chance sürücü koltuğuna atladı ve Nico ön yolcu tarafına atlamadan önce arka kapıyı kapattı. Çabucak kapıyı kapattım.

Roxy'nin başını kucağıma alarak kapımı açtım. Park yerine dönüp baktığımda, hızla uzaklaşırken Ian'ın telefonla konuştuğunu gördüm. Roxy seğirdi, eli koluma düşmeden önce havaya kalktı.

"Sorun nedir?"

"Lem... on," diye geveledi zayıf nefesler arasında.

"Lem on?" Onu anlamakta zorlanarak başımı salladım. "Yakında hastanede olacağız."

"Amber," Chance dikiz aynasından arkaya baktı, "orada ne yapıyor?"

Bakışlarımı kaçırarak nabzını kontrol ettim ama bulmak zordu. Hızla zayıflıyordu. Nico kollarını gömleğinin üzerinde kavuşturdu ve gömleğini çıkarıp bana geri fırlattı.

Telefonunu kulağının yanına koyup dinlerken, "Bunu yırt ve gereken yerde kullan," diye emretti.

Roxy'nin kıpırdadığını hissettiğimde tam yırtacaktım. Onu kenara fırlattım. Bir kez daha konuşmak için ağzını açtığında mücadele ediyordu. Kolunu yukarı uzatıp gözünü işaret edecek gücü topladı. Nico telefondaydı ve başka bir dilde hızla konuşuyordu.

"Emon...le-mon." Acı içinde inledi.

"Limon mu?" Başımı salladım. "Ne olduğunu bilmiyorum-" Donup kaldım. "Lemon! Nico, Ian'la mı konuşuyorsun?"

"Neler oluyor, bebeğim?" Chance birkaç ışıktan daha hızla geçerken araya girdi.

Onu görmezden gelerek ileri uzandım. "Onunla konuşmam gerek, lütfen!" Çaresizdim.

Ian!

Amber, bu boku almakla meşgulüm-

Ian, dinle! Lütfen! Roxy sadece 'limon' dedi ve-

Amber, oyunlar için zamanım yok. Lütfen sadede . Çeneni kapatırsan konuşacağım. Nefesim kesildi. Tanrım, özür dilerim. Zamanımı boşa harcıyorsun. Konuş!

Tamam, , Roxy'nin müşteriye çarptığı zamanı hatırlıyor musun? Evet, inledi.

Aslında bize gözüne limon suyu kaçtığını söylemişti. Bunu her kim yaptıysa, ona vuran adamla aynı .

Jade halletti sanıyordum?

*Ian, eğer Alejand-
Amber, ben hallederim. Benim gitmem gerek. Jake burada. Nico'ya işim
bitince onu söyle.*

Tamam.

Telefonu Nico'ya geri vererek, arkama yaslanmadan önce mesajı ilettim. Roxy beni onaylamak için elinden geleni yapıyordu. Dakikalar sonra Chance frene basarak acil durum otoparkına girdi. Onunla ilgilenmek için acele ederken emniyet kemerimi takmamıştım. Kollarımı havaya kaldırarak elimden geldiğince kendimi destekledim ama yüzüm hâlâ koltuğun arkasına çarpıyordu.

"İçeri girdiğimizde, bırak konuşmayı ben yapayım." Nico zıplayarak yolcu tarafına geçti ve arka kapıyı açtı. "Amber, kapıları kapat. Chance, park et ve bizimle içeride buluş ve kapüşonunu yukarı çek. Saçların parlıyor!"

Lanet olası Chance ve onun kendine özgü görünüşü. Bir başparmak gibi göze çarpıyordu ve şu anda tanınması gereken bir zaman değildi. Chance talimatları takip ederken Nico ve ben aceleyle içeri girdik. Resepsiyon görevlisi ve masadaki polis memuru ayağa kalktı. Resepsiyon görevlisi kapıları tıklatıp bizi içeri alırken, polis memuru köşede bizi karşıladı.

"Ne oldu?!" Birkaç personel sedyeyle bize doğru gelirken ısırdı.

"Kız arkadaşım ve arkadaşım dışarıdaydı ve kız arkadaşım kimliği belirsiz bir adam tarafından saldırıya uğradı." Nico şiddetle hıçkırdı. "Lütfen kurtar onu, Tanrım, lütfen!"

"Birazdan size birini göndereceğiz." Önlüklü adamlardan biri teselli bulamayan Nico'ya bilgi verdi.

Polis memuru birkaç soru sordu ve ben duvara yaslanıp karnımı tutarak onun götürülüşünü izlerken gözyaşlarımı tutamadım. Nico'nun söylediklerine aldırış etmedim. Kalbim Roxy için parçalanıyordu. O çok masumdu ve olanların hak etmemişi.

Memur uzaklaştı ve Nico bana döndü. Gözyaşlarını silerek soğukkanlı bir ifade takındı ve bekleme odasının kapısını işaret etti. Eşikten içeri adım attığımızda Chance köşedeki sandalyeden kalktı.

"Vay canına," diye fısıldadım, "ödüllü bir performanstı." "Yaşarsan öğrenirsin," diye mırıldandı Nico. "Polisleri kıcımdan uzak tutuyor. Her şeyin sahtesini yapabilirim."

"O iyi olacak mı?" Chance çıkardığı gömleği Nico'ya uzattı. "Buna ihtiyacın olabileceğini düşündüm."

Nico onu aldı, başının üzerinden geçirerek yontulmuş, kusursuz çerçevesini gizledi. "Teşekkürler."

"İmkanınız var mı, Bay Pallas?"

Nico topukları üzerinde dönerek doğru ilerledi. "Evet?"

Telefonla konuşan memur elini sallayarak onu yanına çağırdı. Chance kolunu bana doladı ve beni kendi tarafına doğru tuttu. Normalden daha sessizdi, ki bu anlaşılabilir bir şeydi.

"Sence biliyorlar mıdır?" Chance'in beni duyabileceği kadar yüksek sesle söyledim.

Dudaklarını başımın üstüne bastırdı. "Onlar tarafından halledilecek. Merak etme."

Endişeyle başımı salladım.

"Hazır mısınız?" Nico tekrar yaklaşırken sordu. "Bizi özel bir bekleme alanına götürüyorlar." Önden yürümemi işaret etti. "Sorun yok."

Başımı sallayarak bekleme odasını geçtim, diğer tarafta sadece birkaç rastgele insan olduğu için şükrettim. Otomatik kapılar açıldı ve üçümüzü iyi gelen bir hemşire karşıladı.

"İyi akşamlar. Bu kapılardan geçip temizlenebileceğiniz ve bekleyebileceğiniz bir yere gideceğiz."

Hemşirenin arkasından birkaç koridor boyunca ilerlerken Chance parmak uçlarını sırtımın alt kısmına dayadı. Hemşire, banyosu olan boş bir özel hasta odasının ortasında durdu. Odayı inceledim, büyük televizyonu ve alanın diğer tarafındaki güzel oturma alanını fark ettim.

"Orada temizlenebilirsin. Dinlenebilmeniz için fazladan havlu ve battaniye getireceğim."

"Teşekkür ederim ama bu odaya ihtiyacınız olmayacak mı?" Alt dudağımı kemirdim.

Başını iki yana salladı. "Burası henüz açılmamış yeni bir kanat ve şu anda sadece taşmalar için kullanmamız gerekiyor. Neyse ki henüz buna gerek duymadık. Bu muameleyi için bazı önemli kişileri tanıyor olmalısınız." Gözleri her birimizin üzerinde gezindi ve yüzüne ciddi bir ifade yerleşti. "Hiçbirinize kıyafet veremediğim için üzgünüm. Sadece önlüklerimiz var."

"değil." Chance nefes verdi. "Biz iyiyiz."

Onun kim olduğunu anlayınca gözleri büyüdü. Boğazını temizleyerek bakışlarını ve bir kez bana odaklandı. "Her neyse, birazdan döneceğim." Hızla odadan çıktı.

"İhtiyacımız olan tek şey bu." Chance kapüşonu kafasından kaydırdı.

"Senin kim olduğunu umursadığımı sanmıyorum." Nico omuz silkti. "Umursasa bile, HIPAA gizlilik saçmalığı var."

Chance omuz silkti, onu görmezden geldi. "Bebeğim, yardım ister misin, yoksa sende mi?"

Bakışlarımı indirdim, sıırıslıklam olmuş kıyafetlerimi özümstedim. "Yapabilirim. Herhangi bir gelişme olursa bana haber verin yeter."

Beni göğsüne çekerek sarıldı. Bir süre kollarımı beline doladıktan sonra banyoya girdim. Soyunurken, onun ve Nico'nun akşamki travmatik olayları tartıştıklarını duydum, ancak duşu açtığım anda boğuldular.

Kıyafetlerimi çıkardım ve içeri girdim. Yüzümü duş duvarına yaslayarak kanın vücudumdan aşağı akmasını, aşağıda kaybolmadan önce giderin etrafında dönmesini izledim. Tehlikenin gerçekliği nihayet yüzüme çarptığında gözlerimden yaşlar boşandı. Kendim için korkmuyordum. Sevdiğim herhangi birinin yaralanması ya da daha kötüsü ölmesi düşüncesi bana sonsuz acı veriyordu. Ya yakın arkadaşlarımdan birini ya da erkek arkadaşımı kaybetseydim?

Roxy masumdu ama biri bilerek onu hedef aldı. *Neden kulüpteki en genç garsona zarar versin ki?* Belki de en savunmasız kişi o içindi. Alejandro iğrenç biriydi.

KİLİT! DÜDÜK! DÜDÜK!

Üç kez kapı çalındı ve duş düşüncelerimden sıyrıldım. "Evet?"

Kapı açıldı. "Sadece seni kontrol ediyordum," dedi Chance. "Bir süredir buradasın ve iyi olduğundan emin olmak istedim."

Başımı salladım.

"Amber?"

"Başımı
salladım."

"Bebeğim, perdenin arkasından başını salladığını
göremiyorum." "Benim hatam, şimdi çıkıyorum."

Kapının arkasında asılı olduğunu gördüğüm hastane önlüğüyle banyodan çıktığımda Ian, Luke, Tyler ve Jacob odada duruyorlardı. Ian'ın omzunda kahverengi tasarım bir spor çantası vardı. Önlüğün arka tarafındaki açıklığı tutarak yatağa doğru yanlamasına yürüdüm ve kenarına nazikçe tünedim.

Jacob bana dönmeden önce, "Gidip biraz daha hasar kontrolü yapsam ve polisle konuşsam iyi olacak," dedi. "Yaralandın mı?"

"Ben iyiyim," dedim bacaklarımı ince beyaz battaniyenin altına sokarak, "sadece biraz sarsıldım. Siz bir şey duydunuz mu?"

"Gidip öğrenmek üzereyim." Ian odanın köşesindeki lavabolu küçük tezgahı itti. "Geri geleceğiz."

Odadan çıktıklarında Luke kapıyı kapattı.

"Duşta ne kadar kaldım?"

"Uzun bir süre." Chance yanıma geldi ve avucunu omzuma koyarak masaj yaptı. "Bir süre daha buradayız bebeğim. Arkana yaslanıp dinlenmelisin."

Derin bir nefes alarak itaat ettim. Chance ciddi ruh hallerinden birindeydi ve onu test etmekten daha iyisini biliyordum. Eğildi ve yatakta yanıma oturmadan önce dudaklarını alnıma bastırdı. Yan yatarak kolumu ona doladım ve bacağımı kucağına uzattım. Kolumu ellerinin arasında tuttu, parmak uçlarıyla tenimde daireler çizdi. Alejandro'nun adını duyduğumda kısa bir süre içinde uykuya daldım.

"O orospu çocuğunu öldüreceğim," diye tısladı Tyler.

"Ondan hiç hoşlanmadığım bir sır değil," diyen Chance'in sesi, kulağım kolundayken daha yüksek çıkıyordu.

"Ona hiç güvenmedim," diye karıştı Luke.

"Nerede olabileceğini bilen mi?" Nico sordu.

Daha fazlasını dinlemek istedim ama o noktada çok yorgundum. Kızlar ve çocuklar için endişelenirken, iyi olmaları için dua ettim. Roxy'nin iyi olmasını umdum. Ve umarım Ian ve Jacob istedikleri sonuçları almışlardır.

KONTROLLÜ

ŞANS

Takip eden birkaç gün boyunca Ian'ın adamları Alejandro'yu yakalamaya çalıştılar ama Alejandro'yu hiçbir yerde bulamadılar. Alejandro'nun planı hepimizin kafasını daha da karıştırıyordu. Hiçbirimiz anlayamıyorduk.

Roxy yaralarından kurtuldu ama kan nakli yapılması gerekti. Ian, Roxy iyileşirken hastane odasının önünde günde yirmi dört saat nöbet tutması için güvenliği görevlendirdi.

Amber ve ben onu birçok kez ziyaret ettik ama sadece kendi korumalarımızın gözetimi altında. Dragon her ihtimale karşı üç koruma daha tuttu. Ben de işimi şansa bırakmıyordum.

Kulüpte güvenlik daha da sıkı hale gelmişti. Ian müşterilerin arasına karışması için özel personel getirdi. Amber çalışmaya devam etmek istedi, Ian ve ben de isteksizce kabul ettik. Amber geri dönmenden önce Ian evini, araçlarını ve işyerlerini izinsiz gözetleme cihazlarına karşı tarattı.

Dikkat çekmemek benim için zordu ama şu anda önemliydi. Yapacağım herhangi bir şey kız arkadaşımı ve arkadaşlarımı tehlikeye atabilirdi. Kulüpteki asansörden inerken telefonumu kulağıma dayadım.

Tobyn, merhaba. Biraz var mı?

Son zamanlarda senden haber alamadım. Kıkırdadı. İyi misin?

Aslında çok daha iyiyim, teşekkürler. Hâlâ eve dönmem gerekiyor ama yeni projenin yönetimini benim yerime üstlenmek isteyip istemediğini soracaktım. Ian'ın ofisinin çift kapısının hemen dışında durdum.

Chance, diye inledi. Senin için çok endişeleniyorum. Buradaki herkes senin için endişeleniyor.

Yemin ederim iyiyim. Yakında işimi halletmek için geri döneceğim, ama şu anda sadece yardımına ihtiyacım var, lütfen.

Bazı şeyleri değiştirmem gerekecek. Ya benim yolum ya da hiçbir yol.

Yardımları için minnettar olarak rahat bir nefes aldım. Çok teşekkür ederim. Yarın tüm bilgileri göndereceğim.

İyi, sadece iyileş.

Ugh. Ofise girerken gözlerimi devirdim. İyiyim ama bir toplantıya girmek üzereyim, o yüzden gitmem gerek dedim. Yarın ararım.

Telefonumu cebime geri koyarak kapattım. Hepsinin gözleri üzerimdeydi, sabırsızlıkla benim de katılmamı bekliyorlardı. Omuz silkererek Tyler'ın önüne geçtim ve Amber'ın yanındaki kanepeye yerleştim. Kolumu ona dolayarak Ian'a tüm dikkatimi verdim.

"Sonunda bize katılman ne güzel." Bakışlarıyla çenesini sıvazladı.

"Aslında diğer projemden tamamen , bu yüzden burada kal ve sana yardım edeyim."

Amber'ı Boston'da başıboş bırakmamın imkânı yoktu. Güvenlik olsun ya da olmasın, ona benim gibi göz kulak . İhtiyacım olan son şey uzakta olmak ve Ian'ın oyununda yine piyon olarak kullanıldığına dair bir telefon almaktı. Bunu kabul etmiş olsa bile, onun yüzünden başına bir şey gelirse hep onu suçlayacaktım.

"Not edildi." Ian başını öne eğdi. "Amber, her zamanki gibi işine devam etmeni istiyorum."

"Tamam mı?" Koltuğunda kayarak yanıma daha sıkı yaslandı.

"Yani benim dediğimi benim dediğim kişiyle yapacaksın." Masasının önüne doğru yürüdü, yüzeye tünedi ve iki eliyle kenarını kavradı. "Ne konuştuğumuzu biliyorum ama bu binadayken senin sahibin benim. Anlaşıldı mı?"

Başını salladı.

"Chance," bakışlarını bana dikti, "onun güvenliğini tamamen bana emanet etmeli ve bazı müşterileri test etmesini istersem tepki göstermemelisin."

"Onu yem olarak kullanmandan bıktım!"

"Bebeğim," dedi Amber elini kalçama koyarak, "sorun yok, söz veriyorum. Bu en iyisi için ve Ian'ın burayı ve beni önemsedğini biliyorsun."

O haklıydı ama ben yine de bunu kabullenemiyordum. Ne kadar çabuk biterse, o kadar çabuk tekrar normal bir şekilde yaşayabileceğimizi kendime hatırlattım. "Tamam, ama onun gözetim altında tutulmasını istiyorum, böylece güvenlik ekibi kalacak ve sahip olduğun lanet olası *erkek arkadaş kuralına* bakılmaksızın mümkün olduğunca burada olacağım."

"Bu kural hiçbiriniz için geçerli değil." Luke ve Tyler'a başıyla selam verdi, gerçi Tyler'ın karısı Euphoria'da çalışmıyordu bile.

Amber'ı yanıma çekerek, şekillendirilmiş buklelerinden birini parmağımın etrafında döndürdüm. "Ya ortaya çıkarsa?"

Luke, "Buraya gelecek kadar aptal değildir," diye karşı çıktı.

Ian ellerini ceplerine soktu. "Geçen yıl bize kulüpte bomba olduğu söylendi ama ortada bomba falan yoktu. Adamlar bir iş için bu kadar dikkat çekici şeyler yapmazlar."

"Bu da daha sinsi olacağı anlamına geliyor," diye hatırlattı Tyler. "Ama bu aynı zamanda işi şansa bırakmamak gerektiği anlamına da geliyor."

Ayağa kalkarak parmaklarımı saçlarımın arasından geçirdim ve odada dolaştım. "Amber'ın sahnede ya da pistte çalışırken bir şey fark etmesi ihtimaline karşı ince bir işarete ihtiyacı var."

"Yani ben sahnedeysen ışıklar parlak ama biraz daha odaklanırsam bazı şeyleri görebiliyorum. Özellikle de kalabalığa tam olarak doğru vurduklarında."

Luke'un yanında durup kulağına yaklaştım. "Bir teorim var."

Yumruğunu ağzına kapatarak, nefesinin altında "Ben de" diye mırıldandı.

"Neden burayı kapatamıyoruz ki?" Tyler omuz silkerek araya girdi.

"Çünkü şimdilik kazandığını düşünmesini istiyorum." Ian cevap verdi. "Ve dürüst olmak gerekirse, eğer daha fazla tepki vermezsek, bu onu dışarı çekecektir."

"Ian," diye ayağa kalktı Amber, kollarını göğsünün üzerinde kavuşturarak. "Notta ne yazıyordu?"

"?"

"Sca...scato?" Kaşlarını çattı, garip bir cümleyi telaffuz etmeye çalışıyordu.

"Scacco matto?" Ian başını eğdi, yüzünde hafif bir eğlence vardı.

Başını salladı.

"İtalyanca *şah mat* anlamına geliyor." Ian masasından bir sigara paketi aldı, paketten bir tane kaydırıp ve yaktı.

"Hmm." Amber'ın ağzı bir ileri bir geri seğirdi. "Alejandro'nun sadece İspanyolca konuştuğunu duydum ama yarı İtalyan olduğunu biliyorum."

Ian başını bir kez öne eğerek Amber'ın sözlerini zar zor onayladı. "Amber, insanlar merak etmeye başlamadan önce aşağı inmелisin. Şimdilik her şeyin normal gitmesini istiyorum."

"Onunla aşağıya kadar yürüyeceğim," diyerek yanına gittim.

Ian başını eğdi ve sigara içerken Luke'a döndü. Ofisin kapısını açıp lobiye adım attım. Jade aceleyle yaklaştı ve Amber'a sarıldı.

"?"

"Ben iyiyim," diye fısıldadı Amber. "Şu anda her şey normal kalmalı."

Yeşim gözlerinin içine bakarak geri çekildi. "Patronu daha da kızdırmak üzereyim."

"Ne oldu?" Amber nefes nefese kaldı.

"Roxy görünüşe göre telefonda kızlardan biriyle yaralanmak hakkında konuşmuş."

"Siktir," diye inledim.

"Bu akşam dört kızımız işi bıraktı."

"Ne oluyor be?!" Amber soluk soluğa kaldı.

Jade çileden çıkmıştı. Aceleyle Ian'ın ofisine doğru yürüdü. Kapıyı açmadan önce arkasına döndü. "Amber, Bay Knight normal olmasını istiyorsa, *çok* normal olsun."

Jade ofise girip kapıyı arkasından kapatırken Amber'yüzü düştü. "Her şey boka saracak. Ian'ın bu dramaya ihtiyacı yok. Hiçbirimizin yok."

Elini elime aldım ve parmaklarımızı birleştirdim. " gel." Onu asansöre kadar götürdüm, bu geceyi mümkün olduğunca *normal* geçirmeye kararlıydım.

Tüm gece boyunca hepimiz diken üstündeydik ve herhangi birinin çizginin dışına çıkmasını bekliyorduk. Hoş bir sürpriz olarak, her şey sıradan görünüyordu. Mekân sahibinin masasının ucunda oturup arkadaşlarla içkimizi yudumlarken Amber'ı bir şahin gibi izliyordum. İçeriye ve çıkışlara yerleştirilmiş korumalarla birlikte en iyisini umuyordum. Ian ve Luke her şeyi kontrol altına almış görünüyorlardı.

Başı dik ve yüzünde onunla tanıştığım zamanki gülümsemesiyle etrafta dolanıyor, içki dağıtıyor ve birkaç tur atıyordu. Onu istediklerini ama sahip olamadıklarını bilmek beni tahrik ediyordu. Siyah elmas taşlı file üstünün ve ona uyan tangasının mükemmel vücudunu sarması beni çıldırtıyordu. Onunla bir dakika yalnız kalmak için para ödemem gerekse bile ödeyecektim.

"Bebeğim." Bara geri dönerken yanımdan geçip giderken bileğini tuttum.

Tepsisini masanın üzerine koyarak gülümsedi ve bana baktı. "Hey, seksi şey."

Onu aşağı çekerek eğilmeye zorladım ve öptüm. Ian öne doğru uzanıp parmaklarını masaya vurdu. Amber ve ben yavaşça birbirimizden uzaklaştık.

"Oda 2, 5 dakika içinde." Dilimi alt dudağımın üzerinde gezdirdim. "Önce şu adamlara içkilerini getireyim."

Elimi geri çekerek, o hızla uzaklaşırken dikkatimi Ian'a çevirdim. Hem o hem de Tyler bana bakıyordu. Tyler sırtıırken, Ian'ın gözleri hançere dönüşmüştü. Tyler başını salladı, gözlerini Ian ve benim bakışlarımız arasında bir ileri bir geri gezdirdi. İlgisini masanın önündeki özel direkte yerini almış olan dansçıya kaydırmadan önce güldü.

"Her şeyin normal olmasını istediğimi söylemişim," diye azarladı Ian.

Amber iki elinde birer içkiyle komşu masaya doğru hızla ilerledi.

"Striptizci kız arkadaşımın özel bir kucak dansı almak çok normal." Ayağa kalktım, Amber hazırlanırken elinden tuttum.

tekrar geçip gitmek için. Kolumu omzuna atarak ona tekrar baktım.

"Ona deme yapsan iyi edersin!"

Cebime uzanıp bir tomar para çıkardım ve görmesi için salladım. Dragon ve gizli bir koruma bizi koridordan özel odaya kadar takip etti ve hemen dışarıda durdu. Amber ve ben odaya girdik ve kapıyı kapattım.

Kirsten perdenin arkasından ışıldayarak girdi. "Bay Hardwin, her zamankinden mi?"

Bakışlarımı Amber'dan ayırmadan başımı salladım. "Bu gece bir şey yok ve biraz zamana ihtiyacımız olacak."

"Personeli uzak tutacağım."

O odadan çıkar çıkmaz Amber başını eğdi, ellerini kalçalarına koydu. "Bir içkiyi reddetmene çok şaşırdım."

Omuz silkerek ona doğru bir adım attım. "Bu gece çok fazla imediğimden emin olmak istiyorum."

"ok değişmişsin." Kıs kıs güldü.

"Güvenliğiniz benim nceliğimdir."

Aramızdaki boşluğu kapatarak ellerini tuttum ve boynumun arkasında birleştirdim. Belini tuttum, sarhoş edici gözlerini inceledim. Bu gece onunla ilk tanıştığım zamankinden daha güzeldi. Her geçen gün onu daha çok seviyordum. Daha önce hiç kimse hayatıma girip beni Amber Wilson gibi mahvetmemişti.

"Dans etmemi ister misin, yoksa seksi seksi bakarken bana öylece bakacak mısın?" Ayak parmaklarının üzerinde durdu ve pembe, yumuşak dudaklarını dudaklarıma bastırdı.

"Başka planlarım var." Yüzüme şeytani bir sırtıma yerleşti.

"yle mi?" Başını eğdi ve tırnaklarını göğsümden karnıma doğru geçirdi. Ellerini tişrtmn altından geçirerek, alt dudağını dişlerinin arasına sıkıştırırken etime sürtündü. "Benim de başka planlarım var."

Pantolonumun içine uzanarak zaten kalkmış olan şaftımı yakaladı ve sıkıca tuttu. Bir hırıltı çıkardım, çenesini avucumun içine aldım ve onu kanepeye doğru ittim. Hemen oturdu ve sikimi serbest bıraktı.

Beni ağzına almadan önce başının etrafını yaladı ve inledi. Boğazındaki titreşim beni saf şehvetin öfkesine sürükledi.

Saçlarından bir tutam tutarak kendimi ağzına sokup çıkardım, sınırlarına kadar gerildim. O inledikçe, ben de yüzünü daha sert beceriyordum.

"Sikimi lanet bir fahişe gibi emiyorsun." Saçlarını elime dolayarak onu geriye çektim, eğildim ve dudaklarımı onunkilere yapıştırdım.

Parmaklarını saçlarımda gezdirirken nefesi kesildi ve beni olabildiğince kendine çekti. Amber onunla sadece bir sık sürtüğü gibi konuşmama bayılırdı. O da benim gibi sertlikten, çiğ ve kirli seksten hoşlanıyordu. Ayağa kalkarak bileklerinden tuttum ve onu ayağa kaldırdım. Vücuduma doğru sallanarak kollarını omuzlarıma doladı ve hoparlörlerden çalan müzik eşliğinde kalçalarını oynattı.

"Dar amımı görmek ister misin bebeğim?"

"Sen sikimi sürerken ben de izlemek istiyorum." Parmaklarımı transparan bluzuna geçirerek aşağı çektim ve göğüslerini ortaya çıkardım. Avuçlarımla her ikisini de kavrayarak meme uçlarını parmak uçlarımin arasında yuvarladım ve sertçe sıktım.

Müzikle birlikte hareket etti, tırnaklarını dalgalı karın kaslarımda gezdirdi, sertliğimi eline aldı ve ucunda dolaştırdı. Dudaklarını boynuma bastırarak inledi: "Bütün gece senin için sıırıslık oldum. Bu şekilde sahneye çıkabilir miyim onu bile bilmiyorum."

Beni delirtti. *Artık* ona sahip olmalıydım. Onu kucağıma ortadaki mindere oturdum. Kucağıma oturdu, parmakları boynumun arkasında birbirine . Şarkının ritmine göre hareket ederken kalçalarını kıvrarak kendini penisime doğru bastırdı. Islaklığı külotunun ince ipeksi kumaşından sikime doğru süzülüyordu.

"Yukarı kaldır," diye emrettim, tangasını yana kaydırarak. "Otur."

Özünü yavaşça zonklayan uyarılmamın üzerine yerleştirirken, ikimiz de aletimin içine girip çıkarken onun amını izledik. Sonunda, tüm uzunluğumu kabul etti. Kalçalarını yukarı kaldırdığımda bir çığlık attı, kalçalarını kavrarken Prens Albert halkamı serviksine doğru zorladı.

"Tanrım, bebeğim!" diye haykırdı, başını omzuma yasladı, ağzını boynuma dayadı. "Yavaş ol," diye sesini alçalttı.

Bir inilti ve fısıltı karışımı. "Kimse beni duyamaz. Ian bizi öldürecek."

"Ian kıcımlı öpebilir," diye mırıldandım, kalçalarını yavaşça yönlendirerek Daire.

AMBER

Birkaç saniye içinde kollarını etrafıma doladı, ayağa kalktı, beni dizlerimin üzerine itti, kanepenin arkasına baktı. Arkamdan girerek kalçalarımı sıktı ve ağrıyan merkezime vurdu.

"Küçük amımın gerilmesini izlemek hoşuna gidiyor mu?" Eğilerek bileğimi ısırđım ve inlemelerimi bastırmaya çalıştım.

Etrafıma uzandı, başparmağıyla klitorisimi tıngırdattı. "Kimin?"

Sırtımı vücuduna yaslayarak ayağa kalktım. Beni daha sert sikerken "Oh kahretsin," diye bağırđım.

Dudaklarını boynuma götürüp ısırđı ve etimi dişlerinin arasına sıkıştırdı. Diğer avucu boynumu kavradı ve baskı oluşturacak kadar sıktı. "Sana lanet bir soru sordum, Amber."

"Senin. Küçük amcığının gerilmesini izlemek hoşuna gidiyor mu?"

Benden uzaklaşarak bileğimi tuttu ve beni tekrar kanepeye itti. Bacaklarımı ayırdı ve aralarına girdi, merkezimi doğru çekti, iki göğsümü de avuçlarının arasına aldı. Tüm uzunluğunu bir anda içime kaydırđı ve dibe vurdu. Çığlık atmamak için tüm gücümü harcadım. Göğüslerimi sıkarak sert ve hızlı bir şekilde pompaladı.

"Ben... çok
yakınım." "Benim
için boşal."

İkimiz de içinde bulunduğumuz transın dalgalanmalarını tükenene kadar sürerken vücudum titredi. Derin bir nefes verdi ve tembelce arkasına yaslandı. Parmaklarımı dölle kaplı kıvrımlarımın arasından geçirip bir parmağımı ağızıma götürürken gözlerimi onunkilere diktim. Gözlerim geri yuvarlandı ve onu tadarak inledim.

İzlerken dili alt dudağının üzerinde yuvarlandı. "Çok mükemmelsin bebeğim."

"Sen de öylesin," diye nefes nefese kaldım, nefesimi toplamaya çalışıyordum.

Kendini toparlayıp pantolonunu bağladıktan sonra baldırlarımı kucağına çekti ve bacaklarımı hafifçe okşadı. "Sanırım benim olanı utanmadan diğer erkeklere gösterebilmen için temizlenmemiz gerekiyor." Ayağa kalktı ve beni ayağa kaldırdı. Koz- tümü yerine koymama yardım ettikten sonra elimi tuttu.

Temizlenmek için banyo odasını kullanarak aceleyle üst kattaki yönetici ofisi lobisine çıktık. Güvenlik bizi bir kez daha kapının dışında sabırla bekledi.

Üstümün gerçekten sağlam olduğundan emin olurken, Chance arkamdan bana doğru bastırdı ve parmaklarını popomda gezdirdi. Gözlerimiz aynada buluştu ve ikimiz de gülümsedik. Saçlarımı boynumdan nazikçe süpürerek dudaklarını tenime değdirdi ve üstümü aşağı kaydırıldı. "Seninle evlenmek istiyorum."

Gözlerim büyüdü ve etrafımda döndüm. "Ne?!"

"I-"

Amber! Luke kapıdan bağırdı. İşinin başına dönmen gerek!

Chance başını eğdi, elleri beni sabitlemek için kollarımı tuttu.

"Ben... biz... sen... ihtiyacım var-"

Amber!

"Ugh, Geliyorum!" Bakışlarımı tekrar Chance'e çevirmeden önce kapıya doğru bağırdım. "Bunu vardiyamdan sonra konuşalım lütfen."

"Bebeğim, bu bir teklif değildi." Chance güldü. "Striptiz kulübünün tuvaletindeyiz, Tanrı aşkına."

"Biliyorum... sen sadece-"

Lanet olsun, Amber!

Başımı sallayarak Chance'in etrafından dolandım ve kapıyı çekerek açtım. "Luke, çok özür dilerim. Chance ve ben sadece konuşuyorduk ve-"

Bakışlarını indirerek kaşlarını kaldırdı. "Aşağı inene kadar memelerini örtmek isteyebilirsin."

Gözlerimi aşağıya dikerek yüzümü buruşturdum. "Özür dilerim."

Arkamı dönüp Chance'i öptüm ve yanımda korumalarımından biriyle aceleyle aşağıya indim.

Mesaimin bitiminde uzun ve sıcak bir duşun ardından banyodan çıktığımda güneş Chance'in yatak odasındaki panjurların arasından görünmeye başlamıştı bile. Kocaman yatağına uzanmış, gri ve siyah yastıklara yaslanmış, telefonunu karıştırıyordu. Ben yaklaşırken siyah örtüleri geri çekti. Yan yattım, ona bakarken başımı elimin arkasına yasladım. Battaniyeleri üzerime çekti.

"Konuşmaya hazır mısın?" Telefonunu komodinin üzerine koyarak şöyle bir baktı.

Başımı sallayarak gülümsedim. "Bunun bir teklif olmadığını biliyorum ama beni şaşırttı."

Yere çöktü, benim pozisyonumu taklit ederek bana bakacak şekilde yan döndü. "Peki neden?"

"Evlenecek bir tipe benzemiyorsun." Bakışlarını kaçırdı.

"Bebeğim, bekle." Elimi kaslı koluna koydum ve kolundaki dövmeyi okşadım. "Demek istediğim, beni kaybetmekten korktuğun için beni terk ettin. Evlilik sonsuza dek sürer."

"Sonsuzluk beni korkuturdu. Benim dünyamda hiçbir şey sonsuz değildir. Ama seninleyken, sonsuzluk yeterince uzun gelmiyor." Yüzünde bir gülümseme belirdi. "Bu... doğru hissettiriyor." Beni sıcak, çıplak bedenine doğru çekti. "Bana doğru gelen tek şey bu."

Ben daha cevap veremedenden midemden gelen bir gurultu battaniyenin altından fışkırdı. "Biraz acıktım."

"Kahvaltı için dışarı çıkamayacak kadar uykulu musun?"

Başımı sallayarak güldüm. "Ne zaman yemek yiyemeyecek kadar uykulu oldum ki?"

Aynı anda yataktan çıktık, eşofmanlarımızı giydik ve birkaç blok ötedeki bir kafeye gitmek üzere kapıdan çıktık. İki koruma peşimizden geliyor, etrafımızı gözlüyordu. Saat 8:00'e yaklaşıyordu ve kafe yemek yemek ya da bir şeyler almak için uğrayan yerel halkla dolup taşıyordu.

Sipariş vermek için kısa sırada beklerken gözler bize doğru kaydı. Birkaç kişi onun ya da belki ikimizin fotoğraflarını ya da videolarını çekiyordu. Artık emin değildim.

Kolumu onun koluna doladım, başımı onun koluna yasladım ve menüyü inceledim. Kahvenin ve kahvaltılıkların kokusu gürültülü restorana yayılıyordu. Sıranın önüne geldiğimizde, neşeli genç bir adam kasaya yaklaşarak bizi selamladı.

Chance bizim için sipariş verirken, bakışlarım daldı ve yemek alanının köşesindeki tanıdık biriyle göz göze geldim. Gazete okuyan kibar bir adam kahvesini yudumlarken bize doğru bakıyordu.

Adını hatırlamıyordum ama Ian'ın beni onun için özel olarak dans ettirdiğini hatırlıyordum. Başını onaylarcasına eğerek gözlerini tekrar kâğıda dikti.

"Bebeğim," diye dirsek attı

Chance. Başımı çevirdim.

"Hazır mısın?" Bana kahvemi ve kekimi uzattı.

Başımla onayladım. Parlak, beyaz ve nane yeşili binadan çıktık, hava güzelleştiğinde turistlerin ve yerel halkın akın ettiği yakındaki parka doğru yürüdük. Sonunda Kaliforniya'da geçirdiği zamanı dinleyebileceğimi hissettim. En azından film çekme kısmını. O bu konuda sohbet ederken ben de yaban mersinli çöreğimi yedim. Sonunda bir kapanış hissettim.

Boston'daki sıcak havayı çok sevdim. Her zamanki sert kışlardan sonra her yer yemyeşildi. Çiçekler tamamen açmış, kuşlar cıvıldıyor, kuğu tekneleri göletin kenarına dizilmişti. Suyun yakınında, gölgelik ağaçların altında bir bankta durup oturduk. Kolunu omzuma doladı, beni bedenine çekti.

Birdenbire bir top hızla yanımdan geçti ve ardından küçük bir çocuk onu gölete doğru kovaladı. Chance fincanını elime tutuşturdu, ileri atıldı ve çocuğu karanlık suya düşmeden yakaladı. Chance çocuğu teslim ederken daha genç görünümlü, nefes nefese bir kadın koşarak yanıma geldi.

"Çok teşekkür ederim!" Korku içinde oğlunun elini tuttu. "Çok hızlı!"

Chance eğildi, küçük, sarı topu aldı ve uzattı. "Sorun değil."

"Chance!" Onun kim olduğunu anlayınca nefesi kesildi. "Vay canına, çok teşekkür ederim. Harikasınız! En sevdiğim aktörlerden birisin."

Kibarca gülümsedi ve başını oğluna doğru eğdi. "Belki ona bir tasma falan alırsınız."

Genç anne kıkırdadı, oğlunu yerden kaldırdı ve hızla uzaklaşmadan önce iki kez daha teşekkür etti. Bana doğru döndü, başını hafifçe eğlenerek salladı.

"İnsanların benim çocuklarının boğulmak olduğunu nasıl unutabildiklerine hayret ediyorum." , kolunu tekrar bana doladı ve bir bileğini dizinin üzerinden geçirdi.

"Kadınları çıldırtıyorsun," diye kıs kıs güldüm, kahvesini uzatırken, "ama çocuklarla aran çok iyi."

"Sanırım." Gülerek omuz silkti. "Çocuklar uslu durduklarında oldukça havalı oluyorlar. Dylan havalı biri."

"Bir gün çocuk istiyor musun?" Bardağı dudaklarıma götürdüm ve bir yudum aldım.

Ayak bileğindeki kelepçeyle oynayarak tekrar omuz silkti. "Benim yaşam tarzımla bir çocuk yetiştirmek korkutucu. Sırf ünlü ebeveynleriyle birlikte kaldırımda yürüyorlar diye yüzlerine paparazzi tutulan başka ünlü çocuklar görüyorum." Bana doğru dönerek saçımın kalın bir tutamını parmağının etrafında döndürdü. "Eğer çocuğumuzu rahatsız eden biri olursa onu yumruklarım. Onların istediği de bu tür bir tepki. Birinin çocuklarımızın fotoğraflarını satması konusunda ne hissedeceğimi de bilmiyorum."

Elimi kalçasına koydum. "İşte bu yüzden harika bir baba olurdun."

"Hamile mısın?" Dudaklarının köşeleri büküldü

Yu

kar "Hayır," diye . "Sadece *iletişim kuruyorum.*"

1. Güldü, sonra kaşlarını çatı ve elini cebine attı, telefonunu çıkarıyor. "Ian."

Hey.

Evet, Amber ile parkta. Ne var yok? Tamam.

Mmhmm.

Tamam, biraz kestirip geliriz.

Telefonu kapattı, biz ayaktaiken telefonunu kaldırdı.

"Neler oluyor? Endişeli görünüyorsun."

"Akşam yemeğine gelmemizi ve daha sonra yüzmemizi istiyorlar."

Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturarak botumun içini çiğnedim.

Tom Lip. "Bu çok garip. Bu gece çalışmam gerektiğini biliyor."

Başını sallayarak beni kucakladı ve evine doğru yürürken başımın üstünü öptü. "Ona göre bu gece izinlisin."

ANLAŞMA

AMBER

Şövalye'nin konağı her türlü etkinlik için mükemmeldi. Arabadan indiğimizde bizi ızgara yemeklerin, taze kesilmiş çimlerin ve arka bahçeden gelen müziğin kokusu karşıladı. Ön kapıdan eve girdiğimizde, bacaklarımızın arasında dikkat çekmek için miyavlayan Mac tarafından karşılandık.

Başını kaşımak için eğildikten sonra, arkadaşlarımızın ve çocuklarının arka bahçeye doğru ilerledik. Ağaçlardan sarkan çok renkli Edison ampulleri bahçeyi boydan boya kaplıyordu; gerçi hava, sıcak akşamda tam etkilerini gösterecek kadar karanlık değildi.

Ian ve Tyler ızgaranın yanında durmuş, Ian hamburger ve sosisli sandviçleri çevirirken biralarını yudumluyorlardı. Luke sırayla büyük çocukları trampleden havuza atıyordu. Dylan, Jenna, Jade ve Mila ile birlikte sığıltaki havuzu izlerken neşeli kahkahalar havayı doldurdu.

"Hey, hey," diye selamladı Tyler bizi verandaya çıktığımızda, Chance'e bir bira uzatırken.

"Merhaba," diye birlikte cevap verdik.

Ian arkasını dönmeden, arasına bir sosisli sıkıştırılmış ızgara maşasını kaldırdı. "Merhaba, size her şeyin yerini gösterirdim ama kendiniz alabilirsiniz. Misafir değilsiniz."

Chance beni kendine doğru çekti ve başımın üstünü öptü. "Hemen döneceğim. Onlara *merhaba* diyeceğim." Çenesini bana doğru kaldırdı.

havuza.

Luke atlama tahtasından indi ve Jade'in kızı büyük, acı verici bir karın çırpınışıyla suya düşerken güldü. "Maddie! İyi misin?"

Sırılsıklam olmuş uzun sarı saçları kafasına yapışmış halde yüzeye çıktı. "Ah! Bin milyon trilyon arı sokmuş gibi hissettim!"

Yeşim ona doğru yüzerek duvara tutunmasına yardım etti. "Neden dışarı çıkıp dinlenmiyorsun?"

"Asla olmaz! Bunu tekrar yapmak istiyorum!"

Madison havuz duvarına tırmandı. Luke uzanıp onu kollarından tutarak dışarı çekti ve kenarda durmasını sağladı. Madison ona doğru uzandı ve Luke hemen onu kaldırıp tekrar suya attı.

Ian ya da Luke'un çocuklarla bu şekilde etkileşim içinde olduklarını görmek beni şaşırtmaktan asla vazgeçmedi. Bu görmeyi hiç beklemediğim bir şeydi. Jenna'yla arkadaş olmadan önce onları iş yerindeki üstlerimden başka bir şey olarak görmüyordum ve korkutucuydular. Herkesin eğlencesiyle eğlenerek sandaletlerimi çıkardım ve salın kenarına tüneyerek bacaklarımı suya indirdim. Jenna karnını tutarak yüzünü buruşturdu.

"Jen?" Kıyafetlerimi çıkarma zahmetine girmeden havuza atladım.

"Oh, kahretsin." Nefes nefese kolumu sıktı.

"Oh, hayır!" Nefes nefese kaldım. "Ian!"

"Ben iyiyim!" Nefes verdi. "Bu sefer korkunç Braxton Hicks kasılmaları yaşıyorum."

Ian aceleyle havuzun yanına çömeldi. "İyi misin, bebeğim?"

Paytak paytak kenara doğru yürüdü. "Ben iyiyim, söz veriyorum." Chance'e baktı. "Biniyor musun?"

Başını sallayarak dudağını büktü. "Bebek suyunda yüzmemeyi tercih ederim, teşekkürler."

Gözlerini devirdi. "Bir ay daha doğurmayacağım. Bin hadi."

Sırılsıklam olmuş elbisemi havuzun hemen dışına sererek üzerimdeki çıkardım. Chance Sperry ayakkabılarını ve siyah V yakalı tişörtünü çıkarıp bir üzerine örttü.

Ian, yemeğin yanmadığından emin olmak isteyen Tyler'ın çağrısı üzerine aceleyle ızgaranın başına döndü. Dylan, Chance'in suya girdiğini görünce ona ulaşmak için bacaklarını tekmeledi. Mila ve ben onun çaresizliğine kıkırdadık.

Chance kıkırdayarak sarı şamandirasını kaptı. "Zooommm." Küçük dalgalar yaratarak bir daire çizdi. "Zooommm." Hızla rotasını değiştirerek onu ters yöne doğru fırlattı.

Dylan histerik bir şekilde güldü. Chance onun en sevdiği kişiydi. Kendi anne babasından başka. Biz hayretle izlerken diğer dört çocuk Chance ve Luke'un etrafını sardı. Jenna Dylan'ın şamandirasına uzandı, onu bize yaklaştırdı, onu şimdi itişip kakışan ve su sıçratan diğerlerinden korudu. Çocuklar çocukları farklı yönlerde fırlatıyor ve omuzlarından atlamalarına izin veriyorlardı.

"Buna tanık olacağımı hiç düşünmemiştim." Jenna'nın yüzüne geniş bir sırıtiş yayıldı.

"Ne?" Mila sordu.

"Aslında bunlardan herhangi biri, ama esas olarak Chance Amca'nın çocuklarla bir baba gibi etkileşime girmesi." Jenna alt dudağını dişlerinin arasına sıkıştırarak bana bir bakış attı. "Açıkçası onun bu yönünü görmeyi seviyorum. Gelecekteki çocukları için üzülyordum," diye kıs kıs güldü, "ama çok şey değişti." Mila'ya döndü. "Ve gerçekten de Tyler'ın iyi bir baba olacağını milyon yıl düşünsem aklıma gelmezdi."

Başını salladı. "Tanıştığımızda bu konuda gerçekten şüpheciydi ama onlarla tanışmak istedi." Omzunun üzerinden geri döndü ve Tyler'ı hayranlık dolu bir bakışla inceledi. "Onlarla tanıştığı anda hepsi anında bağlandı. Onun doğru kişi olduğunu biliyordum."

Jenna içini çekti. "Beni korumak için yaptığı bir şey yüzünden ona kızarak çok zaman geçirdim. Şimdi mutlu olduğu için gerçekten çok mutluyum."

"Yemeğe hazır mısınız?" Ian kapalı verandanın altındaki masadan seslenerek bizi sohbetimizden uzaklaştırdı.

Herkes havuzdan çıkıp yemeklerin olduğu yere doğru ilerledi. Ebeveynler önce çocukların tabaklarını hazırladı ve onları havuzun yanındaki havluların üzerinde yemek yemeye gönderdi. Yemeklerini mideye indirirken sırayla birbirlerini güldürdüler.

Chance'in yanına oturdum, Ian yanağının içini kemirirken ben de bir patates cipsi atıştırdım. O zaman bizi burada ağırlamak için gizli bir nedeni olduğunu anladım. Bir şeyler farklıydı.

Suyu test etmeye karar verdim. Boğazımı temizleyerek gülümsedim. "Bizi ağırladığınız için teşekkürler."

Bakışlarını bana çevirdi. Başını eğişinden ne yaptığımı çok iyi anladığını anladım. "Sizi ağırlamak istiyorduk ama bu gece başka bir şey var."

Chance homurdandı. "Şimdi ne haltlar dönüyor?"

Ian, Luke ve Tyler sakın kaldılar. Jenna oturduğu yerde kıpırdanarak gözlerini kocasına dikti. Sonra da yanındaki mama sandalyesinde oturan Dylan'a yardım etmekle meşgulmüş gibi davrandı. Tyler bakışlarını çimentoya çevirdi.

"Bu!" Chance tersledi. "Jenna'nın tavırlarını herkesten iyi bilirim. Ne oluyor?" sesini *alçalttı*, "neler oluyor?!"

Luke aldı, sandalyesinde arkasına yaslandı ve ağzını sildi. "Alejandro hakkındaki şüphelerim düşündüğümüzden daha kötüymüş."

"İnanılmaz." Chance alay etti. "O orospu çocuğunun ölmesini istiyorum!" Bu sefer sesini alçaltmaya zahmet etmedi.

"Ohhh anne!" Naya şarkı söyledi. "Chance *sikici* dedi!"

Mila ona ters ters bakmadan önce Tyler bir kahkaha attı. Tyler anında sinirlendi. Tyler üvey kızını azarlamaya çalışarak, "Biz bu kelimeleri başkaları söylediğinde bile söylemeyiz," dedi.

Mila, muhtemelen dikkatlerini dağıtmak için çocukların yanına gitmek üzere sessizce çıktı. Chance dikkatini tekrar Ian ve Luke'a çevirdi ve parmaklarıyla şakaklarına masaj yaptı.

"Roxy hâlâ iyi mi?" Yeni bir güncelleme için çaresizce araya girdim.

Ian başını salladı. "Bir süre çalışamayacak ama tamamen iyileşecek. Yine de onu bir daha görmenizi istemiyorum. En azından bir süre için. Sanırım insanlar Alejandro için ikinizi de izliyor."

"Ondan haber aldın mı?" Onun adının geçmesinden bile rahatsız olmuş bir şekilde sandalyemde kıpırdandım.

Ian başını salladı ve bakışlarını Chance'e çeviren Luke ile göz göze geldi.

"Siz ne söylemiyorsunuz?" Gmbrdedim.

Sessiz kalıp Luke'a bakan Chance sonunda konuştu. "Onun Tanrı bilir nerede olmasından rahatsızım. Hepimizin güvenliği olduğunu biliyorum ama açık hedef durumundayız."

Tyler omuz silkti. "Onu saklandığı yerden çıkarmak istiyorum ama-" Ian avucunu parlattı. "*Hayır* dedim."

Chance kollarını kavuşturdu. "Neden onu dışarı çekemiyoruz?"

Ian, Tyler ve Luke'un bakışları bana kaydı. Sertçe yutkunarak gözlerimi masaya indirdim ve bakmaya başladım. Jenna sesli bir şekilde iç çekti.

"Ne?" Chance mırıldandı.

Herkes sessizliğe gömüldü.

"Ne?!" Chance kendini tekrarladı.

"Ben." Elimi Chance'in gergin koluna koyarak mırıldandım. "Bana ihtiyaçları var."

Chance bana doğru döndü. Başını sallayarak ofladı. "Kesinlikle olmaz." Dişlerini sıkarak dikkatini Ian'a yöneltti. "Onu bir daha bu işe bulaştırmayacaksın. Ben yaparım. Belli ki benden nefret ediyor çünkü ben onunla yatıyorum ama o yatmıyor."

"şşşt."

Tyler sırtarak bakışlarını indirdi.

"Bundan kaçınyorduk çünkü onun dahil olmasını istemiyorduk." Ian çenesindeki kısa tüyleri çekiştirdi.

Ayağa kalkarak sandalyemi bacaklarımla arkaya kaydırdım. "!" Chance'e ters ters baktım. "Sen benim patronum değilsin."

"Ama *ben* yleyim!" Ian araya girdi.

Ona doğru dönerek yumruklarımı sıktım ve ağzım açık bir şekilde kalçalarıma dayadım.

ne doğru eğildi ve dirseklerini masaya dayadı.

"Haksız değil." Chance karşılık verdi. "Geçen sefer ldrlebilirdin Amber."

Ian elini Jenna'nın elinin üzerine koydu.

"Bebeğim-" Jenna başını salladı. "Git."

Ayağa kalkan Ian parmağıyla beni çağırđı. "Beni takip edin." Chance ayağa fırladı.

Dönüp duran Ian başını salladı. "Sadece Amber."

Chance oflayarak ve sinirlenerek yerine oturdu. Ian arka kapıya doğru yürüdü ve kapıyı benim için açık tuttu. İçeri girip talimatları bekledim.

"Ofis," diye emretti, çenesini koridora doğru kaldırarak.

Odaya doğru yürüdüm. Kapıyı arkamızdan kapattı ve masasına doğru ilerledi. Çekmeceyi açarak bir paket sigara çıkardı ve bir tane yaktı. Büyük bir duman bulutu çıkararak gözlerini geri çevirdi.

"İyi misin?"

"Buna ihtiyacım vardı." Masasının karşısındaki sandalyeyi işaret etti. "Oturmak ister misin?"

Başımı sallayarak kollarımı karnımın üzerinde kavuşturdum. "Ben iyiyim.

Muhtemelen havuzdan dolayı hâlâ nemliyim."

Başını eğerek masasının önüne doğru ilerledi ve kenarına tünedi.

"Chance senden isteyeceğim şeyi asla kabul etmeyecek."

"Umurumda değil, Ian. Yardım etmezsem *asla* huzura kavuşamayacağız, değil mi?" "Hiçbir fikrim yok Amber."

Sigarasını içine çekerek salladı

kafasını. "Bu tam bir kumar."

"Yardım etmek istiyorum." Ellerimi indirdim, kalçalarımı kavradım. "Peki, ne düşünüyorsun?"

ŞANS

Tamam, seni ararım. Telefonumu banyo tezgahının üzerine bırakarak kapattım. "Yine neden sürekli yardım etmek zorunda olduğunu anlamıyorum," diye homurdandım ve Amber'la yüzleşmek için arkamı döndüm. "Neden bu kadar erken? Bunun için ne eğitimin var?"

Ian'a kesinlikle çok kızmıştım. Ama Amber kıs kıs gülerek lacivert bikini üstünü çözdü ve yere düşmesine izin verdi. Şehvet dolu bakışlarım onun çıplaklığına kaydı. Avuçlarını göğüslerinin dışında gezdirerek parmak uçlarıyla meme uçlarını daire içine aldı.

"Bunlar benim eğitimim." Göz kırptı.

"Ha?"

"Ian onu bir toplantı için kulübe çekecek. Yine de onun için dans etmem gerekecek." Mayo altının yanlarındaki ipleri sıkıştırarak, yere bırakmadan önce aynı anda çıkardı. Kendimi kontrol etmeye çalışarak derin ve yavaş bir nefes aldım. Ne yaptığını biliyordu. Beynim bir kez daha Ian'ın yemi olmayı kabul ettiği için öfkelenirken, sikimin umurunda bile değildi.

Bana doğru dans ederken kalçaları sallanıyor, kollarını omuzlarıma doluyor ve gözlerimin içine bakıyordu. Baştan çıkarıcı ve mükemmel, ayak parmaklarının üzerinde durarak dudaklarını dudaklarıma bastırdı. Elini indirdi, parmaklarını ereksiyonumun üzerinde gezdirdi ve şortumun kumaşı üzerinden beni tahrik etti. Avucunu şaftımın etrafına sardığında nefesim kesildi, uzunluğumun ana hatlarını okşadı.

Parmaklarımı bileğine dolayarak sıktım ve onu kendimden uzaklaştırdım. "Dokunma bana."

Onu istememe rağmen, tehlikeye atıldığı için hâlâ üzgündüm ve bunu umursamıyor gibiydi. Amber deliliğin başka bir türüydü ve onun bu yönünü sevsem de, sevdiğim kadını korumayı her şeyden çok istiyordum.

Ian'ın ne yaptığının farkında olduğumu biliyordum ama bu onu mazur göstermezdi. Son duyduğumda, kadınlar o hayata hiç dahil olmamıştı, bu yüzden ona bir şey olabileceğini düşünmek korkutucuydu. Kendimi asla affetmezdim. Onu tekrar, ama kalıcı olarak kaybetme düşüncesi baş edebileceğimden çok daha fazlaydı.

"Chance," diye homurdandı, "lütfen dur."

İşıltılı bakışlarını incelerken bir an için gözlerimi kapattım ve ellerini tekrar boynuma dolamadan önce iç çektim. "Kızgınım çünkü seni gerçekten kaybetmenin nasıl bir his olduğunu asla bilmek istemiyorum. Her gün seninle kötü bir ayrılığı, hayatına gerçekten bir şey olmasına tercih ederim. Sadece güvende olmanı istiyorum. Kız arkadaşım için endişelenmeye hâlâ hakkım var." Saçının bir tutamını kulağına doladım. "Ian ve Luke'a güvenmeye çalışıyorum... ve bu özel durumda sana. Jenna olsaydı Ian da aynı şekilde davranırdı, bu yüzden bana kızmak için biraz izin ver."

Dudakları ince bir çizgi halinde kıvrıldı ve başını salladı.

"Tamam, bebeğim."

Ve evet, eğer o olsaydı etrafta olması tam bir kabus olurdu. Anlıyorum."

Buhar banyoyu doldurmuştu. Arkasından açık duş kapısına baktım, sonra şortumu indirip yana attım. Kalçalarını tutarak onu geriye doğru duşa yönlendirdim ve ellerini başının üzerine duvara koydum. Dudaklarımı boynuna götürerek, "Bu gece bir şeyi çok yanlış anladın" diye fısıldadım.

"O da ne?"

"Senin patronun benim. Sanırım sana hatırlatmam gerekiyor."

Kendini bana karşı daha sert bastırdı. "Becer beni o zaman."

Ellerimi vücudundan aşağı kaydırđım, kendimi onun kaygan girişine hizaladım ve onu kaldırdım. Sırtını duvara yasladı, parmaklarını boynumun arkasında birleştirdi. Muhteşem vücudu oyundan çıkmıştı. Onu şaftımın üzerinde aşağı yukarı hareket ettirirken iri göğüslerinin zıplamasını izledim. Kıçını sıkıldıkça inlemeler ve çığlıklar ondan kaçıyor, onu her kalın inçte kendini kazığa oturtmaya zorluyordu.

Tırnaklarını omuzlarımla arkasına geçirerek, "Çok iyi hissediyorsun," diye nefes aldı.

"Seni dinlemeyi seviyorum," diye mırıldandım ağzına karşı. Alt dudağını dişlerimin arasına sıkıştırdım, dudaklarımı onunkilere çarpıştırmadan önce emdim ve onu öptüm.

"Mmm, şimdiden çok yaklaştım," diye daha yüksek sesle inledi.

"Hayır." Onu yere bırakıp geriye doğru bir adım attım. "Senin için başka planlarım var."

Sonraki birkaç dakikayı birbirimizi yıkayarak geçirdik. Duştan çıkarken, kendi havlumu almadan önce ona bir havlu uzattım. Su damlacıkları pürüzsüz teninden aşağı akarken gözlerim onun bronzlaşmış vücudunda gezindi. Eğilerek havluyla başını kuvvetlice ovuşturdu. Arka tarafı beni baştan çıkarıyordu. Elim geri çekti ve nemli, sıkı poposunda gezdirdim.

SMACK!

"Ah!" Sıçradı ve etrafında döndü.

Havluyu ondan alıp yere bıraktım. Sonra onu kucağıma alıp omzuma attım ve uzun, hızlı adımlarla yatağı doğru yürüdüm. Eğildim ve onu yatağın ortasına bıraktım.

Komodinin çekmecesini açarak uzun, yumuşak kırmızı bir ip çıkardım. Bileğini tuttum, dikkatlice sardım ve düğümledim, sonra se-

yatak başlığındaki metal bir halkaya bağladım. Yatağın diğer tarafına geçerek diğerini de aynı halkaya bağladım. Bacaklarının arasında sürünerek dudaklarımı her bir iç uyluğuna bastırmamı çaresizce huşu içinde izledi.

"Bacaklarının özgür olmasını istiyorum," diye fısıldadım ipeksi tümseğine karşı, dilimi yarığının arasında gezdirirken.

"Neden?" Bu his karşısında nefesi kesildi.

Hiçbir uyarıda bulunmadan, dilimi şişmiş düğmesinin üzerinde gezdirirken iki parmağımı göbeğine soktum. Bacakları başımın etrafını sararak beni etine doğru daha sıkı çekti.

"İşte bu yüzden," diye cevap verdim ıslaklığına karşı.

ve çığlıkları evin içinde yankılanıyordu. Ona hiç merhamet göstermeden, sıırıslıklam olmuş çekirdeğine saldırmaya devam ettim. Sırayla hem Tanrı'ya hem de bana seslenirken yalvarışları aciliyet kazandı. Büyüleyici güzelliğini görmek için arkama yaslanarak kıvranışını izledim. Üçüncü parmağımı eklediğim anda çözüldü ve tüm kolumu ıslattı.

"Chance." Nefes nefese, yavaşlayan hızımı karşılarken gözleri geri döndü.

Parmaklarımı yavaşça çekip özünü meme uçlarına sildiğimde dudaklarından bir inilti çıktı. Dilimle her pembe ucun etrafında dönerek, içine girerken birini ağzıma aldım. Trem- bling, diye çığlık attı, bacakları kalçalarımaya sarıldı. Kolumu onun altına kaydurdım, dibe vururken onu kendime doğru tuttum.

"Lütfen sana dokunabilir miyim?" Keskin bir nefes aldı.

"Sadece iyi bir kız gibi istediğin için." Her bir elinin üzerine uzanarak kırmızı bağları çektim, bileklerini serbest bıraktım ve teker teker dudaklarıma çektim.

Tırnakları anında sırtıma battı, sertçe kazıyarak sevdiğim acı verici bir his yarattı. Ben onu becerirken can havliyle bana sarıldı. Hızımı tekrar karşılayarak kalçalarını yukarı itti ve kontrolü ele almak için elinden geleni yaptı.

"Bana dokunmak istemedin," diye hırladım. "Sırtımı de- derek öldürmek istedin."

Gülümseyerek tırnaklarını etimin derinliklerine gömdü ve göğsüme kadar kazımaya başladı. "Sen... acıyı seviyorsun," diye haykırdı.

"Tıpkı senin amını mahvettiğimde sevdiğin gibi." Ona başka bir konuşma şansı vermeden, aramıza uzandım ve aramızdaki sürtünmeyle klitorisini olabildiğince sert bir şekilde sıkıştırdım.

Kanını donduran bir çığlık bedenlerimizi fişkırttı, zevk ve acıyla ağzı açık kaldı. Saniyeler içinde dudaklarımı onunkilere yapıştırdım, onu doldururken açlıkla öpüyordum. "Kahretsin bebeğim, bu inanılmazdı," diye nefes nefese kaldım ve tekrar kendime gelir gelmez yana doğru yuvarlandım.

Bacağını üzerime attı ve tırnaklarıyla göğsümü hafifçe okşadı. Parmaklarımı saçlarımda gezdirdim ve derin bir nefes aldım. Sonunda konuşana kadar saatlerce hareketsiz yattık.

"Bebeğim," diyerek avucunu yanağıma koydu ve yüzümü kendi yüzüne çevirdi. "Sen istemezsen bunu ."

Her ne kadar yasaklamak istesem de ona güveniyordum. Ian ve Luke'a güvendim. Güvenliğe güvendim. Başına bir şey geleceğini düşünmek bana acı veriyordu çünkü bunu yapmasına izin vermişim. Kendi kararlarını vermesini hiç umursamadım. Sadece onu koruyordum. Ve bu sefer, kendi kararını vermesine izin vermeyi seçecektim.

Elimi onunkinin üzerine koyup başparmağımı yüzümde dolaştırdım. "Seni seviyorum ve Ian'a ne yaptığını bilecek kadar güveniyorum." Elimini indirerek göğsüne masaj yaptım. "Ama bir tırnağını bile kırarsan çıldırırım."

Başparmaklarını kırıışmış alnımda gezdirerek bana verdiği kırıışıklıkları düzeltti. "Ben bir baş belasıyım, güven bana."

"Evet, ama aynı zamanda benim her şeyimsin, bu yüzden seni tek parça halinde tutalım."

Ertesi gece Ian, Alejandro izliyor olabileceği için Amber'a binaya kadar eşlik etmemem konusunda ısrar etti. Buz Adam'ın ona işe kadar eşlik etmesini sağladı ve ben de Amber güvenli bir şekilde geldiğinde onu karşılamak için orada olduğumdan emin olmak için erken ayrıldım. Dragon ve ben açılıştan önce binaya girdiğimizde, ana sergi salonundan bangır bangır müzik sesi geldiğini duydum. I

Jenna'yı sahnede sıcak pembe ve siyah spor sütyeni ve eşleşen erkek şortuyla gördüğümde izlerimde durdum.

Ian ve Jade sahnenin önünde durmuş, kızın direği tutuşunu, direğin üzerinde dönüp durmasını ve bir yandan da assolist şarkısı eşliğinde dans etmesini izliyorlardı. Ne kadar hamile olduğu düşünüldüğünde şok olmuştum, yine de baş aşağı dönmüyordu ve ne yaptığını bildiğini düşündüm. Aslında oldukça etkilenmişim.

Sahneye doğru yürüdüm, Ian'ın yanında durdum ve kollarımı kavuşturdum. Şöyle bir baktı ama bakışlarını tekrar ona çevirdi.

"O ne yapıyor?"

"Beni sertleştirmek dışında mı?" Sırıttı. "Kraliçe dans etmek istedi, ben de ona açılıştan önce dans etmesini söyledim, gerçi şu anda bazı cüzdanları boşaltacağından oldukça eminim."

"Hamileyken bile bunu yapabilir mi?" Dudağımı büktüm.

"Öyle, değil mi?"

"Öyle görünüyor." . "Bir daha kalabalık için dans etmesine izin verecek misin?"

Kaşlarını kaldırarak bana döndü ve omzunu silkti. "İlk başta bunu yapmasını istemedim, ama eğer kesinlikle sevdiği bir şeyse, bunu onunla tartışmaya hazırım."

Müzik sustu ve Jade yüzüne yayılan parlak bir sırıtışla alkışladı. "Harikaydın kızım! Hâlâ başarılısın!"

Jenna bana doğru döndü, elleri kalçalarında. "Peki sen ne düşündün, en iyi arkadaşım?"

"O direğin üzerinde piliç çevirmeye benziyordun."

Ian yan tarafıma dirsek attı.

Kalçamı tuttum. "Oof, yani seksi görünüyorsun."

Jenna kıkırdarak başını salladı. "Sorun değil. İçindeki ukalanın ortaya çıkmasını bekliyordum."

"Hiç hayal kırıklığına uğratmıyor, değil mi?" Göz kırptım. "Hayır."

Ian sahneden inmesine yardım etti ve ona bir havlu uzattı.

"Bebeğim, Chance ve ben konuşmaya gidiyoruz, tamam mı?"

Başını sallayarak ayak parmaklarının üzerinde durdu ve adamın dudaklarına bir öpücük bıraktı. "Tamam."

O ve Jade odadan çıktılar, güvenlik de onları takip etti. Ian ve ben koridora açılan yan kapıya doğru yürüdük. Çenesini sola doğru kaldırdı.

"Odama git."

Koridorda ilerleyerek sonundaki özel alanına girdim. Kapıyı kapattı ve kilitledi. Kilit sesini duyar duymaz döndüm.

"Eğer senin için soyunacağımı düşünüyorsan-"

"Kes şu saçmalığı. Sikini görmek istemiyorum, Chance."

"Amber ve bu gece hakkında mı?" İçimi çektim, kendimi kanepeye geri attım ve bacağımı tembelce yan kolun üzerine uzattım.

Başımı sallayarak bir adım öne çıktı ve odanın ortasındaki platformun kenarına tünedi. "O ve Alejandro hakkında, aslında." Cebinden bir paket sigara çıkardı ve çakmağıyla birlikte bana bir tane fırlattı. "Bir saniye içinde bunu almış olmayı dileyeceksin."

Gözlerimi dikerek sigarayı yaktım ve aynalı tavana bakarken derin bir nefes çektim. "Ne?"

"Bu gece benimle buluşmak için buraya gelecek ve onun için dans etmesi gerekecek."

İstedikini elde etmeye ve insanları korumak için ne gerekiyorsa yapmaya alışkındı. Amber'a onun güvenliği konusunda ona güveneceğime dair söz verdim. Bu konuda ona güvenmek benim için de çok önemliydi. Her ne kadar hoşuma gitmese de kabul etmek zorundaydım yoksa işleri daha da kötüleştirecek ve onu sonsuza dek kaybedecektim.

"Peki." O tek söyleyebildiğim buydu.

"Ne dediğimi anlıyorsun, değil mi?" Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu.

Başımı sallayarak bir nefes çektim. "Onun güvende olmasını istiyorum. Bunun bitmesini istiyorum. Ne pahasına olursa olsun."

"Bana güveniyor musun?"

"Yapıp yapmamam umurunda mı?" Başımı ona doğru çevirdim. "Bu gece ayak altında dolaşmayacağım." Ayağa kalktım, sigaramdan bir nefes çekerek kapıya yöneldim. Ian dirseğimden tutarak beni geri çekti. Bakışlarım yavaşça onunkilerle buluştu. "Sana güveniyorum."

"Bunun planım için gerekli olduğuna söz veriyorum."

Kolumu tuttuğu yerden çekerek çıkışa doğru yürüdüm ve kapı koluna uzanırken arkamı döndüm. "Eğer yaralanırsa-"

"Yapmayacak. Yaptığı işte harika. Kendisinden ne beklendiğini biliyor."

"Ama öyle mi?" Başka bir şey söylemeden oradan ayrıldım.

BÖLGELER

AMBER

Asansörde Luke'la birlikte Mavi Salon'a inerken telefonuna baktım ve Tyler'a mesaj attığını gördüm.

Şans, ne olursa olsun showroom'dan ayrılmamaktır.

Güvenliğini riske atamayız ve içimden bir ses bunun çirkinleşebileceğini söylüyor.

Onu görüyor musun?

Ben biliyorum. O benimle birlikte.

Bu da ne ? Yavaş ve sakın bir nefes aldım, gözlerimi ileri geri hareket ettirerek sinirlerimi yatıştırmaya çalıştım. Chance'in bu işe karışmasını istemediği için mutlu olsam da, bu gecenin ne kadar kötü geçebileceğini fark ettim.

"İyi misin?" Luke telefonunu cebine soktu.

Kapı açılıp asansörden indiğimizde başımı sallayarak dudaklarımı büzdüm. "Evet, ama bütün bunlar midemi bulandırıyor."

Telefonu cebinden tekrar çaldı ve sıçramama neden oldu.

Salona doğru yürürken nefesinin altından "İyi olacaksın, söz veriyorum," diye mırıldandı. "Güzel bir tane seçmişsin."

"Ne?"

"Kıyafetiniz. Cazibesine karşı koyamayacaktır."

gece için seçtiğim kıyafet hayal gücüne neredeyse hiçbir şey bırakmıyordu. Altın çivili siyah deri üçgen üst meme uçlarımı zar zor kapatırken, eşleşen dörtlü tanga altın zincirlere ve çivili bir yakaya bağlıydı. Zincirler, kayışların bağlandığı halkaların arasından geçiyordu. İki kaslı nöbetçi tarafından korunan çift kapının önünde durdum, her biri ellerini kapı kollarına dayamış, işarete hazır bekliyordu.

dövüşten önceki bir boksör gibi hissediyordum, elimi sallayarak sinirlerimi fiziksel olarak silkeliyordum, zincirlerim şingirdiyordu. Luke avucunu omzuma yasladi. Luke'a bakmadan önce siyah platform topuklu ayakkabılarımın düzgün bir şekilde bağlandığından emin olmak için kontrol ettim.

"İyi olacağıma söz ver."

"O kadar aptal olacağını sanmıyorum."

"Bu yanıtın beni rahatlatması mı gerekiyor?" Sinirli bir şekilde kıs kıs güldüm.

"Beni bir şey yapması için ona bir neden verme," diye mırıldandı Ian.

Ani varlığı karşısında irkilerek arkamı döndüm. "Onu kontrol edemiyorum," diye tısladım.

"Düşündüğünden daha güçlüsün," diye ekledi Luke.

Başka bir şey söylemeden başımı eğdim ve güvenlik görevlileri kapıları açtı. İçeri girer girmez bizi içeri kapattılar. Duvarların hemen ötesinde nöbet tutuyor, kimsenin geçmesine izin vermiyorlardı. Kollarım gözle görülür şekilde titriyordu.

Luke elimi tuttu, hafifçe sıktı ve kulağıma doğru eğildi. "Sana bir şey olmasına izin vermeyeceğiz."

Arkada, bilardo masasının yanındaki yerini almadan önce odayı taradım, garsonlar içeri girip kokteylleri dağıtırken Alejandro'yu duvarın yanında gördüğümde elini daha sıkı tuttum. Gözlerini benimkilere dikti ve bardağını yanındaki adama uzattı. Mobilyaların ve diğer adamların arasından sıyrılarak üçümüzün durdu.

Luke elimi bıraktı. O ve Ian öne doğru bir adım atarak beni korudular. Alejandro'nun yüzünde o tanıdık, çekici sırıtış belirlediğinde neredeyse donmuş gibi hissettim. *Neden bana daha önce gördüğüm birini hatırlatıyordu?*

Parmağımla işaret edemesem de, o emindim...

Birisi.

"Benimle görüşmek istediğiniz için teşekkür ederim," diye Ian'a seslendi ama gözlerini benden ayırmadan adamlara dikkatini verdi. "Sanırım bir tür yanlış anlaşılma oldu."

"Affedersiniz?" Ian başını eğdi. "Ne demek istiyorsun?"

"Dansçılarınızdan birinin yaralanmasından beni sorumlu tuttuğunuz dikkatimi çekti."

"Yaralandın mı?" Luke kollarını kavuşturdu. "Roxy neredeyse ölüyordu."

"Kim?" Ian'ın etrafından dolaştı, elinin tersini yanağımda gezdirdi, dudaklarındaki o küçük seğirme şimdi onlarla alay ettiğini belli ediyordu.

Ian ve Luke etraflarında döndüler. "Dansçım, seni pislik!" Ian sesini yükselterek kapıyı işaret etti. "Amber, hemen defol git!"

"Whoa, whoa." Alejandro mırıldandı, itaat etmeye çalıştığımda bileğimi yakaladı. "Sen neden bahsediyorsun, Şövalye?"

Elini kavrayışından çekip koluma masaj yaptım, sonra da elimi göbeğimin üzerine koydum. Luke bir adım atıp elini belime koydu.

"Ona dokunma!" Ian tükürdü. "Ve bana aptalı oynama! Roxy'yi eşek sudan gelinceye kadar dövdürdün, depodaki evrakları çaldın, dağıtmak için lanet bir fotoğrafçı tuttun, evimi dinledin ve bize tehdit mesajları attın!"

"Ian, bekle!" Alejandro parmaklarıyla burnunun kenarını sıkarak içini çekti. "Depodaki evrakları çaldığımı kabul ediyorum ama bunun iyi bir nedeni vardı. Diğer şeylerle ilgili neden bahsettiğin hakkında hiçbir fikrim yok." Avuçlarını Luke'a doğru açarak *sert adam* bıraktı. "Sana bir sürpriz yapmayı planlıyordum ama diğer şeylerle ilgili ne haltlar döndüğüne dair hiçbir fikrim yok."

"Şahsen ben sana inanmıyorum!" Luke'un parmakları omurgama saplandı ve elini çekmeden önce yumruklarını sıktı. "Neden bu kadar şüpheli davranıyordun?!"

Ian boğazını temizledi. "çekil, Luke."

"İş hayatım yüzünden. Siktir!" Alejandro yüksek sesle bir kahkaha attı ve aval aval bakan, şaşkın adamların olduğu odaya dönerek

bakışlarını tekrar Ian'a çevirdi. "Dostum, hadi ama! Ne oluyor be?" Ellerini ceplerine soktu, yüzünde bir eğlence ifadesi vardı. "Sizin için büyük bir sürpriz planlamıştım ve bunu gerçekleştirmenin tek yolunun o evrakları çalmak olduğunu biliyordum. Bizim için birkaç dövüşçüm var." Uzanıp Ian'ın kürek kemiğine bir tokat attı.

Ian gözlerindeki saf öfkeyi görebileceğim kadar kımıldadı. "Ne diyeceğimi bilemiyorum." Kıkırdadı. "Sanırım Mus- solini ailesinin geçen yıl bize yaptıklarından sonra paranoyaklaştım."

Ne yapıyor bu? Buna kanıyor mu?! Elbette, şu an onun tarafında değil.

Alejandro aniden ciddileşti. "Sizinle kimin uğraştığını bulmalı ve bu işe bir son vermeliyiz."

Luke bir adım öne çıktı. " çalışan adamlarım var."

"Yardım etmek isterim." Alejandro bana baktı, sonra gözlerini Ian ve Luke arasında gezdirdi. "Neden bunu dans ettikten sonra konuşmuyoruz? Bir süredir bunu dört gözle bekliyordum."

Ian ve Luke bana doğru döndüler. Ian hâlâ öfkeli görünüyordu. Luke özür diler gibi göründü ama yakasından hazır bir puro çıkarıp yakarken gerginliğini koruyordu. O anda gözlerimin dehşetle dolu olduğundan emindim. Ama sıırıttım... genişçe. Belki de fazla geniş. Adamların benden ne istediğini biliyordum. *İyi davran. İşini yap. Anlamıştım.* O anki rolümün önemini biliyordum. İsteyeceğim son şey işleri berbat etmek ve her şeyin arkadaşlarımla üzerine yıkılmasıydı. Ya da en azından patronumun ve onun işinin. Ian ve Luke'a başımla onay verdim.

Ian tekrar Alejandro'ya döndü. "O hazır."

Alejandro, Luke'un kendisine doğru pür dikkat üflediği duman bulutunu uzaklaştırdı. Odanın ön tarafındaki ilk boş sandalyeye dönerek hevesle oturdu.

"Lütfen bana onun söylediği tek bir kelimeye bile inanmadığını söyle," diye fısıldadı Luke, sadece Ian ve benim duyabileceğim kadar yüksek sesle.

Odanın arka tarafına geçerken "Hayır," diye cevap verdi.

Luke bilardo masasının kenarına tünemişti. Ian onun yanına eğilmiş, kollarını göğsünde kavuşturmuştu ki benim şarkım başladı.

Bu gece, korkmuş olmama rağmen her nasılsa erkeklerin her biri için kusursuz bir şekilde dans ettim. Onur konduğumuz için yaptığım gibi Alejandro'ya özel bir ilgi gösterdim. Kalçalarımı tutarak, elinden gelenin en iyisini yapmaya çalıştım.

Birkaç kez bana doğru hareket etti, ama her seferinde fark etmeyeceğini umarak onun pençesinden kurtuldum ve döndüm.

İkinci şarkının son yarısı boyunca oynadığımız kedi-fare oyunu hoşuna gitmiş gibiydi. Her ne kadar soyunmak istemesem de, sadece yakamı bırakarak kıyafetlerimi yeniden giydim. İşimi sonuna kadar yapmamdan başka bir şey düşünmediğinden emin olarak, mide bulandırıcı his boyunca soğukkanlılığımı korudum.

Ian ve Luke'a sorun çıkarmasını istemiyordum. Kucağına oturup avuçlarını göğüslerime yerleştirmeden önce parmaklarımı saçlarında gezdirerek dansımı bitirdim. Şarkı bittiğinde ayağa kalktım, cimri kıyafetlerimi topladım ve Ian ya da Luke'un talimatını bekledim.

"Teşekkür ederim Amber." Ian başını sallayarak odanın önüne geldi. "Gidebilirsiniz."

Hiç vakit kaybetmeden başımı eğdim ve çıkışa doğru ilerledim.

ŞANS

Amber'ın vardiyası başlayalı yaklaşık bir saat olmuştu ve zihnim hızla çalışıyordu. Elimdeki pipeti masaya vurarak odanın etrafına baktım, ondan ya da şüpheli bir şeyden iz arıyordum. Birkaç kişi dikkatimi çekmek için ellerinden geleni yaparak bana el salladı. Mümkün olduğunca normal kalmak için hoş bir şekilde gülümseyerek selamlarına karşılık verdim.

Masanın önünde belirdiği an, ayağa fırlamamak için kendimi zor tuttum. Duygularımı basit bir rahatlama iç çekişiyle bastırdım. Gözle görülür bir şekilde sarsılmış ya da yaralanmış görünmüyordu, bu yüzden olay çıkaramazdım.

En sevdiğim içkiyi rahatça önüme koyduktan sonra kulağıma doğru eğildi. "On dakika içinde ikinci oda, seksi adam." Başka bir şey söylemeden süzülerek yan masalara başka siparişler götürdü.

Kadehimi dudaklarıma götürüp yudumlarken yandan da diğer konukları dolaşan kadına baktım. Aklım Ian'ın toplantısına kaydı. Ben ise

Amber için endişelenirken bir yandan da Ian'ın Alejandro ile yaptığı toplantıda olmayı diliyordum. Hâlâ onun karanlık işlerine bulaşmak istemiyordum ama bu pisliğe itiraf etmek istediğimden daha fazla bulaşmış olabileceğimi fark etmeye başlamıştım. Ancak şu anda Alejandro'yu sadece şiddete kışkırtacağımı biliyordum. Her ne kadar emirlere uymamak istesem de Tyler ve diğer üç kişinin ana girişe doğru hızla ilerlediğini görene kadar yerimde kalmaya devam ettim.

Ayağa fırlayarak onların kapıdan çıkıp gözden kaybolmalarını izledim. Olaya tanık olan Amber'a dönüp bakarak başımı salladım. *Kal*, diye bağırdım, elimi olabildiğince kurnazca sallayarak.

Gözlerinde endişeyle başını salladı.

Yan kapıya doğru yürüdüm ama VIP alanından çıkamadan koruma kolumu yakaladı. "Bay Hardwin, ne-"

"Çekil üstümden!" Uzaklaşarak kalabalığın arasından hızla geçtim ve benimle konuşan herkesi görmezden geldim.

Kapıyı fırlatıp açarak koridorda asansöre doğru koştum.

"Dur!" Ejderha bağırdı.

Onu görmezden gelerek, bana daha hızlı ulaşamayacağını bildiğim için asansör düğmesine yüzgecimin izin verdiği kadar hızlı bastım. Oflayarak, yakındaki merdivenden yukarı fırlamadan önce kollarımı yana açtım. Tam sahanlığa adımımı atmıştım ki Dragon kolumu yakaladı.

"Bir adım daha atmamanı istiyorum." Ses tonu hiç bu kadar sert olmamıştı. "Bay Knight *çok* açık konuştu. Ona yardım etmek istediğini biliyorum ama neye bulaşmak üzere olduğunu bilmiyorsun."

Ben cevap veremedim aceleci ayak sesleri yaklaştı. İki adam belirdi. Uzun boylu olanı kollarını kavuşturmuş, dik dik bakıyordu. "Bay Hardwin, alt katta kalmanız gerekiyor."

Kolumu Dragondan kurtararak adamlara kaşlarımı çattım ve merdivenleri tırmanarak sergi salonuna geri döndüm. Yan kapıdan içeri adımımı attığım anda Amber beni kenara çekti.

"Ne oldu böyle?"

Etrafıma bakındıktan sonra elini elime aldım. "Hadi gel." Onu çıkıştan koridora doğru geri çekerken Drag- on ve iki adamla karşılaştık. "Konuşmak için onu oraya götürüyorum." Elimle işaret ettim.

omzumdan tutup özel odalara götürdü. "Dışarıda durabilirsin. Artık umurumda değil."

Başını sallayan Dragon, biz içeri girerken koridorun dışında bekledi. Arkaya uzanıp kapıyı kilitledim. Kirsten bizi karşılamak için perdenin arkasından içeri girdi.

"Hiçbir şey," dedim o daha teklif edemedi.

"Sorun değil." Çıplak göğüslerini zıplatarak gülümsedi. "Bir şeye ihtiyacınız olursa bana haber verin, Bay Hardwin."

Amber gözlerini devirdi. "Lütfen buraya geri gelme!"

Kirsten itaat etmeden önce gözleri irileşti.

"Sen kötü bir amirsin," diye takıldım o artık gözden kaybolduğunda.

Öfkelendi. "İşini yapmaya çalıştığımı anlıyorum ama şu anda biraz dikkatim dağınık. Sonra özür dilerim. Neler oluyor?"

Ellerimi kalçalarımaya koyup bir omzumu kaldırdım. "Hiçbir fikrim yok."

"Ben Mavi Salon'dayken Alejandro onları ikna etmeye çalışıyordu, depo evraklarını çalmaktan başka bir şey yapmamıştı."

"Ne?" Kaşlarımı çatmıştım. "Neden?"

"Hiçbir fikrim yok. Sürprizle ilgili bir şey."

Çenemi sıkarak ellerini arasına aldım. "Sana dokundu mu?"

"Sadece ellerini koyduğum için." Bakışlarını kaçırdı.

"Lütfen, kızmayın. Ben sadece işimi yapıyordum."

Parmaklarımı çenesinin altına yerleştirdim ve gözlerini benimkilere çevirmeye zorladım. "Eğer kontrol sendeyse ve sen iyiysen, ben de iyiyim. Bu senin işin. Ekranda seks simülasyonu yapmak zorundayım." Yanağımın içini kemirerek bir süre sessizce baktım.

"Ne?"

"Sadece ondan nefret ediyorum. Sana hiç kızgın değilim."

"Şunu söyleyebilirim ki, birkaç kez kendini bana bastırmaya çalışması dışında, düşündüğümünden daha iyi davrandı."

Bir elimi çeneme götürdüm ve kirli sakalımı okşadım. "Evet, büyük bir şeyin peşinde."

"Çünkü o davrandı... onun için mi?"

"Evet."

Saate bakarak nefes aldı. "Bebeğim, şimdi dansa gitmeliyim."

Elini tutarak onu odadan çıkardım ve soyunma odasına gitmeden önce dudaklarımı onunkilere bastırdım. Masaya doğru ilerlerken, yaklaştığımda olduğum yerde donup kaldım. *Hay sikeyim*. Sessizce kabine kaydım ve Ian'ın yanında oturan Alejandro'ya kızdım.

Bir şeyler farklıydı. Luke, o boş adam etrafta olduğunda yaptığı gibi benimle sessiz bir konuşma yapmıyordu. Aksine, fazladan keyifli görünüyordu ki bu endişe vericiydi. Dikkatini sahneye çevirerek Tom Collins içkisinin kenarını dudaklarına götürdü.

Tyler telefonuyla oyalanmak yerine, dudaklarında karanlık bir sırtış olan Alejandro ile ilgi çekici bir sohbete devam etti. Yüzünü oyup kışına sokmak istediğim bir sırtış. *Kesinlikle garip bir şeyler oluyor*.

Amber'in şarkısı başladı ve Alejandro dikkatini ana sahneye çevirirken dili alt dudağının üzerinde yuvarlandı. Bakışlarını neredeyse çıplak olan kız arkadaşına dikerek cebinden bir sigara çıkarıp yaktı. Ian'ın onun gösteri salonunda sigara içmesine izin vermesi de şok ediciydi. Doğrudan izin vermediği sürece masada sigara içenlere çok kızardı. Alejandro derin bir nefes çekti ve bana kışkırtıcı bir bakış fırlattı.

Yorum yapmak yerine, inanılmaz şovuyla bir kez daha tüm salonu büyüleyen Amber'a odaklandım. Sahnenin kenarına geldi ve üzerindeki ince, bağcıklı kırmızı askılı elbiseyi çıkardı. Erkekler ve kadınlar, şeffaf tabanlı platform topuklu ayakkabılarının ve jartiyerinin yırtmacına para yerleştirdiler.

Direğe doğru hızla ilerleyerek onu yakaladı ve kendini yukarı çekti. Yana doğru döndükten sonra bıraktı ve iki kolunu da uzattı. Metali tekrar tutup baş aşağı dönmeden önce vücudu yavaşça döndü. Kendini desteklemek için tüm gücünü kullandı. Yavaşça bacaklarını iki yana açtı. Bacaklarını tekrar direğin etrafına kilitlemeden önce birkaç saniye boyunca pozunu korudu ve tabana doğru ilerledi. Tek bir yumuşak hareketle yere yuvarlandı. Gösterisi her zaman olduğu gibi alkışlar ve ıslıklarla sona erdi. Para toplamadan önce

ve sahne asistanının da onu takip etmesiyle platformdan çıktı.

Dikkatimi masaya çevirdiğimde Alejandro'nun kalabalığa baktığını fark ettim. Ian, Luke ya da Tyler ile sessizce konuşmaya çalıştım ama hepsi de hiçbir şey olmamış gibi davranıyordu. Gözlerimi devirerek kadehimi dudaklarıma götürdüm, bir yudum almak üzereydim.

Telefonum bacağımda titredi. Telefonumu cebimden çıkardım, Ian'ın bana mesaj attığını gördüm ama telefonu elinde değildi. Aynı anda beş mesaj geldi. Ona baktığımda başını hafifçe eğdi ve bardağını ağzına götürdü. Mesajlarımı kaydırarak açtım.

Karışıklık olmaması için önceden planlanmış mesajlar.

Bunları aldığıında, Dragon ve Amber'ı al hemen evime git.

Arabanı kulüpte bırak. Ben gönderirim.

Nico dışarıda, ön tarafta seni bekliyor. Arka giriş korunuyor.

Çıkarken kimseyle konuşmayın!

Ayağa kalkarak aldım, kalanını yudumladım ve telefonumu cebime koydum. "Yarın kahvaltı için kız kardeşimle buluşmak üzere erken kalkmam gerekiyor. Ben gidiyorum."

Ian başını salladı. "Kulağa hoş geliyor. Amber'ın bir an önce güvende mi?"

Gözlerimi kısarak ona neden bahsettiğini sormaya hazırlanırken planını fark ettim. "Evet, tabii ki. Erken gitmesi senin için sorun değil mi?"

"Evet ve ona bu gece harika olduğunu söyle."

"Yapacağım." Alejandro da dahil olmak üzere tüm çocuklara dönerek tembelce el salladım. "Sonra görüşürüz çocuklar."

Müşterilerin arasından sıyrılarak yan kapıdan çıktım ve soyunma odasına doğru yürüdüm. Kapı açıktı ve Amber üstünü değiştirmeyi yeni bitirmişti. Ayakkabılarını değiştirirken kapı aralığında beni fark ettiğinde aynadaki yansımama gülümsedi.

"Selam bab-"

"Gitmemiz gerekiyor." Çantasına doğru koştum, yerden alıp omzuma attım. Elini tutarak onu koridordan ana lobiye doğru çektim, Dragon da peşinden geliyordu. "Yolda açıklarım."

"Chance, beni korkutuyorsun," diye tısladı nefesinin altından.

Ana girişteki fedai kapıyı bizim için iterek açtı. "İyi geceler, insanları hareket ettiremedik."

Onunla konuşmadım ama Amber geçerken ona hoşça kal dedi. Ian kimseyle konuşmamamı söylemesine rağmen bunu dikkate almadım. Dışarıya adım attığımız anda kameralar yüzümüzde parladı ve ne demek istediğini anladım.

"Ne oluyor lan?" Nefesimin altında mırıldandım. "Bütün bu insanlar nereden geldi?"

Chance! Amber! Tekrar birlikte misiniz?! Biri seslendi. "Geri !"

Dragon kalabalığa havladı. "Bırakın geçsinler!"

Chance, patlamandan sonra öfke kontrolü yaptırdın mı? Diğerleri bağırdı.

"Aman Tanrım, Chance!" Amber panikledi.

Amber, dans etmekten pornoya geçecek misin?! Derin bir ses kalabalığın üzerinde gürledi.

Onu önüme çekerek bekleyen limuzine doğru yönlendirdim, akıllı davranıp medyayı görmezden gelmeyi tercih ettim. Dragon bizim için kapıyı açtı. Kapıyı kapatmadan önce onun içeri kaymasına yardım ettim. Aceleyle diğer tarafa geçti, bindi ve bizi içeri kilitledi.

Nico, sırtlarını gizlilik camına dayamış diğer iki adamın arasına oturdu. Omzunun üzerinden geriye uzanarak dolgulu cama üç kez vurdu. İnsanlar otoparktan çıkarken fotoğraflarımızı çekmeye devam ederken araba uzaklaştı.

"Korkunç bok." Nico homurdandı.

Kolumu Amber'a dolayarak onu bedenime çektim. "Bana neler olduğunu anlatmak ister misin?"

"Arkadaki insanlar mı?"

"Hayır, bu bok."

"Ian sizi gerektiği gibi bilgilendirecek çünkü şu anda gerçekten hiçbir şey bilmiyorum, o yüzden ben de merak ediyorum. Evine doğru gidiyoruz ve işten sonra orada olacak."

Nefes vererek başımı arkaya yasladım ve Brookline yolunda sinirlerimi yatıştırmaya çalıştım. Amber başını bana yasladı. Hipnotize olmuş bir halde ay çatısının üzerinden geçen ışıkları izledim. *Bu saçmalıkla işim bitti.*

TEST

ŞANS

Amber ve ben eve girdik, onları Dragon ve Nico takip etti. İçeride güvende olduğumuzu gördükleri anda ayrıldılar. Nico, Ian bizimle konuştuktan sonra görüşeceğimize dair bize güvence verdi. Jenna paytak paytak merdivenlerden indi ve bize ulaşır ulaşmaz ikimize de sarıldı.

"Ian mesaj attı ve yakında burada olacağını söyledi." "Seni uyandırdı mı?"

Amber inledi.

"Geldi ama sorun değil. Aile odasındaki kanepeye uzanıp onun gelmesini bekleyeceğim."

Amber çantasını benden alırken, "Gidip üstümü değiştireceğim," kimseye duyurmadı.

"Sana çay ya da şarap yapmamı ister misin?" diye sordum.

"Çay, lütfen?"

"Tamam."

O üst katta kaybolurken, Jenna ve ben mutfağa girdik. Ben çaydanlığa su doldururken o öne eğilmiş, dirseklerini adaya dayamıştı. Sessizliği sağır ediciydi. Gaz ocağını yaktığımda, bakışlarının sırtımda bir delik açtığını hissettim.

"Ne var, Jen?"

Sessizlik. Arkamı döndüğümde onun mutluluğunu görerek kıkırdadım. Tezgâha yaslanıp kollarımı kavuşturdum ve ona bakmaya başladım. "Devam et. Söyle hadi."

"Sadece sizi tekrar bir arada görmeyi seviyorum."

"Biliyorum." Gözlerimi devirdim. "Bizi birlikte benim kadar sevebilecek tek kişi sensin."

"Sadece bir düşün." Bir eliyle kalçasını kavrarken diğer eliyle şiş karnının etrafında daireler çizdi. "Annemle babam öldükten sonra hiç evli ve iki çocuklu olacağımı düşünmüş müydün? Yani bu kadar erken sanırım."

"Evet, aslında." Ellerimi ceplerimin içine soktum, kaşlarımı çatarak. "Her zaman aile odaklı oldun ve şimdi kendi ailenle mutlu olduğunu görmekten memnunum." Dolaptan kırmızı bir kahve fincanı alıp tezgâhın üzerine koyduktan sonra çay kutusunu açtım ve bir poşet Earl Grey çıkardım.

"Siz de aile odaklısınız. Birlikte bir gelecek görebileceğimiz o kişiyle tanışana kadar ne kadar aile odaklı olduğumuzun farkına varamayız. Ailemi kaybettiğimde bir ilişki arayışında değildim. Bana yakın olan başka bir insanı kaybetmenin acısını yaşamak istemedim."

"Ama sen aşkı bir striptiz kulübünde buldun, hem de onca yer varken," diye takıldım, ortamı yumuşatmaya çalışarak.

"Tamam ama *o* bir striptizci değildi!" Yüksek sesli bir kahkaha attı. "Ama sen öyleydin."

"Uzun sürmedi. İnsanlar için kıyafetlerimi çıkarmamı kışkandı." Bar taburelerinden birinin üzerine kaydı. "Amber'ın böyle erkekler için dans etmesini kışkandığın oluyor mu hiç?"

Çaydanlık yüksek sesle ısıklık çalarak odada yankılanırken başımı sallayarak omuz silktim. Çaydanlığı ocaktan aldım, ocağı kapattım ve fincana su doldurdum. "Artık değil, çünkü bu sadece bir iş. Günün sonunda, bu bizimle ilgili."

Başını salladı. "Doğru."

"Kışkandığım tek zaman Alejandro'ydu." "Onu kışkanıyordum çünkü benim aptalca hatamdan sonra onunla devam etmeyi düşünüyordu ve ondan hoşlandığını biliyordum." İçimi çektim. "Aslında neyi sevip sevmediğini bilmiyorum."

"Sadece bir dakikalığına hayatımızdan dramın gitmesini istiyorum." Karnını tutarak yüzünü buruşturdu. "Ian'ın kim olduğunu anlıyorum ve açıkçası bununla bir sorunum yok."

"Belki bundan sonra işler biraz sakinleşebilir." Tezgâhın üzerinde zıpladım, bacaklarımı ileri geri salladım ve avuç içlerimi tezgâhın kenarına bastırdım.

"İnsan umut edebilir," diye yarı şaka yaparak bir kez daha karnını tuttu.

"Git hemen kanepeye uzan." Elimi sallayarak çalışma odasını işaret ettim. "Git. Ben hemen geliyorum. Belli ki acı çekiyorsun."

"Acı çekmiyorum, sadece rahatsızım ve bu . Yemin ederim. İşim bitti." Paytak adımlarla kemerli geçitten geçerek aile odasına girdi. "Elbette." Tezgâhtan atladım, Amber'ın çayını hazırlarken kapıda belirdi.

Öne doğru atılarak kollarını boynuma doladı. Onu kendime doğru çektim. Ayak parmaklarının üzerinde durarak dudaklarını dudaklarıma bastırdı, sonra bardağı aldı. "Teşekkür ederim."

Başımı sallayarak onun ifadesine uydum ve onu çalışma odasına kadar takip ettim. Odaya adımımızı attığımız anda donup kaldık. Jenna kanepede yan yatmış, uyuyordu. Yakındaki koltuktan bir örtü alıp Jenna'üzerine örttüm ve vücudunun etrafına doladım.

"Muhtemelen ," diye tısladı Amber. "Neden?"

"Hamile kadınlar her zaman seksidir, sanırım." Omuz silkti. "Kız kardeşim öyleydi."

battaniyeyi geri çektim.

TOKAT!

"Kahretsin!" Yanağımı tuttum.

"Aman Tanrım, Chance!" Jenna yüksek sesle soludu. Amber kıkırdadı. "Vay canına!"

"Çok özür dilerim!" Jenna yüzüme uzandı.

"Tanrım kadın, seni uyandırdığımda bana vurduğun son seferden daha da güçlenmişsin." Kırılmadığından emin olmak için çenemi ileri geri hareket ettirdim.

Kıkırdadı. "Çok özür dilerim."

Amber koltuğun üzerine düştü. "O el baskısını birkaç saat giyeceksin. Şimdiden kızarmaya başladı."

"Gerçekten üzgünüm." Jenna tekrarladı.

"Beni taciz edemeyeceğin bir yere oturacağım." Amber'ın yanındaki koltuğa oturdum ve avucumu onun kalçasına dayadım. İçkisini yudumluyor, Jenna ile hakkında hiçbir şey bilmediğim bir konuda sohbet ediyordu. Telefonum titredi ve Ian'dan gelen bir mesajı görerek cebimden çıkardım.

Kapının kilidini aç.

Sıçrayarak ayağa kalktım ve aceleyle evin girişine doğru yürüdüm. "Neler oluyor?" Jenna seslendi.

Kapıyı çekerek açtım ve geri dönüp omzumun üzerinden "Orada kal" diye bağırdım.

İki araba garaj yolunda hızla ilerleyerek durdu. Ian ve Buz Adam birinden atladi. Luke, Jade ve Tyler diğerinden atladi.

Ian diğerlerinin önünde bana doğru ilerledi ve işaret etti. "!"

Hepsi içeri girerken ben de bir adım geri attım. Tyler telefonla konuşuyordu ve fuayede kalırken, geri kalanımız aile odasına giden ve biraz rahatsız olan Ian'ı takip ettik. Jenna kendini kanepeden iterek kocasının eline uzandı.

Parmaklarını saçlarında gezdirerek onu kollarının arasına aldı ve alnından öptü. "Sorun yok, otur," diyerek onu tekrar kanepeye oturttu, ardından odada dolaşarak kitaplıkların ve şöminenin üzerindeki rastgele eşyaları düzeltti.

Koltuğun arkasında durarak avuçlarımı Amber'ın omuzlarına koydum. Jade onun yanında benim yerimi almıştı. Luke yanıma geldi ve Jade'in arkasında durdu.

" oluyor?" Kollarımı kavuşturdum ve Ian'a ters ters baktım.

Dondu kaldı ve Amber'a döndü. "Dairene geri dönemezsin."

"Dairesine geri dönemez de ne demek?!" diye sordum.

Ellerini ceplerine soktu. "Amber'ın dairesine sağ salim ulaşmasını sağlamanı söylediğimi hatırlıyor musun?"

Gözlerimi kısarak başımı salladım.

"Amber, çok üzgünüm." Dikkatini ona çevirdi ve üzüntüsünü öfkeyle maskeleydi. "Chance seni yem olarak kullanmamdan bıkmıştı, ben de bir sonraki en iyi şeyi seçmek zorunda kaldım."

"Ne yaptın sen?" Dişlerini sıktı.

Koltuğa oturdum ve kolumu omzuna doladım. Ne olacağını biliyordum. Onu destekledim.

"Chance'e gerçek talimatları mesaj yoluyla verdim ama seni dairene götürmesini yüksek sesle söyledim çünkü ne olacağını görmek istedim. Bunu söyledikten kısa bir süre sonra," elini çenesine götürdü, odanın ortasında volta atıyordu, "Alejandro telefonunu açtı, biriyle mesajlaşıyordu." Nefes vererek durdu, bir sigara çıkardı ve parmaklarının arasına sıkıştırdı.

"Ummm." Jenna mırıldandı.

Ona doğru dönerken elini kaldırdı. "Sadece bir saniyeliğine ellerimle bir şeyler yapmam gerekiyor. Birazdan dışarı çıkıp sigara içeceğim."

"Bekle, peki daireme ne oldu?" Amber başını salladı ve ellerini inanmaz bir şekilde salladı.

Ian başını çevirdi, yüzü artık gerçekten ciddiydi. "Dışarıda, ön otoparkta arka çıkışı kameradan izleyen insanlar vardı. Arkadan iki araba çıktı ve adamlarım onları takip etti. Sanırım dairenize gittiler, sizi arıyorlardı. Siz orada olmadığınız için, onlar-" sesi kesildi.

"Onlar ne?" Amber'ın sesi titremeye başladı.

"Her metrekaresi yok edildi."

Amber ve Jenna'nın nefesleri kesildi. Amber'ın gözlerinden yaşlar süzülürken Jade eğilip ona sarıldı. Kolumu ona daha sıkı dolayarak başımı onunkinin üzerine yasladım.

"Neden onları durdurmadılar?!"

"Normalde yaparlardı," diye devam etmeden önce bir an için yanağının içini kemirdi, "ama bu Alejandro'nun bunun bir test olduğunu ve bizim onun peşinde olduğumuzu anlamasını sağladı. Daha akıllı hale gelirdi, bu da bu işi bitirmemizi zorlaştırırdı." Elini kaldırarak şakaklarına masaj yaptı. "Üzgünüm ama yapılması gerekiyordu. Seni bir kez daha kullanmak ya da yerine koyabileceğimiz nesneleri kullanmak arasında kaldım."

"Evim yok. Uğruna çok çalıştığım hiçbir şeyim yok. Her şeye yeniden başlamak zorunda kaldım ve-"

"Benim yanıma taşınıyorsun," diye araya girdim, saçının bir tutamını parmağımın etrafında döndürerek.

Kendini çekerek bana baktı. "Eşyalarım ne ?"

"Yok olan her şeyi yerine koyacağım ve seninle ilgileneceğim." Onu alnından öptüm. "Zaten sana geri taşınmayı teklif etmek istiyordum ama henüz fırsat bulamadım. Seni strese sokmak istemedim."

Sessiz kaldı, boş gözlerle yere bakıyordu. Kalbim onun için acıyordu. Onu korumak istedim. O benim tüm dünyamdı.

Ian inledi. "Bu konuda."

Amber ve ben aynı anda başlarımızı kaldırdık, bakışlarımız öfkeye dönüştü. "Benim evim de mi mahvoldu?"

Başını iki yana salladı. "Hayır, ama kesinlikle izliyor olacaklar."

"Ve bizimkiler," diye mırıldandı Jenna nefesinin altında.

Ian başını sallayarak bakışlarını onunkilere çevirdi. "Evet, ama bu eve saldırmayacaktır. O kadar da aptal değil. Aslında dosyayı çaldığını itiraf etmek dışında, olanlar hakkında hiçbir şey bilmiyormuş gibi davranmaya çalıştı."

"Dosyayı aldıktan sonra neden *Şah Mat* yazan bir not bıraksın ki?" Amber gözlerini devirdi. "Yani, onu ben de duydum, yani eğer gerçekten seni şaşırtmaya çalışıyorsa, neden bir not bıraksın ki?"

"Bekle, bu gece siz Mavi Salon'dayken ne oldu?" Kollarımı kavuşturdum, kafam karışmıştı.

Ian şöminenin yanındaki duvara yaslanmış, inkâr, Amber'ın dansı ve erkeklerin davranışları hakkında her ayrıntıyı anlatıyordu. Alejandro'nun henüz kimsenin onu anlamasını beklemediği belliydi. Sanki ipuçları için ekmek kırıntıları bırakıyor gibiydi ama Ian her şeyin arkasında onun olduğunu keşfetmeye yaklaştığında Alejandro tüm şüpheleri ortadan kaldırmak için cazibesini ortaya koyuyordu.

Ian aptal değildi. Otuzlu yaşlarında, tecrübeli bir iş adamıydı. Arkadaş olarak gördüğü insanlara sadık olsa da, kandırılması son derece zor biriydi. Bir kez radarına girdiniz mi, sizi bitirmek için hiçbir şeyden kaçınmazdı. Ne yazık ki Alejandro onu kandırmıştı. Asıl soru suydı: *Neden? Ian buna neden olacak ne yapmıştı?*

Luke bir teorisi olduğundan bahsetmişti ama henüz paylaşmamıştı. Onların dünyasında suçlamalar ciddiye alınırdı, bu yüzden daha fazla kanıt elde edene kadar bu konuda sessiz kalacağından emindim. Bu noktada hepimiz Ale- jandro'nun suçlu olduğunu biliyorduk ama ne ölçüde?

"Bu yüzden, ben bu işin aslını öğrenene kadar ikinizin de burada kalmasını istiyorum." Ian bize bu konuda bir seçenek sunmadı. Bu açık bir emirdi. "Sabah onun dairesine gidip hasar tespiti yapabiliriz ve adamlarım kurtarılabilecek ne varsa toplar. Sonra senin evine gider ve sana bir süre yetecek kadar eşya alırız."

"Teklifiniz için minnettarım," diye iç geçirdim, parmaklarımı kırıışmış alnıma bastırarak, "ama yeni bir bebeğiniz olmak üzere ve ailenizi belirli bir süre için zorlamak bizim için çok fazla olur."

Jenna utangaç bir gülümsemeyle, "Ne kadar sürerse sürsün başımızın üstünde yeriniz var, bunu biliyorsunuz," dediğinde sanki kafasının içinde bir ampul yanmıştı. "Bizim evin arkasındaki ev satılık!"

Amber ve ben Jenna'ya dönmeden önce birbirimize baktık. Öne doğru eğilmiş, hevesle ellerini birbirine kenetlemişti.

Ian elini kaldırarak onun cevap vermek üzere olduğu şeyi durdurdu. "Bunu sonra düşünürüz. I-"

"Bölmek istemezdim ama Mila'nın bana evde ihtiyacı var." Tyler odaya girdi. "istediğin şeyle ilgilenirken bana mesaj attı.

Çocuklardan biri kendini iyi hissetmiyormuş ve onu ." Jenna'nın yanına gitti ve eğilerek ona sıkıca sarıldı. "Seni seviyorum."

Luke ve ben bakıştık. Tyler ve Jenna her zamanki gibi yakınlardı ama Tyler'ın Jenna'ya az önceki gibi sarıldığını hiç görmemiştim ve Jenna'ya onu sevdiğini hiç bu tonda söylememişti. Belki de bir çocuk hasta olduğunda *babanın* yaptığı bir *şeydi* ve ben bunu anlayamıyordum çünkü bir ilişki kuramıyordum.

"Ben de seni seviyorum." Jenna onun kucağına doğru eğildi. "İyi misin, Ty?"

"Evet, sadece acele etmem gerekiyor." Odaya döndü ve her birimizle göz teması kurdu. "Herkes iyi geceler."

Ian onu fuayeye götürüp bırakırken vedalaştık.

"Beni haberdar edin, lütfen." Tyler'ın sesi açık ön odadan yankılandı.

Amber ayağa kalktı. "Ben biraz uyuyacağım."

"Amber, bir şeye ihtiyacın olursa lütfen bana haber ver." Şimdiye kadar sessiz kalan Jade mırıldandı.

Amber ona baktı, hafifçe başını salladı, hoş görünmek için elinden geleni yapıyordu ama kimseyi kandıramıyordu. "Gidip bardağımı yıkayacağım, sonra da yatacağım. İyi geceler çocuklar." Dudaklarını dudaklarına bastırdı. "İyi geceler, bebeğim." Mutfığa doğru yürüdü ve kemerli kapıdan geçerek gözden kayboldu.

"Ben de yatmaya gidiyorum." Ian odaya geri döndüğünde, "Ben de yatmaya gidiyorum," dedim. "İyi geceler."

Amber'la merdivenlerin dibinde buluştuk, ikinci kata çıkıp uzun koridordan her zamanki yatak odamıza inerken ellerimi onun sırtına koydum. Kapıyı kapatıp kilitledikten sonra arkama yaslandım ve ellerimi ceplerime soktum. Gözlerinde bana doğru döndü. Kollarımı ona sıkıca doladım.

Duygularının kontrolünü kaybetti ve göğsüme doğru hıçkırarak ağlamaya başladı. "Neden beni hedef alıyor?"

"Hiçbir fikrim yok, bebeğim." Nefes verdim. "Keşke cevabım olsaydı."

"Yani, ben de onun başka birini hedef almasını istemiyorum ama benim evimi mi?" Hıçkırıklarının arasında boğuldu. "Kendi evim için ihtiyacım olan ya da istediğim her şeye sahip olduğumdan emin olmak için kışımı yırttım. Kendime ait ilk evimdi." Tacizci eski erkek arkadaşından ayrıldıktan hemen sonra benim yanıma taşınmıştı. Biz ayrılana kadar hiç gitmedi.

"Bunu düzelteceğim. Bunu düzelteceğiz."

Amber ne kadar tatlı olsa da asla kurban olmamaya kararlıydı. Birlikteyken, asla *sen* ya da *ben* değildik. Bizdik. Biz bir takımdık ve her şeyi birlikte fethettik.

Geri çekilerek giysilerini çıkardı ve yatağın yanında yere bıraktı. Battaniyelerin altına girdi ve onları çenesinin hemen altına kadar çekti. Arkasını dönerek sesli bir şekilde iç çekti. "İyi geceler, seni seviyorum."

Kıyafetlerimi çıkardım, sandalyenin üzerine serdim ve yatağın kenarına oturdum. Söylemek istediğim çok şey vardı ama onu bunaltmak istemiyordum.

AMBER

Yatakta bir ağırlık hissettim, arkamdan bana doğru yaklaşıyordu. Eğilerek yanağıma bir öpücük kondurdu. "Duşa gireceğim ve hemen yatacağım."

İçimdeki her şey cevap vermek istiyordu ama pencereye bakıp olaylar dizisini bir kez daha gözden geçirdim. Ne yaptığımı asla anlayamayacaktım, bu çok yanlıştı. Bunun eski sevgilim Brad'le bağlantılı olmasının imkânı yoktu. Ailesinden başka kimse onu umursamıyordu. Tavırları ve alkol bağımlılığı yüzünden bir işte tutunamayan berbat bir insandı. Bütün gün evde oturup içiyordu.

Chance'e hiç söylemedim ama daha önce hamileydim. Brad öğrendiğinde beni saatlerce dövdü. O gece uyuyana kadar ağladım. Ertesi gün uyandığımda düşük belirtilerini fark ettim. Daha sonra yataktaki kan için de fiziksel olarak kötü muameleye maruz kaldım. Walmart'ta çalıştığımı düşündüğü için o gece uyumadan önce çarşafı değiştirmemde ısrar etti.

Onunla geçirdiğim günler ve geceler ne kadar öldürdüyse, bir o kadar da güçlendirdi. Beni kontrol etmesine izin vermedim. Bir erkeğin beni tanımlayacağından değil ama artık harika bir erkeğim vardı. Chance'i koşulsuz sevdim.

Derin düşüncelere dalmışken, bir kez daha onun ağırlığını yatakta hissettim, battaniyenin ve çarşafın altından kayarak beni vücuduna doğru çekti. Gözyaşlarımdan arta kalanları sildim. Dönerek bacaklarımı ona doladım ve başımı göğsüne yasladım.

"Bence eve bir göz atmalıyız." Parmak uçlarıyla kolumu okşadı.

Başımı kaldırdığımda yüzünde geniş bir sırıtışla bana bakıyordu. Yüzünde böyle yapmacık bir ifade varken üzgün olmak zordu. "Onların arkasındaki mi?"

"Mmhmm, ne düşünüyorsun?"

Kıs kıs gülerek elimi onunkinin üzerine koydum. "Bunun için hazır mıyız?"

"Umarım öyledir çünkü evsiz kalmak üzereyiz," diye homurdandı, "ve arkadaşlarımızı seviyorum ama onlarla yaşamak istemiyorum. Bu çok garip. Kendi alanımıza ihtiyacımız var."

"Bir konuda yanılıyorsun." Gözlerimi devirip derin bir nefes aldım.
"Ben zaten evsizim."

"Hayır." Başını iki yana salladı. "Ne demek *hayır*?"

"Tüm kalbimde kalıcı bir yerin var." Gülümsedi. "Sadece senin için bir köşk."

"Aman Tanrım." Kıkırdadım. "Bu şimdiye kadar söylediğin en klişe şey miydi yoksa en romantik şey mi bilmiyorum."

Beni önüne doğru çekti. "Tek bildiğim, nerede olursa olsun seninle yaşamak istediğim." Neşeli ifadesi aniden yerini ciddiyete bıraktı. "Bunu daha önce bir kez yaptık ve birbirimizi öldürmedik."

"Fiziksel olarak değil." Tekrar burnumu çektim.

"Sana söz veriyorum, seni bir daha incitmeyeceğim." Çenemi avucunun içine aldı ve başımı öptü. "Sana daha önce de söyledim, hiçbir yere gitmiyorum."

"Hadi ."

Dudaklarını dudaklarıma bastırmadan önce gözyaşlarımdan birini başparmağıyla yakaladı. Elini yan tarafımdan aşağı kaydırırken dillerimiz dans etti. Öpüşmemiz boyunca nefes nefese, kalçalarımı sararak büyüyen horozuna karşı sürtündüm. Elini sırtıma dolaştırırken tenimi okşadı ve parmaklarını arkama geçirdi.

Tekrar tekrar vücudumu yönlendirdi, her itişinde kendini daha sert bir şekilde bana doğru itti. Kendini ıslak merkezimin içine kaydırarak parmaklarını saçlarımda dolaştırdı ve başımı geriye çekti. Öpüşmeyi keserek aç ağzıyla boynuma saldırdı. Bedenlerimizi birbirine dolayarak yan yattığımızda inilti odayı doldurdu.

"Kendini ovala," diye hırladı boynuma karşı, titreşim omurgama bir ürperti gönderdi.

İtaat ederek klitorisimin etrafında döndüm, parmaklarım hareket eden bedenlerimizin arasına sıkışmıştı. Sessiz kalmak için elimden geleni yaparken nefesim kesildi. "Çok yaklaştım ve sen bana çılgılık attırmak üzeresin."

Elimi tutarak çekti ve beni geri itti. Bacaklarımdan arasına sürünerek, tüm uzunluğunu tekrar içime soktu. Kimseyi uyandırmamaya kararlı bir şekilde alt dudağımı ağzımın içine çektim.

Hızla içime girip çıkarken, kristal mavisi bakışlarında şehvetle bana baktı. Tüm vücudum onun dokunuşuyla titredi. Ellerini göğüslerime doğru kaydırarak onları sıkıca tuttu ve dikleşmiş meme uçlarımı parmak uçlarının arasına sıkıştırdı. Bir anda ikimiz de patladık. Öne doğru düştü, kollarını altımdan geçirdi ve coşkulu sersemliğimiz içinde beni derinden öptü.

KAYIP

AMBER

Geçtiğimiz bir buçuk ay içinde çok şey oldu. Alejandro, Ian'ın onu kandırdığını anladığında gezegenin yüzeyinden düşmüştü. Ian, Alejandro'nun adamlarının daireme girdiği haberini almak için masadan kalktıktan sonra döndüğünde artık ortalıkta yoktu. Güvenlik kameraları onu kulübün arka kapısından koşarak çıkarken ve plakasız lacivert bir arabaya atlarken kaydetmiş.

Dolabımdaki eşyaların çoğunu, mutfağı ve birkaç kitabımı kurtarabildim. Evimi yağmaladılar, yangınları kendileri söndürmeden önce eşyalarımın çoğunu yaktılar. Binayı yakmamaları bir mucizeydi. Karanlık Kalpler'in bir kopyası kömürleşmiş yatağımın ortasında hiç zarar görmeden duruyordu.

Adamlar Ian'ın Chance'e beni eve götürmesini söyleyerek onları kandırdığını görünce hepimizi hedef tahtasına koymayı görev edindiler. Benden sonra Chance'in evine gittiler ama birkaç hayran tarafından korkutuldular. Bölgede turist olarak bulunuyorlardı ve Chance'in evini ya da kendisini görmeye çalışıyorlardı. Bunun yerine, şüpheli adamlar için polis çağırdılar, ancak yetkililer geldiğinde çoktan gitmişlerdi.

Knight'ların arkasındaki evi gezdiğimiz anda bir teklif yaptık. Belçika'dan ithal edilmiş fıstık renkli tuğlalarıyla nefes kesici bir Tudor malikanesiydi. Dairesel araba yolu

Çalılar ve rengârenk çiçeklerin çeşitliliği, herkes için sıcak bir karşılamaydı.

Her zaman ruh eşimle birlikte sahip olmayı hayal ettiğim tarzda bir evdi. Yedi yatak odasıyla ne yapacağımızı bilmiyordum ama bir aile kurarsak asla yerimiz kalmazdı. Arazinin etrafı ağaçlar ve yüksek bir tuğla duvarla çevriliydi, bu da Chance'e insanlardan uzak bir mahremiyet sağlıyordu.

Geçen hafta taşındık, bu nedenle odaların çoğunda hala tabandan tavana kutular vardı ve birkaç yeni mobilya teslimatı planlanmıştı.

Ian ve Chance evlerinin arka duvarına ferforje bir kapı yaptırmışlardı, böylece arka bahçelerimize se-cret bir girişten kolayca ulaşılabilirdi. Her iki konuta da gidip gelirken gece geç saatlerde çok daha kolay oluyordu.

Her iki tesiste de Alejandro'nun yeri tespit edilene kadar devriye gezen ekstra güvenlik görevlileri vardı. Kulüpte de güvenlik sıkı tutuluyordu. Ian, muhtemelen doğrudan hedef olduğumu bildiği için bir süre izin almamı istedi. Buna uymak istemesem de kabul ettim.

Bu gece, erkekler kulübe gittiğinde, Jenna ve ben Dylan yattıktan sonra korku filmleri izleyerek bir kız gecesi geçirmeye karar verdik. Plan buydu zaten. Dylan'ın mama sandalyesinin tepsisine birkaç küçük parça tavuk ve meyve koyarken Jenna karnını tuttu.

"Amber." Keskin bir nefes aldı.

"Bekle, hayır!" Nefes nefese kaldım, "Şimdi mi?! Oh Tanrım." El yordamıyla telefonumu adadan aldım ve Ian'ı aradım.

"Çantam zaten arabada ve hazır. Dylan'ın yemeğini bir kaba koyacağım ve o-" yüksek sesle nefes verdi. "Oooh, tamam. Hayır! Hadi gidelim. Bez çantasında atıştırmalıklar var. Şimdilik bu kadar yeter."

Ellerini hızla silerken Dylan'dan "Özür dilerim," diye özür diledim. Annen-"

Alo? Amber?

Telefonu kulağıma dayadığımı unutmuşum. *Ian! Oh, Tanrıya şükür! Bizimle hastanede buluş. Jenna'nın doğumu başladı.*

Kahretsin! Tamam, yakında görüşürüz.

Başka bir şey söylemeden telefonumu kot pantolonumun arka cebine soktum, Dylan'ı kaptım ve kapıya doğru koştum. Jenna önümde paytak paytak yürüyordu.

bizden.

"Bayan Knight?" Ian'ın iri yarı, korkutucu arkadaşlarından biri kafasını odaya uzattı.

Jenna etrafında döndü. "Kızım geliyor. Hastaneye gitmem gerek."

"Seni ben götüreceğim." Kolundan tutarak arabaya kadar ona yardım etti.

Dylan'ı araba koltuğuna bağladım, sonra yanına bindim. Gözleri kocaman açılmıştı ve yüzü endişeden çökmüştü. Yana eğilerek boynunu büktü ve onu kontrol etmeye çalıştı.

"Annen iyi." Elimi onun elinin üstüne koydum.

"Ben iyiyim, tatlım." Keskin bir nefes çekti. "Annenin küçük bir bebeği olacak. Senin kız kardeşin." Bunu ona açıklamak için elinden geleni yaptı ama Cian hâlâ anlayamayacak kadar küçüktü. "Ohhh, Cian, olabildiğince hızlı sürmeni istiyorum."

"Peki hanımefendi. Olabildiğince hızlı süreceğim ama bizi oraya tek parça halinde götüreceğim." Kaslı esmer koruma gözlerini yoldan ayırmadı.

"Amber, lütfen... Ian'ı ara ve ona... yakında orada olacağımızı söyle."

Hiç tereddüt etmeden telefonumu cebimden çıkardım ve Ian'ı tekrar aradım. Kulüp hastaneden birkaç blok ötedeydi.

Neredesin sen?! Ian telefonu açar açmaz hemen bağırdı.

Yolda, belki dört . Dylan elimizde. Sizi kim götürüyor?

Cian.

Karımı hemen bana getirmesini söyle. Hastanenin önünde durmuş bekliyoruz.

Tamam, mesajı iletirim. Birazdan orada oluruz.

Ben veda edemeden telefonu kapattı. Mesajı iletmek yerine Cian'ın konsantre olmasına izin verdim. Aciliyetin farkındaydı ve onu kızdırmayacaktım.

"Yarın doğum yapmam planlanıyordu!"

"Eh, artık boş bir programın var," diye yarı şaka yaptım.

"Amber, gülmek istiyorum ama kızım şu anda vajinamdan kendi kendini tahliye ediyor."

"Bayan Knight, neredeyse geldik." Birkaç saniye içinde hastanenin önünde cırtlak bir sesle durdu.

Arka kapı açıldı ve Jade Dylan'ı araba koltuğundan alarak ona bakma görevini kendi üzerine aldı. Herkes aceleyle içeri girerken, Cian arabayı park etmeye gitti. İçeri girdiğimizde bir çalışan bekliyordu, Jenna'nın tekerlekli sandalyeye oturmasına yardım ediyor, onu bir dizi kapıdan geçirerek özel bir koridora itiyordu. Doğumhane bekleme alanına girdiğimizde bize döndü.

"Biz onu muayene edene kadar sadece babanın bu noktadan öteye geçmesine izin var."

Ian Dylan'a döndü, öne doğru eğildi ve onu yanağından . "Kal ve oyna, baban yakında seni alacak."

"Buraya gel." Jenna el salladı. Jade eğildi ve Dylan'ı yüzüne doğru tuttu. Öne doğru eğilerek onu diğer yanağından öptü ve onu endişelendirmemek için elinden geleni yaptı. "Annen seni seviyor."

Onlar otomatik kapıdan hızla geçerken Dylan el sallamaya ve öpücükler göndermeye başladı. Onların mükemmel ailesini görünce kalbim eridi ve içimi çektim, olduğum yerde donup kaldım, yakında bunu gerçekten isteyip istemediğimi merak ediyordum.

Birden Chance'in kolunun belime dolandığını hissettim. "Ağlamak üzere misin?"

Başımı sallayarak kıs kıs güldüm. "Hayır, onlar sadece çok güzel bir aile."

O anda, sessiz kalmasına rağmen aklımı okuduğunu düşünüyorum. Başparmağıyla kalçamın etrafında dönerek başını benimkine yasladı. Birkaç dakika sonra elimi tuttu ve beni duvara dayalı mavi deri bir kanepeye götürdü.

"Dylan yemek yemedi." Birden aklıma geldi ve yerde oturmuş onunla oynayan Jade'e döndüm. "Çantasında birkaç atıştırmalık var ama yakında gerçek yiyeceğe ihtiyacı olacak." Etrafa bir göz attım. "Luke nereye gitti?"

"Birazdan gidip ona yemek getireceğiz." İçini çekti. "Luke bakıcıyı arayıp geceyi geçirip geçiremeyeceğini ve bize ihtiyaç duyulması halinde sabaha kadar kalıp kalamayacağını sormaya gitti."

"Baba görevi," diye şaka yaptı Chance.

Jade gülümseyerek omuz silkti. "Bayılıyor." Dylan'ın bez çantasını karıştırarak bir kap peynirli kraker ve bir kutu meyve suyu çıkardı. "Ayrıca, bu işte gerçekten çok iyi."

"Oh!" Telefonumu cebimden çıkardım. "Ty ve Mila'yı aramam gerekiyor."

"Ben yaparım." Chance ayağa kalktı. "Zaten Tyler'ı aramam gerekiyor." Başımı sallayarak Jade ve Dylan'la birlikte yere kaydım.

"Tamam." Tyler'ı odaya çağırmak yerine, Chance izin isteyip odadan çıktı.

tamamen.

"Bu çok garip." Mırıldandım.

"Ne?" Jade gözlerini Dylan'dan ayırmadı.

"Chance burada kalmak yerine Ty'ı aramak için odadan çıktı."

"Muhtemelen dışarıda daha iyi sinyal vardır."

ŞANS

Hastanenin dışındaki bir duvarın arkasına saklanan Dragon, ben Tyler'ı ararken nöbet tutuyordu. Bu gece kulübe hiç gelmemişti ama bu normalde endişe verici bir durum değildi. genellikle ailesiyle vakit geçirdiği ya da bir dava üzerinde geç saatlere kadar çalıştığı anlamına gelirdi. Jenna'nın doğum sancısı çektiğini söylemek için onu daha önce de birkaç kez aramaya çalışmışım ama hiç cevap vermemişti. Telefon tekrar tekrar çaldı ama hiç açmadı.

"Hiçbir şey mi?" Ejderha kollarını kavuşturdu.

Başımı sallayarak telefonu tekrar kulağıma götürdüm. "Hayır. Şimdi Mila'yı arıyorum."

Alo?

Mila,

merhaba

.

Beni hiç aramıyorsun. Anında panikledi. Bu iyiye işaret değildi.

İç çektim. Ty ile konuşabilir miyim?

Ne? O burada değil. kulüpteymiş. Hayır mı?

Şimdi, endişeyle, son konuştuğumuz zamanı düşündüm. Onu herhangi bir şey için korumam mı gerekiyordu? Aldatan biri değildi, o zaman neden ona yalan söyledi?

Akşam 7'den beri yok. Hangi cehennemde o?! Kızgınlığı öfkeye dönüştü.

Bilmiyorum ama garip bir şey oldu mu? Gitmeden önce telefonda biriyle konuştun mu? Bazı cevaplar almak için çaresizdim.

Akşam yemeğinde bir telefon aldı ama bir sorun varmış gibi davranmadı. Tamam. Endişelendim. Tüm kapıların kilitli olduğundan emin ol ve orada kal.

Sana birini gönderiyorum.

Dragon başına gelecekleri bildiği için başını salladı.

Chance, oluyor?!

Ian'la konuşmam gerek. Sen orada kal. Dragon'u sana gönderiyorum.

Burnunu çekti. Tamam, tamam, cevaplar için acele et.

Getireceğim, üzgünüm.

Telefonumu cebime koyarak . "Oraya gitmelisin. Ty kayıp."

"Bunu anladım," diye homurdandı, "ama sen benim müşterimsin." "Sana para ödüyorum ve senin patronunum."

"Adil." Gözlerini kıstı. "Buz Adam ve Cian burada olduğu için arkadaşlarınla kalmak zorundasın. Yapamazsın-"

"Git buradan." Tükürdüm. "Evet, evet, biliyorum!"

Merak etme." "Seni geri götüreyim, sonra giderim."

Sessizce bekleme odasına dönerken, Tyler'ın neler yaşadığını merak edip duruyordum. Onun asla sandığımız gibi kötü bir adam olmadığını biliyordum, bu yüzden bu sadece başının dertte olduğu anlamına gelebilirdi. O sadece sadakatini ve desteğini göstermişti. Tek başına birinin peşine düşecek kadar aptal mıydı? Öfkeliydi ama asla plandan sapmadı.

Ian'la nasıl konuşacağımı bilmiyordum. Jenna'yla birlikteydi. Kötü haberi vermek için onu odadan çıkarırsam beni öldürürdü. Ama ben de ona söylemezsem beni öldürürdü. Kazanamazdım.

Luke banyodan koridora adım attı. "Oha, pardon!" Bir adım geri atarak kıkırdadı. "Neredeyse çarpıyordum... bekle, sorun ne? Hayalet görmüş gibisin."

Etrafa göz gezdirdikten sonra Dragon'a doğru eğildim. "Git. Ben iyiyim."

" oluyor?" Luke araya girdi.

Dragon gözlerini devirdi ve dikkatini Luke'a çevirdi. "Ona göz kulak ol lütfen."

"Ne oluyor lan?" Luke kollarını kavuşturmuş, gözlerini bir ileri bir geri gezdiriyordu.

Dragon arkasını dönerek koridorda koşar adımlarla kapıdan çıktı. Luke'un etrafından dolanarak banyo kapısını açtı. O da beni içeri kadar takip etti. Kapı kapanır kapanmaz kilidi gördüm ve çevirdim. Luke duvara yaslanmış, elleri ceplerindeydi.

Yalnız olduğumuzdan emin olmak için kapıları iterek iki kabine doğru ilerledim. Önünde durup ellerimi kalçalarımdayadım. "Tyler kayıp."

"Affedersiniz?" Gözleri büyüdü. "Nasıl?"

Kollarımı tembelce açtım. "Hiçbir fikrim yok ama biri onu götürmüş olmalı."

"Bu neden aramadığını ve gelmediğini açıklıyor." Öfkelendi. "Gidip onu bulmalıyım." Kapıya doğru yürümeye başladı.

"Yalnız gidemezsin."

Bir omzunu kaldırdı. "Adamlarımızdan bazılarına benimle gelmeleri için haber vereceğim."

Cebimden telefonum çaldı. Çıkardığımda Amber'dan yeni bir mesaj gördüm.

Jenna bizi soruyor.

"Jenna, Amber ve beni soruyor."

"Git." Omzuma vurdu. "Ben ." "İhtiyacın olursa beni ara."

Kilidi tekrar çevirdi ve başka bir kelime etmeden koridora adım atıp yollarımızı ayırdık. Aceleyle, birkaç koridor boyunca uzun adımlar atarak bekleme odasına geri döndüm. Oda neredeyse sessizdi, sadece televizyonun kısık sesi duyuluyordu. Dylan, personelden olduğunu tahmin ettiğim bir yastık ve battaniyeyle uyuyakalmıştı. Jade sinsi bir sırıtışla bana baktı ve ekranı işaret etti.

Kafamı kaldırıp gözlerimi devirdim ve kendimi televizyonda birkaç yıl önce çektiğim bir romantik komedide buldum. Bakışlarımı

onunkine. "Keyfini çıkarın."

"Öyleyim," diye alay etti.

Endişemi şakacı bir alaycılıkla maskelemek için elimden geleni yaptım. Kapı aralığında eğilmiş beni bekleyen Amber'ın eline uzandım. "Bu arada, sonunda ölüyor."

"Ne?!" Ağzı bir karış açık kaldı. "Sen ciddi misin? Her şey çok güzeldi."

"Sanırım bekleyip görmeniz gerekecek." "Hazır mısın?" Amber sordu.

Başımı salladım.

Gözlerini kısarak yüz ifademi inceledi. Jenna'nın odasına giden koridorda ilerlerken parmaklarını benimkilere doladı. Yarı yolda durup elimi sıktı. "Tamam."

. "Ne?"

"Bana *ne deme*." Yumruklarını sıkarak kalçalarına dayadı. "Neyin var senin?"

"Şimdi olmaz. Burada olmaz."

"İyi misin?" Çenemi kavradı, başparmağını bir daire çizdirerek gözlerimin içine baktı. "Bir şey yapabilir miyim?"

Başımı sallayarak onu bedenime çektim ve ona sarıldım. ", mükemmelsin. İhtiyacım olan tek şey bu."

Gülümseyerek ayak parmaklarının üzerinde durdu ve ağzımın kenarına uzun bir öpücük kondurdu. "Tamam, seni seviyorum."

"Seni seviyorum." Göz kırparak elini tuttum ve Jenna'nın odasına gittim. Eşikten başımı uzatarak açık kapıyı çaldım.

"İçeri gelin." Ian, Jen- na'nın yanında yeşil plastik bir bardak tutarak anons etti.

"Nasıl hissediyorsun?" Amber yatağın kenarına doğru ilerledi ve elini parmaklığın üzerine koydu.

Kendimi yatağın ayak ucuna attım.

Jenna hafifçe yaslanmış, birkaç yastığa dayanmış, hoş görünmek için elinden geleni yapıyordu. "Heyecanlıyım ama artık bunu gerçekten aştım." Ayağını battaniyenin altına soktu. "Sen nasılsın?"

Bakışlarımı onunkilere dikerek sııttım. "Ben harikayım. İçimden bir bebek çıkarmıyorum."

Bir kasılma daha başladı ve nefes alıp verdi. Gülümsemesi azaldı, gözleri benimkilere dikildi. "Neden... benimle... dalga geçmiyorsun?"

Homurdanarak başımı salladım. "Geçen sefer yeterince çektin. Bu sefer huzur içinde yaşamana izin vereceğimi düşündüm."

Bir kahkaha atmaya çalıştı ama başını geriye atıp gözlerini kapattı. "Sanırım yakında olacak. Ya da hayatımın sonuna kadar hamile kalabilirim."

"Eğer böyle devam ederseniz," diye güldüm, "."

Bana doğru ters ters bakan Ian'a baktım. Yanağının içini kemirerek elindeki bardağı tepsiye bıraktı ve kollarını kavuşturdu. Bir şeylerin *ters* gittiğini anladığını fark ederek yutkundum. Belli etmeden başımı salladım, ipucunu anlamasını umuyordum. Doktor ve bir hemşire içeri girerken o kenara çekildi.

"Merhaba!" Hemşire Jenna'ya dönmeden önce odadakileri selamladı. "Annem nasıl?"

Jenna inledi. "Kasılmalar yaklaşıyor."

Doktor makinenin yanına gitti ve uzun, yeniden kesilmiş gibi görünen bir kâğıt parçasına baktı. "Bunu görüyorum." Bize döndü. "Annemin rahim ağzını kontrol edebilmem için dışarı çıkar mısınız?"

"Elbette." Amber neşeyle ciyakladı.

Ian sebepsiz yere, "Size kapıya kadar eşlik edeyim," dedi. Kapının hemen içindeki mahremiyet perdesini çekti, sonra bizi koridora kadar takip etti. Kolumu tutup sıktı.

Durdum, yüzümü ona döndüm.

"Bana söylemediğin şey ne?" diye kulağımın dibinde homurdandı. Başımı salladım ve bir adım geri çekildim.

"Şimdi söyle bana."

"Ian, yapamam."

"Tamam baba, artık içeri girebilirsin!" diye seslendi doktor perdenin arkasından.

"Söyle bana!" Kolumu ve salladı. "Tyler kayıp," diye mırıldandım.

Amber nefesini tuttu ve ağzını kapattı.

"Luke onunla ilgilenmeye gitti. Dragon, Mila ve çocuklara bakmak için onların evine gitti."

Buz Adam bize doğru eğilerek bir adım attı. "Ben hallederim." Ian'a doğru döndü. "Git karınla birlikte ol. Ben hallederim."

Ian parmağını Amber ve benim aramda salladı. "Geri döndüğünüzde ikiniz de Jen'e tek kelime etmeyin." Odaya geri adım atarak Buz Adam'a döndü. "Kızım doğduğunda cevaplar istiyorum ama buraya odaklanmalıyım."

"Biz . Gidin!" Onu .

Buz Adam sessizce, "Bana bildiklerini anlat," dedi.

Kimse dudaklarımı okuyamasın diye elimle ağzımı kapatarak bilgiyi ağzımdan kaçırdım. Başını salladı, telefonuyla mesajlaşıyordu. Amber kolunu benimkine doladı ve başını bana yasladı.

"Başka bir şey var mı?" diye sordu.

Başımı salladım. "Hayır, hepsi bu kadar. Yine de Luke'u ara."

Başını salladı. "Cian ve Jade'in yanına dönmelisin. Başka bir şey duyarsan bana haber ver."

"O kadar güzel ki!" Amber yatağın üzerine eğilerek gülümsedi. "Onun ne kadar muhteşem olduğunu aklım almıyor, ama bu beklenen bir şey!" Yeşim bir şeyler söyledi.

Jenna ve Ian yatakta, Dylan da aralarında oturuyordu. Annesinin kucağında, başı simsiyah saçlarıyla örtülü yeni küçük kız kardeşine bakıyordu. Gülümseyerek dördünü izledim. En iyi arkadaşımın hayalini kurduğu hayatı yaşadığını görmek beni mutlu ediyordu.

"Dylan, Kira'ya *merhaba* diyebilir misin?" Kusursuz bebeği ağabeyine doğru eğdi.

İşıldayarak el salladı. "Merhaba."

Onlarla yaklaşık otuz dakika geçirdikten sonra hemşire gelip ziyaret saatinin çoktan geçtiğini ve gitmemiz gerektiğini bildirdi. Kibar davrandı ama arabaya bindiğimizde Amber bu durumdan biraz şikâyetçi oldu. Luke Jade'e bu gece evde mesajla bildirmişti, o yüzden biraz endişeliydi.

Cian bizi eve bıraktı, kendisinin ve diğer güvenlik görevlilerinin onu ve Dylan'ı Ian ve Jenna'nın evinde güvende tutacaklarına dair güvence verdi. Yerleşmesine yardım ettikten sonra arka bahçeden bizim eve doğru ilerledik.

"Onlara bu kadar yakın yaşadığımızı asla unutabileceğimi sanmıyorum." Amber yeni evimizin arka eşiğinden geçerken bunu belirtti.

"Biliyorum."

Kapıyı kilitledikten sonra eğildim, onu omzuma attım ve üst kattaki yatak odamıza taşıdım. Onu yatağa oturttum ve yanına uzandım. Dirseklerimi dizlerime yaslayarak parmaklarımı saçlarımda gezdirdim. "Ty için gerçekten çok endişeleniyorum."

"Onu bulacaklar." Sırtımı daire şeklinde kaşıdı.

"Eğer ona bir şey olursa Jenna aklını kaçıırır. Yani, şu anda onu ölesiye seviyorum ama Jenna'nın ailesinden geriye kalan tek o."

"Bebğim, o iyi olacak. şeyler için eğitilmiş adamlara güvenmelisin."

Arkamda sürünerek diz çöktü. Aşağı uzanarak gömleğimi tuttu ve omuzlarımla üzerinden çekti. Omuzlarımı kavrayıp yoğururken dudakları boynuma yapıştı. Gergin kaslarımı iterken fiziksel olarak onun kontrolünde yeniden gevşedim. Ama zihnim hala yarıştıyordu.

"Bu iyi hissettiriyor." Gözlerimi kapatarak, kusursuz masaj becerileriyle birlikte sırtımın ve boynumun her tarafındaki öpücüklerin tadını çıkardım.

"Arkana yaslan ve seni daha da iyi hissettirmeme izin ver," diye kulağıma fısıldadı. Onun da endişeli olduğunu biliyordum ama dikkatimi dağıtmak için elinden geleni yapıyordu.

Zevkle karışık bir yenilgiyle inleyerek, o yanıma geçerken ben de arkama yaslandım. Uzandım, cüzdanımı ve telefonumu ceplerimden çıkarıp yanıma koydum. Pantolonumun düğmelerini açarak sikimi serbest bıraktı. Dudakları göğsümü ve karnımı öpücüklerle takip ederken, büyüyen şaftımı tuttu, avucunu yavaşça yukarı ve aşağı hareket ettirdi. Dudakları kısa süre sonra ucunu yalayarak beni ıslak ağzına aldı.

"Bu konuda çok iyisin, ba-"

Yatağın üzerinde titreyen telefonumun sesiyle ikimiz de donup kaldık. Kaşlarımızı çatarak telefonu aldık ve ikimiz de doğrulduk. Elini tekrar hareket ettirme zahmetine girmedi.

Ne öğrendin? Luke'u tersledim, cevaplar için çaresizdim.

Chance, şu anda bir aktör değil, bizden biri olmanı istiyorum.

Lanet olsun. Vücudumdaki tüm kan ve başımın döndüğünü hissettim.

Ne oldu?

Tyler ellerinde.

Tanrım, hayır!

Amber geri sıçradı, ağzını kapattı, gözyaşlarına boğuldu. Yataktan fırladım, kendimi toparladım ve pantolonumun düğmelerini ilikledim. Gömleğimi kaptığım gibi üzerime geçirdim.

Benimle nerede buluşacağını mesaj

atıyorum. Hay sikeyim! Tamam, hemen gidiyorum.

Nico seni almaya geliyor. Sana adresi vermemi söyledi.

Şimdi gönderdim.

Telefonuma bakarken yutkundum. *Neden oraya gidiyorum Luke?*

Sen ve Nico buraya geldiğinizde, her şey anlam kazanacak.

Görüşmeyi sonlandırıp gözlerimi diktim. Telefon yere yuvarlandı ve tüvit halının üzerinde birkaç kez zıpladı. Görüşüm tünelleşti. Amber yataktan fırladı.

"Tyler'a ne oldu?!"

Gözlerimi hızla kırıştıtarak ayağa kalktım. "Amber, Jade'le birlikte Ian ve Jenna'nın evinde kalmanı istiyorum." Komodine uzanarak tabancamı çıkardım ve arka bel kemerime yerleştirdim.

BEN KİMİM

ŞANS

Mezarlık kapalıydı. Ancak, Ian'ın adamlarından biri gece güvenliği için çalışıyordu ve bizi ana yolun hemen dışındaki bir yan kapıdan içeri aldı. *Çifte* Prescott cenazesinden beri buraya gelmemiştim. Geniş patikanın üzerinde bir kemer gibi uzanan siyah ferforje tabelaya baktım.

"," dedi Nico kürek kemiğime vurarak.

Anma töreninin hatıralarından sıyrılarak, sadece telefon fenerlerimizle karanlık, ürkütücü arazide aceleyle ilerledik. *Kahretsin*. Aynı yöne doğru gidiyorduk...*oh hayır*. Luke ve diğer birkaç kişinin Bay ve Bayan Prescott'un gömüldüğü yeri çevrelediğini görünce donakaldım. Yüzlerinde küçük ışıklar parlarken kesinlikle korkunç görünüyorlardı.

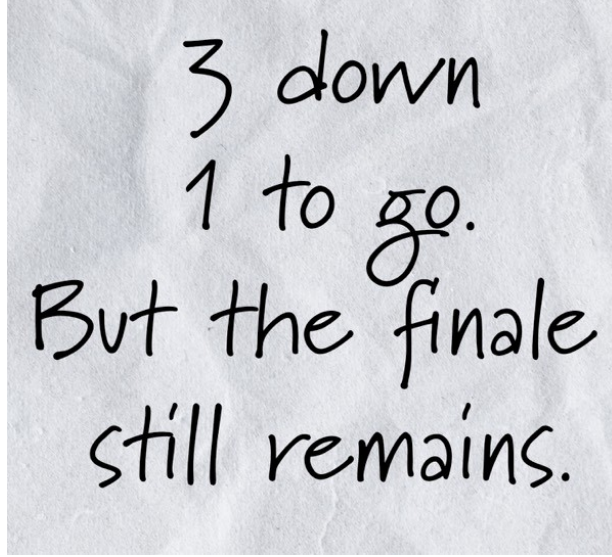
Midemin çukurunda bir korku hissi yükseldi. Oldukça büyük bir alandı, ortasına Prescott adı kazınmış büyük, taştan bir Katolik haçıyla işaretlenmişti. Altında iki mezar taşı vardı, her iki ebeveyn için de birer tane, ama iki boş yer kalmıştı; biri Jenna, diğeri Tyler için. Yıllar önce satın alınmışlardı.

Birden, Luke'un hemen arkasında yerde kanla ıslanmış bir bez gördüm. Onu yana iterek öne atıldım ve bir elimi ağızıma kapattım.

"Ty, oh, G-"

"O burada değil," diye mırıldandı Luke.

Kumaşı yere sabitleyen kanlı bir bıçak ve bir not vardı. Çömelip okudum:

3 down
1 to go.
But the finale
still remains.

"Hasta olacağım." Ayağa kalktım, yüzümü avucumun içine gömdüm. "Tyler'ı öldürdüler!" Ellerimi havaya kaldırarak bağırdım. "O pisliğin peşinden gitmeliyiz. Hem de hemen! Jenna kalan tek kanını da kaybetti."

"Henüz onu öldüreceklerini sanmıyorum," dedi Nico, sağ eline koyu renk deri bir eldiven geçirerek. Bıçağı yerden çıkardı, notu ayırdı, sonra silahı şeffaf bir torbaya koyup ağzını kapattı ve cebine soktu. "Kaldıraç."

Luke başını salladı. "Hedef asla Amber olmadı."

Nico, "Dikkat dağıtıcı olan Amber'dı," diye onayladı. "*Final* ise Ian."

"Ne demek istiyorsun?" Kafam karışmış bir şekilde başımı salladım. "Nereden biliyorsun?"

"Üçü gitti, ebeveynleri ve Tyler'ı gösteriyor. Biri Jenna." İç çekti. "Final hala devam ediyor. Ian finalde."

"Birisi gidip Tyler'ı bulmalı ve hastaneye geri dönmeliyiz!" Sanki yetkili benmişim gibi emirler yağdırdım.

"Buz Adam'a haber verdim bile," diye araya girdi Luke. "Hastane için ekstra güvenlik çağırıyor. Zaten en güvenli yer orası. Biz de

Tyler'ı bul ve çok geç kalmamamız için dua et. Ian ve Jenna'nın bundan haberi olmamalı!"

"Harika." Gözlerimi devirerek iç çektim. "Ian Tyler'ın kayıp olduğunu biliyor." "Ne?!" Luke tersledi. "Nasıl?"

"O bir insan yalan dedektörü. Bir şey sakladığımı gördü, bu yüzden beni koridorda çağırdı. Buz Adam da biliyordu, bu yüzden ben onunla konuşana kadar güvenliği sağlamaya başlamış olabilir."

"Ian hastanedeyken Jenna'nın yanından ayrılmayacak." Luke ellerini kalçalarının üzerine koydu. "Yani bu sefer tek başımızayız."

Etrafımızda yankılanan bir tıkırtı sesi beni derinden sarstı. Adamlardan biri kenara çekildi ve bel hizasındaki gri bir mezar taşından siyah bir telefon aldı. Tüm cesetlerin topraktan çıkmak üzere olmadığını fark ettiğimde rahat bir nefes aldım ama rahatlığım kısa süre sonra yerini tedirginliğe bıraktı. Adam telefonu Luke'a uzattı, o da ekranı kaydırarak mesajı yüksek sesle okudu.

Depoya en değerli rakibinizle gelin. Kimi kastettiğimi çok iyi biliyorsun.

"!" Başımı salladım, bir adım geri çekildim. "Bu filmde daha önce de oynadım. Nasıl bittiğini biliyorum."

Nico bana kızgın bir bakış fırlattı. "Sen neden bahsediyorsun?"

"Dostum," diye alay ettim, "kelimenin tam anlamıyla bir filmdeydim."

Mezarlık, bir mesaj aldım, sonra bir arkadaşımın dövmüşmek zorunda kaldım ve-" Donup kaldım, dümdüz önüme bakıyordum. "Olamaz, hemen gitmeliyiz."

Ürpertici ama huzurlu arazide hızla ilerledik. Nico'nun cipinin arkasına atladım. Luke yolcu tarafına kaydı. Emniyet kemerimi bağlama zahmetine girmeden ön koltukların arasına yaslandım. Nico sokaklarda hızla ilerliyor, diğer adamların bulunduğu araba da arkasından geliyordu.

"O sadece bir filmi," diye aniden sessizliği bozdu Nico.

Luke pencereden dışarı bakarak homurdandı. "Bunu sorduğuma pişman olacağım ama sonunda ne oldu?"

"Karakterimin en iyi arkadaşını öldürmekten başka seçeneği kalmamıştı." "Şu film, *Choices*, değil mi?" Luke söyledi.

"İşte bu, evet ve Robbie Hart'ın karakteri metinde gönderilen satırları aynen söyledi"

"Hatırlıyorum. Harika bir filmdi ama içinde yaşamak isteyeceğim bir film değil." Luke telefonuna baktı. "Lanet olsun."

Omzunun üzerinden baktığımda ekranda Ian'ın adını gördüm. "Bunu almak zorundasın."

Alo? Luke cevap verdi, Ian'ı hoparlöre verdi.

Luke! ? Arabadayız.

Az önce bilinmeyen bir numaradan mesaj aldım, diye mırıldandı Ian telefonda. Güvenliği atlatıp depoya gitmem için çağrılıyorum.

Hayır! Havladım. Kahretsin, hırladım, arkama yaslandım.

Chance, Luke'la arabada ne yapıyorsun? Yaptığınızı düşündüğüm şeyi yapmıyor olsanız iyi edersiniz.

Biz depoya gidiyoruz, ama sen Jenna ile orada kalmalısın.

Luke emretti.

Ian, lütfen gelme! Yalvardım. Bunun Choices adlı filmde oynadığım bir karakter için büyük bir tuzak olduğunu söylediğimde bana güvenin ve o beni kullanıyor.

Ian'ın sessizlikten başka bir şey yok.

Alo? Luke inledi. Yok bir

şey.

Ian mı?

"Siktir!" Luke telefonu cebine soktu. "Daha hızlı sür!"

Deponun tek bir sokak lambası dışında her şey parlıyordu. Park halindeki iki araba ve bir cip binadan birkaç metre uzakta, hızlı bir kaçıışı zorlaştıracak kadar *şüpheli* bir uzaklıkta duruyordu. Acele etmeyi planlamıyorlardı, bu da tek bir anlama geliyordu.

Nico'nun cipi yavaşlayarak durdu ve kaçmamız gerekirse diye bir çıkışı işaret etti. Sürünerek dışarı çıktık ve bölgeyi inceledik. Emin .

Bizi bekledikleri, muhtemelen izledikleri ve araçlarımız açıkta görüldüğü için neden sessiz olma zahmetine girdik.

"Kapıya varışın kolay kısmı olacak," diye fısıldadı Luke.

Nico, "Evet, beni endişelendiren onu açtığımızda ne olacağı," diye ekledi.

"Silahlarınızı gözden uzak tutun," dedi Luke, "ama elleriniz üzerlerinde olsun." Güvenliğe döndü. "Dağılmanız gerekiyor. Dışarıda şüpheli bir şey var mı diye gözlerinizi dört açın."

"Bekle!" Ağzım bir karış açık kaldı. "Üçümüz içeri onlar olmadan mı giriyoruz?"

Luke binaya doğru sürünerek ilerlerken, arkasından sessizce, "Daha iyi bir fikrin var mı?" diye seslendi.

Nico ve ben onun arkasında ilerledik. Luke kulağını metal kapıya dayamış, herhangi bir yaşam belirtisi var mı diye dinledikten sonra kapıyı yavaşça açtı. Eski, paslı menteşeler gıcırdadı ve kapı yavaşça açıldı. Bu ses geldiğimiz konusunda kimseyi uyarmamıştı. Kapıyı çekerek açtı, kulak tırmalayan çığlığın geri kalanını maskeleyemeyi umuyordu.

Binanın içinde kısıp bir kıkırdama yankılandı ve sesin yönünü belirlemek için durduk. Luke çenesini kemerin diğer tarafındaki ana odaya doğru kaldırdı. Açıklığı korumak için birkaç temkinli adım attık.

İçeri girdiğimizde, ortadaki açık alanın molozlardan temizlenmiş olduğunu görerek durduk. Ay ışığı tavana yakın büyük, çatlak pencerelerden süzülürken, odanın ortasındaki eski, paslı bir fiçiden odun ve kömür karışımı bir koku yayılıyordu. Duman havada asılı duruyordu ama henüz dayanılmaz değildi. Gri bulut kırık bir pencereden yavaşça binanın dışına doğru süzüldü.

"Çekinmeyin," diye yankılandı tanıdık İspanyol aksanı açık alanda. "Bize katılın."

Alejandro'ya her yönden arkamızı kollayarak yaklaştık.

"Ben işaret vermedikçe adamlarım size zarar vermeyecektir. Lütfen, gel, gel." Parmaklarının arasına sıkıştırdığı güdük purosundan derin bir nefes çekti. "Beni gördüğüne şaşırdın mı?" Ellerini yana açıp tehditkâr bir sırıtişla yüzünü oymak istedim.

İki metal katlanır sandalyeye bakarak "Kahretsin" diye mırıldandım. Sahne çok tanıdıktı, aynen sette olduğu gibi kurulmuştu. Yumruklarımı sıkarak yanağımın içini kemirdim.

Alejandro purosunu bana doğru sallayarak yüksek sesle kıkırdadı. "Oh, ne olacağını biliyor."

Luke ve Nico bana baktı. Tam cevap vermek için ağzımı açmışım ki, iki uzun boylu, kaslı adam odaya birini taşıdı. Bu Tyler'dı, ayak bilekleri iplerle bağlanmış, bileklerine fermuarlı bir bağ geçirilmiş ve başına siyah bir torba geçirilmişti. Her tarafı sıyrıklar ve küçük, kanayan yaralarla kaplıydı. Onu sadece göğsündeki ve sol kolundaki büyük dövmelemlerden tanıyabildim.

"Tyler!" Sesim tüm depoda yankılandı.

Adamlar onu sandalyelerden birine oturtular. Başka bir fermuarlı bağ kullanarak, zaten bağlı olan uzuvlarını koltuğun bağlantı yerlerine bağladılar. Tyler çırpınıyor, tutarsızca mırıldanıyordu.

"Geride dur," diye mırıldandı Luke. "Olabilir-"

"Ne?!" Alejandro kıkırdarak avucunu kulağına götürdü. "Seni duyamıyorum Luke!" Bize doğru birkaç adım attıktan sonra kollarını tekrar yana açtı. "Konuştuğunu bilmediğimi mi sanıyorsun? Bay California!" Alnını tokatladı. "Özür dilerim, unuttum. Bay *Hollywood*, lütfen buraya gelir misiniz?" Boş koltuğa doğru büyük bir jest yaptı, yüzünde uğursuz bir alay vardı.

Luke kolumu tutarak beni geri çekti. Önüme geçerek elini kaldırdı. "Onu rahat bırak! O bizim gibi değil."

Başını bir kez daha sallayan Alejandro purosunu üfledi. "Bunu yapamam ve umurumda da değil."

Luke'un etrafından dolandım, ona döndüm ve "*Ben hallederim*" dedim. Ellerimi uzatarak ona hazır olduğumu gösterdim. İçten içe kalp krizi geçirmek üzereydim. Dışarıdan ise oyunculuk yeteneklerimi konuşturuyordum. Buradan canlı çıkabilmemiz için bu çok önemli olacaktı.

Alejandro'ya yaklaştığımda, Tyler'a eşlik eden aynı iki adam önümde durdu. Üzerimi arayıp belimdeki tabancayı çıkarırlarken kollarımı havaya kaldırdım. İçlerinden biri öne doğru uzanarak beni boş sandalyeye doğru itti. Kollarımı kapatarak

geniş omuzlarıma bastırıp beni oturmaya zorladıklarında derin, sakinleştirici bir nefes aldım.

Luke ve Nico'ya baktığımda ikisinin de tetikte ve hazır olduğunu fark ettim. Kontrolün onlarda olmasına alışkındılar. şu anda güçsüzlerdi. Hepimiz öyleydik.

Alejandro Tyler'ın arkasında bir ileri bir geri volta atıyordu; Tyler'ın başı sarkmış, çenesi göğsüne dayanmış, çıplak teninden kan akıyordu. Hâlâ nefes aldığını görünce rahatlayarak nefes verdim. Alejandro deponun arka tarafına doğru baktı ve parmağını iki kez şıklattı. Diğer adamlarından biri başka bir sandalye getirdi, açtı ve bizimkilerin arasına koydu.

Yere bakarak sessiz ve hareketsiz bir şekilde beklemeye devam ettim.

"Kocaman bir ağzın var, inan bana ağzından hiçbir şey çıkmaması beni çok üzdü." Alejandro önümde durdu ve bakışlarını onunkilere diktim. "Biraz daha fazla mücadele edeceğini düşünmüştüm sarışın. Ama bu iyi oldu. Enerjini sakla. Bir sonraki sürpriz için ona ihtiyacın olacak." Dudaklarını büzerek göz kırptı. "Sesini kullanmaya bile karar verebilirsin."

Purosundan uzun bir nefes çekip geniş, dumanlı bir bulut üflerken odanın arka tarafına doğru döndü ama yine de yan taraftan yüz ifadesini görebiliyordum. Yüzünde sinsi bir gülümseme belirdi. Tyler kulağını deponun diğer tarafındaki boğuşmaya doğru eğdi. Bir kez daha çırpınmaya başladı.

İki adam Ian'sertçe ileri geri sarsarak odaya girdiler. Elleri arkadan bağlıydı ama ayakları serbestti.

"Sakın bana dokunma," diye hırladı Ian, bakışları Tyler'ın üzerindeydi.

"Ian! Siktir! Bırak onu!" Ayağa fırladım ama sandalyeye geri yatırıldım.

Tyler kendini kurtarmak için mücadele etti.

"Tyler?!" Ian bağırdı. "Siktir , Alejandro!"

Adamlar Ian'ı koltuğa ittiler ve ellerini arkasından sandalyeye sabitlediler. Luke ve Nico'ya baktım ama hiçbir yerde yoklardı. Alejandro da fark etmiş olmalıydı çünkü gözlerini her yöne çevirerek gözle görülür bir şekilde panikledi.

"Alfred! Carlo! Diğerlerini bulun!" diye fiçinin yanında sigara içen iki adama emir verdi.

Yakındaki bir kapıdan hızla geçtiler. Alejandro üçgen şeklinde dizilmiş üç sandalyemizin ortasına doğru yürüdü. Ian bana doğru baktı, gözleri ayak bileğime kaydı. Kısa bir süreliğine gözlerimi kapattım ve dikkatimi Alejandro'ya verirken başımı öne eğdim. Bir parmağımı kalçamın yanına uzattım.

Ian'ın bana öğrettiği şeylerden biri de her zaman yedek bir ya da iki silah bulundurmam gerektiği idi. Evden çıkmak için acele ederken ikinci bir silah almadım ama hiç düşünmeden bir bıçak alıp çorabımın içine soktum. Ian ve adamları arasındaki sessiz iletişim her zaman önemliydi. Nedenini öğrendim. Tek parmak bıçak ya da başka bir keskin silahı işaret ediyordu. İki parmak silahı gösterirdi.

"Oynamaya hazır mısın, Chance?" Alejandro bakışlarını üzerimde sıkılaştırarak alay . "Kız arkadaşınla oynamaktan kesinlikle keyif aldım. Sikimi *çok sertleştirdi*." Arkasını döndü ve Tyler'a baktı.

"Eve de o şekilde dönmek zorunda kalman çok yazık, değil mi?!" Ben de tersledim.

"Şans," diye mırıldandı Ian.

Alejandro topukları üzerinde döndü, ağzı bir sırıtışla ardına kadar açıktı. "Oh, ama ben yapmadım." Göz kırptı. "Arkandan ne kadar eğlendiğimizi sana anlatmadı mı?"

"Chance, Amber hiçbir şey yapmadı." Ian huffed. "Bu pisliğin seni etkilemesine izin verme."

Ian'a doğru dönerek Tyler'a doğru ilerledi. Purosunu Tyler'ın kalçasının üzerinde tutup gözlerini aramızda gezdirirken göğsünün derinliklerinden bir kahkaha yükseldi. Puroyu Tyler'ın bacağına doğru daldırdı, deriye değdirmeden hemen önce durdu.

"Hayır!" Ian ve ben hep bir ağızdan bağırdık.

"Ah, özür dilerim." Alay etti ve diğer eliyle Tyler'ın kafasına uzandı. "O da görebilmeli."

Tyler'ın siyah kapüşonunu yırttı ve hırpalanmış yüzünü ortaya çıkardı. Yüzümü buruşturdum, midem bulandı. Yüzünün sol tarafının tamamı yırtılmıştı, hem eski hem de taze kanın önemli bir miktarı yüzünü kaplamıştı. Ian kendi kendine mırıldandı. Bağlarından kurtulmak için bir kez daha mücadele ederken kolu bandı hem gözlerini hem de ağzını kapatmıştı.

Alejandro parmaklarını Tyler'ın gözlerinin yan tarafına yerleştirdi, bandın köşesini sıkıştırdı, tek bir hareketle kopardı ve kaşlarını da beraberinde götürdü. Tyler acı içinde inledi. Her iki gözünün üzerine bir X işareti kazınmıştı.

Sandalyemden fırlayarak Alejandro'ya doğru hamle yaptım ama beni koruyan adamlar tarafından engellendim. "Sen hasta bir pisliksin! O sana bir bok yapmadı!"

Ian'ın gözleri büyüdü ama sessiz kaldı.

Alejandro kaşlarını kaldırdı. "Onu yakaladın mı?"

I yapmadı rahatsız için dönetrafında için
Biliyorum ve erkekler sözsüz bir şekilde cevap
verdi.

"Güzel."

Purosunu bir kez daha Tyler'ın bacağıının üzerinde tutarak, uyluğunun üst kısmına bastırdı. Tyler homurdandı, hareket edemiyordu. şiddetle titredi.

"Bunu ona neden yapıyorsun?!" Ian bağırdı. "Bırak onları ve beni al! Bu saçmalık! O bir avukat ve bir aktör. Neyin var senin!?"

Purosunu çıkarıp yere bıraktı, üzerine bastı ve kollarını kavuşturdu. Yanık et kokusu kısa sürede havayı doldurdu. Midemin bulandığını hissettim.

"Sorduğuna çok sevindim, şövalye." Gözlerini kısarak yaklaşmamı işaret etti. "Ama buna geleceğiz. şu anda biraz daha oynamak istiyorum."

Arkamdaki adamlar beni iterek öne doğru tökezlememe neden oldular.

Kendimi ellerimle yakalayarak yukarı ittim.

"şimdi, yanılmıyorsam," dedi Alejandro arkamda volta atarken, "en iyi arkadaşına ya da kendine işkence etmek zorunda kaldığın bir filmde oynamıştın. Yanılıyor muyum?"

"Ona zarar vermeyeceğim!" Hırladım. "Siktir git, seni lanet olası pislik!"

Başını eğerek bir parmağını kulağına soktu ve oynattı. "Daha otuzlarımdayım. Kulaklarım ağır işitmiyor. Bağırmana gerek yok." Ellerini ceplerine sokarak bir süre yanağıının içini kemirdi. "Bunu senin filminden biraz farklı oynayacağız."

Tyler'ın yanında durup hiçbir uyarıda bulunmadan ağzındaki bandı yırtarken gözlerim onu takip ediyordu.

Tyler, vücudunu daha da ıslatan koyu kırmızı bir kan gölü kustu. Alejandro'ya bakarak dudaklarını büzdü ve tükürdü. Sıvı Alejandro'nun yüzüne ve giysilerine sıçradı.

"Bu adil." Güldü ve gözlerinden birini silerken Ian'a doğru ilerledi. "Şimdi, Chance, Tyler'a ya da kendine zarar seçmek yerine, en iyi arkadaşının kardeşini, onun sahip olduğu tek kanı seçeceksin." Alaycı bir şekilde dudak büktü. "Ya da onun kocasını seçeceksin, şimdiye kadar bildiği tek mutluluğu. Bu sana nasıl geliyor?"

"Neden?! Sonunda ikisini de öldüreceksin!"

"Ah ha!" Işıl ışıl parlıyordu. "Bingo! Ama Ian'ın bir süre karısını kaybetmenin acısıyla yaşamasını istiyorum, bu yüzden onu seçerseniz, ölüm için yalvarana kadar ona işkence etmenizi istiyorum. Sonra da ailesini ondan önce almamızı izlemesine izin vereceğiz."

"Hayatta olmaz, seni hasta herif," diye sakince konuştum, hepimizi oradan çıkarmanın bir yolunu bulmaya çalışıyordum.

"Hmm, benimle konuşma şekline dikkat edelim. Saygısızlıktan gerçekten yorulmaya başladım." Uzanıp başparmağını yanığın üzerine bastırdı.

Tyler acı içinde homurdandı, "Chance! Sadece öldür beni! Kız kardeşimin kocasını öldürme!"

"olmaz!" Ian tersledi. "Sakın ona dokunayım deme!"

Başımı sallayarak kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum ve gözlerimi Alejandro'ya diktim. "İkisine de dokunmayacağım. Onun yerine beni öldürebilirsin."

"Chance, gel... buraya," diye hırıldadı Tyler.

"Devam et." Alejandro bir kez başını salladı. "Vedalaşın." , dokunmadan yüzüne olabildiğince yaklaştım-onu.

"Lütfen, çok acı çekiyorum, beni seçmek zorundasınız. Jen'in ona ihtiyacı var. Mila ve çocuklarımin beni sevdiğinden emin ol-"

"Bekle, bekle, bekle!" Alejandro beni geri çekti. "Henüz ikinizi de öldürmeyecek. Önce seni bir güzel pataklayacak. Büyük bir olay olmayacağına göre onu iyi kullanabilirim.

Artık dövüşmek yok." Ian'a dönerek alaycı bir şekilde yumruklarıyla görünmez gözyaşlarını sildi. "Boo hoo." Bana dönerek hem Tyler'ı hem de Ian'ı işaret etti. "Senin yerine ben seçeceğim."

"Hayır!" Ian'a bakarak tersledim.

"Ben... savaşıcağım." Ian dişlerini sıkı. "Lütfen." Tyler nefes nefese kaldı.

Başımı tutarak odanın etrafına baktım. Neden olduğundan emin değildim. Belki de hepimiz için bir kaçış yolu arıyordum ama faydası yoktu. Etrafımız sarılmıştı. Gözüm köşedeki lastik yığınının arkasındaki küçük bir hareket gölgesine takıldı.

Tyler'a doğru adım atıp, eğildim. "İkinizle de dövüşmeyeceğim." Fısıltıyı zorlukla aşan bir sesle konuştum.

Alejandro homurdandı. "Neden zamanımı boşa harcamaya kararlısın, tatlı çocuk?" Beni yolundan iterek yumruğunu geri çekti ve Tyler'ın yüzüne indirdi.

Sandalyesi yere yuvarlandı ve başının beton zeminde birkaç kez çatlayarak sekmesine neden oldu.

"onu."

Alejandro'nun adamları koşarak geldiler, Tyler'ı geri diktiler.

Sersemlemiş bir halde başı öne arkaya yuvarlandı ve gevşedi. "DUR!" Ian kükredi.

"Onu emniyete alın." Alejandro beni işaret etti.

Adamlar koşarak yanıma geldiler, beni geriye doğru sürüklediler ama sandalyeye sabitlemediler. Odanın köşesinde daha fazla hareket gördüm.

"Şövalye!" Alejandro önündeki alanda dolaşırken Ian'a seslendi. "Roman'ı hatırlıyor musun?"

Ian gözlerini devirdi. "Sen onun arkadaşı mısın?! Anlaşıldı. O orospu çocuğu neredeyse karımı öldürüyordu."

"Hayır, hayır." Alejandro ona bir parmak salladı. "Ailem hakkında söylediklerine dikkat et."

"Aile mi?!" Ian ofladı pufladı. "Sen neden bahsediyorsun?!" "Bak, geçen seferden beri depolara karşı bir ilgin olduğunu biliyordum. Ben de bunun, görünüşte daha az kusurlu olan hayatına mükemmel bir son olacağını düşündüm. Seni izliyordum. Ne de olsa burası babamın hayatına son verdiğin yerin bir kopyası."

"Baban mı?! Senin kim?" Ian'ın sesi .

Alejandro başını salladı. "Karının babası amcamı öldürdü. Sonra da sen! Kuzenimi, üvey kız kardeşimi ve babamı öldürdün! Beni ailesiz bıraktın!"

"Siktir," diye mırıldandım kısık bir sesle.

"Peki ya şimdi?" Alejandro tabancasını çekti ve hareketleri azalmış, yere yığılmış Tyler'a doğrulttu. "Seni öldürmeden önce kayınbiraderini, karını, çocuklarını öldüreceğim ve seni bir süre depresyonda debelenmeye bırakacağım."

"HEMEN YERE YAT!"

Birden tüm oda kör edici bir ışıık ve hepimizi şaşırtan bir gürültüyle doldu. Ian sandalyesini yere düşecek kadar salladı. Tyler'ın sandalyesine doğru daldım, onu yana yatırdım, elimden geldiğince nazikçe yere yatırdım ve daha fazla hasar almaması için başını kucakladım.

Yetkililer her yönden havlarken bir silah sesi depoda yankılandı. Bizim yerimize Alejandro ve adamlarını öldürmelerini umarak gözlerimi kapattım. Kulaklarım uğulduyordu ama mümkün olduğunca hareketsiz kaldım. Düştüğüm için belim aniden yandı ama Tyler'ın yaşadıklarının yanında bu hiçbir şeydi.

"Chance! Tyler!" Ian seslendi, sesi sağır edici sesler yüzünden boğuklaşmıştı.

Cevap veremedim. Sadece Tyler'ı daha fazla zarar görmekten korumaya çalışıyordum ve dikkatleri üzerine çekmek istemiyordum. Bir darbe daha alırsa, henüz ölmediyse bile ölebilirdi. Eller aşağı uzanıp Tyler'ı kollarımdan çekene kadar saatler geçmiş gibi geldi.

"Onu hemen bir hastaneye götürün!" Tanıdık bir ses emretti.

Bir anda yere yatırıldım, eller beni sert, soğuk, kana bulanmış betona bastırıyordu.

"Bırak beni!"

"Chance, kapa ," dedi Jacob. "Vuruldu. Bırak sana yardım etsinler. Kıpırdamadan dur."

"Vuruldu mu? Hayır! Ty'a yardım edin!"

Sağlık görevlilerinden biri sırtıma bastırarak, "Bay Hardwin," dedi. "Lütfen hareketsiz kalın. Mermi hareket ederse, daha fazla yaralanmaya neden olabilir.

Hasarın boyutunu henüz bilmiyoruz."

VURULMUŞTUM. Görüşüm tünelleşti, yüzüm uyuştı ve nemlendi. Jacob'la konuşmak için ağzımı açtım ama ağzımdan sadece anlaşılmaz mırıltılar çıktı. Sonra her şey karardı.

KURTARMA

AMBER

Chance vuruldu. Hemen hastaneye gidin!

On bir gün önce, Chance'in Tyler'ı bulacağından endişe etmenin yorgunluğuyla uyuyakaldıktan sonra bu sözlerle uyandım. Beni derinden sarstı.

Şanslıydı. Doktorun söylediğine göre kurşun hafifçe sağa çarpmış olsaydı, büyük bir sinir gövdesini koparabilirdi. Ömür boyu felç kalabilirmiş. Biraz daha sola gelseydi, büyük atardamarı kesip onu öldürebilirdi. Daha yukarıda, ana kaslara ciddi hasar verebilirdi. Hasar, ameliyattan sonra aylarca rehabilitasyon gerektirebilirdi.

Neyse ki kurşun omurga ile leğen kemiği arasındaki köşeye saplanmıştı. Komşu yapılara büyük zarar vermeden çıkarılamazdı, bu yüzden onunla sıkışıp kalmıştı. Vücudun, onun için bir sorun haline gelmesini önlemek için lifli yara dokusu ile çevreleyeceği konusunda bilgilendirildik.

En üzücü haber, cerrah ve doktor bizimle birlikte odada durup olabilecek en kötü haberi verdiğinde geldi; en azından bir aktör için. Hayatının geri kalanında, bir araba kazası ya da film setlerinde dublörlük yapmak gibi o bölgeye gelebilecek herhangi bir sert darbe onu sakat bırakabilir ya da öldürebilirdi.

Tyler'ın yaraları çok ağırdı. Saatler süren ameliyatın ardından durumu yeniden kritik hale geldi. Hayati belirtileri dengesizdi ve

Vücudunun aldığı hasarın miktarını ancak zaman gösterecekti. Pek olumlu görünmüyordu. Hastanede kapısının önünde günün her saati nöbetçiler duruyor ve güvende olduğundan emin oluyorlardı. Sadece ailesinin onu görmesine izin veriliyordu.

Ian sadece birkaç sıyrıkla kurtuldu. Jenna onun gittiğini hiç bilmiyordu. O uyurken hastaneden sıvışmıştı. Taburcu olup eve yerleşene kadar Tyler'ın yaralandığını öğrenememişti.

Ian haberleri özel olarak vermek istedi, bu yüzden Chance ve ben Dylan ve Kira'yı evimizde izlerken o da ona her şeyi anlattı.

Ne yazık ki Alejandro kaçtı ama kimse nasıl olduğunu bilmiyordu. Ian depoya gizli bir giriş olduğundan bahsetti ama bunu nasıl bildiğinden emin değildi. Bu konuşmalarda ben yoktum, bu yüzden karanlıktaydım, sadece bana söylenenleri ya da kulak misafiri olduklarımı biliyordum.

Bugün Chance ayakta ve etrafta dolaşıyordu ama hâlâ geleceğiyle ilgili haberleri düşünüyordu. Herkesin hayatta olduğuna şükretse de hâlâ sarsılmış durumdaydı. Ve söylemeye gerek yok, baston kullandığı için biraz huysuzdu.

Mutfak masasında oturmuş kahvaltının tadını çıkarıyorduk ki, Ian arka kapıda belirdi ve içeri girdi. Elinde rulo haline getirilmiş bir dergi tutarak karşımızdaki masaya oturdu ve dergiyi Chance'in önüne fırlattı. "Rica ederim, Holly-wood." Kollarını kavuşturarak koltuğunda geriye yaslandı.

Chance çatık kaşlarıyla kapağı inceledi. Sessizce oturdum ve manşete ilk tepkiyi onun vermesine izin verdim.

CHANCE HARDWIN: HAYATINI DEĞİŞTİREN ARABA KAZASI

"Ne?" Chance dudağını büktü. "Araba kazası mı? Bu da ne böyle?" Sandalyesinde rahatsız bir şekilde kaydı.

"İnsanlara vurulduğunu tam olarak söyleyemezsin." Ian öne doğru eğildi ve dirseklerini masaya dayadı. "Bu yüzden Luke ve ben neden kendi işinizi yapamayacağınıza dair mantıklı bir alternatif bulduk.

ve neden bir pezevenk bastonun var. Daha fazla kötü basına ihtiyacın yok."

Chance mücadele ederek bastonunu kaptı. Uzanarak ona yardım etmeye çalıştım ama kendi başına yapmaya kararlı bir şekilde beni başından savdı. Arkama yaslandım ve onun isteklerine sessizce saygı gösterdim. Bu kadar odaklandığı için onunla gurur duyuyordum ama aynı zamanda ona yardım etmek istiyordum. Bu bir içgüdüydü. Topallayarak çalışma odasına doğru ilerleyen Chance homurdandı: "Kendi numaralarımı kendim yapacağım. Siktir et."

Ian ayağa kalktı, masadan dergiyi aldı ve Chance'i takip etti. Ben de onu takip ettim. Acı içinde kıvranarak döndü, neredeyse dengesini kaybediyordu.

"Onlara neden yalan söyledin?"

"Chance," Ian dergiyi sehpanın üzerine fırlattı ve parmaklarını şakaklarına bastırarak, "beni dinle," dedi. Ellerini kalçalarına koyarak kaşlarını çatı. "Eğer insanlara vurulduğunu söylersen, bu pek çok soruya yol açacaktır."

"Peki ya hastanedeki personel?"

"HIPAA. Başları ciddi belaya girer. Orada olduğunuzu kimseye söyleyemezler bile." Nefes verdi. "Eğer kendini daha iyi hissetmeni sağlayacaksa, Jake sen taburcu olmadan hemen önce onlarla konuştu."

Chance omuz silkerek gözlerini devirdi. "Makale doğru mu?"

"Ne demek istiyorsun?" Ian kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu.

"Yaralarım hakkında anlatmam gereken hikâyeye. En azından onlara iyi bir hikaye anlattın mı?"

"Oh." Ian sırtı. "Aslında tüm hikâyeyi senin hayali Boston asistanın olarak sızdırdım. Harika bir kitap." Başını masaya doğru sallayarak kıkırdadı. "Senin için basına yalan söyleme becerilerimden dolayı beni tebrik bile edebilirsin."

"Bu konuda hâlâ mutlu değilim ama neyse. Hapse girmemeni tercih ederim sanırım."

Ian omuz silkti ve çenesini sıvazladı. "Bir karım ve iki çocuğum olduğunu düşünürsek bu iyi olurdu."

İşleri daha da kötüleştirmek istemediğim için şimdiye kadar sessiz kalmıştım. Chance zihinsel olarak mücadele ediyor, yeni normal kabulleniyordu. Ian haklıydı ve şu anda onun tarafını tutmama ihtiyacı olduğunu biliyordum.

"Bebeğim," kolumu onun koluna doladım ve tedirgin bakışlarına bakarak, "Ian hem sana hem de ona göz kulak oluyor," dedim. Dergiyi işaret ettim. "Sence de bir araba kazasıyla ilgili basit bir soruya cevap vermek, milyonlarca insanın nasıl vurulduğunu merak etmesinden çok daha kolay olmayacak mı?" Çenemi Ian'a doğru kaldırdım. "Ve saniyeler içinde kapısına muhabirler dayanacak, bu da ailelerini Alejandro'dan daha kişinin hedefi haline getirecek."

Chance yenilgiyle homurdandı. "Peki." Tam o sırada telefonu çaldı. Cebinden çıkarıp arayanın kimliğini yüksek sesle okudu. "Menajerim arıyor. Buna cevap vermeliyim."

Bir elinde bastonu, diğerinde telefonuyla topallayarak odadan çıktı ve gözden kayboldu. Ian ve ben aynı anda derin bir nefes verdik. sandalyeye başımla işaret ettim ama o elini kaldırdı.

"Hayır, Jen ve çocukların yanına dönmeliyim." "Bugün nasıl?"

"Her gün onun için bir mücadele." Ellerini ceplerinin içine soktu. "Ty hastanede her nefesi için savaşıırken Kira için mutlu olduğu için kendini suçlu hissediyor."

"Suçlu hissetmemeli." Göğsümü tuttum. "Bir şeyler pişirip oraya mı gitsem?"

Yüzüne küçük bir gülümseme yayıldı. "Mila ve çocuklar şu anda evde değiller ama bu onun çok hoşuna gider. Yulaflı kuru üzümlü kurabiyelerinize bayıldığını biliyorsunuz."

Gözlerimi devirerek homurdandım. "Bir tek o var." Kibarca başını salladı ama yüz ifadesi her şeyi anlatıyordu.

Chance kapı aralığında belirdi. "Tek kişi mi, ne?" Topallayarak yanıma geldi ve kolunu bana doladı.

"Jenna benim yulaflı kuru üzümlü kurabiyelerimi seven tek kişi."

"Yulaf ezmeli kuru üzümlü kurabiyeleri seven tek kişi o, nokta." Sırtarak başımın üstüne küçük bir öpücük kondurdu. "Bu senin hatan değil. Onları sen icat etmedin."

"Üzerinde hemfikir olduğumuz bir şey." Ian kıkırdadı. "Her neyse, eve dönmem gerekiyor, ama herhangi bir sorunuz olursa arkanızda olduğumu bilin, tamam mı?"

Chance başını salladı. "Gitmeden önce, Alejandro'nun nerede olduğuna dair bir haber var mı?"

"Hâlâ üzerinde çalışıyorum." Mutfağa doğru yöneldi. "Adamlarımdan bazılarının elinde birkaç ipucu var."

"Bunun bitmesi için çok hazırım." Kahvaltıdan kalan tabakları temizleyip lavaboya taşıdım. Ian'a dönerek iç çektim. "Lütfen bu hafta sonu işe geri dönebilir miyim?"

Konuşmak için ağzını açtı ama Chance sesli bir şekilde iç çekti. İkimiz de dikkatimizi ona çevirdik.

"O telefon Cameron Wolfe'la Gece Geç Saatler'le ilgiliydi." Bastonunu mutfak adasına dayadı ve kollarını kavuşturdu. "Pazartesi günü tekrar programa çıkmamı istiyor ve beni kışkırttığı için menajerimden özür diledi."

Ian bir an için yanağının içini kemirdi. "Bir rezervasyon için oldukça erken görünüyor."

Chance başını salladı. "Başıma gelenleri , beni konuk etmek için başka bir konuğa çarptı."

"Senden evet cevabını almadan önce mi?" Nefesim kesildi.

Başını sallayarak gözlerini devirdi. "Evet, çünkü *gerçek* asistanım bana sormadan önce bunu yapacağımı söyledi."

"Peki, bunu tartışmanız için sizi yalnız bırakayım. Beni haberdar edin." Ian arka kapıdan çıktı.

Chance'e doğru dönerek kollarımı karnımın üzerinde kavuşturdum. "Yapacaksın, değil mi?"

"Başka seçeneğim var mı?" Kolunu bana doğru uzattı. "Bunun bana daha önce olduğum gibi bir tren enkazı olmadığımı gösterme fırsatı vereceğini hissediyorum."

Kollarımı boynuna dolayarak dikkatlice ayak üzerinde durdum ve dudaklarımı dudaklarına bastırdım. "Aslında çok mutluyum. Seni televizyonda yeniden *kendin* olarak görmek olacak."

"Sen neden bahsediyorsun?" Yüz ifadesi inançsızlığa dönüştü.

Platin saçlarının arkasını hafifçe çekiştirdim. "Demek istediğim sen farklısın-"

Kıkırdayarak başını salladı. "Hayır, hayır, bu sefer benimle geliyorsun demek istemiştım."

"Ben mi?!"

"Yani, diğer kız arkadaşına sorabilirim ama yaralandığım için artık benden hoşlanmayabilir."

"Daha iyi olsaydın şu anda parmağımı karnına sokardım." Kıkırdadım.

"Neden Cumartesi sabahı yola çıkmıyoruz, böylece çekimlerden önce dinlenebileceğimiz bir hafta sonu geçirebiliriz." Gülümsedi. "Seni dışarı çıkaracağım. Hatta sonrasında seni becerebilirim." Göz kırptı.

"Bu bütün işi benim yapmam gerektiği anlamına mı geliyor?" Gözlerimi kısıtım, dudaklarımı büzdüm.

"Neden hemen şimdi öğrenmıyoruz?" Kollarını belime dolayarak beni vücuduna yaklaştırdı.

"Hâlâ acı çekiyorsun. şu anda seks yapabilir misin?"

"Tabii ki yapabilirim!" Hayal kırıklığı içinde başını sallayarak ofladı.

Homurdanarak başımı salladım. "Tamam, seninle yatak odasına kadar yarışacağım!"

"Yatak odası hakkında kim bir şey söyledi?" Bileğimden tutup beni döndürdü ve adaya doğru itti. Eteğimi yukarı çekti ve külotumu indirdi. "Seni tam burada becereceğim."

"Bunu yapabilir misin ki?" Endişeli bir yüz ifadesiyle omzumun üzerinden arkama bakarken kaşlarını çatıttım.

"Ben sikimden vurulmadım." Arkamdan kalarasına uzandı ve bacaklarını ayırdı.

Parmaklarını özlem dolu etlerimin arasına soktuğunda inledim. Onu tekrar karşımda görmek, tenimi okşadığını hissetmek çok iyi geldi.

"Benim için her zaman hazırsın." Parmaklarını kaldırdı.

Sızlandım, titrerken zar zor duyulabiliyordu, kontrolü ona bırakmak için savaşıyordum. Fermuarını duyduktan birkaç dakika sonra, elleri etrafımda kayarak kalçalarımaya yerleşmeden önce karnımı okşadı. Beni kendisine doğru çekerken, arkamdan içime girdiğini hissettim. Öne doğru eğilerek, ıslak kılıfıma girip çıkarken kuvars mutfak adasını kavradım. Klitorisime uzanıp sertçe ovaladığında ciğerlerimden hava fışkırdı.

"Yesss," diye tısladım, "oh Tanrım. Bunu özlemişim. Sik beni." Avucuyla vurduğunda arka tarafımda keskin bir acı dalgalandı.

şANS

İtmek acı vericiydi ama aynı zamanda çok iyi hissettiriyordu. Gözlerimi kapatarak iyileşmekte olan yaramın verdiği sürekli rahatsızlık yerine ona odaklandım. Onun içine girmeyeli çok uzun zaman olmuştu ve şimdiye kadar onu almamak için içimdeki her şeyi kullanmıştım. Artık dayanamıyordum.

Önümde titriyor, inlemeleri ve sızlanmaları arasında adımları . Vücudu alışkanlıktan dolayı istemsizce benimkine geri itildi ve nefesinin kesilmesine neden oldu. Parmaklarımı uzun saçlarına dolayarak başını geriye doğru çektim ve onu tekrar tekrar pelvisime doğru yönlendirdim.

"Sen... iyi misin?" Nefes nefese benim için endişeleniyordu.

"Benim için endişelenme." Geri çekilerek onu yakaladım ve yüzüme doğru döndürdüm. "Otur." Çenemi yanındaki bar taburesine doğru kaldırdım.

Ayak parmaklarının üzerinde durarak kendini koltuğa doğru kaldırdı. Bacaklarını açarak ince, açık pembe bluzunun üzerinden dikleşmiş meme uçlarını sıktı.

Kendimi ona sabitledim. "Sadece sikime boşalmayı düşün."

Uzun sandalyede ileri geri sallanırken ve her itişini karşılarken ikimiz de yüksek bir inilti çıkardık. İnlemeleri çığlıklara dönüştü ve sarsıldı. Aşağı uzanarak başparmağımı şişmiş klitorisine bastırdım ve ritmimize göre hareket ettirdim.

"Oh, Chan... Chan... Chance." Haykırdı, sesi evimizin alt katına kadar taşındı. "Kutsal... lanet... Ben... boşalacağım."

Patladığımda görüşüm tünelleşti ve tüm vücudum titredi. Acı içinde ama zevkle inleyerek yana doğru yığıldım, hareket edebildiğim anda ağrıyan üst bedenimi tezgâha dayadım. Daha sonra daha çok acıyacaktı ama buna değerdı.

Hızla doğrulup bastonumu aldı ve bana uzattı. "Bebeğim, aman Tanrım, çok üzgünüm. Otur lütfen."

"Bu sandalyeler çok rahatsız." Tembelce el salladım. "Ben iyiyim. Söz veriyorum. Çok uzun süre dayanamadığım için üzgünüm. Sevişmeyeli uzun zaman oldu."

Ayağa fırladı ve kollarını boynuma doladı. "Bundan hoşlandığım için kendimi çok kötü hissediyorum."

"Yapma. Şu anda senden akan her damlaya değerdı." Gülümseyerek göz kırptım. "Yine de gidip temizlenmelisin."

"Seni temizleyene kadar olmaz."

Utangaç bir şekilde gülümseyerek dizlerinin üzerine çöktü ve sikimi eline aldı. Dudaklarını hassas uca bastırarak sikimi içine çekti. Mırıldanarak beni sarsan bir titreşim yarattı. Ağzım bir karış açık kaldı. Spazmlarımı kontrol etmeye çalışarak hızla göz kırptım.

Cebimdeki telefonum çaldı ama o hiç geri çekilmedi. Bunun yerine telefonumu kot pantolonumdan çıkardı, dizlerime doladı ve bana doğru kaldırdı. Kendimi onun elinden ve ağzından kurtarma çabam başarısız oldu.

Cehennem...o?

Cuma günü oyun gecesi için gelmek ister misiniz? Ian teklif etti. Jen'in dikkatinin dağılmasına ihtiyacı var. Sanırım şu anda hepimizin ihtiyacı var, bu yüzden Luke ve Jade'e de izin vermeyi planlıyorum.

Amber ayağa kalktı ve parmaklarının her birini ağzına götürdü. Dudaklarını kısa bir süre benimkilere bastırmadan önce her birini dikkatle emdi. Sonra merdivene doğru koşmaya başladı. Kaçarken arkasına vurdum, parmak uçlarım eteğini zar zor sıyırdı.

Hollywood mu?

Lanet olsun. Çıtlattım. *Özür dilerim, dikkatim dağılmıştı. Oyun gecesi.* Tekrarladı. *Cuma günü.*

Evet mi?

Evet, orada olacağız.

"Hey hey!" Amber ve ben arka kapıdan Şövalyelerin evinin mutfağına girerken anons ettim.

Tezgâha doğru ilerledi, sebze tepsisini, cipsleri ve ev yapımı salsa sosunu bıraktı. Jenna aceleyle yanıma geldi, kollarını belime doladı ve beni rahat olduğumdan biraz daha sıkı kucakladı. Hafifçe homurdanarak çekilmesine neden oldum. Elimi avuçlarının içine alarak gözlerimin içine baktı ve herhangi bir sıkıntı belirtisi aradı.

" değil, her geçen gün çok daha iyiye gidiyorum."

Aklında bariz bir şey vardı. *Tyler*. Onun hakkında soru sormak istedim, normalde sorardım da ama sorularımı kendime sakladım. Bizim için eğlenceli olması gereken bir gecede konuşmak isteyeceği en son şeyin bu olacağını düşündüm.

"Konuşabilir miyiz?" Bakışlarını arka bahçeye kaydırıldı.

Başımı sallayarak sendeleyerek arka kapıya gittim ve kapıyı onun için açık tuttum. Dudağının içini çiğneyerek belli belirsiz başını sallayan Ian'la kısa bir göz teması kurdum. Jenna'nın arkasından dışarı çıktım ve bizi diğer arkadaşlarımızdan ayırdım.

Kapalı arka verandanın küçük ferforje korkuluğuna doğru yürüdü ve onu kavradı. Parmak eklemlerinin bembeyaz olduğunu anlamak için birkaç açık hava ışığından fazlası gerekmiyordu. Bastonumu duvara dayayarak ona doğru hamle yaptım ve kolumu ona doladım. Bana doğru döndüğünde kollarını bir kez daha belime doladı. Başını göğsüme yaslayarak hıçkıra hıçkıra ağladı.

"Ty ölürse ben ne yapacağım?"

"Jen." İçimi çektim, başının arkasını okşadım. "Bu şekilde düşünemezsin, bebeğim."

"Hiçbir ilerleme kaydetmedi." Gözlerini kaçırarak bir adım geri çekildi ve kollarını kavuşturdu. "Mila bu gece gelmedi bile."

"Şey," diye başımı salladım. "Bu onun karısı ve bununla özel olarak ilgilenmek isteyebilir. Çocukların da keyfi kaçmış olabilir."

"Biliyorum, ama-" Cümlesi kısa düştü. Başı düştü. Alt dudağı titredi. "Chance."

Dakikalar önce geldiğimden beri üçüncü kez kollarını bana doladı, bana tutundu. Biraz daha sıkı. Biraz daha uzun. Biraz daha çaresiz, sanki hayata tutunuyormuş gibi. "Seni asla kaybedemem." Gömleğimin içine doğru feryat etti, altımızdaki tuğla zemine çöktü.

Onunla birlikte yere yığıldım ve onu kollarıma çektim. Muazzam bir acı içinde yüzümü buruşturarak ona sıkıca sarıldım ve bedenimde istediği kadar ağlamasına izin verdim. "Hiçbir yere gitmiyorum."

Gözlerimin içine baktı. Ay ışığı ve sarkan ışık telleri gözyaşlarını parıldayan bir yansımaya zorladı. Uzanıp başparmağımı yanaklarına bastırdım ve ıslaklığı gözlerinden sildim.

Yüzümü. Ellerimi kalçalarımın silerek nefes verdim. Küçük hıçkırıklara boğuldu, dengesiz bir şekilde nefes aldı.

"Beni dinle," diye derin bir nefes aldım, "normalde sarkastik bir pislik ve herkese her zaman bok attığımı biliyorum, ama Tyler benim ailem gibi. Kardeşim olmadığını biliyorum, bu yüzden senin için nasıl bir his olduğunu bilemem ama hepimizin senin için burada olduğumuzu söyleyebilirim. Bu geceyi olabildiğince normal geçirmeni sağlayacağız." Elimini omzuma koydum. "Ty savaşıyor çünkü artık kendi ailesi var ve bize sahip. Savaşmak için her türlü nedeni var ve savaşacak da. O güçlü biri." Ellerini ellerimin arasına alarak gözlerinin içine baktım. "Sen de güçlü olmak zorundasın. Başka seçeneğin yok. Ayrıca senin en iyi versiyonuna ihtiyacı olan küçük çocukların var. Evet, ağlamak ve üzölmek sorun değil ama çocuklarına güçlü yanını da göstermelisin."

O da sessizce başını sallayarak onayladı.

"Tyler yaralı, evet, ama ölmeydi." Onu rahatlattım. "Peki ya-"

"Jenna." Parmağımı dudaklarına bastırdım. "O değil."

Bakışlarını kaçırarak başını eğdi. "Tamam. Anladım."

"Lütfen içeri dönebilir miyiz çünkü kığım beni öldürüyor?" Diz kapağına vurdum. "Ve az önce beni yere serdin."

"Aman Tanrım!" Nefes nefese kaldı. "Çok özür dilerim ve daha yeni bir bebeğim oldu. Hâlâ iyileşiyorum ama az önce seni neredeyse düşürdüm."

Başımı sallayarak kıkırdadım. "Ben iyiyim." Duvarı işaret ettim. "Bana bastonumu uzatabilir misin?"

Ayağı fırladı ve onu benim için kaptı.

"Teşekkürler."

Gözlerini kısarak dudaklarını büzdü. "Ne?"

Gözlerim büyüdü ve omuz silktim.

"Amber'dan önceki halini seviyordum." Güldü. "Ama Amber'la birlikte en iyi versiyonun oldun çünkü mutlusun ve bir erkek olarak büyüdü."

"Sözlerimi bana karşı kullanıyorsun." Arka kapıyı iterek açtım.

O benden önce girdi ve çalışma odasına yöneldik. Yolda durdum ve Jenga'yı görmek için sehpayı baktım. Bakışlarım hemen Amber'ı buldu ve o da sırtı.

"Sorun olmazsa bununla başlayabiliriz diye düşünmüştüm." Ayağa kalktı, zıplayarak bana doğru geldi ve kolunu benimkine doladı. "Bazılarımız için sarhoş Jenga mı?"

Sırıtarak onu kanepeye kadar takip ettim ve minderin ucuna oturdum. "O adamı neden sevdiğin konusunda bize gerçeği söyleyecek misin?"

Bu kadar aptalca bir oyun mu?" Luke alay ederek Jade'in yanında arkasına yaslandı.

Vücuduma saplanmış bir bul- let ile zaten olduğumdan daha savunmasız olmak istemediğimden inledim.

Amber beni hafifçe dürttü. "Ben de hep bunu merak etmişimdir."

"Güzel. Ben gençken annem bir yetimhanede gönüllü olarak çalışırdı. Oyunculuk yapmadığım zamanlarda sırf yardım etmek için onunla giderdim." Gönüllü çalışmamı büyütmemeye çalışarak omuz silktilim. "Bekâr bir anne tarafından terk edilmiş on bir yaşında bir çocuk vardı, gerçi bu detayları paylaşmak bana düşmez." Hikayesini anımsayarak soluklandım. "Bir köşede oturmuş, tek başına Jenga oynuyordu. Onu ilk ya da ikinci gördüğümde pek önemsemedim ama üçüncü kez yanına gittim ve neden hep bu oyunu oynadığını sordum."

Amber, Jade ve Jenna'nın gözleri şimdiden sulanmaya başlamıştı. Ian ve Luke dikkatle dinliyor, viskilerini yudumluyorlardı.

"Bana tek başına oynayıp yine de eğlenebildiği tek oyunun bu olduğunu söyledi. Ona neden diğer çocuklarla oynamadığını sordum. Bana onların kendisiyle oynamadığını söyledi. Ben de oturdum ve gitme vaktim gelene kadar bütün öğleden sonra Jenga oynadık." Kaşlarımı kaldırdım. "Ondan sonra bağımlısı oldum. Haftada üç kez oynadık ve agresif bir rekabete girmeye başladık. Başka bir küçük kardeşe sahip olmak gibiydi. Dürüst olmak gerekirse, harikaydı."

"Peki, küçük çocuğa ne oldu?" Jade'in gözleri büyüdü. "Bir evi var mı?"

Sırıttım. "Evet, öyle yaptı. Ondan sonra onu bir daha görmedim. Ta ki bir gün televizyon izlerken. Siz onu Ashton Jackson olarak tanıyorsunuz ama bu onun doğum adı değil."

"Lanet olası aktör mü?!" Amber neredeyse şarabının içinde boğuluyordu.

Bir kez başımı salladım, kıs kıs güldüm. "Evet, şu anda yirmi yaşında. Birkaç yıl önce bana ulaştı ve hayatındaki etkimden bahsetti. Benim izimden gitmek istiyordu. Yeni ailesi onu oyunculuk kurslarına yazdırdı ve şimdi harika gidiyor. Sonunda harika bir hayatı oldu."

Amber yüzünde geniş bir gülümsemeyle arkasına yaslandı. "Bana bundan hiç bahsetmemiştin! Kalbin beni şaşırtmaktan asla vazgeçmiyor."

"Önemli bir şey olduğunu düşünmemiştim." Dikkatimi ta- ble'ye çevirdim. "Şimdi, lütfen normal bir gece geçirebilir miyiz?"

Oyunu kurarken tüm gözler bana çevrilmişti. Az önce daha yumuşak bir tarafımı gösterdiğimi fark ettim. Jenna karşılaşmayı bilen tek kişiydi ve bundan hiç kimseye bahsetmemişti. Ama sanki ilk kez duyuyormuş gibi gözleri dolmuştu.

Gönüllü çalışmalarım ya da hayırsever bağışlarımla asla övünmedim. Hayatımın bu kısmını gizli tutmaya çalıştım. Ashton'la takılmak için asla yolumdan sapmadım. Yaşadığı onca şeyden sonra onun çocukluğunu mutlu edebildiğim için mutluydum. Ve onu oyunculuk gibi bir şeyin peşinden gidecek kadar etkilediğim için onur duydum. Bu acımasız bir kariyer seçimiymiş ama o güçlüydü ve harika işler yapıyordu.

KURTARMA

AMBER

"Bu benim kız arkadaşım, Amber Wilson." Chance beni siyah takım elbiseli ve güneş gözlüklü, daha kısa boylu bir adamla tanıştırdı.

Beyefendi çantalarımı aldı ve bir arabaya yerleştirdi. Dragon yanımızda durup her tarafı gözetlerken, diğer iki kiralık koruma da bizi çevreledi.

"Amber, bu benim şoförüm Tom."

Uçuşta beni bilgilendirdiği için zaten biliyordum ama resmi bir tanışma olması güzeldi. Tom iyi bir adama benziyordu.

"oldum, Bayan Wilson."

Onunla tokalaşmak için elimi uzattım ama o bunun yerine eğildi. Şaşkınlıkla, neler olup bittiğinden emin olamadan eğildim ve elimi çektim. "Sadece Amber iyi."

Chance bastonunu valizlerin arasına soktu ve çantaların ağırlığıyla sabitledi. Elimi avucunun içine alarak parmaklarımızı birleştirdi. Eğildi, dudaklarını dudaklarıma bastırdı, izleyenleri umursamadan; ve izliyorlardı da. Bagaj teslimindeki kalabalık onun her hareketini izliyordu.

Tom önümüze geçerek valizlerimizi çıkışa doğru itti. Dragon, Chance'in yavaş adımlarını yanında tutarak onu yaklaşan herhangi bir kişiden korudu. Diğer ikisi de bize ayak uydurdu; biri benim yanımda, diğeri arkamızda.

Cali'ye tekrar hoş geldin! diye bağırdı rastgele bir kız.

Fotoğrafını çekerken gülümseyerek ona baktı.

Nasıl hissediyorsun?! Yakınlardaki diğer birkaç kız, saygılarından dolayı mesafelerini koruyarak hep bir ağızdan seslendi.

Şans! Gruptaki kızlardan biri şansını biraz daha zorladı. *Telefonuma merhaba diyebilir misin?!*

Yine gülümsedi ve el salladı, sorularına doğrudan cevap vermedi.

"Kendini hazırla bebeğim," diye mırıldandı kulağıma. "İşler çığırından çıkmak üzere."

"Ne?"

Kapılar açılıp medya fiyaskosu ortaya çıkarken ve hayranlar akın ederken ona baktım. Arabaya doğru kısa bir yürüyüş neredeyse imkansızdı. Kameralar her yönden kapanıyordu. Her yerden rastgele sesler birbirinin üzerine bağırıyordu. İkimize de sorular sordular ya da onun araba kazası, ilişkimiz ya da Cameron Wolfe ile Late Night'ta herkesin önünde erimesi hakkında yorumlar yaptılar. İkimiz de tek kelime etmedik. Beni kendine doğru daha sıkı çekti ve arabaya ulaştığımızdan emin oldu. Herkes limuzine bindikten sonra Tom arabayı çekti.

"Bazen sınırlarını aşabiliyorlar." Chance mırıldandı. "Bazen hayal kırıklığına uğramamak çok zor."

Malibu'daki eve giderken bitmek bilmeyen trafikte otururken pencereden Los Angeles'a baktım. Los Angeles Boston'dan çok farklıydı. Her şey çok açık ve dağınıktı. Birçok yönden kilometrelerce uzağı görebiliyordunuz.

Santa Monica iskelesini geçtik ve Pasifik Sahil Otoyolu'na saptık. Bir sıra binanın arkasında kaybolmadan önce bir an için serulean taşı rengindeki okyanusu izledim. Chance bir konferans görüşmesinde menajeri ve yöneticisiyle derin bir sohbete dalmıştı, ben de başımı omzuna yaslayıp gözlerimi kapattım.

"Uyuyor musun, bebeğim?"

"Hmm?" Otururken gerindim, gözlerimi açarken derin bir nefes aldım.

"Eve geldik."

Evine. Tabii ki onun eviydi. Şimdiye kadar birlikte bir evimiz olduğunu düşünmemiştim ama onun başka evleri de vardı. Ve bu ev, kısa bir süre önce kaybolup giderken yaşadığı evin aynısıydı.

"Diğer evimiz." Dudaklarını dudaklarıma bastırarak beni rahatlatmıştı. Arabadan inip döndü ve elini içeri uzattı, bana yardım ediyordu. Tom ve korumalar bagajdan bavullarımızı alırken bekledim. Chance kolunu belime doladı. Ben de benimkini onunkine doladım, hâlâ acı çektiğini bildiğim için düşünceli olmaya çalışıyordum.

"Buraya dönünce nasıl hissediyorsun?" Başımı ona yasladım.

"Şimdi burada benimle olduğun için çok daha iyiyim."

Tom, Chance'e bastonunu uzattı. Yavaş adımlarla ön kapıya kadar yürüdük ve fuayeye girdik. Dragon ve diğer adamlar çantaları başka bir yere taşıırken, Chance dikkatini Tom'a çevirdi.

"Biraz konuşabilir miyiz?" Başını

sallayan Tom kapı aralığına doğru eğildi.

"Bana verdığınız hizmeti çok takdir ettim." "Uh oh."

Tom güldü. "Bu kulağa hiç hoş gelmiyor."

Chance burun kemiğini sıktı. "Seni kovmuyorum." Bana bastonunu uzatarak kollarını kavuşturdu. "Sadece kendimi ve kız arkadaşımı biraz daha fazla gezdirmem gerektiğini düşünüyorum. İhtiyaç olduğunda seni aramayı çok isterim, bugün olduğu gibi tabii ki." Bir elini kaldırdı. "Ama sadece günlük işler için idare etmem gerektiğini düşünüyorum. Artık sarhoş ya da akşamdan kalma değilim."

"Ve buna sevindim. Çok farklı görünüyorsun. Çok daha mutlu." Bana göz kırptı.

"Şey," dedi Chance bana bakarak, parmaklarını benimkilerle birleştirerek, "ben çok daha mutluyum."

"Şunu bilin ki," dedi Tom bizi işaret ederek, "ne zaman bir şoföre ihtiyacınız olursa yanınızdayım."

Chance başını eğdi ve elini kapı kolunun üzerine koydu. "Teşekkür ." Hızlıca vedalaştıktan sonra dışarı çıktı ve

Kapıya.

"İyi adam." Chance'e bastonunu uzatırken .

"Öyle." Cebinden bir çınlama sesi yükseldi. Gözlerini devirerek telefonu çıkardı ve kulağına götürdü.

Alo?

Ah, tamam. Evet, bizi havaalanından aldılar.

Evet, o burada.

Soracağım.

Gözlerimi kısarak bir parmağımı çeneme götürdüm. "Bana ne soracaksın?" Fısıldadım.

Parmağımı kaldırarak bir diğer uçtaki kişiyi dinledi.

Kendimi hissedebilirim. Yerleşiriz ve yakında sana mesaj atarım. Tamam, evet kulağa hoş geliyor. Görüşürüz.

"Demek arkadaşım Dean'di." Beni evin içinden geçirerek modern oturma odalarından birine götürdü. "Bu gece kulübe gitmemizi istiyor."

"Bunun için kendini hazır hissediyor musun?"

L şeklindeki uzun kanepeye oturdu. "Kendim için endişelenmiyorum. Bence o sadece seninle tanışmak istiyor. Sanırım bütün arkadaşlarım öyle."

"Bu seni rahatsız ediyor mu?" Kıs kıs güldüm. "Rahatsız olmuş görünüyorsun."

Başını sallayarak güldü. "Hayır, sadece o kalabalığın senin alışık olduğundan çok farklı olduğunu biliyorum."

Kendimi kanepede onun yanına atarak sırttım. "Bir striptiz kulübünde çalıştığımı biliyorsun. Erkek arkadaşım öfkeli bir gangstere karşı dururken vuruldu." Gözlerimi şakacı bir şekilde kıstım. "Ayrıca sürekli bebeklerini doğurmak istediklerini söyleyen kadınlar var." Homurdandım. "Sanırım bununla başa çıkabilirim. Her şeyi gördüm."

"Bilmiyorum bebeğim." Yüz ifadesi endişeye dönüştü.

"Aman Tanrım!" Geniş bir sırtısla geri sıçradım. "Kıskanıyorsun!"

"Ben kıskanç değilim!" Gözleri büyüdü, ama hemen gözlerini kaçırdı.

bakışlar.

"Chance. Bana bak."

Bakışlarını tekrar benimkilere çevirdi. "Bu kıskançlık değil." "Nedir o zaman?"

"Cali'deki arkadaşlarımı tanıştırdığım ilk ciddi kız arkadaşım olursun." Avucunu kalçama koyup hafifçe sıktı. "Arada sırada kız arkadaşlarım oldu ama çoğunlukla onları zaten tanıyorlardı. Sektörde birileriyle çıktım. Bu insanlar sadece seni tanıyor ama beni nasıl etkilediğini biliyorlar. Senin için deli olduğumu biliyorlar. Diğerleri sadece takılıyorlardı." Nefes verdi. "Şeffaf olmak gerekirse, kadın oyuncularımın biri biz ayrıken benimle bir şeyler denedi ve o da orada olacak." Bana avuçlarını gösterdi. "Ama bebeğim, ona gitmesini söyledim."

"Artık umurumda değil." Gerisini duymak istemediğim için iç çektim. Bunun onun dünyasında ne anlama geldiğini sadece hayal edebiliyordum ve ben iyiydim. "Arkadaşlarının beni sevmeyeceğinden mi korkuyorsun?"

"Hiç de değil." Saçlarımdan bir tutamı kulaklarımın arkasına kıvırdı ve gözlerimin içine baktı. "Seni dünyaya göstermek istiyorum."

"O zaman seni gururlandırmama izin ver."

"Zaten biliyorsun." Sırıttı ve saçımın birkaç tutamını parmağının etrafında döndürdü. "Hiçbir fikrin yok."

Başımı onun eline yaslayarak an için gözlerimi kapattım ve dokunuşunu hissettim. "Sanırım sadece sen hazırsan gitmemiz iyi bir fikir olacak."

"Nedenmiş o?" Alt dudağının iç kısmını kemirdi.

"Geçen sefer yüzünden mi?" Kollarımı kavuşturdum ve kaşlarımı kaldırdım. "Ah," diye iç geçirdi, "evet, o yüzden."

"Dinle, şu anda bir yumruk atmayacağım." Yüzüne uzandım, çenesini kavradım. "Bu herkese o adam olmadığını göstermen için harika bir fırsat. Kefaret. Bir kez daha saygı kazan."

Başını tembelce salladı. "Haklısın. Pazartesi günü Late Night'a çıkmadan önce mükemmel olacak." Kanepeden telefonunu alarak bir süre mesajlaştı. "Orada olacağımızı haber veririm."

ŞANS

Vale arabamı çekerken parmaklarımı Am- ber'inkilerle birleştirdim. Luca Aggio o gece özel bir performans sergileyeceği için içeri girmek için bekleyenlerin oluşturduğu kuyruk normalden daha uzundu.

Kalabalık bizi hemen fark etti ve flaşlar patladı. Dragon yanımızdan geçerken bize doğru bağırdılar. Onlara kibarca başımı sallayarak boştaki elimle hafifçe el salladım. Kulübün dışında kamp kurmuş ünlülerin gelip gitmesini bekleyen paparazziler koşarak yanımıza geldi ve hem Amber'a hem de bana sorular sordu.

Chance buraya, buraya! Sen ve Amber tekrar birlikte misiniz? Amber, bize bir gülümseme verebilir misin? Çok güzel görünüyorsun Amber! Chance, sette kustuğun doğru mu? Öfke kontrolü aldın mı? Araba kazasından sonra nasıl hissediyorsun? Amber, ikizlere hamile olduğun doğru mu?

Başımı eğerek, yanımızdan geçip giderken sendelememek için elimden geleni yaptım. Kendimi ya da hayali çocuklarımızı savunmak yerine. Bir önceki olayı göz önünde bulundurarak hareketlerimle konuşmanın daha önemli olduğunu hissettim. Beni en son burada şahsen gördüklerinde, iki yabancı kadınla birlikte bir limuzine doğru sendeliyordum.

Kulübün ii daha önce olduğundan daha kalabalıktı. Kulüp müdavimleri sanki dünyadaki son geceleriymiş gibi dans ediyorlardı. Yanıp ışıkların altında, birçok sarhoş yüzün altında boncuk boncuk terler parlıyordu.

Birkaç fedainin ve Dragon'un bizi arkadaşlarımın rezerve ettiği VIP masalarına yönlendirmesiyle yolumuzu sıkarak geçtik. Biz yaklaşırken tanıdık yüzlerde gülümsemeler belirdi.

"Kahretsın!" Dean ayağa fırladı ve omzumu sıvazladı. "Söyle bana, içiyor muydun?"

"Ha?" Müziğin üzerine bağırdım.

"Kaza!" Kıkırdadı. "Alkollü araba mı kullanıyordun?" Oflayarak gözlerimi devirdim. "Tabii ki hayır."

Arkasını dönerek bardağını uzattı. "Size sarhoş olmadığını söylemiştim orospu çocukları!" Tekrar bize dönerek bakışlarını Amber'a dikti ve onun vücudunu yerden saçlarına kadar takip etti. "Yine lanet olsun." Gülümseyerek kolunu uzattı ve elini sıktı. "Ben Dean, sen de dostumu mahveden kızsın."

Bakışlarını şakacı bir şekilde ona dikti. "Umarım bu bir iltifattır?"

"Kesinlikle öyle." Kıkırdadı. Topuklarının üzerinde dönerek arkadaşlarımıza kabinleri işaret etti. "Millet, bu meşhur Amber!"

Arkadaşlarımın hepsinin gözleri göz kamaştırıcı kız arkadaşına takılmıştı. İş yerinde ilgi odağı olmaya alışkındı ama sahne dışında, toplum içinde oldukça çekingendi. Uyluk hizasında, yandan bağlamalı, mercan rengi, askılı elbisesi ve mükemmel bir şekilde eşleştirdiği yuvarlak burunlu, ince tokalı topuklu ayakkabılarıyla hiç zorlanmadan herkesin dikkatini çekti.

Herkes kendini tanıttikten ve onun hoş karşılandığını hissetmesine yardımcı olduktan sonra, diğerlerinden daha az etkili içecekler hazırlayarak oturduk. Herkesle sohbet ederken elimi onun kalçasında tuttum. Benim A-List ünlü çevremden etkilenmeden sohbete devam ederek ortama uyum sağladı.

Simone Amber'ın işinden bahsetti ama Amber kendini tuttu. Kariyer seçimi hakkında gururla konuştu. Ancak bu işi daha uzun süre yapmayı planlamadığını söylediğinde başımı öne eğdim ve gözlerim büyüdü.

Kulağına yaklaşarak dişlerimi sıktım ve gülümsüyormuş gibi yaptım. "Bunu bana ne zaman söyleyecektin?"

"Affedersiniz." Koltuğunda bana doğru dönmeden önce Simone'a bir parmağını kaldırdı. "Seninle bu konu hakkında daha fazla konuşmak istiyordum ama şimdi ağzımdan kaçtı. Müzik eşliğinde bağırmak istemiyorum. Bunu eve gittiğimizde konuşabilir miyiz?"

Başımı sallayarak içkimin kalanını yudumladım. Gözlerini devirdi, Simone'a döndü ve ileri geri konuşmaya başladı. Dansı bırakma kararına kızmamıştım, sadece daha önce hiç tanışmadığı arkadaşlarıma söylemeden önce bu konuyu bana açmamasına şaşırmıştım. Kolumu ona doladım, normal bir gece geçirmeye çalışıyordum.

Luca ve ekibinden birkaç kişi sahneye doğru hızla ilerliyordu. Önümden geçerken onaylamak için çenesini kaldırdı ama durmadı. Odadaki başka biri olsa aramızdaki alışverişin normal olduğunu düşünürdü ama öyle değildi. Belki performansına odaklanmıştı, belki de bana bir tür mesaj gönderiyordu.

İtalya'da doğdu ve Avrupa'dan çıkan en büyük şarkıcılardan biriydi. Bir grupta yer alıyordu ancak plak şirketiyle anlaşmazlığa düştükten sonra solo çalışmaya başladı. Hızla listelerin zirvesine yükseldi ve ailesiyle birlikte İtalya'ya taşındığında daha da büyük bir takipçi kitlesi kazandı.

New York'a. Babası orada bir suç ailesinin başına geçmişti ve Luca'nın seyahat ederken onun için iyilik yaptığına dair söylentiler vardı. Onunla birkaç kez karşılaşmıştım ama ilişkisini hiç konuşmamıştık.

Amber ve diğer kızlardan birkaçı halkı bizden ayıran parmaklıklara doğru yürüdüler. Luca şarkısı başlamadan önce DJ ile bir süre özel olarak konuştu. Kalabalık kükredi. Amber'a doğru yürüdüm, bir kolumu arkadan ona doladım, diğeriyle de içkimi tuttum.

Müzik eşliğinde sallanıyor, Luca'nın bir numaralı şarkısında dans ederken poposunu bana sürüyordu. Kollarını arkasına doğru uzatarak tırnaklarını boynuma geçirdi ve bana biraz daha sert bir şekilde bastırdı. Tırnaklarının bana ne yaptığını biliyordu. Halka açık bir yerde ateşle oynadığının farkındaydı. İçkinin kalanını yudumladım. Bir garson yanımdan hızla geçti ve geçerken bardağı ona uzattım.

Dudaklarımı Amber'ın kulağına dayadım. "Neden kalabalık bir yerde benimle taşak geçiyorsun?" Geniş, çok katlı iç mekânda etrafıma bakındım.

"Çünkü yapabilirim." Başını çevirdi ve ağzını boynuma dayadı. "Ve seni seviyorum."

İki kişi bu oyunu oynayabilir. Kalabalığa göz gezdirirken dikkatini sahneye verdiğini fark ettim. Ancak yine de arkadaşlarımın ve benim dikkatimizi çekmeye çalışan, bizi filme alan ya da fotoğraf çeken insanlar vardı. Alt bedenlerimiz buzlu cam, yarım duvar ve kalabalık bölüm tarafından engelleniyordu.

Yüzümde hınzır bir sırıtış belirdi. Bir elimi yan tarafına kaydırdım ve elbisesinin ince kumaşının altındaki çıplak kalçalarını okşadım. Parmak uçlarımı ortasına kadar sokarak dudaklarımı tekrar kulağının yanına yerleştirdim. "İstediğin bu mu?"

Dudaklarından bir nefes patladı. Elimi kavradı, tırnaklarını etime geçirdi. "Çok kötü." Başını bana yaslayarak, müziğin ritmiyle kalçalarını elime doğru hareket ettirdi. Kollarını arkaya uzatarak saçlarımın arkasından çekiştirdi ve sonra dönüp bana baktı. Parmaklarımı daha derine kaydırdım ve müzik eşliğinde G noktasına masaj yaptım.

Kollarını boynuma dolayarak, vücudunu ancak dans ettiğini varsayabileceğimiz bir şekilde hareket ettirdi.

Dikkatli ya da ayık. Alt dudağını dişlerinin arasına sıkıştırmış, gözleri arzuyla parlarken bana bakıyordu.

"Seni herkesin içinde parmaklarımla becermem hoşuna gidiyor mu?" "Mmm," diye yüksek sesle boynuma doğru inledi.

"Düşüncesine bayılıyorum yakalanma korkusu."

Hiç uyarmadan tırnaklarını pazularıma geçirdi. Gerildim. Bacakları birbirine kenetlendi ve elimi sıktı. Sonunda gözlerini kırptırıp birkaç nefes alana kadar hareket edemedim.

"Kahretsin bebeğim," diye nefes nefese kaldı, "çok ateşliydi."

Sonunda kendimi çekebildim, parmaklarımdan onu yaladım, Luca'nın artık sahneden indiğini ve DJ'in bir kez setine başladığını fark ettim. *Ne kadar zamandır birbirimizin içinde kaybolmuştuk?*

"Bu çok iyi hissettirdi. Aman Tanrım." Amber yüzünü omzuma gömdü. "En kısa zamanda beni herkesin içinde sikmeni istiyorum."

Luca alnındaki pul pul terleri küçük, koyu renkli bir havluyla silerek yanından geçti. Elini uzattı. Ben de temiz elimi uzattım. Elim sıkı ve beni kendine doğru çekti. Amber döndü ama bana yakın kaldı, kolları şimdi belime dolanmıştı.

Luca kulağıma, "Konuşmamız gerek," dedi.

"Ne?" Kendimi geri çektim.

Elimi bırakarak çenesini kaldırdı. "May-Bourne'da kalıyorum. Sana oda numarasını mesaj atarım." Amber'a bakarak dilini dişlerinin üzerinde yuvarladı. "Kız arkadaşını da getir."

Başka bir şey söylemeden, maiyetiyle birlikte kalabalığın içinde kayboldu. Öfkeyle alt dudağımı çiğnedim. Amber kolunu benimkiyle birleştirdi.

"Gidecek miyiz?" Sesi ne telaşlanmış ne de heyecanlanmış gibiydi. "İçimden bir ses başka seçeneğimiz olmadığını söylüyor."

Luca'nın otel süitinin kapısını benim iki katım büyüklüğünde bir adam açtı. "İçeri gel."

Bizi beyaz mermer fuaye ve koridordan geçirerek oturma odasına götürdü. Amber elimi tuttu. Dragon daha geriden geliyordu ama gerektiğinde müdahale edebilecek kadar yakındı. Çok odalı s it, eğlence için ayrı odaları olan spa merkeziydi. Ana oturma odasında uzun gömme kitaplıklar ve duvarın ortasında büyük, zarif bir   mine vardı.

En az on kişi etrafa yayılmış, konuşuyor, gülüyor ve içiyordu. Birkaç İtalyan erkek kollarını kavu turmu , açık alanlardaki hareketliliği izliyordu. İçeri girdiğimizde herkes dikkatini bize çevirdi.

"Chance Hardwin," diye kıkırdayarak konuştu bir adam. "Dostum, birkaç ay öncesine göre çok daha sakinsin."

Ka larımı çatarak başımı eğdim. "Peki sen tam olarak kimsin?"

Luca ana yatak odası olduğunu tahmin ettiğim yerden gömleksiz bir şekilde çıktı, ıslak saçlarını havluyla sildi. Havluyu bir sandalyenin arkasına atarak çenesini kaldırdı. "N'aber kardeşim?" Elimi sıktıktan sonra sehpadan bir sarma esrar aldı. "Bu gece seni görmek güzeldi. Geldiğin için te ekk rl r."

Başımı sallayarak Amber'ın elini sıktım ve bırakmadan önce kollarımı göğsümün üzerinde kavu turdum.

Boş bir sandalyeye çöktü ve mensesini yaktı. Derin bir nefes alarak sırttı, etrafta başkaları varken rahatlamayacağımı anlamıştı. "Pekâlâ, pek l ."  ks rd  ve elini misafirlerine doğru salladı. "Artık gitmeniz gerekiyor. Arkadaşım ve onun seksi kız arkadaşına yetişmek istiyorum."

Arkadaş biraz zorlamaydı. Tam olarak arkadaş değildik ama düşman da değildik. Maiyeti hızla s iti bo alttı. Korumalarından biri hariç hepsi  ıktı.

"Rocco," İtalyanca konuşmadan önce boğazını temizledi ama cümle içinde Dragon'un gerçek adı olan Enzo'dan bahsetti. Uzun bir kemerin arasından yemek odasına doğru işaret etti.

Kanepeyi işaret etmeden önce Dragon'a başımı salladım. Amber genel olarak Luca'dan en uzak kenara oturdu. Onun üzerinden geçip ortadaki mindere oturdum.

"Korumamın gerçek adını nereden biliyorsun?" Ka larımı kaldırdım.

Omuz silkti ve derin bir nefes aldı. "Çok şey biliyorum." Güldü ve sigarayı kalçama doğru salladı. "Senin deli kışının araba kazası geçirmediğini de biliyorum." Odağını Amber'a çevirdi. "Sana da merhaba güzelim. Ben Lu-"

Ben boğazımı temizlerken Amber gergin bir şekilde kıpırdandı. "Senin kim olduğunu biliyor." Öne doğru eğildim, dirseklerimi dizlerime dayadım ve irkilmemek için elimden geleni yaptım. "Bir araba kazası geçirdim."

Güldü ve sigarasını bana uzattı. Reddederek elimi salladım. Amber'a vermeye çalıştı. Elimi uzatıp onu durdurdum ve başımı salladım.

"Benim hatam." Tekrar kıkırdadı. "Ve hayır, değildin. İnsanlar konuşur."

"Hangi insanlar?" .

"Millet, dostum, bana bir bok sormayın, tamam mı? Ama vurulduğunu biliyorum."

"Hiçbir şey bilmiyorsun." Alay ettim. "Bir kaza geçirdim-"

"Hardwin, sakin ol." Elini kaldırdı. "Mussolini de işin içinde, Öyle mi? Knight büyük babayı ve ağlak kaltağı öldürdü, terk edilmiş oğul çok kızgın. Haksız ?"

Gözlerim büyüdü, donakaldım. *Nereden biliyordu ki?*

"Sakin ol," diye öne eğildi, "gözlerindeki endişeyi görebiliyorum. Ailem o lanet aileden nefret ediyor. Knight, Bernardo ve o kendini beğenmiş Roman'ı ortadan bize bir iyilik yaptı."

Şimdi sırtıarak başımı eğdim, konuşmak için hâlâ gergindim. Bir şey itiraf etmekten daha iyisini biliyordum. Luca'nın beni kandıracağını sanmıyordum ama işimi şansa bırakamazdım. Ian bana güveniyordu ve benim sadakatim de onunlaydı.

"Alejandro'nun adamlarından biri casuslarımızdan biri."

"Bunu bana neden anlatıyorsun?" Tedirgin bir şekilde başımı eğdim.

"Knight'ın ailesine yardım etmek istiyorum." Esrardan iki nefes çekti.

"Ne yapacaksın? Birine ölümüne serenat mı yapacaksın?" Sicilyalı bir mafya babasının oğluyla şakalaştığıma pişman olmuştum.

"En azından kendin olmaya geri döndün." Homurdanarak kül tablasındaki dumanı söndürdü.

"Beni tam olarak neden görmek istedin?"

"Eminim söylentileri duymuşsunuzdur."

Sessizliğimi koruyarak başımı bir kez eğdim. "Ama okuduğum her şeye inanmıyorum."

"Ama sen buna inanıyorsun. Bunu gözlerinde görebiliyorum. Dinle," diye arkasına yaslandı ve alt dudağını parmaklarının arasında yuvarladı, "ailem o pisliği yakalamanıza yardım edecek. Depo saçmalığından sonra duyduk."

"Bu bana bağlı değil." Omzumu silktim. "Patronun babam ve amcamla görüşecek mi?" "Ian mı?"

Gözlerim büyüdü.

Tembelce başını salladı.

"Ian benim patronum değil ama sanırım ona sormanın bir yolunu bulacağım."

"Kesinlikle Ian'ın işine bir şekilde bulaşmışsın. Ve bu çok tehditkâr bir soyun sonu anlamına gelir."

Başımı sallayarak, "Sanırım ne yapabileceğime bakacağım. Bunun bir tuzak olmadığını nereden bileceğim?"

Ayağa kalkarak sarı ve siyah bir spor çantasına doğru yürüdü. Arkama uzanarak elimi belimdeki silahın üzerinde gezdirdim. Elinde bir zarfla arkasını döndüğu anda elimi çektim ve avucumu bacağıma dayadım.

"Bana silah çekmeyi aklından bile geçirme." Alay etti. "Hem seni hem de kız arkadaşını dışarı çıkaracağım." Amber'a başıyla işaret etti, sonra beyaz dikdörtgen zarfı kucağıma attı. "Al bakalım."

"Nedir bu?" İnceledim.

"Bunu Knight'a ver."

Açmak yerine bakışlarımı ona diktim. "İçinde ne var?"

"Aileyi alaşağı etmenin tek yolu bu." Kendini koltuğuna geri atarak yumruğunu sandalyenin koluna vurdu. "Babam karşılaştığımız için çok mutlu olacak." Dudaklarının kenarları sinsî bir gülümsemeye dönüştü. "Ve bugünlerde taşıyor musun? Bu hayata sandığından daha fazla karışmış olduğun kesin."

BEKLENMEYEN

AMBER

Arabanın diğerk tarafına uzanarak Chance'in kolunu şakacı bir şekilde çektim. "Nereye gidiyoruz? Söyle bana!"

"Sana söyledim," diye sırttı, "bu bir sürpriz."

Oflayarak elimi geri çektim ve kollarımı karnımın üzerinde kavuşturdum. Pencereden dışarı bakarak nereye gittiğimizi tahmin etmeye çalıştım. Öğle yemeğivaktiydi, bu yüzden en azından işin içinde yemek olmasını umuyordum. Bana eğlenerek hızlıca bakarken camdaki yansımasını gördüm.

"Biri bana kızgın mı?" Kolunu uzatarak avucunu uyluğuma koydu. "Beni çok çabuk affetmeni sağlayabilirim."

"Kızgın değilim." Gülümsedim ve elimi onun elinin üzerine koydum.

"Oh, sadece meraklı." Gözlerini yoldan ayırmadan elini bacağımın üzerinde ilerletti.

Elini tekrar uyluğumun ortasına doğru kaydurdım. "Eğer arabadan inmek üzereyse, buna şimdi başlama."

"Şanslısınız çünkü biz buradayız."

Beverly Hills'te sevimli bir Akdeniz kafesinin önündeki park yerine yanaştı. Binanın geniş pencereleri vardı ve girişin üzerinde sarı beyaz bir tente bulunuyordu. Kaldırımın kenarına dizilmiş şirin bir açık hava oturma alanı, dünyanın geçip gidişini izlemek isteyenler için mükemmeldi.

Parmaklarımız birbirine kenetlendi, beni dışarıdaki dört kişilik masalardan birine götürdü, ancak sadece bir adam oturmuş menüye bakıyordu. Menüü indirdiğinde onu tanıdım. Nefesimi tutmamak için kendimi zor tuttum. *Ashton Jackson!*

Şahsen ekrandakinden bile daha güzeldi. Bir tutam koyu renk sakal bırakmış ve normalde genç olan görünümünü birkaç yıl yaşlandırmıştı. Grimsi kahverengi badem şeklindeki gözleri gerçek olamayacak kadar nadirdi, ancak söylentilere göre bu gözler onun doğal rengiydi. Ceviz kahverengisi saçlarının yanları klasik bir şekilde sivrilirken, tepede gür ve dokulu bir bronz rengine dönüşüyordu.

"Hey, kardeşim!" Chance kollarını onun boynuna doladı ve sırtını sıvazladı. "Seni görmek çok güzel."

Chance'in bir erkeğe bu şekilde tepki verdiğini hiç görmemiştim. Onu kardeşi gibi gördüğü sarılmasından belliydi. Ben merhaba demek için sabırla beklerken Ashton omzunun üzerinden bana gülümsedi.

"Ben de seni gördüğüme sevindim." Ashton onun sıkı kavrayışında homurdandı.

Chance kıkırdayarak bir adım geri çekildi. "Üzgünüm, zaman oldu." Bana dönerek elini sırtımın küçük kısmına koydu. "Bu benim kız arkadaşım."

"Amber Wilson." Ashton kıs kıs gülerek elimi sıkmak için elini uzattı.

Elim onunkiyile buluştu, yüzümde hem mutluluk hem de şaşkınlık okunuyordu.

"Tamam," diye homurdandı Chance, "Açıkçası tanıtıma gerek yok."

"Onun sayesinde ünlü oldun." Başını Chance'e doğru salladı.

"Bugün nasılız?" Neşeli bir kadın sesi araya girdi
Biz.

"Ah, ." Chance beni masaya doğru götürdü ve oturmadan önce sandalyeyi çıkardı.

Mümkün olduğunca profesyonel kalarak, benimkinden başlayarak siparişlerimizi teker teker aldı. Heyecanını gizlemekte çok başarılıydı ama gözleri başka bir şey anlatıyordu. Adımlarını hızlandırarak aceleyle . Restoranın penceresinden bakarken, bize doğru bakmadan önce bir iş arkadaşının kulağına öfkeyle fısıldadığını gördüm.

"Ee, Amber?"

"Ha?" Yerimden sıçradım ve dikkatimi Ashton'a çevirdim.

"Chance ile nasıl tanıştınız?" Sandalyesine geri oturdu, yüzünde geniş bir sırıtış vardı.

"Şey, ortak arkadaşlarımızdan biriyle görüntülü sohbet ederken resmi bir tanışma gerçekleşti."

Chance elini kalçama dayadı ve başparmağıyla bacağımın daireler çizdi. "Yuva kurmamın sebebi o."

"Düğün ne zaman?" Ashton hevesle masanın üzerine doğru eğildi.

Chance aniden gerildi ve derin bir nefes aldı. Ashton gülümserken gözlerini bana dikti. Bir yabancıнын böylesine açık bir sorusuna nasıl tepki vereceğimi bilemediğim için gergin bir şekilde kıkırdadım. Soru hiç cevaplanmadı. Onun yerine Chance konuyu değiştirdi.

Ziyaretin geri kalanında sohbet ettiler ve Ashton bana kendimle ilgili sorular sorarak beni de sohbe dahil etmeye çalıştı. Düşünceli ve sevimliydi. Chance ise susuyordu. Sanki orada olduğumu unutmuş gibiydi. Ashton'la tanıştığım için heyecanlıydım çünkü bir dönem Chance'in hayatının çok büyük bir parçası olmuştu. Gerçekten kibar ve hoş bir insandı.

Malibu'ya dönüş yolundaki bir saatlik yolculuğun ilk yarısı sessiz geçti. Sessiz kaldığım için sinirlenmişti. Bir tartışma başlatmak istemiyordum ama öğle yemeğinde görünmezmişim gibi davranması ve beni gereksiz sorularla eğlendirmesi için hiç tanımadığım bir adamı bırakması da beni incitmişti. Eğer Ashton'ın hızlı gözlemleri ve beni rahat şekilde dahil etmesi olmasaydı, her şey berbat olurdu.

Gözlerim sulanarak, duygularımın savaşıarak pencereden dışarı baktım. Yanağımdan bir damla gözyaşı silerken dudaklarımdan küçük bir gıcırta kaçtı.

"Hey," diye uzandı ve elini bacağıma koydu, "ağlıyor musun?"

"Hayır," sesim çatallaştı.

"O zaman eve gittiğimizde konuşmamız gerek."

Sessiz kaldım. Verdiğim tepki çocukçaydı ama ağlarken konuşmaya çalışmak beni daha da üzecekti. Evlilik hakkında soru sorduğunda donup kalmasına kızmamıştım. Ondan sonra yemek boyunca beni neredeyse görmezden gelmesine kızmıştım. Ashton'ın fark ettiği noktaya kadar.

"Neden bu kadar üzgünsün?" diye cevap istedi.

Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturarak yerimde kıpırdandım ve ters ters baktım. "Gerçekten ciddi misin? Neden üzgün olduğumu nasıl bilmezsin?"

Omuz silkerek önüne odaklanmaya devam etti. "Bunu öğrenmek üzere olduğuma dair bir his var içimde."

Başka bir şey söylemeden pencereye doğru döndüm. Gözyaşlarımı bastırdım, sonraki otuz dakika boyunca hıçkırmamak için başka şeylere odaklandım, ta ki garaja girene kadar.

Merdivenlerden kapıya doğru koşarak çıktım ve şifreyi tuşladım. Çamurluktan geçerek köşeyi döndüm ve koşar adımlarla arka merdivenlerden yatak odasına çıktım. Çantamı odanın ortasındaki bir sandalyeye attım, sonra küpelerimle oynadım, umutsuzca onları yeniden hareket ettirmeye çalıştım. Birden ağırlıklarının farkına vardım ve bu dayanılmaz bir hal almaya başlamıştı. Onları şifonyerin üzerine bıraktım ve Chance'yatak odasına girdiğini duydum.

"İstifa ettiğini bana ne zaman söylemeyi planlıyordun?!" diye bağırdı.

"Ne?!" Topuklarımın üzerinde döndüm ve şaşkınlıkla dudağımın kenarını kaldırdım. "Neyi bırakıyorsun?"

"Dans mı?" Ellerini ceplerine sokarak kaşlarını kaldırdı. "Dans etmeyi seviyorsun."

Belirsizlikle başımı sallayarak alt dudağımı çiğnedim.

"Hâlâ bir fikrin yok mu?" Başını avucunun içine gömerek iç çekti. "Simone'a daha fazla dans etmeyeceğini söylemiştin."

Derin bir nefes alarak, bunu yüksek sesle söylediğimi ve bunun onu kulüpte tuhaflaştırdığını fark ettim. "Diğer dansçıları eğitmeye odaklanmak istiyorum, sahne almaya değil."

"Ah." Sessizleşti ve bakışlarını yere çevirdi.

"Asla işimi bırakıp seni bana bakmaya zorlamam." Öfkelendim. "Merak etme, ben servet avcısı değilim."

"Ne?! Öyle olduğunu hiç söylemedim!" Muhtemelen hâlâ fiziksel acı içinde, kapıyı çarparak içeri doğru yürüdü.

Onu takip ederek kapıyı açtım, eşiğe doğru eğildim ve kollarımı karnımın üzerine sardım. Gömleğini çıkarıp odanın öbür ucuna fırlattı, sonra dikkati çantasının kenarından çıkan bir şeye yöneldi. Aşağı uzanarak küçük, katlanmış bir kâğıt çıkardı.

"Bu yüzden mi benimle evlenmek istemiyorsun?" Cevabından korkarak ağzımdan kaçırdım.

Kağıda bakarak beni görmezden geldi.

"Bana bakmanı istediğimi mi sanıyorsun? İşimi bırakıp bunu bekleyeceğimi mi sanıyorsun?!" Kollarımı iki yana açtım. "Chance, ugh!" Hayal kırıklığı içinde homurdanarak dolaptan çıktım. *Tamam, belki de Ashton sorduğunda bu soruyu tuhaf karşıladığı için biraz kızgınım. Belki de sadece kafam karıştı.*

İkimize de biraz zaman tanımak için yatak odasının kapısına ulaştığımda bileğimden tuttu ve beni döndürerek yüzünü ona çevirdi. En kötüsünü düşünerek kendimi daha da heyecanlandırıdığım için göğsüm hızla kabardı. Başını eğdi, gülümsemesini saklamaya çalışıyordu ama gözleri onu ele veriyordu.

Elindeki küçük kâğıda baktım. "Nedir o?"

Bileğimi bırakıp avucumun içine koydu ve kapattı. "Buraya taşınmadan önce, Ian beni havaalanında ziyaret ettiğinde elime bir not tutuşturdu. Okumaya hiç cesaret edemedim. Senden geldiğini düşündüm ve aylarca üzerinde stres yaptım."

Bakışlarımı onunkilere diktim.

Bana avuçlarını göstererek derin bir nefes verdi. "Amber, bununla başa çıkamadım. Senin tarafından incitmekten korktum."

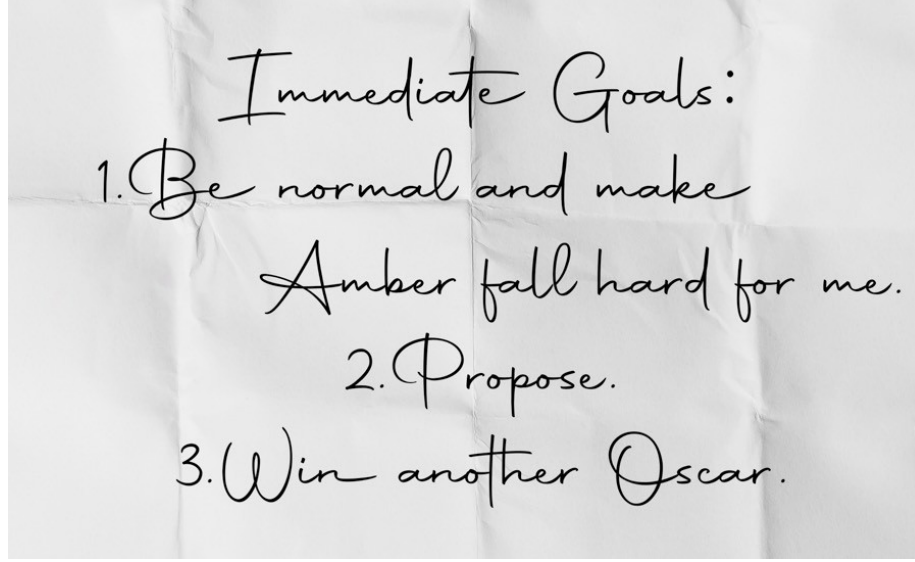
. "Benden mi incindin?"

"Tamam lanet olsun, anladım. Yanıtınız adil." Nota doğru başını sallayarak gülümsedi. "Kâğıdın seninle tanıştıktan kısa bir süre sonra kendi yazdığım bir not olduğunu fark etmedim."

"Kendine bir not mu yazdın?"

Başını öne eğdi. "Okuyun."

Hemen arkamı döndüm, sessizce okuyarak odanın içinde dolaşmaya başladım:

"Bu da ne-" Donakalmış bir şekilde etrafımda döndüm. Diz çökmüş, gömleksiz erkek arkadaşım elinde lavanta rengi sekizgen şeklinde açık bir yüzük kutusu tutuyordu. Ağzım açık kaldı. Bakışlarım her iki yanında doğum taşlarımızı temsil eden birer küçük markiz taşı bulunan devasa prenses kesim pırlanta yüzüğe kayınca gözyaşlarım yanaklarımdan süzüldü.

Diliyle dudaklarını ıslatmadan önce sertçe yutkundü. "Bu yüzüğü ayrılmamızdan üç ay önce almıştım ama sormaya hiç cesaret edemedim. Onu hep o çantada sakladım ve senin için yeterince iyi olup olmadığını merak ettim. Sen tanıdığım en inanılmaz insansın. Birçok kez sana sormaktan korktum. Bunu yeni fark ettiğimde, hedeflerimin her zaman seni ilk sıraya koymak olduğunu anladım, bu arada," diye kıkırdadı, "*sana evlenme teklif* etmeyi bir ödül kazanmakla aynı listeye eklediğim için özür dilerim." Gergin bir şekilde iç çekti. "Her neyse, hayatımın geri kalanında seni ilk sıraya koymaya devam etmek istiyorum. Oscar umurumda bile değil."

Bacaklarım beni daha fazla taşıyamadı. Önünde dizlerimin üzerine çöktüm. "I-" Nutkum tutulmuştu.

Alnını benimkine bastırırken yanağından bir damla gözyaşı süzüldü. "Lütfen sadece benim lanet karım olur musun? Çünkü benim için önemli olan tek şey sensin ve korkmaktan bıktım."

Başımı salladım, . "Evet!"

Yüzüğü parmağıma takarken dudaklarını dudaklarıma çarptı. "tek ödül sensin. Sana teklif etmek için en uygun zamanı planlamaya çalışıyordum ve Ashton konuyu açtığında kafamda mükemmel teklifi planlamaya çalışıyordum. Seni asla görmezden gelmek istemedim. Sadece sana nasıl teklif edeceğimi düşünürken onunla robotik bir konuşma sürdürebiliyordum. Böyle değildi, yemin ederim, ama bekleyemedim."

"Her zaman seksi bir adamdan üstsüz bir evlenme teklifi hayal etmişimdir." Snif- fling, onu şakacı bir şekilde ittim.

Dengesini kaybetti ve yere yuvarlandı. sürünerek kucağına oturdum. Parmağımdaki taşı incelerken geniş bir sırtıyla nefes verdim. "Bu çok mükemmel!" Nefes nefese kalarak yere baktım. "Oh, Tanrım, özür dilerim. Canını mı yakıyorum?"

"Hayır." Muhtemelen yalan söyledi, beni yerimde tutmak için avuçlarını bacaklarımin üzerine koydu. "Seni görmezden geldiğimi hissettirdiysem çok özür dilerim."

"Dur." Gülümsedim. "Anlıyorum." Yüzüğümle oynarken dudaklarımla . "Chance, hiçbir zaman kendini bir şey almak zorunda hissetmeni istemiyorum."
."

"O cümleyi bitirme bile." Doğrulup avuçlarını sırtıma koydu. "Hayatımızın geri kalanında seninle ilgileneceğim. Bu yüzden rahatsız olmadım."

"Neden rahatsız oldunuz?"

"Çünkü," saçımın bir tutamını kulağımin arkasına tutturdu, "bunu ilk kez başkalarının önünde duydum. Şok olmuştum ama şimdi anlıyorum. Eğer o sahneye geri dönmek istiyorsan, bunu yapsan iyi edersin."

"Söz veriyorum." Notu bir kez daha sessizce okuyarak gözlerimi devirdim ve ona ters ters baktım. "Bir şeyi açıklığa kavuşturmamız gerekiyor."

"O da ne?"

"Normal olmak mı?" Kâğıdı çevirip kelimeleri işaret ettim. "Sana normal olduğun için aşık olmadım." Elimi kalbinin üzerine koyarak dudaklarımla dudaklarına bastırdım. "Sana aşık oldum çünkü sen normalden başka bir şeysin. Sen benim için her zaman yeterince iyiydin. Aslında daha iyiydin. Senden hiçbir zaman kendin olmandan daha fazlasını istemedim."

"İşte bu yüzden sana aşık oldum." Sırtımı daireler çizerek ovdu.
"Beni hiç kimsenin sevmeyeceği kadar seviyorsun."

Cevap vermek için ağzımı açtım ama telefonu çaldı. Arkasına yaslanarak telefonu cebinden çıkardı ve kulağının yanına yerleştirdi.

Uzun zamandır

konuşmadık!

Mmhmm, evet.

O beni dikkatle dinlerken, şimdiye kadar canının yanmış olması gerektiğini bildiğim için dikkatlice kucağından indim. Bacaklarının arasına diz çökerek öne doğru eğildim ve pantolonunu çözdüm. Arkasına yaslandı ve avucuna dayandı. Aletini pantolonundan kurtarıp aşağı yukarı okşarken gözleri şehvetle parlıyordu.

Tabii. Boğazını temizledi. İzin verin sorayım.

Parmaklarını saçlarımın arasından geçirerek dudaklarımı onun nabız gibi atan şaftının başına bastırdığımda beni sıkıca kavradı.

"Bebeğim."

"Hmm?" Onu ağzıma alarak mırıldandım.

"Oh." Nefes aldı. "Tobyn bir toplantı için bir araya gelmek istiyor. Onunla ve eşiyle akşam yemeği yemek ister misiniz?"

"Mmhmm." Kasıtlı olarak, zonklayan şaftında tekrar bir titreşim yarattım.

Evet, isteriz.

Bana uyar. Görüşürüz o zaman.

"Siktir, bebeğim." Telefonunu yere fırlattı. "Çok kötüsün."

Onu ağzımdan çıkararak yavaşça dibinden ucuna kadar yaladım, delicisinin etrafında döndüm, göz temasını hiç kesmedim. Onu tekrar yutmamı, tüm uzunluğunu boğazıma almamı izlerken gözleri beni avlıyordu. Başımı aşağı bastırarak birkaç kez yukarı itti. Henüz bırakmasına hazır değildim.

Ellerimin ve dizlerimin üzerinde geri çekilirken

gülümsedim. "Nereye gidiyorsun?"

Ayağa kalktım, eteğimi ve külotumu yere indirmeden önce yavaşça gömleğimi ve sütyenimi çıkardım. Topuklularımı ayağımda bırakarak yatak odasının kapısına doğru yürüdüm ve omzumun üzerinden arkama baktım. Chance'in bana olan açlığı artıyordu.

"Oh, yani şu baştan çıkarıcı striptizci şeyini yapacaksın, beni tamamen sertleştireceksin ve sonra beni terk edeceksin öyle mi?"

"Ya da," dedim kirpiklerimi kırpıştırarak, "ne olacağını görmek için nişanlını takip edebilirsin."

İyileşme sürecini umursamadan ayağa fırladı, pantolonunu tutarak bana doğru birkaç adım attı.

"Bunları çıkarmak isteyebilirsin." Kıyafetlerini işaret ettim. "Bunların hiçbirine ihtiyacın olmayacak."

İkinci bir bakış atmadan odadan ıktım. Saniyeler içinde arkamdaydı, merdivenlerden inerken eli elimdeydi. Bizi alt kattan geçirdim ve arka kapıdan verandaya çıktık.

Uzun zamandır gördüğüm en saf kobalt mavisi su tonuna sahip özel bir plajın üzerinde yükseliyordu. Malikânenin arka tarafı L şeklindeydi, bu yüzden hâlâ Chance'in bir taraftaki komşularının görüş alanındaydık ama şehir dışında olduklarını söylemişti ve her iki durumda da umurumda değildi.

Küpeşteye doğru yürüdüm ve deniz havasının uzun saçlarımın arasından geçmesine izin verdim. "Böyle çok mutlu hissediyorum."

Çıplak bedenini benimkinin arkasına bastırdı. "ıplak mı?" "Bu, biz, çıplak, burada suya bakıyoruz. Her şey bu konuda."

Kulağıma doğru eğildi. "Peki bu konuda ne hissediyorsun?"

"Ne hakkında?"

Arkamdan bacaklarımı araladı. Parmakları göbeğimin derinliklerine inip ağzını boynuma gömerken parmaklıkları sıktım. Kışkırtılmış tenimi ısırarak hırladı. İçime girip çıktıkça, bedenimin ırzına geçtikçe arzularına yenik düştüm. Ağrıyan göğüslerimi sıktı, dikleşmiş meme uçlarımı parmak uçlarının arasına sıkıştırdı.

Sesimi kontrol edemeyerek haykırdım. Avucunu ağzımın üzerine koyarak başımı omzuna doğru çekti. Gözlerimi kapatarak, açımızın verdiği hisle yüksek sesle inledim. Vücudumun her parçası titriyordu. Daha fazla dayanamadım. Bacaklarım gevşedi ve beni yakaladı. Beni zahmetsizce kaldırarak kollarının arasına aldı ve şezlonglardan birine taşıdı.

"Aman Tanrım," diye nefes nefese kaldım, "beni taşımamalısın. Acı çektiğini biliyorum."

"Kapa çeneni." Beni usulca yatırdı ve bacaklarımı onun görebileceği şekilde açtı. "Çok seksisin amına koyayım." Üzerime eğildi, dudakları dudaklarımdan ayrıldı, dili içeri girmek için araştırırken kendini merkezime geri soktu ve havuzun yanında beni becerdi.

Kıçını okşayarak onu daha da içime çektim, daha fazlası için açtım. Göğüslerimi okşadı, öpüşmemizden kopmadan önce sıktı ve dudaklarını meme ucuma indirdi. Nefesim kesildi ve kendimi daha fazla tutamadım. Kalın şaftı G noktamı okşarken, piercingi rahim ağzıma acımasızca çarptı. Duvarlarım onun zonklayan sikine kenetlendi.

Avuçlarını başımın iki yanındaki sandalyeye bastırarak ayağa kalktı. "Boşal." Dudaklarını dudaklarıma çarparak çığlıklarımı bastırdı. İkimiz de birlikte boşaldık, savunmasızlığın tadını çıkarıyorduk, herhangi bir komşunun her an sadece sakirlere özel plajdan aşağı inebileceğini biliyorduk.

Sertçe yutkunararak nefesimi tutmaya ve kuruyan boğazımı ıslatmaya çalıştım. Gözlerimin içine baktı, yüz ifademi incelerken yanağını okşadı. Saçlarımdan bir tutamı kaydırarak beni öptü, sonra alnını benimkinin üzerine koydu.

"Lanet olsun, nişanlandık," diye nefes nefese kaldı.

Kıs kıs güldüm. "Biliyorum." Geniş bir sırıtışla yüzüğümü havaya kaldırdım ve ona baktım.

Parmaklarını elimin etrafında kıvrarak elimi dudaklarına götürdü.

Chance, Tobyn Moss'un Beverly Hills'teki evinin , siyah metal kapılarından geçip, dolambaçlı yolu kaplayan çeşitli heykelleri geçerken, "Vay canına, uzun araba yolu," diye yorum yaptım.

"Gecenin bir yarısı buralarda dolaştığınızı ve bu şeylerin canlandığını hayal edin." Şaka yaptım ama düşüncesi bile dehşet vericiydi.

Güldü. "Burayı görene kadar bekle." Bir anlığına bana bakıp göz kırptı.

Araba köşeyi döner dönmez dik oturdum ve ön camdan dışarı bakarak yolun ortasındaki çiçek tarhı ve daha fazla taş heykelle çevrili uzun fiskiyeye baktım.

"Bu adam heykelleri seviyor." Kıs kıs güldüm. "Onun Medusa olduğunu düşünmeye başlıyorum."

Araba yavaşlayıp durduğunda tekrar .

Malikane çoğunlukla geniş ağaçlar ve çalılıklarla çevriliydi, ancak büyük girişte sağlam, elle oyulmuş süslü, ahşap bir kapı ile dramatik bir kireçtaşı kemer görünüyordu. Beklediğim kadar *büyük* görünmüyordu. Ama mekanda tanıdık gelen bir şeyler vardı. Kaşlarımı çatarak çeşmeye baktım, daha önce bir yerde gördüğümü biliyordum.

Devasa ön kapı açıldı ve bizi fark edilebilecek kadar estetik ameliyat geçirmiş ama bunu abartılı bulmayacak kadar da çekici sarışın bir kadın karşıladı. Dostça bir gülümsemesi vardı ve bize eşlik ettiği için gerçekten mutlu görünüyordu.

"Hoş geldiniz, hoş geldiniz!" Yabancı bir aksanla bir adım öne çıkarak fuayenin hemen içinde bana sarıldığını duyurdu. "Çok güzelsin, ahhh! Ben Melanie."

Kıkırdayarak, muazzam sütunları, oymalı pervazları ve lüks dekoruyla muhteşem mekânı inceledim. Tüm evin havasını belirlediğinden emindim. Sonra buranın görüldüğünden çok daha büyük olduğunu fark ettim.

"Sen de öylesin!" Sonunda kendimi soyarak cevap verdim. "Ben Amber."

Chance'e sarıldı ve yanağından öptü. "Seni tekrar görmek güzel, aşkım."

Geri adım atarak beni yanına çekti, tam o sırada meşhur kocası telefon görüşmesini bitirip telefonunu cebine sokarak yaklaştı. Yıldızlardan etkileneceğimi düşünmemiştim ama etkilenmiştim. Chance'le çıkmak, sonsuz sayıda ünlünün etrafında olacağınızı anlamayı da beraberinde getiriyordu. Şimdiye kadar pek çok ünlünün yanında bulunmuştum ama hiçbirisi To- byn Moss'la kıyaslanamazdı. Hollywood yönetmenleri ve yazarları arasında en büyük isimdi, yakışıklılığından bahsetmiyorum bile. Sırtarak ve elini uzatarak durduğunda yutkundum.

İsteksizce kendi elimi uzattım ve avucumu onunkinin içine yerleştirdim. "Merhaba, Bay Moss."

Gülerek diğer elini benimkinin üzerine koydu. "Tobyn. Sakın bana Bay Moss demeye cüret etme. Biz artık arkadaşız."

Chance homurdandı.

"Partiyi terasa taşıyacağız, orada içkiler ve ordövrler var." Melanie elini sallayarak bizi evin içine doğru yönlendirdi.

Onu takip ederken Chance kulağıma yaklaşarak, "O bir Fransız," diye fısıldadı.

"Ah, tamam." Başımı salladım. *Vay canına!* Konağı tanımlamak için kullanabileceğim tek kelime buydu. Sonsuza kadar uzanıyordu. Etrafı incelerken, burayı bir yerlerde gördüğüme emindim ama hiç böyle bir yerde bulunmamıştım.

Terasa adım attığımız anda, zengin manzara karşısında nefesim kesildi. Büyük bir çimento çeşme, yükseltilmiş verandanın ortasına oturtulduğu için dekorun odak noktasıydı. Kusursuz bir şekilde bir araya getirilmiş mutfak ürünleri ve şaraplarla tamamlanmış, zarif bir şekilde süslenmiş uzun bir masa yakınlarda kurulmuştu.

Şans beni yarım duvarın kenarına götürdü. *Hayatta olmaz!* Gözlerim genişlerken kendi kendime iç çektim. Terasın her iki yanındaki merdivenler, devasa bir yüzme havuzuna dökülen uzun, çok katlı dikdörtgen fiskiyelelere iniyordu. Antik tarzdaki sütunlar havuzu çevreleyerek bir hamam ambiyansı sunuyordu.

İşte o zaman topuklarımın üzerinde Tobyn ve karısına doğru döndüm. Bu manzara malikânenin nerede olduğunu bildiğimi doğruluyordu. Ağzım açık kaldı.

"Baba filmindeki evin sahibisin!" Ellerimi ağzıma kapattım. "Çok özür dilerim. Sadece-" Derin bir nefes aldım. "Babam burada olsaydı çıldırırdı. O filmlerin büyük bir hayranıdır. Onunla birlikte izleyerek büyüdüm."

"Ben de büyük bir hayranıyım, bu yüzden piyasaya çıkar çıkmaz ona sahip olmak zorunda kaldım." Tobyn gülümsedi. "Belki bir ara onu da getirip izletebilirsin." Bir kadın ve bir erkek her iki koltuğa da tabak koyarken masayı işaret etti.

"Buna bayılırdı." Heyecanını kontrol etmek zordu. Teklifinin sadece kibarlık olduğundan emin olsam da, yine de çok şey ifade ediyordu.

Chance elini belime koyarak bana koltuklarımıza kadar eşlik etti. Oturduktan sonra kolunu sandalyemin arkasına dayadı ve ayak bileğini dizinin üzerinden geçirdi. Kırmızı şarap kadehinden bir yudum alarak boğazını temizledi.

"Nasıl hissediyorsun?" Tobyn Akdeniz salatasından bir ısırık aldı.

Chance kolunu geri çekerek elini masanın altında koydu. "Çok daha iyi."

"Bunu görebiliyorum." Tobyn nişan yüzüğüme doğru başını sallamadan önce bir ileri bir geri baktı. "Tebrikler mi demeliyim?"

Chance ve ben karşılıklı gülümsedik.

"Evet." Chance sırtıttı. "Nişanlandık."

Melanie nefesini tutarak elini bana doğru uzattı. Parmaklarını benimkilere doladığında ona doğru uzandım. "Daha yakından görmeliyim!" Yüzüğüme hayranlıkla baktı. "İkinizi de tebrik ederim!" Şarabını yudumlayıp bir tane daha doldurmadan önce kadehini neşeyle havaya kaldırdı. "Bir davetiye bekliyorum!"

Yemek yerken Tobyn Chance'in araba kazasını sordu. Hikayeye devam etti, asla kurşun yarası olduğunu söylemedi. Hatta hikayesine birkaç alaycı ifade ekleyerek kendine sadık kaldı.

Melanie ve ben kendi aramızda sohbet ettik. O kadar alçakgönüllü bir kadındı ki bu beni etkiledi. Fransa'daki hayatı hakkında bilgi edindim. Paris'teki Moda Haftası'nda Tobyn ile tanışmadan önce modellik yapıyormuş. Tobyn ondan hemen hoşlanmış. Fransa'daki tüm hayatını bırakıp onunla birlikte olmak için Kaliforniya'ya taşınmış. Arada bir defileler için geri dönüyordu ama bugünlerde daha rahat bir hayatı tercih ediyordu.

Ona işimi ve Chance ile nasıl tanıştığımızı anlattım. Kendine bir kadeh şarap daha doldurduğunda kendi kendime kıkırdadım. Her seferinde bardağımı doldurduğundan emin oluyordu. İçmeyi çok severdi. Şarabı her şeyden çok seviyordum, yani eşimle tanışmıştım, ama yemek sırasında kendi şişesini içtiğinden emindim.

Yemeğimizi bitirip masayı topladıktan sonra önümüze tatlı konuldu. Çilekli ve çiseleyen çikolatalı devasa bir dilim cheesecake. Peynirli keke bayılırdım. Aslında en sevdiğim tatlıydı ama daha yeni dört çeşit yemek yemiştik.

Tobyn gözlerini devirdi ve dirseklerini masaya önce ellerini yana kaydırды. Ellerini ağzının önünde kavuşturarak

gözlerini Chance'in üzerinde gezdirdi. "Biraz gelecekteki işlerden konuşalım. Yeni bir projem var ve bunun için sana ihtiyacım var."

BAĞLANTILAR

ŞANS

Tobyn aradığında benimle bir proje hakkında konuşmak isteyeceğini biliyordum. Gelecek yılın Ocak ayında çekeceği filmi anlatırken dinledim ve bu filmde onunla birlikte çalışmamı istedi. Dört gözle bekliyordum. Amber benimle çalışmaya geleceği ve beni sette göreceği için .

Film çekmek için ne kadar zaman harcarsam harcayayım, Boston'dan bir daha asla uzaklaşmazdım. Orası bizim evimizdi. Bir gün bir aile kurmak istediğimiz yerd, yine de dünyama çocuk getirmekle mücadele ediyordum. Korkularımdan kurtulmam gerektiğini biliyordum. Pek çok ünlü, hem spot ışıklarının altında hem de dışında çocuk yetiştirdi. Çoğu da gayet iyi oldu.

Pazartesi öğleden sonraydı ve bu akşamki bölümü çekmeden önce Late Night stüdyosunun kulisindeki yeşil odada volta atıyordum. Hâlâ biraz ağrım vardı ama sinirlerim dikkatimi dağıtmaya yardımcı oluyordu ve bastonu kullanmaya devam edemeyecek kadar inatçıydım. Amber seyirciler arasındaydı, bu yüzden önceki eylemlerimi savunmaya başlamadan önce beni teselli edecek biri yoktu. Cameron Wolfe'a ve hayranlarıma aylar önce bir özür borçlu olduğumu biliyordum ama özür dilemek benim için hiçbir zaman kolay olmadı. Hazır kulise gelmiş ve son ziyaretimdeki patlamayı kışkırttığı için tekrar af dilemişti.

"Bay Hardwin?" Bir personel başını açık odadan içeri uzattı. "Sizi bekliyor."

Başımı sallayarak onu sahne arkasına kadar takip ettim. Perdenin arkasında, kulaklık takan kadının yanında bekledim. Cebimde bir titreşim hissettim. Telefonumu çıkarıp bilmediğim bir numaradan gelen mesajı okudum.

Kötü bir seçim yaptınız. Yakında, Tanrı senin yerine seçecek. Tyler'a elveda de.

"Kahretsin," diye mırıldandım nefesimin altında, etrafıma bakındım, birkaç mürettebat dışında kimseyi göremedim. Ian'ı aramak zorundaydım.

...bu yüzden lütfen hoş geldin, Chance Hardwin!

"Ne?" Kafamı kaldırdım. "Oh, hayır." "Telefonunu bırak ve git."

Belki Cameron reklama girdiğinde ona kısa bir mesaj gönderebilirim.

Grup bir şarkı çaldı. Yüzüme sahte bir gülümseme yerleştirerek stüdyoya girdim ve Cameron'ın elini sıkmadan önce seyircilere el salladım. O şakacı bir şekilde yüzünü buruşturdu, ben de gözlerimi devirerek alaycı bir şekilde yumruklarımı havaya kaldırdım.

Masasının yanındaki sandalyeye oturduğumda müzik kesildi. Kalabalık her zamankinden daha yüksek sesle tezahürat yaptı. Avuçlarımı birbirine bastırarak onlara başımı eğdim, sonra tekrar el salladım. "Teşekkür ederim." Sonunda , birkaç kısa çığlığın ardından sessizlik geldi. Derin bir nefes aldım, mülakat konusunda gergin, metin konusunda endişeliydim. Düşündükçe kız arkadaşımın güvenliği için endişeleniyordum ama o seyircilerin arasında güvendeydi ve onu görebiliyordum.

"İyi akşamlar!" Cameron beni hayallerimden kopardı.

"Heyyy. Nasılsın?"

"Güzel," diye hevesle yaklaştı, "ama asıl soru şu ki Sen?"

"Şimdi çok daha iyiyim, teşekkür ederim." Ne olacağını bildiğim için kendimi hazırladım. Gösteriden önce, hiçbir konuyu masanın dışında bırakmama izin vermiştim. Bu tehlikeli bir izindi ama yapılması gerekiyordu. İyileşme için önemliydi. "Buraya son gelişim için özür dilemeliyim. Kendimde değildim."

Seyirciler alkışladı. Ellerimi tekrar birbirine kenetledim ve hayranlıkla onlara doğru eğildim. Gözlerim hızla, gururlu bir gülümsemeyle beni izleyen Amber'a kaydı.

Cameron sırtıttı. "Hepimizin kötü günleri olur. İyi olmana sevindim."

". Teşekkür ."

Kalabalığa doğru bakarak kaşlarını oynattı. "Kız arkadaşınla tekrar bir araya geldiğiniz için olabilir mi?"

Gözlerim bir kez daha Amber'a kaydı. "Evet, öyle de denebilir."

Tüm salonun nefesi kesildi, ardından alkışlar ve tezahüratlar yükseldi. Sabaha kadar manşetlere çıkacağı kesin. Amber ve gelecek projelerim hakkında daha fazla soru sorduktan ve sunucu ve başka bir konukla bir oyun oynadıktan sonra görünüşüm sona erdi. Metin yüzünden dikkatim o kadar dağılmıştı ki, umarım soruları doğru yanıtlamışımdır. Kötü basın tekrar ihtiyacım olan bir şey değildi. Ayrıca reklam sırasında Ian'a mesaj atma fırsatını da bulamamıştım. Perdenin arkasına geçtiğimde rahatlamıştım. Çalışanlardan birine dönerek işaret ettim.

"Lütfen gidip misafirimi getirin ve onu yeşil odada bana teslim edin," diye olabildiğince sessiz ve sakin konuşmaya çalıştım.

Kafası karışan adam hızla uzaklaştı. Aceleyle odaya gittim, Amber kapıda belirmeden önce volta atıyordum. Arkamı döndüğümde yüzünün dehşet içinde donduğunu ve elinde telefonunu tuttuğunu gördüm.

"Sen de
mi?" Başını
salladı.

"Gitmemiz gerekiyor." Koridora doğru hızla ilerlemeden önce eşyalarımı topladım.

Kulaklıklı ve elinde bir pano olan yaşlı bir kadın hızla yanımıza yaklaştı. "Bay Hardwin, Entertainm için planlanan görüşme-"

"İptal et." Ona döndüm ve dehşete düşmüş bakışlarına baktım. "Kaba olmaya çalışmıyorum, özür dilerim. Kız arkadaşım kendini iyi hissetmiyor." Ailemize ve arkadaşlarımıza söylemeden önce nişanımızı sızdırmak istemiyordum. "Menajerime yeniden planlamasını söylerim."

Tam bu sırada Amber acınası bir şekilde öksürdü ve başını salladı. Gözlerimi açarak ona baktım, ikna etme çabasına yarı eğlenerek

hasta olduğunu söyledi. Kadın başını eğdi.

"Çok üzgünüm, umarım daha iyi hissedersiniz. Gidip onlara haber vereyim." "Teşekkür ederim."

Arka kapıdan hızla çıktık, Tom limuzinin içinde bekliyordu, bu kadar çabuk çıkmamızı beklemiyordu. Bugün için ondan arabayı kullanmasını istemiştim. Kapısını çaldığımda bir sandviçi mideye indiriyordu. Ağzı bir karış açık, sıçrayıp sandviçi düşürdü, domatesler ve parçalanmış marullar kucağına yuvarlandı. Camı indirdi.

"Kapının kilidini aç."

Pisliğini temizlemek için koşuşturdu. "Üzgünüm, ben-"

"değil. Lanet bir kapıyı açabilirim. Sadece kilidi aç, lütfen."

Amber kapıyı açtı ve ben daha limuzine ulaşamadan içeri daldı. Ben de onu takip ederek kapıyı arkamızdan kapattım. Gizlilik camını indirerek boynumu uzattım ve Tom'un bitmemiş yemeğini yolcu koltuğuna ittiğini gördüm.

"Bizi eve götür!"

Bölmeyi kaldırarak kolumu ona doladım ve onu tuttum.

Başını bana yasladı ve çantasından telefonunu çıkardı.

"Ne ?" İçimi çektim, kendimi en kötüsüne hazırlıyordum.

Metni açtı ve ekranını bana doğru çevirdi.

Merak ediyorum, erkek arkadaşın seni mi yoksa Jenna'yı mı kurtarmayı seçecek?

"Onun saçmalıklarından bıktım artık," diye homurdandım ve telefonumu cebimden çıkarıp kulağıma dayadım. Ian telefonunu açtığı anda konuşmasına fırsat vermedim.

Bize mesaj attı!

?

Malibu'ya dönüş yolundayız.

Amber seninle mi? Sesini alçalttı, fısıltının biraz üstünde mırıldandı. Arabayı sen mi kullanıyorsun?

O öyle ve hayır, ben değilim.

Neden? Seni kim götürüyor?

Tom, neden?

Chance, beni dinle ama duygularını gösterme.

Tamam mı? Ne oldu?
Hemen o arabadan çık.
Yapamayız! Neredeyse bağıracaktım ama sesimi hemen düzelttim.
Şu anda PCH'deyiz.
Ne olduğunu bilmiyorum.
Nefes verdim. Pasifik Sahil Yolu.
Tamam. Arkasından bir tıkırtı duydum. Başka bir odaya geçmek zorunda kaldım. Sanırım seni eve götürecektim, ama mümkün olduğunca çabuk buraya dön ve dikkatli ol!
Bana neler olduğunu anlatacak mısın? Sesimi alçaltmak bir savaştı.
Sadece eve git ve seni havaalanına götürmesine izin verme. Neden?
Sadece eve git.
Telefonu kapattı. Elim bacağıma götürüp telefonumu öyle bir sıktım ki parmak eklemlerim bembeyaz oldu.
"Ah." Amber fısıldadı.
Bakışlarımı kaydırdığımda diğer elimle omzunu sıktığımı gördüm.
"Üzgünüm, bebeğim."
"Sorun nedir?" Kaşlarını çatarak çeneme uzandı. Başımı sallayarak dudaklarımı kulağına götürmeden önce gülümsedim. "Ön-"
"Sana tatlı bir sır vereceğim."
Kıs kıs güldü. "Kulağımı gıdıklıyorsun."
Öyle olduğuna emindim çünkü görünüşümü biraz değiştirmeye karar vererek yine kısa sakal bırakmıştım. "Ne olursa olsun, bana ayak uydurmanı istiyorum. Eve gidiyoruz. Şu anda ciddi bir tehlike altındayız."
"Ben de seni seviyorum bebeğim." Sırıttı.
Dudaklarımı boynuna yaslayarak küçük bir öpücük kondurdum.
"Seni eve götürmek için sabırsızlanıyorum."
İzlenip izlenmediğimizden emin değildim ama işi şansa bırakamazdım. Tom evime doğru hızla ilerlerken ikimiz de hoş görünmek için elimizden geleni yaptık. Doğru yöne gittiğimizden emin olmak için dışarıyı izledim. Ayrılık sonrası Kaliforniya'ya taşındıktan sonra olanları düşündüm.

Bazı şeylerin ayrıntıları hâlâ bulanıktı ama sarhoşken yaşadığım olayla diğer anılar geri gelmişti. Uzun uzun düşündüm, küçük ayrıntıları hatırlamaya çalıştım. Kulüpteki kızlar bana sürekli içki servisi yapıyordu. Yabancıardan asla içki kabul etmezdim ama umursamazdım ve acım yüzünden kendimi kaybetmişim. Kendimi tuhaf hissettiğimi hatırlıyordum, sarhoş bir eğlence gecesinden daha sersemlemişim. Limuzin, uzun zamandır konuşmadığım eski şoförümle birlikte hazır bekliyordu. Aynı anda iki kız, çoğu erkeğin fantezisi, ama ben bunu gerçekleştirmedim. Neyse ki Amber'a olan aşkım çok güçlüydü.

Şoför mü? Kızlar mı? Onlar da işin içindeydi. Olmak zorundaydılar. Aklıma yatmaya başlamıştı. Hepsi bir tuzaktı. O zamanlar normal görünüyordu. Alejandro bir süredir her şeyi planlıyordu. Her şeye o sebep olmuştu. Hepimizin sırtında hedefler vardı. Planı hepimizi yok etmektir.

Tom kapının şifresini girdi ve evimin önünde durdu. Amber dışarı atlamaya hazırlanıyordu ama ben onu yakaladım, parmaklarımı saçlarına dolayarak tutkulu bir öpücükle dudaklarıma çektim. Şaşırmıştı, inledi. Arka kapı açıldı. İsteksizce kendimi soydum ve arabadan çıkmasına yardım ettim.

"Aceleniz ne Bay Hardwin?" Tom gülümsedi.

"Ateşli kız arkadaşım." umarak göz kırptım.

"Evet." Yüzünü belirsizlik kaplamıştı. Başını alaycı bir ifadeyle salladı. "Evet, tabii ki. Siz çocuklar eğlenin."

Amber ve ben ön kapıya çıkan merdivenleri çıkarken şüphe uyandırmamak için normal bir hızda ilerledik. Şifreyi girerken limuzinin uzaklaştığını duydum. Kapıyı , başımı ahşap kapıya yaslarken tüm nefesimi dışarı üfledim.

"Chance! Neler oluyor?" Amber sanki biri bizi duyabilirmiş gibi fısıldadı.

"Hemen eve gitmeliyiz!"

Evin içinden ofisime doğru yürürken, masa sandalyesini geriye çektim ve kendimi koltuğa attım. Dizüstü bilgisayarımı açıp ekrana baktım. Parmaklarımı saçlarımin arasında gezdirirken, nasıl gizlice kaçabileceğimizi bulmak için beynimi zorladım.

Ticari bir uçuş çok dikkat çekici olurdu. Birisi sosyal medyada canlı bir videomuzu yayınlayabilirdi. Bunu riske atamazdım. A

özel uçak doğrudan bir saldırıya .

"Bana neler olduğunu anlat." Amber kollarını karnının üzerinde kavuşturarak masamın karşısındaki koltuğa yerleşti.

"Seni çok inciten geçmişten bahsetmek istemiyorum ama bu onunla bağlantılı."

"Bunu kaldırabilirim."

Ben cebimden bir sigara çıkarıp yakarken sessizce oturdu. Uçuş seçenekleri arasında gezinirken, üç saat sonra kalkacak bir bilet bulduğumda iç çektim. Üç tane ekonomi bileti satın aldım. İkisi bizim için, biri Dragon için. Kredi kartı bilgilerimi girip uçuş rezervasyonunu yaptıktan sonra dizüstü bilgisayarımı kapattım ve masamın ortasına ittim. Dirseklerimi yüzeye dayayıp yüzümü avuçlarıma gömdüm ve derin bir nefes aldım.

"Chance."

Ellerimi yüzümden çekerek sigarayı içime çektim. "Buraya gel." Elimi uzattım, sandalyemi biraz dışarı kaydurdım.

Sıçrayıp kucağıma oturdu. "yakıyor muyum?" "Hayır, bebeğim." Acı çekemeyecek kadar dikkatim dağılmıştı.

"Güzel." Kollarını omuzlarıma dolayarak öne doğru eğildi ve alnımdan hafifçe öptü. "Yardım etmek istiyorum."

Çenemi kaldırarak gözlerinin içine baktım, sigaramı yüzünden uzak tutmaya çalıştım. Parmaklarını saçlarımda gezdirirken tırnakları kafa derime masaj yapıyordu. Gözlerim odanın boşluğuna odaklandı ve geçmiş olayları bir kez daha zihnimden geçirdim. Mümkün olan en göze çarpmayan şekilde bizi sağ salim eve götürmeliydim.

Bir nefes çekerek telefonumu elime aldım ve rehberimde Luke'un adına bastım. Yana doğru nefes verdim. Telefonuna cevap vermesi çok uzun sürüyordu ama çalmayı bıraktığında bir rahatlama hissettim.

Chance, daha eve varmadınız mı?

Bir uçuş ayarladım. İç çektim. Bunu sormaktan bile nefret ediyorum ama Calabastas'ta hâlâ bir kardeşin var mı?

Evet, neden?

Havaalanına gitmek için bir araca ihtiyacımız var ve yabancı bir araba servisini aramaktan korkuyorum. Ayrıca arabalarımı kullanmak istemiyorum çünkü-

Şimdi seni aramasını söyleyeceğim.

Ses tonundaki telaşla, veda etme zahmetine girmedi, sadece telefonu kapattı.

"Bir şey yapabilir miyim?"

"Kılık değiştirmemiz gerekecek ve eve gidene kadar yüzüğünüzün yerini değiştirmenizi istiyorum."

Başını sallayarak, sorgusuz sualsiz parmağından kaydıldı.

"Kimse öğrenmeden önce ailemize ve arkadaşlarımıza söylememiz gerekiyor." "Bana bir açıklama borçlu değilsin." Kadın başını benimkinin yanında.

AMBER

"Evine hoş geldin." Ian sigarasını düşürdü ve ayakkabısıyla tavana doğru çevirdi.

"Teşekkürler," diye mırıldandı Chance.

Chance, Ian ve Dragon bavullarımızı bagaja yerleştirdikten sonra Ian anahtar FOB'unun düğmesine basarak bagajı indirdi.

"Güvenlik nerede?" Dragon Range Rover'ın arkasında Nico'nun cipini görmeden önce etrafına bakındı.

Buz Adam yolcu koltuğunda oturmuş telefonla konuşuyordu. Nico sürücü koltuğundan tembelce bizi selamladı. Küçük bir tebessüm ettim ama uzun ve sıkışık uçuştan dolayı zihinsel, duygusal ve şimdi de fiziksel olarak yorgundum.

Dragon, "Sen konuşabilesin diye ben de onlarla gideceğim," dedi.

Chance benim için arka kapıyı açarken başını salladı. "İyi misin?"

Başımı eğerek dudağımın iç kısmını dişledim.

"Arkaya geç, Hollywood." Ian araya girdi. "Kimsenin sizi görmesini istemiyorum."

Chance binmeden önce bana yardım etti. Kapılar kapanır kapanmaz Ian kaldırımdan hızla uzaklaştı. Omzumun üzerinden geriye baktığımda Nico'nun peşimizde olduğunu gördüm. Gözlerimi kapatarak başımı cama yasladım ve sokak lambalarının hızla geçişini izledim.

"Ne oldu lan?!" Chance sonunda patladı ve gözlerimin açılmasına neden oldu. "Görüşmemi yapmadan önce lanet bir mesaj aldım," diye devam etti öfkeyle. "Amber biz çekim yaparken bir tane aldı."

Ian dikiz aynasından geriye baktı. "İsmini vermek istemeyen rastgele bir adam beni aradı ve senin ve kızların Alejandro tarafından seninle yatmaları için para aldıklarını söyledi. Konuştuğumuz gibi zaten hallediliyor."

Koltuğumda kaykıldım, duruşumu ayarladım. "Hangi kızlar?" "Kahretsin," diye iç geçirdi Ian, "üzgünüm."

"değil," diye başını salladı Chance, "bilmesi gerekiyor."

Koltukta dönerek ellerimi kucağımda birleştirdim.

"Seni çok inciten geçmişî gündeme getirmek istemediğimi söylediğimi hatırlıyor musun?"

Tepki vermemek için elimden geleni yaparak başımı salladım.

Elini benimkinin üzerine koydu. "Kızlar-" diye nefes verdi.

"Chance, söyle bana."

"Seni kışkımdan aradığım gece takıldığım kızlar," bir an için gözlerini kapattı. "Alejandro tarafından beni baştan çıkarmak için tutulmuşlardı ve o geceyi düşününce bana ilaç verdiklerinden eminim."

Ellerimi geri çekerek başımı salladım. "Tamam, hepsi bu mu?"

"Bildiğim kadarıyla, evet." Bir kez daha uzanarak kalçamı hafifçe sıktı. "Çok üzgünüm, bebeğim-"

"Tom da bunun bir parçası mı?" Gözlerimi ön koltukla Chance arasında bir ileri bir geri gezdirdim.

Ian çenesini kaldırarak bir kez daha aynaya baktı. "Evet, sizi bir an önce eve götürmem gerekiyordu."

"Peki, seni arayan kimdi?" Chance öne doğru eğildi.

"Hiçbir yok." Omuz silktilti. "Sadece bu işe duygusal bağlı olduğunu söyledi."

Chance bakışlarını yere çevirdi ve bir an için dudağının içini kemirdi. "Oh, kahretsin!" diye bağırdı.

"Ne?!" Ian da onun ses tonuna uyararak, sanki arabanın önüne bir şey atlamış gibi telaşla etrafına bakındı.

"Luca Aggio!"

"Onun bu ne alakası var?"

"Kahretsin Amber, zarfı paketledin mi?!" Chance panikledi. "Ne zarfı?" Ian huffed.

"Tamam, tamam." Chance bir an için burun kemiğini sıktı.

"Bekle," diye elini kaldırdı Ian. "Bu, eve gidene kadar bekleyebilir mi?"

"Elbette."

"Luke'u arayıp bizimle orada buluşmasını söyleyeceğim." Omzunun üzerinden arkasına baktı. "Amber, gelip biraz takılmak senin için sorun olmaz, değil mi?"

"Hayır, değil."

"Güzel. Jenna seni gördüğüne sevinecek."

Yaklaşık on beş dakika sonra Ian'ın evinin önünde durduk. Kapıdan içeri girdiğimizde Luke çoktan içeride bekliyordu. Jenna koridordan çıktı, kucığında Kira ile uyuklu bir şekilde gülümsüyordu.

Ian ikisini de bir öpücükle karşıladı. "Biz ofiste olacağız."

Jenna kıs kıs güldü. "Luke'un içeri girdiğini duyunca anladım." "Anahtarım ve şifrelerim var." Gözlerini devirdi.

"Amber'ı çocuk odasına götürüyorum. Kira'yı beslemem gerek."

Ian başını salladı, belli ki canı sıkılmıştı. Jenna ve ben merdivenleri çıktık. Arkasından Kira'nın odasına girdim. O planörde oturmuş kızını beslerken ben de fil şeklindeki bir sedirin üzerine yerleştim. Rahatlamaya çalışmamı izlerken kahkahalarını tuttu.

"Adamların ne hakkında konuştuğunu soracaktım ama Ian bana biraz bilgi verdi."

"Nişanlandım!" Ağzımdan kaçırdım.

"Um, ne?!" Işıl ışıl parlıyordu. "Mememe yapışmış bir bebek varken neden bana bunu söylüyorsun?"

Kıkırdadım. "Chance herkese birlikte söylememizi istedi ama şu anda iyi bir şey hakkında konuşmam gerekiyordu."

"Aman Tanrım!" diye tısladı, bebeği rahatsız etmemeye çalışarak. "Sizin için çok heyecanlıyım çocuklar." Birdenbire gözyaşlarına boğuldu.

"Oh, Tanrım." Ayağa fırladım ve yakındaki bir kitaplıktan onun için birkaç mendil aldım.

Elini uzatıp kutudan bir tane çıkardı ve gözünün kenarlarını sildi. "Bunu nasıl yaptı? Yüzüğün var mı? Doğru yapmış olsa iyi olur."

Bana birbiri ardına sorular yöneltti. "Biz kavga ederken yaptı ama üstsüzdü, o yüzden sorun yok."

Homurdandı. "Bu doğru." Elini salladı. "Devam edin."

"Bir yüzüğüm var." Elimini cebime attım, çıkardım ve parmağıma taktım.

"Bu çok mükemmel! Çılgılık atmak istiyorum!" Yüzünde kocaman bir gülümsemeyle ağzı bir karış açık kaldı.

"Takip edilme ihtimalimiz yüzünden buraya gelirken saklamak zorunda kaldım." Gözlerimi devirdim.

"Bir yolunu bulurlar." Birden yüz ifadesi soğudu. Boş gözlerle duvara baktı. "Daha önce bir kez hallettiler. Bu sefer kesin bitirecekler."

"Hayatımı sürekli arkamı kollamadan yaşamaya hazırım. Chance ve Ian'la arkadaş olduğum için her zaman bir şekilde buna mecbur kalacağımı biliyorum ama Alejandro temelli gitmiş en azından kendimi biraz daha güvende hissederdim."

"Biliyorum." Kira'yı beşiğine yerleştirirken başını salladı. Aşağı bakarak derin bir nefes aldı. "Umarım kardeşim yeğeniyle tanışır."

Ayağa fırlayarak onu yakaladım ve sıkıca sarıldım. "Hadi odama gidelim."

Bizi koridordan geçirerek ana yatak odasına götürdü. Kapı kapandığı anda dizlerinin üzerine çöktü ve kontrolsüzce hıçkırmaya başladı. Yanına düştüm ve onu tuttum. Omzumda hıçkırığa hıçkırığa ağlarken ona sıkıca sarıldım.

"Tanrım!" diye ağladı. "Son zamanlarda bu konuda ağlayamadım çünkü Ian'ı daha fazla strese sokmak ve çocuklarımı üzmemek istemedim. Çok kızgınım ve incindim! Kardeşimin ölmesini istemiyorum çünkü onu çok seviyorum," diye daha yüksek sesle feryat etti. "O bunu hak etmiyor. Ailemiz öldüğünden beri beni korumaktan başka bir şey yapmadı. Şimdi ise,

Sonunda karısı ve çocuklarıyla mutlu. Onu hak ediyorlar. O da onlara hizmet ediyor. Ben onu hak ediyorum. Ailemden geriye kalan tek şey o." Dizlerinin üzerine çökerek yüzünü avuçlarının içine gömdü. "Chance her yönden benim için bir kardeş gibiydi ama benim kanımdan değil."

"Kan, insanları aile yapmaz." Sırtını daire şeklinde ovdum. "Chance senin kardeşin, ne olursa olsun. Şu anda bunun bir faydası olmadığını biliyorum ama ne olursa olsun seni korumak için her zaman yanında olacak, şu anda Ty hakkında böyle düşünemezsin." İçimi çektim. "Demek istediğim, duyguların elbette geçerli ve üzülüp ağlamak için her hakka sahipsin. Bu sağlıklı bir şey. Sağlıklı olmayan şey, onun hakkında hiç başarma umudu yokmuş gibi konuşmak."

"Durumu değişmedi." Gömleğinin kollarını gözlerine bastırarak gözyaşlarını sildi. "Doktor bize pek umut vermiyor."

"O zaman Ty'ın şimdi ona umut vermene her zamankinden daha çok ihtiyacı var." "Haklısın." Başını öne eğdi. "Peki, ne öneriyorsun? I

dikkat dağıtmaya ihtiyacım var."

"Eğlenceli bir şeyler düşüneneceğim." "Çok uykulu görünüyorsun."

"Uykum var." Sadece bu düşünce bile esnememe neden oldu.

KİLİT! DÜDÜK!

"İçeri gel."

Aynı anda ayağa kalkıp kapıya doğru döndük. Chance, arkasında Ian olduğu halde kafasını içeri uzattı.

"Chance Hardwin, tebrikler!" Jenna burnunu çekerek gözyaşlarının izlerini çabucak sildi. Bu onun için de bizim için de daha iyi bir zamanda olamazdı.

Ian'ın gözleri irileşti ve üçümüze doğru baktı. "Bekle, ne?!" Muhtemelen onun gözyaşlarının mutluluk gözyaşları olduğunu düşünmüştü.

Elimi önüme uzatıp sırtıtarak büyük yüzüğü gösterdim.

"Sonunda notunu okudun." Sırıttı.

Chance gözlerini devirdi, omuz silkti ve beni bedenine çekti. "Bir süreliğine planlamıştım ama-"

". " Ian kıkırdadı.

"Şu işi halledelim, sonra onun güzel kıcıyla evlenebilirim." Chance yanağını öptü.

"Yapacağız." Ian başını salladı. "O zaman kazanabilirsin... neydi o?" Kıkırdadı. "Bir Oscar daha."

Chance beni odadan çıkarırken orta parmağını havaya kaldırdı. "Bu gece kendimizi dışarıda göreceğiz. Görüşürüz sürtükler."

DÖVMELİ

ŞANS

"Onlara birlikte söylemek için sabırsızlandın mı?" Yatağa girerken sordum. "Her şey olup , bir şey hakkında konuşmam gerekiyordu. mutlu."

"Rahatla." Onu çıplak bedenime doğru çektim. "Kızgın bile değilim. Bence çok tatlı."

Bacağını bana doladı, elini havaya kaldırdı ve parmağındaki taş hayranlıkla baktı. Bana dönmeden önce gülümsedi. Dilimi alt dudağımın üzerinde gezdirerek güzelliğine hayran kaldım.

Elini battaniyenin altına sokarak kalçamı buldu. Tırnakları bacağımda gezinip zaten yarı sert olan ereksiyonumu keşfedince irkildim. Nefes alış verişiyile eş zamanlı olarak yavaşça aşağı yukarı okşadı. Dudaklarını enseme yerleştirdi ve dilini tenimde gezdirdi.

"Bu gece seni memnun etmek istiyorum." Omzumu ısırıldı.

"Beni her gece memnun ediyorsun."

Göğsümü öptü, dilini karın kaslarımda gezdirdi ve tekrar yukarı kaldırdı. Ayağa kalktı, bacağını bedenimin üzerine atarak oturdu. Uyarılmışlığını sekiz şeklinde benimkine sürüyor, alt dudağını ısıırıyordu. Birden göğsüme uzun, kırmızı bir ip bıraktı.

"Bunu nereden buldun ki?"

"Yukarı çıkarken aldım." Benim yüz ifademi taklit etti. "Arkanı dön," diye emrettim.

Yüzünde şeytani bir küçümseme ile diğer tarafa döndü ve kendini bana daha sert bastırıldığından emin oldu. Ses tonumdan sabah acı içinde uyanacağını anlamıştı. Ellerini arkasında birleştirerek bileklerini bana uzattı. Kalp şeklindeki sırtının orta kısmında nasıl kıvrıldığını zihnimde canlandırdım.

Yumuşak kırmızı ipi örerek ellerini arkadan bağladım. Kollarını oynattı. Onu yukarı kaldırmaya ikna ederek sırtını kavislendirdi ve öne doğru sallandı. Kendimi onun girişine hizaladım, ipi bileklerinin arasından kavradım, onu sert sikime doğru geri çektim ve kendini sokmaya zorladım.

Kadından yüksek sesle tutarsız bir çığlık yükseldi ve ardından yüksek sesle inledi. "Beni... nasıl... doldurduğunu... seviyorum." Omzunun üzerinden arkasına bakarak kendini bana doğru zorladı. "Sanki benim sahibimmişsin gibi beni beceriyorsun."

"Sana sahibim." İpi bırakarak kalçalarını sıktım ve onu kuvvetle ileri geri yönlendirdim. "Küçük pis fahişemin memelerine boşalmak istiyorum."

Bu yorum onu düşündüğümde daha hızlı bir şekilde uçurumun kenarına gönderdi. Kılıfı kalın çubuğumun üzerine kenetlendi. "Oh lanet olsun, Chance! Beni böyle sikmene bayılıyorum." Hızını yavaşlatamadan onu üzerimden ittim ve dizlerimin üzerine çöktüm. Yan yattı, bakışlarına bakarken dudaklarını ısırdı.

Elimi arkasına kaydırarak düğümü çektim ve bileklerini serbest bıraktım. Sırt üstü yuvarlanırken ip bir tanesine yapıştı. Göğüslerini avuçlarının arasına aldı, karnına binmemi izlerken meme uçlarını sıkıyordu. Göğüslerini birbirine bastırarak, ben hörgüçlerinin arasında ilerlerken sıkıntılı nefesler alarak bekledi. Sıkı göğüs dekoltesinin arasından soktum ve her yukarı itişimde dudaklarını sikimin ucuna doladı.

Arkama uzanarak parmaklarımı onun titreşen merkezine soktum. Ağzına doğru ittiğimde neredeyse beni ısıracaktı. Yaralandığım yerden sırtıma doğru bir acı aktı ama onu memnun etmek daha önemliydi.

Tekrar kendini kaybetti, sırtını kamburlaştırdı, altımda kıvranmaya başladı. Birdenbire elim onun özüyle kaplandı ve içimde kocaman bir

Altında bir su birikintisi vardı.

"Benim için bu kadar çok fişkirtmana bayılıyorum." Homurdandım. "Siktir, bebeğim, boşalacağım."

"Ağzıma lazım, lütfen!"

Göğüslerini bıraktı, kalçalarımı kavradı ve beni ağzına doğru çekti. Dengemi kaybedip öne düştüm ve kendimi boğazının derinliklerine ittim. Bir elimi yatak başlığına, diğerini de başına koyarak, sıcak içinde serbest kalırken birlikte inledik.

Neredeyse üzerine yığılacaktım ki kendimi tuttum. Yanına düşerek onu kendime çektim. Göğüslerimiz aynı ritimde kabarıyor, alınlarımızda boncuk boncuk ter birikiyordu. Bana doğru yuvarlandı, bacağına ve kolunu üzerime attı.

Yüzümü buruşturdum, bu da onun geri çekilmesine neden oldu ama elimi üzerine koyarak onu kendime yaklaştırdım. "Sorun yok." İpi çıkarıp yere attım. Ağrım vardı ve düş almak istiyordum ama banyoya gitmeyi öneremedim yorgunluk beni ele geçirdi. Uykuya daldım.

AMBER

"Beni mi görmek istediniz, Bay Knight?" Ian'ın ofis kapısından kafamı uzatarak Euphoria'ya baktım.

"Evet, Bayan Wilson." Beni yaklaştırdı. "İçeri gelin."

Ofiste en az on adam vardı. Onlarla göz teması kurmaktan kaçındım, Ian'ın yanındaki duvara yaslanmış Chance'in farkında olarak içeri süzüldüm. Güvenlik bu gece daha da sıkıydı. Kulübün hem iç hem de dış çevresinde daha fazla siyah takım elbise vardı.

Ian ve Luke arasındaki aciliyetin artmasına şaşırmadım. Tyler'ın yaşam mücadelesi verdiği ve Chance'in de bir kurşun yarasından kurtulmaya çalıştığı *düşünülrse*, etrafta fazladan kas gücü olması beni mutlu ediyordu.

Euphoria Ian'ın tek şirketi olmasa da yine de bir işti ve diğer şirketlerini de buradaki ofisten yönetiyordu. Sokaklarda dolaşan tehlikeli bir gangster yüzünden kapanamazdı.

Luke ve Jenna'nın isteklerine rağmen kulübün açık kalmasını talep etti.

Kulüp rutinine devam etti ama Ian henüz dans etmemi istemiyordu. Son seferden sonra güvenliğim konusunda çok gergindi. Masasının önünde durup ellerimi bağladım ve beni çağırma sebebini beklemeye başladım.

"Dans etmeni istemediğimi söylediğimi biliyorum ama dans etmene ihtiyacım var." Elini çenesine götürerek Chance'e baktı.

Bakışlarım onu takip etti. Chance başını hafifçe eğerek bana onay verdi. Ian'ı isteyken sorgulayacak değildim, hele nedenleri hakkında hiç.

"Amber," diye derin bir ses varlığını duyurdu. Topuklarımın üzerinde döndüm, ağzım açık kalmıştı.

"Sanırım oğlumla Kaliforniya'da tanıştınız." Bakışlarını daraltarak başını eğdi, elini çenesine götürerek beni inceledi. "Ben Vito Aggio," İngilizcesini belirgin bir İtalyan aksanıyla telaffuz etti.

Başımı salladım. "Evet, efendim. Biliyorum." Sözlerimden hemen pişman oldum ama herkes onun kim olduğunu biliyordu. Daha iyi bilmesem, gülümsemesini gizlemeye çalıştığını düşünebilirdim.

Gözümün korktuğu açıktı. "Az önce patronunla konuştum," elini omzuma koydu, Ian'a doğru salladı, "ve kulüpte ve kulüple ilişkili olan herkesi saklandığı yerden çıkarabileceğini düşünüyoruz.

Mussolini ailesiyle." "Ne demek istediğinizi sorabilir miyim?"

Odayı incelerken, nasıl yardım edebileceğimi anlamakta zorlandım. Ian masasının önüne doğru bir adım attı. Vito elini bıraktı, meraklı ifadesinin yerini inançsızlık almıştı. Ian kollarını göğsünde birleştirdi.

"Çocuklar kalabalığı yakından izleyecek, tepkileri inceleyecek. Sana fazla ilgi gösterenleri yakalayacaklar. Onun adamları benimkilerle birlikte kalabalığın arasına gizlenmiş durumda, yani endişelenmene gerek yok."

Kaşlarımı çattım. "Tamam, ama sarhoş erkekler her zaman çok fazla ilgi gösteriyor. Müşterilerimin yüzde doksan dokuzu öyle, kadın olsun erkek olsun."

Luke bir adım öne çıkarak, "Haklı," diye onayladı. "İnsanların personele ne kadar sarhoş baktığını gördüm, özellikle de o ve Jenna'nın."

"Mesele de bu zaten." Ian araya girdi. "Amber'ı izliyor olacaklar, ona aval aval bakmayacaklar. Müşterilerimizin yüz ifadelerindeki farkı biliyorum. Yapacak bir işleri olduğu için buradalar, diğerleri gibi boş zamanlarında değil." Bana doğru ilerlerken bir an için yanağının içini kemirdi. "Dans edeceksin."

Başımı sallayarak derin bir nefes aldım. "Evet, Bay Knight." "Sizi geçireyim." Kapıyı işaret etti.

Beni dikkatle izleyen Chance'e baktım ama bu sefer daha rahat görünüyordu. Ian'ın ofisinin önündeki lobiye adımımızı attığımız anda kolumdan tuttu ve beni döndürerek yüzünü ona çevirdi. Gözlerim irileşti ve alışkanlıktan dolayı geri çekildim. Kısa bir süre sonra ikimiz de rahatladık.

"Amber, beni sorgulayamazsın." Parmaklarını saçlarında gezdirerek nefes verdi. "Buradayken senin patronun benim. Sana iltimas gösteremem."

"Şimdi sana bir soru sorabilir miyim?" Kollarımı kavuşturarak dudaklarımı büzdüm.

Gözlerini devirerek başını eğdi ve ellerini ceplerine soktu.

"Beni daha kaç kez yem olarak kullanacaksın?" "Ne kadar sürerse."

"Hmm." Başımı sallayarak mırıldandım. "Beni kullanmayı bıraktığınızı sanıyordum."

"Fikrimi zorunluluktan değiştirdim," diye homurdandı. "Bununla ilgili bir sorunun mu var?"

Ayağımı hızla yere vurarak dilimi dişlerimin üzerinde gezdirdim ve keskin bir nefes aldım. "Tamam, ama bu gece şarkımı değiştiriyorum ve bunu *kendi* yöntemimle yapacağım." Platform topuklarımın üzerinde dönerek çıkışa doğru yürüdüm. "Benim için en azından bunu yapabilirsin *patron*."

"Elinizde ne var Bayan Wilson?!"

Durdum ve ona doğru döndüm. "Kesinlikle hiçbir şey, *Bay Knight*." Kapıya doğru yürüdüm. "Kollarım yok." Alaycı bir tavırla çıplak kollarımı uzattım.

"Bekle!"

Bir kez daha durdum, yüzümü ona döndüm, yüzümde yaramazlık ifadesi vardı.

"Ne yapacaksın lan?"

"Size tek söz veriyorum. Bu gece casuslarınızı bulacaksınız. Unutulmayacak bir gece olacak. Lütfen nişanlıma kendini hazırlamasını söyleyin. Bu akşam bazı tehlikeli adamlarla kirli oyunlar oynayacağım."

Vardiyam boyunca hem VIP'de hem de katta çalıştım. Sahnenin yakınındaki bir masaya içki götürürken garsonlardan biri, Trina, omzuma dokunarak bana yaklaştı. Döndüm, yüzümde bir gülümseme vardı.

"Bu gece iyi misin? Her yerdesin."

Başımı sallayarak tepsiyi ona uzatmadan önce bir daire çizdim. "Sadece iyi bir patron olmaya çalışıyorum." Hızla uzaklaşmadan önce göz kırptım.

Elimde içkilerle VIP'ye yaklaşırken, hiçbirine ikinci bir bakış atmadan ev sahibinin standının önünden geçtim. Ekstra flörtöz davranışlarımın gerekli olduğunu bildiğim için Chance' bunu sorun etmemesini umuyordum. Yem olmak çok yorucuydu. Ama aile olmuş arkadaşlarıma zarar veren bıkmıştım. Benden bu kadar. Hazırdım. Ve onları dışarı çekecektim.

Onlarınkinin yanındaki masaya içkileri yerleştirirken, adamlardan birinin elindeki aile dövmesini fark ettim. Siyah saçlı ve düzgün kesilmiş sakallı, iri yarı bir adamdı. Kesinlikle masadaki diğerlerinden sorumluydu. Kendini taşıma şekli otorite havası veriyordu.

Dansçılar direkleri değiştirirken, GiGi'ye çelme takmak için ayağımı kurnazca uzattım. Neyse ki planlandığı gibi bana doğru düştü ve vücudumu masaya doğru iterek içkileri döktü. Sıvı yere düşerek masanın üzerinde büyük bir su birikintisi oluşturdu ve göğüslerimi ıslattı.

"Hey!" Adamlar müziğin üzerine bağırdı.

Kendilerini kabinin yüksek arka tarafına attılar. En büyükleri telefonuna uzandı, ama ben ondan önce yakaladım, sar-

bir havluya koyup arkamda duran ve bolca özür dileyen GiGi'ye verdim.

"Bu da ne, kaltak?!" diye bağırdı başka bir adam. "Bize lanet bir havlu ver!"

"Bunu hemen Luke'a ver ve personel tuvaletine git," diye kulağına mırıldandım. Omzunun üzerinden bakınca Luke'un bankın kenarında bana doğru baktığını gördüm. "Hemen geliyorum."

Kendi telefonumu sıırıslıklam olmuş üstümden çıkarıp kamerayı çalıştırdım ve ortadaki tepsiden aldığım havlunun altına sakladım. İkinci bir havluyu sıvının etrafında dolaştırdım, su birikintisini sildim ve adamların dikkatini diğer bezin altındaki dövmeyle çektiğim gerçeğinden uzaklaştırdım. Dağınıklığı temizlerken göğüslerimi birbirine bastırdım; ince, beyaz üst kısım onlara bir gösteri sunuyordu. Dikleşen meme uçlarım biri hariç herkesin dikkatini çekti.

"Telefonum nerede lan?!" Önde gelen adam ceketini sıvazladı. "Kim aldı lan benim-"

"Ah!" diye kıkırdadım, kendi telefonumu gömleğimin içine geri yerleştirmeme rağmen göğsümü kuruluyormuş gibi davrandım. "İş arkadaşına senin için kurulattırdım. Gidip alayım."

İçlerinden biri, "Söyleyin bana, neden bu bokla tekrar uğraşıyoruz!" diye yakındı. "Ama onun güzel göğüslerini gördün mü, dostum?"

Aceleyle uzaklaşırken, mahcup görünen Luke'la kısa bir göz teması kurdum. Başımı hafifçe yan kapıya doğru salladım. Hızla galeriden çıkıp banyoya doğru koştum.

"Amber!" Luke tükürdü, tam ben bayanlar tuvaletinde kaybolurken. GiGi lavaboya yaslanmıştı, yüzünde dehşet ifadesi vardı. Uzanıp ona sarıldım.

"Amber, sana o içkileri döktürdüğüm için çok üzgünüm-"

"Benim hatamdı. Şu anda bunun için endişelenme." Ellerimi omuzlarında tuttum. "Şu anda VIP'ye geri dönmeyin. O adamlar soracak-"

Kapı duvara çarparak açıldı. GiGi ve ben bakışlarımızı oraya çevirdik. Luke içeri girdi, onu Ian ve Buz Adam izledi.

"Neler oluyor Amber?" Luke tükürdü.

"İşinizin başına dönün ama VIP'de değil." Ian dişlerini sıkarak GiGi'ye emretti.

GiGi'nin gözleri korkuyla doldu ve uzun topuklarının küçük bedenini taşıyabildiği kadar hızlı bir şekilde banyodan çıktı. Kapı kapandığı anda Buz Adam bizi içeri kilitledi, sonra da arkasına yaslandı. Luke başını eğdi ve yapışkan telefonu parmaklarının arasında tuttu. Ian sessizce baktı, bir açıklama bekliyordu.

"Tamam, yan masanızda dövmesi olan bir adam var."

Ian öfkeden kuduruyordu. "GiGi'nin Luke'un kucağına bıraktığı ıslak telefonun ne halt olduğunu daha çok önemsiyorum."

"Şey, masada iri bir adam var ve elindeki dövmenin tanıdık geldiğini düşündüm." Telefonumu üstümden kaydırdım. "İçkilerini servis ederken, daha önce nerede gördüğüm aklıma geldi. GiGi'ye çelme taktım. Bunun için üzgünüm bu arada." İçimi çektim. "İçkileri döküp daha iyi görebilmem için bana doğru düşmesini umuyordum."

"Amber, Tanrım." Ian avucunu ağzının üzerinde , sonra da şiddetli bir onaylamazlıkla kollarını kavuşturdu.

"Bunun bize bir faydası yok," dedi Luke, "ve şimdi elimizde bir müşterinin viskiyle ıslanmış telefonu var."

Luke'u görmezden gelerek kendi telefonumdaki videoyu açtım çevirerek dalgalı bir Sicilya bayrağına sarılmış bir yılanın görüntüsünü ekrana getirdim. İlk başta görüntü net değildi ama kısa sürede düzeldi. Adamlar küfür ediyor ve *bunun için yeterince para almadıklarından* yakınıyorlardı.

Ian telefonu elimden kaptı, bakışları öfkeyle doluydu. "Alejandro'nun elinde de aynı dövme var."

Buz Adam birkaç adım daha yaklaştı.

"Aynen öyle!" Yumruklarımı sıkıp kalçalarımaya dayadım. "Ben de yalan söyleyerek telefonunu aldım ve GiGi'nin onu kurutacağını, böylece o geri almadan önce içinden istediğinizi çıkarabileceğinizi söyledim."

"Bunu yapmayı nereden öğrendin lan sen?" Luke sinsi bir sırıtışla başını salladı. "Şu anda senden çok etkilendim."

Omuz silktim. "Artık nasıl çalıştığınızı biliyorum ve Ian'a bu gece casuslarını bulacağını söyledim."

Ian zekâmı görmezden gelerek, "Özel bir dansla adamın dikkatini dağıt," diye emretti. "Güvenliğe kapıyı korumasını söyleyeceğim. Luke ve ben telefonu üst kata . Birazdan aşağıda oluruz."

Başımı sallayarak kapıya doğru bir adım attım. "Amber?" Luke kolumu tuttu.

Onunla yüzleşmek için döndüm.

"Dikkatli olun. İçeride birinin kameraları izlediğinden emin olacağım. Onu üçüncü odaya götürün."

Başımı eğerek banyodan çıktım ve koridordan geçerek sergi salonuna girdim. Doğruca erkeklerin olduğu masaya koştum. "Hey, kazayı telafi etmek için size özel bir dans teklif etmek istiyorum."

"Rol yapmayı kes, tatlım." Kötü kötü sıırttı.

Kendimi hazırlayarak nefesimi tuttum. Tam gözlerimi kapatıp kaslı bir fedainin gelip beni kurtarması için dua edecektim ki adam göz kırptı.

"Benimle profesyonel oynamak zorunda değilsin." Gülerek güldü. "Seninle dans etmeyi çok isterim."

Baştan çıkarıcı bir şekilde parmağımı oynattım. Onu kendi masasının yanından geçirirken, dikkatle beni izleyen Chance'e baktım. Göz göze geldiğimiz an, şüpheyi uzak tutmaya çalışarak bakışlarımı kaçırdım. Kulaklığı vardı, bu yüzden güncellemeleri aldığından emindim.

Üçüncü odaya girdiğimiz anda Kirsten içeri girdi ve ona bir içki ikram etti. O siparişini verirken ben de kameraya bakıp derin bir nefes aldım. Özel danslar ve kucak dansları iş tanımımın bir parçasıydı ama nadiren gözümü korkuturdu.

Bu kez titriyordum, alnımda boncuk boncuk ter vardı. Kapalı bir alanda, muhtemelen Chance'i vuran ve neredeyse Tyler'ı öldüren adam için çalışan biriyle kapana kısılmıştım.

"Kirsten," diye sahte ve utangaç bir kakhaha attım.

Etrafında dönerken göğüsleri zıplıyordu, bu genellikle VIP'lerimize girip çıkarken yaptığı küçük bir gösteriydi. "Öyle mi?"

"İçkisini getirdikten sonra lütfen Bay Sarc'ı benim için kontrol eder misiniz? Daha sonra dans etmek istedi. Bir içki istediğini biliyorum."

"Kesinlikle." Sıcak bir gülümseme sundu. "Yakında orada olacağınızı haber veririm."

" teşekkür ederim."

SARC: Riskli Müşteriden Uzak Durun

Luke'un bu gibi sebepler için icat ettiği bir koddu. Personel arasında onları uyaracak bir dile ihtiyacımız olduğu konusunda ısrar etti.

O gittiği anda kendimi biraz rahatlamış buldum. Binlerce kez dans etmişim. Bahşış için erkekleri ve kadınları baştan çıkarmışım, her zaman beni arzulamalarını sağlamış, asla bir parçamı onlara vermemişim. Buna da farklı davranmamalıydım.

Kendini kanepenin ortasındaki mindere bırakmış, kıvranıyordu. Sertçe yutkunarak kalçalarımı salladım ve sahte bir utangaçlık duygusuyla ona doğru ilerledim. Erkekler onlar için *kurban* rolü oynamamıza bayılırdı. Üstümün kayışlarını yavaşça aşağı kaydırdım, kucağına tünerken onunla alay ettim.

Göğüslerimi tam olarak göstermeden yüzüne doğru yaklaştırdım ve kumaşın arasından görebildikleriyle iştahını kabarttım. Yukarı uzandı, ellerini göğüslerimin üzerinde gezdirdi, dilini dudaklarında gezdirdi. Onlara dokunmak istiyordu ama kuralları bildiği açıktı.

Kirsten vals yaparak içeri girdi ve bir anda ortadan kaybolmadan önce içkisini teslim etti. Üstsüz ya da tamamen çıplak olmasına rağmen ona doğru bir bakış bile atmadı. Suyu test ederken elini parmaklarını meme uçlarımdan ayıran beze sürttü.

"Uh-uh." Gülümseyerek göz kırptım. "Dokunamazsın."

Ayağa kalkarak ve kucağına geri döndüm. Hayal kırıklığı içinde inledi, bir kez daha denedi. Ellerini kavradım ve kalçalarımın üzerine koydum. Bunun onun için yeterli olduğunu umuyordum. Kameraya bakarak rahatsız olduğumu belli etmeye çalıştım, birinin beni görmesini umuyordum. Yavaşça arkamı kucağına doğru döndüm ve göğsüne doğru eğildim. Geriye uzanıp aşırı jöleli siyah saçlarını nazikçe çekiştirirken uzun saçlarım vücudunun ön kısmından aşağıya dökülüyordu. Benimkini bastırdı

Kalçalarını aşağı indirdi, popoma sertçe bastırdı.

Sıçrayarak ona doğru döndüm. "Bana da eziyet edemezsin. Artık sadece izlemek zorunda kalacaksın."

Platformun çıkarak direği tuttum ve bacağımı etrafına doladım. Kanepeden fırladı, bileğimi yakaladı ve çekerek

platformdan düştüm. Bir bez bebek gibi, uzun topuklu ayakkabılarımın içinde dengemi kaybederek düştüm.

"Beni aptal mı sanıyorsun, sürtük?"

"Ne?!" Şaşırmış gibi görünmeye çalıştım.

"Amber, ben salak değilim, oynayabilirsin ama bedelini ödeyeceğinden emin olacağım."

"Onu rahat bırakın!" Chance, personelin müşterilere hizmet verirken odalara girmek için kullandığı perdeden çıktı.

Adam geri sıçradı ve Chance'in kendisine doğrultulmuş bir tabanca tuttuğunu görünce bileğimi fırlattı. Yüzüne kötü niyetli bir alay yayıldı.

"Oyuncu mu? Chance Hardwin mi? Gerçekten mi?" Kıkırdadı. "Sen zaten bir kez vurulmadın mı? Seni tekrar vurmak zorunda kalırsam çok yazık olur." Gözlerini Chance'in üzerinde bir aşağı bir yukarı gezdirerek homurdandı. "Görünüşe göre ilkinden yeni kurtulmuşsun."

Chance'i vuran adam o mu?! Onu yumruklamak istedim. İçimde öfke kaynıyordu.

Chance de öfkeden kuduruyordu. "Nişanlımdan uzak dur, seni orospu çocuğu-"

"Yeter!" Ian bağırdı.

Girişe doğru döndüm. O ve Luke koridordan sessizce içeri girmişlerdi. Rahatlayarak iç çektim.

Adam ellerini yavaşça kaldırdı ve bana dönmeden önce başını salladı. "O içkiyi dökerek beni gerçekten kandırdın, seni aptal cun-"

"Kapa çeneni!" Luke elimi tutarak beni yana çekti. "Çıkarın onu buradan."

Chance başını salladı ve silahını indirdi. Boştaki eliyle kolumu tutarak, tek kelime etmeden beni odadan çıkardı. Soyunma odasının dışına çıkana kadar sessizliğini korudu. "Gitmemiz gerekiyor."

Başımı salladım, odaya girip eşyalarımı toplarken bakışlarımı yere çevirdim. Koridora girdiğim anda çantamı aldı ve omzuna attı. Kolunu bana dolayarak, diğer yanında Dragon olduğu halde beni aceleyle arabaya götürdü.

Chance'in kırmızı Mercedes AMG'sinin yolcu koltuğuna kaydım ve etrafımızı izlemeye başladım. Dragon bizimkinin yanındaki siyah BMW'ye atlayıp bekledi. Chance park yerinden çıkarken başımı cama yaslayıp gözlerimi kapattım.

"Hey, bebeğim." bacağıma okşadı. "İyi misin?" "Evet, sadece yeniden normal bir şeylere hazırım."

"Bu gece harikaydın." Başparmağıyla narin tenimde daireler çizdi. "Neden erkenden yatmıyoruz ve yarın normal bir şeyler planlamıyoruz?"

"Bu bana mükemmel geliyor. Umarım, bu gece patlayacak gibi görünürken bu mümkün olur."

"Bundan emin olacağım."

Bir kavşaktan geçtikten milisaniyeler sonra, **CRASH!** Şimdiye kadar duyduğum en gürültülü çarpışma arkamızda patladı. Dışarıda alevlerin yansıması belirdi. Chance frene bastı.

". Siktir!" Arabasının kapısını açıp dışarı fırladı. "Hayır!"

yordamıyla emniyet kemerimi yeterince hızlı çıkaramadım. Sonunda kemerim çözüldü ve arabadan dışarı fırladığımda Dragon'a büyük bir çöp kamyonunun çarptığını gördüm.

"HAYIR!" Chance avazı çıktığı kadar bağırdı ve iki büküm oldu. "Dragon! Enzo!" Kazaya doğru koştu.

Kolundan tuttum ve tüm gücümle onu ateşli enkazdan uzaklaştırmaya çalıştım. Hayatta kalmasının imkânı yoktu. Çarpma onu öldürmediyse bile, yangın öldürecekti. Chance beni kenara itti ve cebinden telefonunu çıkardı. Kulağına götürmeden önce kaydırma yaptı.

Seni bu kadar geç aradığım için üzgünüm ama... kaza... Ian kulüpte bir şeyle uğraşıyor. Zar zor konuşabiliyordu. Şiddetle titriyordu. Korumam az önce bir araba kazasında öldü... Yapamam... İşte Amber.

Kavşağı arşınlarken telefonu elime tutuşturdu.

Alo?

Merhaba Amber.

Jake, aman... Tanrı'ya şükür sensin. Dragon, Beacon ve Park'ta çarpışmış. Ölmüş.

Hemen çık oradan. Ben .

Telefonu yüzüme kapattı. Chance'in elini tuttum ve onu arabaya doğru çektim. Biraz direndi.

"Chance, Jake buradan çıkmamız gerektiğini söyledi. Gitmemiz gerek, hemen!"

Geri çekildi, başını eğdi ve arabamıza doğru koşmaya başladı. Arabaya binmeme yardım ettikten sonra sürücü tarafına koştu, kayarak bindi ve olay yerinden uzaklaştı. O gözlerini yola dikmiş, hızla eve dönerken biz sessizce yolumuza devam ettik.

Telefonumu cebimden çıkardım. Ian'a olanları anlatmam gerekiyordu.

Jake'i arayıp haber . Dragon bizi eve

bıraktıktan sonra bir araba kazası geçirmiş.

Çok kötüydü.

SÜRPİRİZ

ŞANS

Dragon'un cenazesini takip eden haftalarda, etrafta dolanıp durdum. Onun sadece bir çalışanım olduğunu biliyordum ama güvendiğim biriydi ve ona hayatımda ne kadar değer verdiğimi gösterdiğimden emin değildim. Onun pozisyonunu geri kazanmak neredeyse imkânsızdı. Amber sonunda bana bir yedek seçtiren kadar herkesi reddettim.

Ian ve Luke, yanlarında Vito Aggio olduğu halde dövmeli adamı sorguladılar. Ian kaba kuvvet kullanana kadar nerede olduğu ya da bilgi vermek konusunda isteksizdi. Yöntemlerini detaylandırmadı ve ben de şahit olamadım.

Tabii ki, Alejandro için çalıştığı ortaya çıktı. Amber'ı almak için kulübe gönderilmişti. Ne yazık ki, ekstra güvenliği fark ettiğinde, bunu nasıl başaracağından emin değildi. Sadece bulduklarını rapor etmeyi planlamıştı.

Alejandro derinlere saklanmıştı, bu da eninde sonunda ortaya çıkacağı anlamına . Adamları bile onun nerede olduğunu bilmiyordu ya da bildiklerini saklamakta son derece iyiydiler. Ian onlara her zaman itaat ettiriyordu. Şimdiye kadar sanki yeryüzünden silinmiş gibiydi.

Ian'ın ailesinin güvenliği için tetikte olması gerekiyordu, bu yüzden bir süreliğine kulüpte arka planda kaldı. Luke operasyonları yürütmeye devam etti ve Ian evden çalışarak bir yandan diğer şirketlerine odaklanırken bir yandan da süregelen soruna çözüm aradı.

Jenna ve ben güzel bir sonbahar gününü birlikte geçiriyorduk. Zorunlu *takılma* günümüz gecikmiş olsa da, Amber ve Jade için onun dikkatini dağıtıyordum. Belli ki art niyetli olduğumu bilmiyordu.

Boston'da sonbahar *yaprak dikenleri* ve sıkı sporseverleri şehre getirdi. Ağaçlar zengin renkli yapraklarıyla sarı, turuncu, kırmızı ve kahverengi sonbahar renklerinden oluşan tablo gibi bir kaleydoskop sunuyordu. Havada keskin esintiler dolaşıyordu. Kısa kollu kazaklar ve ceketler yeniden giyildi.

İlk durağımız Tyler'ı ziyaret etmektir. Mila ve Jenna onu ziyaret edebilmek için sırayla birbirlerinin çocuklarına bakıyorlardı. Bugün Dylan ve Kira'ya Amber bakıyordu. Dışarıdan iyileşiyor olsa da asıl endişe verici olan iç hasarıydı. Yoğun Bakım Ünitesi'nde kalıyordu ve on iki yaşından küçük çocukların vedalaşmadıkları sürece ziyaret etmelerine izin verilmiyordu. Neyse ki iş o noktaya gelmemiştir.

Boş bir park yerine girdiğimde motoru durdurdum. Jenna burnunu çekerek ceketinin cebinden bir mendil çıkardı. Elimi orta konsolun üzerinde gezdirdim. Avucunu benimkinin üzerine koydu ve parmaklarımızı kenetledi.

"Jen, bu tür şeyler bazen uzun sürebilir."

Başını sallayarak başını eğdi ve gözyaşlarını mendille sildi. "Biliyorum. Onunla konuştuğumda pozitifliği duyabilmesi için bunu şimdi dile getirmem gerekiyor."

"Anlıyorum."

Jenna her zaman kalbini koluna takardı. Kaybolmuş gibi görünüyordu, onu kardeşinin odasına götürürken kolunu benimkine dolamıştı. Başımı kapıdan içeri uzattım. Arkamdan güçlü bir nefes aldı.

Hâlâ pek çok makineye bağlıydı. Bandajlar vücudunu kaplamış, dikişler alınmasına rağmen tüpler yüzünü . Sol yanağında ve gözlerinin etrafında derin bir yara izi sonsuza dek vücuduna kazınmıştı. O anki sahne ve kurşun izi sonsuza dek zihnime kazınacaktı ama taşıdığım yara izleri gizlenebilirdi. Sertçe yutkunarak, sırtındaki elimi ikna etmesiyle ona doğru ilerledi.

"Merhaba Ty," diye sahte bir mutlulukla selamladı onu, bir sürü duyguyla savaşarak. "Chance ve ben seni görmeye geldik."

"Hey, dostum," diye seslendim, ses tonum ne kadar neşeli olursa olsun, itiraf etmeliyim ki onu o şekilde görmek beni iten içe öldürüyordu.

Onun için yatağın yanına bir sandalye çektim. Ağabeyinin büyük elini tutarken gözyaşları yanaklarından aşağı süzölüyordu. Muhtemelen gözyaşlarına boğulmadan ne söyleyeceğini bilemediği için bir süre sessizce oturdu.

Onunla konuşmak doktorların bize mutlaka yapmamızı söylediği bir şeydi. Yine de ağzından tek kelime çıkmadı. Tek yaptığı orada oturup adamın cansız bedenine bakmak ve elini tutmaktı. Onun iletişim kuramamasını izlemek işkence gibiydi.

Ortamı yumuşatmaya çalışarak yatağın diğeri tarafına geçtim. "Tyler, umarım seni en azından beslenme tüpünde biftek ve patatesle besliyorlardır."

Jenna'nın ağzı açık kaldı ve tiksintiyle dudağını büktü. "Ne?" Omuz silktim. "Bu onun en sevdiği yemek." Jenna'nın Bu yüzden sadece "*Üzgünüm*" dedim.

Gözyaşlarını silerek ayağa kalktı, dudaklarını Tyler'ın alnına bastırdı, eliyle saçlarını tuttu. "Ty, dinle, şu anda sana karşı çok gerçekçi olacağım. Sen benim her . Sen bir kardeş, amca, kuzen, baba ve kocasın. Hepimiz seni deli gibi özlüyoruz. Beni duyabildiğini biliyorum. Henüz cevap veremeyeceğini biliyorum ve bu sorun değıl. Sadece lütfen savaşmanı istiyorum." Sıkıntı ve üzüntü seslerini bastırmak için çok uğraştı. "Dışarıdan harika görünüyorsun ve çok çabuk iyileşiyorsun. İçeride biraz daha iyileşmeye ihtiyacın olduğunu biliyorum. Bunu anlıyorum. Ama lütfen pes etme."

"Ty," elimi koluna koydum. "O sana karşı gerçektir. Şimdi *ben de* sana karşı gerçek olacağım. Bir an önce iyileşmelisin." Az önceki alaycı tavrımı bıraktım. "ok şaka yaptığımı biliyorum ama seni çok özlüyoruz kardeşim." Yatağın öbür ucuna uzanıp avucumu Jenna'nın elinin arkasına koydum. "Diğeri bir haber ," diye devam ettim, "bugün futbol maçı var ve birlikte Pats'i izlemeliyiz. Uyandığında, bir sonraki i saha maçına gideceğiz."

Onu başka hiçbir şey uyandırmasa bile futbol sohbeti uyandırırđı. New England Patriots için deli oluyordu. Geri çekildim.

yüzümü avuçlarıma gömdüm. Daha fazlasını söylemek istiyordum ve buna ihtiyacım vardı ama daha fazla dayanamadım. Duygularım dışarı sızıyordu ve kendimi kaybetmek üzereydim. Çok şey olmuştu ve ben hazırdım. Başka bir şey söylemekten kaçındım çünkü ikisini de üzmem istemiyordum.

"Ty, seni seviyorum," diye ekledi Jenna arkadan. "Mila yakında seninle takılmak için burada olacak. Yarın sabah geri geleceğim." Arkamı döndüğümde onun elini dudaklarına götürdüğünü gördüm. "Yeğeninle tanışman için sabırsızlanıyorum. Seni çok sevecek." Yanağını şişirerek bütün havasını dışarı attı ve ayağa kalkıp bana doğru yürüdü.

Elimi uzattım ama o kendini bedenime attı, kollarını belime dolayarak sımsıkı sarıldı. Dudaklarımı başının üstüne bastırdım ve fısıldadım, "O iyi olacak. O güçlüdür. Her gün bir mücadele ama aynı zamanda hayatta olduğu bir başka gün. İnancını kaybetme."

Gözyaşları içinde vedalaştıktan sonra hastaneden ayrıldık ve öğle yemeği yemeye gittik. Güvenlik bize nefes alacak alan bırakacak kadar geriden takip etti ama müdahale edecek kadar da yakındı. Memleketimde, Alejandro için endişelendiğim kadar hayranlar için endişelenmiyordum. Yemek yerken Jenna normalden daha sessizdi ama ben sohbeti olabildiğince hafif tuttum.

"Teşekkür ." Hesabı garsondan aldım. "Bir saniye." Gitmesine fırsat vermeden kredi kartımı cüzdanımdan çıkarıp ona uzattım.

" döneceğim." Hızla uzaklaştı.

Dirseğimi masaya dayayarak parmaklarımı saçlarımda gezdirdim ve bakışları ara sıra bize doğru kayan diğer müşterilere baktım. Biri gizlice fotoğraf çekmeye çalışırken gözlerimi devirerek sııttım.

"Hiç durup düşündün mü, *Tanrım, ben ünlüyüm?*" Sözleri birdenbire ortaya çıktı.

Homurdandım. "Daha önce hiç 'Allah' kelimesini kullandığımı sanmıyorum." "Chance, sus." Saçlarıma bakarak kıkırdadı. "Yani, bu im-

"Bu saç rengiyle uyum sağlaman mümkün."

"Biliyorum. Aslında onu eski rengine boyamayı düşünmüştüm."

Nefesi kesildi. "Ticari markanızı öldürmüş olursunuz."

"Bunu çok düşündüm, sadece geçici olarak, biliyor musun? Belki bir değişiklik istiyordumdur." Ellerimle ağzkapatarak etrafıma bakındım. "Yani, sence beni hâlâ tanırlar mı?"

Kıs kıs gülererek ellerini ağzının üzerinde birleştirdi. "Hayranların isyan edecek. Tanıştığımızdan beri platin saçların var. IMDB sayfanızda alametifarikanızın platin sarısı saçlarınız olduğu yazıyor."

Omuz silkerek arkama yaslandım ve ayak bileğimi dizimin üzerinden geçirdim.

Garson kız geri döndü ve siyah deri çek sunucusunu masanın üzerine koydu. "İyi günler dilerim."

"Teşekkür ederim. Sana da." Jenna'ya döndüm ve kaşlarımı oynatarak ona baktım. "Peki, Fabian'ı görmeye gitmek ister misin?"

"Cidden bunu yapacak mısın?!"

"Hayır, Fabian yapacak." Güldüm. "Şu anda uyum sağlamanın hepimiz için önemli olacağını hissediyorum."

"Amber seni öldürecek." Alay etti. "Ben bunun için yaşıyorum. Seni ağartılmış saçların olmadan görmek için can atıyordum, bunu başka bir nedenle yapıyor olsan bile."

Birdenbire heyecanlandı. Onu bir kez daha içtenlikle sırtırken görmek harikaydı. Fabian yıllardır doğu yakasındaki stilistimdi. Saçımı Los Angeles'ta kestirmek ya da boyatmak zorunda kaldığımda sık sık sinirlenirdi. Her zaman Kaliforniya'daki stilistimin yaptıklarını geri almak zorunda kaldığından yakınırdı.

Dükkânı bulunduğumuz yerden çok uzakta değildi, bu yüzden kapıya ulaşmadan önce sohbet ederek iki blok yürüdük. Camın arkasından onu gördüm, kollarını birine doğru sallıyordu. Jenna için kapıyı tutmadan önce kendi kendime güldüm.

Fabian sinirli biriydi ama tanıdığım en iyi insanlardan biriydi. Her zaman fikrini söylerdi, bu yüzden ona bombayı patlattığımda ne diyeceğini merak ediyordum. Saçımı hep sevmişti.

olduğu gibi. Güvenliğimiz kapının hemen içine yerleşti. Fabian beni görünce dondu kaldı. Ağzı açık kaldı.

"Chance Hardwin!" Ellerini ağzının üzerinde kavuşturarak geniş bir sırtış oluşturdu.

"Hey, Fab."

Jenna'ya döndü. "Nasılsın hayatım?"

Jenna kıkırdadı. "Ben iyiyim. Sen nasılsın?" Onun bazı şeylerle mücadele ettiğimizi bilmesini istemiyordu.

"Hiç bu kadar iyi olmamıştım, aşkım. Gel, gel." İkimizi de arka taraftaki sandalyelere doğru kışkırttı. "Sen buraya otur." Kendi masasının yanındaki sandalyeyi işaret etti.

Jenna oturdu, dönen bir sandalyede olduğu her zaman yaptığı gibi sandalyede yavaşça döndü.

"Bugün sana ne yapıyoruz?" Beni aynaya doğru çevirdi ve üzerime siyah bir pelerin geçirdi.

"Saçımın doğal rengine olabildiğince yakın istiyorum."

Beni döndürmeden önce yüzü düştü ve sandalyeyi ayağıyla durdurdu. "Cehennemin sıcak alevleri içinde neden bunu yapmak istiyorsun?!"

"nk doğal rengine geri dönmek istiyorum."

Çenesini yerden kaldırdıktan sonra dramatik bir şekilde Jenna'ya döndü. "En iyi arkadaşım, ona bunu yapmasını sen mi söyledin?"

Gülerek başını salladı. "Hayır, hepsi o."

"Tanrım bana yardım et." Beni aynaya doğru döndürdü ve göğsünün üzerinde bir çarpı işareti yaptı. "Yapacağım çünkü her halükarda seksi grneceksin, ama istemiyorum ve buna göz yumduğumu kimseye söylemezsen iyi edersin. Hayranların beni çarmıha gerer."

Birkaç saat sonra beni son bir kez aynanın önünde döndürdü, pelerinimi çıkardı ve fazla saçlarımı yere döktü. Ayakta durup başımı birkaç yöne eğerek yansımamı inceledim. Saçımı da kesmişti. st kısmı hala alt kısmından daha uzundu.

ama Şimdi daha kısa kenarlara bakıyordum ve bitter ikolataydı.

"Aslında harika görünüyor." Jenna bana iltifat etti. "Tanrım, çok seksi, Chance. Yalan söylemeyeceğim."

Fabian i çekti. "Hoşuma gitti, hoşuma gitti ama buna alıŐmam lazım. Sen ne düşünüyorsun?"

"Eninde sonunda kesinlikle sarıya döneceğim, ama Şu anda bu görünümü çok hissediyorum. Sa derim bu molanın tadını çıkarabilir."

Onu kasaya kadar takip ettim ve dışarı çıkmadan önce ödemeyi yaptım.

Jenna etrafına bakındı. Saatileme baktım.

"Şimdi ne olacak, yabancı?" Elini başıma doğru uzattı ve koyu renkli tüylü saçlarımı karıştırdı.

"Senin evine mi dönelim? mısın? Amber'ı çağırır mısın?" Ben  nerdim.

"Kulağa eğlenceli geliyor. Bu akşam yemeğe kalmalısınız." "ok isteriz. Onu hemen arayacağım."

Otoparka doğru yürürken telefonumu avucumun içine aldım ve Amber'ı aradım.

Hey, nasıl gidiyor?

Harika, bebeğim. Bizimle onların evinde buluşmak ister misin? Şimdi yola ıkıyoruz. Akşam yemeği ve oyun?

Seni duyabiliyor

mu? Evet, duyuyor.

Beni duyabiliyor mu? Güldü.

Hayır.

Tamam, arka tarafa park edin. Hazır

oluruz. Tamam, seni seviyorum.

Kıs kıs güldü. Ben de seni seviyorum.

"Ne dedi?" Jenna ıŐınlandı.

"Gerçekten hayır diyeceğini mi düşündün?"

"Bugün ocuklarla vakit geçirdi, bu yüzden yorgun olup olmadığından emin olamadım."

"Eğer bir Şey olursa," diye homurdandım, "bebek ateŐi olacak."

Telefonuna bir göz attı. "ok geç oldu bile. İyi ki sen saçını yaptırırken banyoya gidip pompalamıŐım. Çok bakımlısın."

Birden ceketimi sıvazladım. "Kahretsin, kulüpte önemli bir şey unuttum. Yolda oraya uğramamızın bir sakıncası var mı?"

"Elbette."

Euphoria'ya giderken çok sessizdi. Birkaç kez telefonuna bakıp Tyler'ın fotoğraflarını karıştırdığını gördüm. Dikkatini dağıtacak bir şey bulduğu için mutluydum. Buna ihtiyacı vardı. Hepimizin ihtiyacı vardı. Kulübün arkasında durdum ve arabadan atladım. Kapının cebine uzanıp lacivert Red Sox şapkamı çıkardım ve başımın altına yerleştirdim.

"Gel hadi. Seni burada tek başına bırakmayacağım." Yolcu kapısını açtım.

"İyi olacağım."

"Hayır, çık dışarı. Güvenliğe ihtiyacım var. Seni burada bırakamam."

"Ugh," diye homurdandı arabadan inerken. "Şu anda kapalıyız. Neden güvenliğe ihtiyacınız olsun ki? Dansçılar muhtemelen prova yapıyordur."

Binanın arka tarafına geçerken kapıyı arkamızdan kilitlemeye özen gösterdim.

"İhtiyacım olan şeyi galeride bıraktım."

Koridorda gezinirken, kapalı olduğu zamanki atmosferin ne kadar farklı olduğunu fark ettim. Bunu ancak gündüz vakti tüm ışıklar kapalıyken Las Vegas'a gitmek gibi tanımlayabilirim. Euphoria herhangi bir işletme gibi görünüyordu, ancak ışıklar kapandığında ve müzik açıldığında büyülü bir yerdi.

"Ooh, bu şarkıya bayılıyorum." Jenna koridorda yürürken dans ederek gülümsedi.

Onun için galerinin kapısını açtım.

Eşikten içeri adımını atar atmaz nefesi kesildi ve ağzını kapattı.

SÜRPRİZ! Tüm yakın arkadaşlarımız ve ailemiz aynı anda bağırdı.

Jenna'nın üzülmesini istemediğimiz için ailemizi davet etmedik ama davet edilmeye değer olduğunu düşündüğümüz tüm yetişkinleri davet ettik. Kardeşlerimiz ve hatta Jenna'nın üniversiteden bazı yakın arkadaşları da gelmişti. Amber ellerini tutarak öne atladı.

"Bu da ne?" Jenna boğuldu.

"Sana dans etmeyi özleyip özlemediğini sorduğum zamanı hatırlıyor musun? Dans etmeyi ve belki de kıyafetlerini çıkarmamayı içeren bir parti yapmak isteyebileceğini düşündüm."

"Amber!" Güldü ve kollarını Amber'ın boynuna dolayarak ona sıkıca sarıldı. "Çok teşekkür ederim. Bu dikkat dağıtıcı şeye ihtiyacım var."

Jenna sonra Ian'ı sıktı. "Bekle, çocuklara kim bakıyor?"

Ian onun alnından öptü. "Bu gece ailemde kalacaklar." Odayı işaret etti. "Bunların hepsi Amber'ın fikriydi."

Jenna'nın gözlerinde yaşlar birikti. Kız kardeşim yaklaştı ve ona sarıldı.

"Lizzie, merhaba. Geldiğin için teşekkürler."

Jenna etrafta dolaşırken Amber kolunu belime doladı ve Jenna'nın üzgün ağlamalarının yerini mutlu gözyaşlarının almasını gururla izledi. Onu kendime çektim.

"Harikaydın, bebeğim." Başının tepesine bir öpücük kondurdum.

"Bunu ve daha fazlasını hak ediyor."

Şapkamı çıkarıp parmaklarımı saçlarımda gezdirdim.

"Vay anasını!" Amber'ın nefesi kesildi. "Chance! Aman Tanrım, saçların!" "Whoaaa!" Ian'ın gözleri büyüdü.

"Aman Tanrım!" Luke içkisini yudumlarken boğuldu ve bardağına geri tükürdü. "Brooo!"

"Ne yaptın sen?!" Amber avucunu ağzına kapattı. "Fabian benim için yaptı." Başımı eğerek sııttım. "Ne yaptın?"

Parmaklarını saçlarımda gezdirirken yaşadığı şok, kocaman bir sırtışıla çabucak silinip gitti. "Her şekilde çok seksisin. !" Saçım ile ilgili ilk şok geçtikten sonra herkes yeni görünümümü beğendi. Saçımı ne kadar süreyle kullanmayı planladığımdan emin değildim ama Alejandro'ya biraz daha iyi uyum sağlamama yardımcı olacağı kesindi. hala serbestti.

Jenna herkesi selamladıktan sonra biri müziğin sesini yükseltti. Kızlar ana sahneye çıktılar, dans ederken gülüyor ve sohbet ediyorlardı. Harika vakit geçiriyorlardı.

Arkamda durup arkadaşlarımla içkilerimi yudumlarken gözlerimi Amber'dan alamıyordum. Birlikte geçirdiğimiz zamanı düşündüm ve

ayrı. Şimdi, birkaç ay içinde Bayan Hardwin olacaktı.

Platformdan başını kaldırıp ona baktığımı fark etti. Utangaç bir şekilde gülümsedi, alt dudağını dişlerinin arasına sıkıştırdı ve vücudunu müziğin ritmine göre hareket ettirdi. Ona onayımı gösterdim.

Daha sonra kız kardeşimi sahnedeki direğe doğru yönlendirdi ve ona basit bir dönüş gösterdi. Gözlerimin nişanlının kız kardeşime nasıl direk dansçısı olunacağını öğrettiğini görmesine gerek yoktu. Zaten filmlerde soyunuyordu ve bu bile bana garip geliyordu.

Gözlerimi devirerek homurdandım ve Ian'la konuşmak için döndüm ama artık yanımda değildi. Amber'ın düşündüğümünden daha uzun süre dikkatimi dağıttığını varsayarak odanın etrafına baktım. Hiçbir yerde görünmüyordu. Luke ile göz göze gelince başımı eğdim.

"Ian yukarı çıktı mı?"

"Oraya bir telefon görüşmesi gitti, evet."

Bir şeyler doğru gelmiyordu. Gözlerim odanın diğer tarafına . Buz Adam hâlâ oradaydı. Nico ana kapının hemen dışındaydı.

"Luke, Ian üst kattaysa Buz Adam ve Nico neden hâlâ görünür durumdalar?" "Ne?" Gözlerini Jade'den ayırıp odayı araştırdı. "Şey, ben

Yani, az önce oraya gitti ve kulüp kapandı." Bardağını yanındaki masaya bıraktı.

"Tuvalet dışında her yerde, hatta kulüp kapalıyken bile onu takip etmediklerini en son ne zaman gördünüz?"

"Siktir. Haklısın." Fuayeye doğru hızla çıktık. "Nico, Ian nerede?!" Luke tersledi.

"Buraya geldiğini görmedim."

Buz Adam kapı aralığında belirdi. " oluyor?" "Ian hangi cehennemde?" Nico Buz Adam'a havladı.

"Görselin yok mu?!" Buz Adam Nico'ya tükürdü.

"Siktir!" Luke bağırarak asansörün yanındaki merdivene doğru koşmaya başladı.

"Burayı kontrol edeceğiz!" Buz Adam, Nico ile birlikte karşı koridora doğru koşarken seslendi.

Luke ve ben merdivenleri çıktık, yönetici lobisine giden yolda her basamağı atlادık. Kapıyı fırlatıp açarak sessiz alana girdik.

"Ian!" Bağırdım.

"Ian!" Luke arkasından bağırdı.

Hiçbir şey yok. Ofisi açıktı. Luke oraya doğru koşarken ben de diğer birkaç ofisi geçerek diğer odaların bulunduğu koridora çıktım.

"Luke!" Seslendim. "Bu odalarda ne var?!" "Oh, hayır!"

"Ne?!"

"Kasa açık! Hepsi gitmiş!"

"Ne?!" Her kapıya koştum, onları açmaya çalıştım ama kilitliydi.

Köşeyi dönüp bana doğru geldi. "Ofisimin yanındaki oda depo." Diğer altı kişiye başıyla işaret etti. "Oralarda olmayacak. Kahretsin."

Koşarak merdivenlere geri döndük ve ayaklarımız ne kadar hızlı hareket ederse o kadar hızlı indik. Lobiye adım attığımız anda Amber, Jade ve Jenna sergi salonunun kapısını iterek içeri girdiler.

" oluyor?!" Nico ve Buz Adam karşı salondan başlarını sallayarak çıkageldiklerinde Jenna panikledi.

"Lanet kasa açıktı!" Luke kadınları görmezden gelerek adamlara bağırdı.

"LUKE!" Jenna bağırdı.

Etrafında döndü. "NE?!"

" oluyor?" Sesini alçalttı ve dudakları titredi.

"Siz kızlar hemen oraya geri dönmelisiniz!" diye bağırdı ona. "Jen, lütfen!" Lobiye koşarak geçti, oturma bölümünde zig-zaglar çizerek ilerledi ve bir sandalyenin üzerinden atladı. Ana kapıyı hızla açarak girişin hemen dışında dondu kaldı.

"Kahretsin." Ona çarptım, aniden durdum ve onu öne doğru tökezlemeye zorladım.

Ian elinde bir spor çantasıyla kırmızı bir sedanın önünde durdu. Ciddi bir ifadeyle omzunun üzerinden arkasına baktı ve arabaya dönmeden önce başını salladı. Arka yolcu tarafındaki kapı açıldı. Arabanın içi kimseyi tanıyamayacak kadar karanlıktı. Başını eğdi, binmeden önce parmağını üç kez kalçasına vurdu ve kapıyı kapattı. Artık arka camlardaki cam tonu tarafından gizleniyordu.

"Ian!" Luke kollarını açarak otoparkın öbür ucundan bağırdı. "Ne yapıyorsun lan sen?!"

Ön yolcu camı indirildi.

Luke ve ben silahlarımızı çekip arabaya nişan aldık. Alejandro öne doğru eğildi ve ön koltukta oturduğunu gösterdi. Onlara doğru koştum ama Luke beni yakaladı ve geri çekti.

"Dur," diye mırıldandı, tabancasını indirirken.

Alejandro'nun yüzünde sinsi bir sırıtma belirdi. "Arkadaşını dinle."

"Ian!" Bağırdım.

Araba uzaklaştı ve silahımı tekrar belime soktum, Ice Man ve Nico kapıdan dışarı ellerimi havaya kaldırdım.

"Onu öldürecekler!" Kükredim. "Yeterince-"

POP! POP! POP!

Luke beni yakaladı ve arabaya doğru dönerken beni aşağı çekti.

POP!

Bir cam kırıldı ve araba park alanının hemen dışındaki bir aydınlatma direğine hızla çarparak gürültüyle parçalandı.

"Siktir!" Luke, güvenlik ve ben aynı anda havladık, Ian'ın kulağını tutarak dışarı çıktığını görmek için tam zamanında oraya koştuk. Tabancalarımızı tekrar çekerek durduk.

Arkasında herhangi bir hareket olduğunda ateş etmeye hazırдық ama hiçbir şey olmadı. Döndü, arabanın içine uzandı ve spor çantasını çıkardı. "Tamamdır."

Silahlarımızı indirip bir kenara Luke, "Seni pislik," diye alay etti. "Sana yardım edebilirdik."

Ian bir parmağını kulağına bastırıp oynattı. "Arabada hepimize yetecek kadar yer yoktu."

"Esprilerim sana da bulaşmış." Tam gülmeye hazırlanırken arkasındaki hareket dikkatimi çekti. Hiç düşünmeden Alejandro'ya doğru koştum, dumanı tüten arabadan sendeleyerek çıkmıştı, elim göğsünde ve omzundaydı. Birkaç saniye içinde onu yakaladım. Beni iterek geriye düşmeme ve sırtımı keskin bir şeye çarpma neden oldu.

"Chance!" Ian bağırdı.

Hay sikeyim! Öne atıldım, kolumu Alejandro' boynuna doladım, onu kendime doğru çektim ve kolumu boğazına bastırdım. Çırpındı ama ben sadece daha sıkı sıkarken diğer elimle tabancamı şakağına doğru kaldırdım. Parmağımı tetiğin üzerinde gezdirerek hırladım. "Şah mat!"

BANG!

Gözlerimi kapatarak geri çekildim ve onun üzerimden yuvarlanmasına izin verdim. Çok geçmeden bir sürü insan başımıza dikildi. Silahın elimden düşmesine izin verdim.

"Sen iyi misin?" Luke tersledi.

Alejandro'nun cansız bedenini Nico ve Buz Adam'ın yardımıyla üzerimden iterek sırtımı tutarak ayağa kalktım. "Kahretsin, bu acıttı."

"Bunu yapmamalıydın!" Ian azarladı. "!" Senin derdin ne lan?!"

"Sana kendi dublörlerimi yaptığımı söyledim... yapmam gerekip gerekmediğine bakmaksızın."

Nico arabadakileri kontrol ederken Buz Adam parmaklarını Alejandro'nun boynuna bastırarak "Gitmiş," diye dikkatimizi başka yöne çekti.

Kan sıçramış alnımı kolumla silerek cansız bedenine kaşlarımı çattım. Kulübe geri dönerken Ian'ın omzunu sıvazladım, kapıya doğru yürürken nefes nefese kalmıştım. "Siktirin gidin çocuklar. Asla sizden biri olmayacağım."

"Zaten , Hollywood!"

EPİLOG

ŞANS

Alejandro ve iki adamını öldürdüğümüzden beri beş ay geçmişti. Ian onu sırtından vurmuştu, kurşun göğsünden çıkmıştı. Onu öldüren benim kafamdan vuruşumdu. Ve o gece arabanın içindeki herkesi nasıl vurduğunu her anlattığında Ian'a bunu hatırlattım.

Sonunda huzur içinde yaşıyorduk ama hiçbirimiz fazla rahat olamıyorduk. Ian ve Luke bana asla çok rahat olamayacaklarını, çünkü anda gafil avlanacaklarını söylediklerinde bunun nasıl bir şey olduğunu ilk elden biliyordum.

Tobyn ile New York ve Toronto'da tekrar çekim yapmaktan yeni dönmüştüm, yani evimden çok uzakta değildi. renk saçlarımı televizyonda ve sosyal medyada gördüğünde, saçlarımı kendi markamla değiştirene kadar gelmememi söyledi. Kuaföre gidip saçımı eski haline getirmesini istediğimde Fabian çok mutlu oldu.

Ian, New York'taki arkadaşları Vito, Giovanni ve Valentino ile konuşmuş ve kendi bölgelerinde bir şey olması ihtimaline karşı ekstra güvenlik için bazı adamlarını sağlamalarını istemişti. Benim güvence vermeme rağmen risk almıyordu. *Helikopter ebeveynleri olan bir çocuk gibi sete kadar bana eşlik ihtiyacım yoktu.*

İlk gün sadece korumam Blitz'le değil, aynı zamanda 1.80'lik boyumu aşan altı devasa İtalyan adamla birlikte geldiğimde oyuncular biraz korkmuştu. Eğer onların

beni korumak için orada olsalardı, hayatım buna bağılı olsa bile vahşı doğada onlara yaklaşmazdım.

Amber evde kalmayı tercih etti, sadece fırsat buldukça ziyarete geliyordu. Euphoria kapalıyken gün boyunca kulüpte direk dansı dersi veriyordu. Ian dersin gösteri salonunda yapılmasını istemiyordu, bu yüzden Mavi Salon'un karşı koridorundaki boş bir odayı kullanmasına izin verdi. Ona şirketin kredi kartını verdi ve ne gerekiyorsa yapmasını söyledi.

Bu gece bana bir sürprizi olduğunu ve kulüpte olduğumdan emin olmak istediğini söyledi. Kaliforniya'daki insanlarla geç saatlerde birkaç video toplantım vardı, bu yüzden ona 11: 00'de orada olacağımı söyledim. Binaya girdiğimde, doluydu. Blitz bana VIP masasına eşlik etti. Gözlerim açıldı ve standın önünde durdum.

"Ty," diye sııttım, "seni tekrar görmek güzel." Ayağı kalkmaya hazırlandı ama omzunu geri bastırdım. "Kalkma, ben burada oturacağım." Diğer tarafa doğru yürüdüm ve Luke'un yanına oturdum.

Tyler'ın neredeyse ölümüne neden olan olaydan sonraki ilk gecesi idi. Jenna ve ben onu ziyaret ettikten bir ay sonra uyanmıştı. Sonunda taburcu edildiğinde çoğunlukla evde kalmış, Mila ve çocuklarıyla olabildiğince çok vakit geçirmişti. Üç hafta içinde ofisine dönecekti.

"Sabah Grand Cayman'a gidiyoruz, o yüzden gitmeden önce gelip biraz takılmak istedim."

"Seni tekrar burada görmek güzel."

Cevap vermek için ağzını açtı ama yüz ifadesi taşa dönmüştü. Bakışlarını takip ettiğimde Amber ve Jenna'yı sahnede birlikte gördüm. Ian'a şaşkın bir bakış fırlattım. Omuzlarını silkti.

"Karin neden yine sahnede?!" Yüksek sesle sordum.

"Karinla aynı sebepten," diye karşılık verdi dudakları bükülerek. "Hiçbir erkek ona dokunmadığı sürece Jenna'nın kendisini mutlu eden şeyi yapmasına izin veriyorum."

"Dans etmek istediler," diye kıkırdadı Luke, "birlikte."

"Geri dönmek için gerçekten boktan bir gece seçtim." Tyler içkisinin kalanını yudumladı. "Daha fazla alkole ihtiyacım var." Masanın ortasındaki likör şişesine uzandı.

Jade gösterişli bir şekilde ayağa kalktı ve ben de ayağa kalkarak onu Luke ile benim aramda bıraktım. Bu gece Amber ve Jenna birlikte dans ediyor, yepyeni bir şarkı eşliğinde yepyeni bir rutin sergiliyorlardı. Hayatımda gördüğüm en seksi gösteriyi sergilerken onları hayranlıkla izledim. Jade, çıplak kız kardeşinin vücudunu Amber'inkiyle sarmasını izlerken utanan Tyler hariç herkesle birlikte yüksek sesle tezahürat yaptı.

Kızlar sırayla tavandan yere kadar uzanan direğin üzerinde dans etti. Dönüşler, taklalar ve numaralar yaparak tüm kulübü koltuklarının ucunda bıraktılar. Her kız kendi direk dansını yaparken tavandan su yağdı, diğeri ise büyülenmiş kalabalıktan bahşiş topladı. Islak sahnede kaymayacaklarını umuyordum ama belli ki gizlice prova yapıyorlardı. İşte o zaman fark ettim ki platformun kenarları suyun akmasını engellemek için yükseltilmişti.

Jade elini göğsünün üzerinde kavuşturarak dikkatimi karımdan ve en iyi arkadaşımdan uzaklaştırdı. Telefonunu göğüslerinin arasından çıkardı. "Ugh," diye inledi.

"Sorun nedir?" Luke sordu.

"Kızlardan bazıları bu gösteri yüzünden kuliste kavga ediyor ve benim bunu halletmem gerekiyor."

Onu bıraktım ve dikkatimi tekrar gösteriye verdim. Amber avuç içleriyle çıplaklığını kapatarak ikiye ayrıldı. Jenna da ona bakarak aynı pozu verdi. Kulüp yine çılgına döndü. Döndüler, tam şarkı biterken aynı anda ayağa kalktılar. Sahne görevlisi aceleyle dışarı fırladı ve sahneden sıyrıldılar.

Onlar gözden kaybolduktan sonra Luke masaya vurdu. "Gördün mü Tyler, o kadar da kötü değildi."

"Umurumda değil. Neredeyse hayatımı kaybediyordum ve onun tekrar sevdiği şeyi yapmasından mutluyum. Sanırım burası çıplaklar plajıymış gibi davranacağım."

"Az önce ne dedin sen?" Luke öne doğru eğildi, kaşlarını

kaldırdı. "Demek istediğim, kendi kız kardeşimi

cinselleştirmeyeceğim-" "Hayır!" diye tersledi. "Plaj olayı."

"Oh," Tyler küçük bir attı, *"burası çıplaklar plajıymış gibi davranacağımı* söyledim?"

Luke dikkatini Ian'a çevirdi. "Konuştuğumuz kulüp binası için bir fikrim var!"

"Ne?" Ian ve ben birlikte sorduk.

Luke bana döndü. "Sabah benimle Los Angeles'a uçabilir misin?
Ian'ın yeni jetini alırsınız."

YAZAR HAKKINDA

V.B. Emanuele, VioletBlue kullanıcı adıyla bir seri, görsel hikaye uygulaması için profesyonel olarak yazmaya başlayan ödüllü bir yazardır. Kısa sürede kendini sanatını genişletmek isterken buldu ve 2019'da ilk çevrimiçi romanı The Veil'i yazdı. Kitabın hızlı başarısından sonra, onları yayınlamak istediğine karar vermeden önce birkaç çevrimiçi roman daha yayınladı. Just Business, Club Euphoria Romanlarını başlatan ilk kitap ve Valentina'nın ilk yayıncılık deneyimiydi.

Hem Avrupa'da hem de Amerika Birleşik Devletleri'nde yaşamış ve Güzel Sanatlar ve İngiliz Edebiyatı dereceleri almıştır. Yazmadığı veya okumadığı zamanlarda açık havada aktif olarak bulunabilir, fitness yarışmalarına ve etkinliklerine katılabilir, yemek pişirebilir veya seyahat edebilir.

Daha fazla bilgi için lütfen vbemanuele.com veya linktr.ee/vbemanuele adreslerini ziyaret edin.

AYRICA VB EMANUELE TARAFINDAN

Club Euphoria Romanları
Peçe Üçlemesi
İtalyan Milyarder Serisi
Kalbim Şimdiye Kadar Sevdi
mi?
Buluşma Duolojisi

BU ROMANDA YER ALAN BAZI KARAKTERLER HAKKINDA DAHA FAZLA BILGI EDINMEK İÇİN:

Giovanni Rovati, lütfen İtalyan Milyarder Serisi'ne göz atın.

Valentino Greco, lütfen Peçe Üçlemesi'ne göz atın.

Seriler birbirinden ayrı ama aynı dünyada geçiyor.

ÇOK YAKINDA

İtalyan Milyarder Serisi #2 Bir
Gangsterin Kızı
Milyarderin Koruması Cazibesi
Club Euphoria Romanları #3

TEŞEKKÜRLER

Aşağıdakilere çok teşekkür ederiz:

Hana (editörüm), Michael (işletme müdürüm), Nina (iş asistanım), Jasmine (çevrimiçi asistanım), Jan (pazarlama müdürüm). Eu- phoria Yayıncılık çalışanları. Hepinize çok teşekkür ederim. Bunu siz olmadan yapamazdım.

ARC Ekibim, Grup Elçilerim ve Sokak Ekibim. Her şey için teşekkür ederim! Her zaman yanımda oldunuz ve sizi çok takdir ediyorum.

Okurlarım, sayısız saatler harcayarak kitapların parlamasını sağlayan kitap bloggerları / bookstagrammerlar. Hepiniz ne kadar sevildiğinizi bilmiyorsunuz. Her yazar için yaptığınız her şey için teşekkür ederim.

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.